

Stjórnartíðindi

1934 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 8 og 189.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRIÐ 1934

A-DEILD

REYKJAVÍK 1934
RÍKISPRENDSMIÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit

við

Stjórnartíðindi fyrir Ísland árið 1934.

A.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	5. janúar	Lög um ábyrgð rikissjóðs fyrir Samvinnufélag sjómanna á Stökkseyri til bátakaupa	1
2	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 52 8. sept. 1931, og á lögum nr. 15 14. júní 1929 (Útflutningsgjald af sild o. fl.)	2
3	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 2 10. febr. 1888, um Söfnunarsjóð Íslands	3
4	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 6 18. marz 1933, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f	4
5	S. d.	Lög um viðauka við lög nr. 81 23. júní 1932, um heimild handa ríkisstjórninni til að ábyrgjast lán fyrir dráttarbraut í Reykjavík	5
6	S. d.	Lög um afnám laga nr. 81 19. júní 1933, og um framlenging á gildi eldri laga um verðtoll	6
7	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán, er Neskaupstaður tekur til byggingar sildarbræðslustöðvar	7
8	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán fyrir samvinnufélagið »Tunnuverksmiðju Akureyrar«	8
24	18. janúar	Auglýsing um verzlunarsamning milli Íslands og Bolívíu	74—75
9	25. janúar	Lög um viðauka við lög nr. 27 8. sept. 1931, er heimila ríkisstjórninni að flytja inn sauðfé til sláturfjárbóta	9
10	S. d.	Lög um veiting ríkisborgararéttar	10
11	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 32 8. sept. 1931, um búfjárrækt	11

IV

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
12	25. janúar	Lög um augnlækningaferðir	12
13	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán fyrir Jóhannes Jósefsson	13
14	S. d.	Lög um lögreglustjóra í Bolungavík	14
15	S. d.	Lög um stofnun síldarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi o. fl.	15
16	S. d.	Lög um lögreglustjóra í Keflavík	16
17	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð	17
18	S. d.	Lög um kosningar til Alþingis	18—60
25	6. febr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	76
19	8. febr.	Lög um samkomudag reglulegs Alþingis árið 1934 ...	61
23	8. marz	Bráðabirgðalög um gjaldeyrisleyfi, innflutning o. fl.	72—73
26	9. marz	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	76
20	24. marz	Lög um breyting á lögum nr. 29 3. nóv. 1915, um þingsköp Alþingis	62—64
21	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gjaldþrotaskipti	65—69
22	S. d.	Stjórnarskipunarlög um breyting á stjórnarskrá konungsríkisins Íslands 18. maí 1920	70—71
27	7. apríl	Auglýsing um að Ísland hafi fullgilt alþjóðasamninginn um hraðsambönd, sem gerður var í Madrid þann 9. desember 1932	77
28	S. d.	Auglýsing um að Ísland hafi fullgilt samning Evrópuþjóða um öldulengdir útvarpsstöðva, sem gerður var í Lucerne þann 19. júní 1933	77
33	10. apríl	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 15 25. jan. 1934, um stofnun síldarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi o. fl.	85
29	12. apríl	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	78
30	25. apríl	Auglýsing um samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á orðalagi 1., 3. og 6. gr. samnings, dags. 28. jan. 1926, milli sömu ríkja um haffæri skipa og skipsbúnað	78—80
31	19. maí	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Danmerkur um, hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar rikjanna, skulu framkvæmdar	80—83
32	20. maí	Opið bréf um almennar kosningar til Alþingis ...	84
34	25. maí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til ihlutunar um sölu og útflutning á saltfiski	86
35	28. júní	Bráðabirgðalög um framlengingu á gildi laga nr. 90 19. júní 1933, um útflutning á kjöti	87
36	6. júlí	Auglýsing um löggilding nýrrar lyfjaskrár	88

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
37	18. júlí	Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum nr. 21 24. marz 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldþrotaskipti, skuli koma í gildi	88
38	23. júlí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka sildarbræðslustöð á leigu	89
39	24. júlí	Auglýsing um vörumerki	90
46	25. júlí	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	99—100
40	31. júlí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útlutning á léttverkaðri saltsild	90—91
41	7. ágúst	Auglýsing um breyting og viðauka, um stundarsakir, á allrahæstum úrskurði 29. desbr. 1924 um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.	91—92
42	9. ágúst	Bráðabirgðalög um ráðstafanir til þess að greiða fyrir viðskiptum með sláturfjárafurðir og ákveða verðlag á þeim	92—94
43	14. ágúst	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð	95
44	16. ágúst	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög 31. júlí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útlutning á léttverkaðri saltsild	96
45	20. ágúst	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög 25. maí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útlutning á saltfiski	97—98
47	5. sept.	Opið bréf, er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar mánudaginn 1. október 1934	100
48	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	101
49	10. sept.	Bráðabirgðalög um meðferð og sölu mjólkur og rjóma o. fl.	101—106
50	16. sept.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	106
51	23. sept.	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	107
52	26. sept.	Bráðabirgðalög um bann gegn útlutningi á sildarmjöli	107—108
53	8. okt.	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	108
55	24. okt.	Lög um tekju- og eignarskattsauka	110
54	14. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 29 3. nóv. 1915, um þingsköp Alþingis	109
56	15. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 44 10. nóv. 1913, um forðagæzlu	111
57	S. d.	Lög um að verja útlutningsgjaldi af sild til hlutaruppbótar sjómönnum	112—113

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
58	23. nóv.	Lög um breytingar á lögum nr. 59 frá 14. júní 1929, um kosningar í málefnum sveita og kaupstaða ...	113—114
59	24. nóv.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	114
60	1. des.	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	115
61	10. des.	Lög um framlenging á gildi laga nr. 11 2. júní 1933, um bráðabirgðaverðtoll	115
62	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga um verðtoll	116
63	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 69 7. maí 1928, um einkasölu á áfengi	116—117
64	S. d.	Lög um viðauka við lög nr. 29 8. nóv. 1895, um hagfræðisskýrslur	118—119
65	S. d.	Lög um einkasölu á eldspýtum og vindlingapappír ...	119—120
66	12. des.	Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Spánar	121—125
67	17. des.	Konungsbréf um þinguppsögn	125
68	28. des.	Lög um útvarpsrekstur ríkisins	126—130
69	S. d.	Lög um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 56 31. maí 1927, um skemmtanaskatt og þjóðleikhús	130
70	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 50 31. maí 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum	131
72	S. d.	Fjárlög fyrir árið 1935	133—192
71	29. des.	Lög um gengisviðauka	132
73	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 41 27. júní 1921, um breyting á 1. gr. tolllaga, nr. 54 11. júlí 1911 ..	193—194
74	S. d.	Lög um sildarútvegsnefnd, útflutning á sild, hagnýtingu markaða o. fl.	194—197
75	S. d.	Lög um markaðs- og verðjöfnunarsjóð	198—199
76	S. d.	Lög um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl.	199—203

Yfirlit

eftir stafrófsröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Ábyrgð, sjá ríkisábyrgð.			
Áfengi.			
63	10. des.	Lög um hreyting á lögum nr. 69 7. maí 1928, um einkasölu á áfengi	116—117
Alþingi.			
18	25. janúar	Lög um kosningar til Alþingis	18—60
19	8. febr.	Lög um samkomudag reglulegs Alþingis árið 1934 ...	61
20	24. marz	Lög um breyting á lögum nr. 29 3. nóv. 1915, um þingsköp Alþingis	62—64
32	20. maí	Opið bréf um almennar kosningar til Alþingis ...	84
47	5. sept.	Opið bréf er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar mánudaginn 1. október 1934	100
48	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	101
54	14. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 29 3. nóv. 1915, um þingsköp Alþingis	109
67	17. des.	Konungsbréf um þinguppsögn	125
Augnlækningar.			
12	25. janúar	Lög um augnlækningaferðir	12
Bankamál.			
4	5. janúar	Lög um breyting á lögum nr. 6 18. marz 1933, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegshanka Íslands h/f	4
Bolungavík.			
14	25. janúar	Lög um lögreglustjóra í Bolungavík	14
Bæjarmálefni.			
58	23. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 59 frá 14. júní 1929, um kosningar í málefnum sveita og kaupstaða ...	113—114

VIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Dráttarbraut.			
5	5. janúar	Lög um viðauka við lög nr. 81 23. júní 1932, um heimild handa ríkisstjórninni til þess að ábyrgjast lán fyrir dráttarbraut í Reykjavík	5
Einkasala.			
63	10. des.	Lög um breyting á lögum nr. 69 7. maí 1928, um einkasölu á áfengi	116—117
65	S. d.	Lög um einkasölu á eldspítum og vindlingapappír ...	119—120
Fiskimálanefnd, sjá verzlun.			
Fjárlög.			
72	28. des.	Fjárlög fyrir árið 1935	133—192
Gjaldeyrisleyfi.			
23	8. marz	Bráðabirgðalög um gjaldeyrisleyfi, innflutning o. fl. .	72—73
Gjaldprotaskipti.			
21	24. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldprotaskipti	65—69
37	18. júlí	Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum nr. 21 24. marz 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldprotaskipti skuli koma í gildi	88
Hagfræðiskýrslur.			
64	10. des.	Lög um viðauka við lög nr. 29 8. nóv. 1895, um hagfræðiskýrslur	118—119
Háskóli Íslands.			
29	12. apríl	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	78
46	25. júlí	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	99—100
53	8. okt.	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	108
Heilbrigðismál.			
12	25. janúar	Lög um augnlækningaferðir	12
36	6. júlí	Auglýsing um löggilding nýrrar lyfjaskrár	88
Keflavík.			
16	25. janúar	Lög um lögreglustjóra í Keflavík	16

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Kreppulánasjóður.			
17	25. janúar	Lög um breyting á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð	17
43	14. ágúst	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð	95
Landbúnaður.			
9	25. janúar	Lög um viðauka við lög nr. 27 8. sept. 1931, er heimila ríkisstjórninni að flytja inn sauðfé til sláturfjærbóta	9
11	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 32 8. sept. 1931, um búfjárrækt	11
17	S. d.	Lög um breyting lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð	17
35	28. júní	Bráðabirgðalög um framlengingu á gildi laga nr. 90 19. júní 1933, um útflutning á kjöti	87
42	9. ágúst	Bráðabirgðalög um ráðstafanir til þess að greiða fyrir viðskiptum með sláturfjárafurðir og ákveða verðlag á þeim	92—94
43	14. ágúst	Bráðabirgðalög um breytingu á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð	95
49	10. sept.	Bráðabirgðalög um meðferð og sölu mjólkur og rjóma o. fl.	101—106
56	15. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 44 10. nóv. 1913, um forðagæzlu	111
Lyfjaskrá.			
36	6. júlí	Auglýsing um löggilding nýrrar lyfjaskrár	88
Lögreglustjórn.			
14	25. janúar	Lög um lögreglustjóra í Bolungavík	14
16	S. d.	Lög um lögreglustjóra í Keflavík	16
75	29. des.	Lög um markaðs- og verðjöfnunarsjóð	198—199
Milliríkjasamningar, sjá utanríkismál.			
Mjólkurlög, sjá landbúnaður.			
Ríkisábyrgð.			
1	5. janúar	Lög um ábyrgð ríkissjóðs fyrir samvinnufélag sjómanna á Stokkseyri til bátakaupa	1
4	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 6 18. marz 1933, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f	4
5	S. d.	Lög um viðauka við lög nr. 81 23. júní 1932, um heimild handa ríkisstjórninni til þess að ábyrgjast lán fyrir dráttarbraut í Reykjavík	5

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
7	5. janúar	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán, er Neskaupstaður tekur til byggingar sildarbræðslustöðvar	7
8	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán fyrir samvinnufélagið »Tunnuverksmiðju Akureyrar«	8
13	25. janúar	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán fyrir Jóhannes Jósefsson	13
Ríkisborgararéttur.			
10	S. d.	Lög um veiting ríkisborgararéttar	10
Ríkisstjórn.			
25	6. febr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	76
26	9. marz	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	76
50	16. sept.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	106
51	23. sept.	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	107
59	24. nóv.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	114
60	1. des.	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	115
Siglingar, skip.			
30	25. apríl	Auglýsing um samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á orðalagi 1., 3. og 6. gr. sammings dags. 28. jan. 1926 milli sömu ríkja um halfæri skipa og skipsbúnað	78—80
31	19. maí	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Danmerkur um, hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar ríkjanna, skulu framkvæmdar	80—83
Síld, síldarverksmiðjur.			
2	5. janúar	Lög um breyting á lögum nr. 52 8. sept. 1931, og á lögum nr. 15, 14. júní 1929 (Útflutningsgjald af síld o. fl.)	2
7	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán, er Neskaupstaður tekur til byggingar síldarbræðslustöðvar	7
15	25. janúar	Lög um stofnun síldarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi o. fl.	15
33	10. apríl	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 15 25. jan. 1934, um stofnun síldarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi o. fl.	85

XI

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
38	23. júlí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka sildarbræðslustöð á leigu	89
40	31. júlí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á léttverkaðri saltsild	90—91
44	16. ágúst	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög 31. júlí 1934 um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á léttverkaðri saltsild	96
52	26. sept.	Bráðabirgðalög um bann gegn útflutningi á sildarmjöli	107—108
57	15. nóv.	Lög um að verja útflutningsgjaldi af sild til hlutaruppbótar sjómönnum	112—113
74	29. des.	Lög um sildarútvegsnefnd, útflutning á sild, hagnýtingu markaða o. fl.	194—197
Símamál.			
27	7. apríl	Auglýsing um að Ísland hafi fullgilt alþjóðasamninginn um hraðsambönd, sem gerður var í Madrid þann 9. desember 1932	77
Skattar, tollar.			
2	5. janúar	Lög um breyting á lögum nr. 52 8. sept. 1931, og á lögum nr. 15 14. júní 1929 (Útflutningsgjald af sild o. fl.)	2
6	S. d.	Lög um afnám laga nr. 81 19. júní 1933 og um framlenging á gildi eldri laga um verðtoll	6
55	24. okt.	Lög um tekju- og eignaskattsauka	110
61	10. des.	Lög um framlenging á gildi laga nr. 11 2. júní 1933, um bráðabirgðaverðtoll	115
62	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga um verðtoll	116
69	28. des.	Lög um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 56 31. maí 1927, um skemmtanaskatt og þjóðleikhús	130
70	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 50 31. maí 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum	131
71	29. des.	Lög um gengisviðauka	132
73	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 41 72. júní 1921, um breyting á 1. gr. tollaga nr. 54 11. júlí 1911	193—194
Skemmtanaskattur.			
69	28. des.	Lög um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 56 31. maí 1927, um skemmtanaskatt og þjóðleikhús	130
Stjórnarráðið.			
22	24. marz	Auglýsing um breyting og viðauka, um stundarsakir, á allrahæstum úrskurði 29. desbr. 1924 um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.	70—71
Stjórnarskrá.			
41	7. ágúst	Stjórnarskipunarlög um breyting á stjórnarskrá konungsríkisins Íslands 18. maí 1920	91—92

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
Sveitarstjórnarmál.			
58	23. nóv.	Lög um breytingar á lögum nr. 59 frá 14. júní 1929. um kosningar í málefnum sveita og kaupstaða ...	113—114
Söfnunarsjóður Íslands.			
3	5. janúar	Lög um breyting á lögum nr. 2 10. febr. 1888, um Söfnunarsjóð Íslands	3
Tollar, sjá skattar.			
Utanríkismál.			
24	18. janúar	Auglýsing um verzlunarsamning milli Íslands og Bolíviu	74—75
21	24. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldþrotaskipti	65—69
27	7. apríl	Auglýsing um að Ísland hafi fullgilt alþjóðasamninginn um hraðsambönd, sem gerður var í Madrid þann 9. desember 1932	77
28	S. d.	Auglýsing um að Ísland hafi fullgilt samning Evrópuþjóða um öldulengdir útvarpsstöðva, sem gerður var í Lucerne þann 19. júní 1933	77
30	25. apríl	Auglýsing um samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á orðalagi 1., 3. og 6. gr. samnings dags. 28. jan. 1926 milli sömu ríkja um haffæri skipa og skipsbúnað	78—80
30	19. maí	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Danmerkur, um hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar ríkjanna, skulu framkvæmdar ...	80—83
37	18. júlí	Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum nr. 21 24. marz 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldþrotaskipti, skuli koma í gildi	88
66	12. des.	Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Spánar	121—125
Útflutningur, útflutningsgjald.			
2	5. janúar	Lög um breyting á lögum nr. 52 8. sept. 1931, og á lögum nr. 15 14. júní 1929 (Útflutningsgjald af sild o. fl.)	2
34	25. maí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á saltfiski	86
35	28. júní	Bráðabirgðalög um framlenging á gildi laga nr. 90 19. júní 1933, um útflutning á kjöti	87

XIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
40	31. júlí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á léttverkaðri saltsild	90—91
44	16. ágúst	Bráðabirgðarlög um viðauka við bráðabirgðalög 31. júlí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á léttverkaðri saltsild	96
45	20. ágúst	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög 25. maí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á saltfiski	97—98
52	26. sept.	Bráðabirgðalög um bann gegn útflutningi á síldar-mjöli	107—108
57	15. nóv.	Lög um að verja útflutningsgjaldi af síld til hlutar-uppbótar sjómönnum	112—113
74	29. des.	Lög um síldarútvegsnefnd, útflutning á síld, hagnýtingu markaða o. fl.	194—197
75	S. d.	Lög um markaðs- og verðjöfnunarsjóð	198—199
76	S. d.	Lög um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl.	199—203
Útvarp.			
28	7. apríl	Auglýsing um að Ísland hafi fullgilt samning Evrópuþjóða um öldulengdir útvarpsstöðva, sem gerður var í Lucerne þann 19. júní 1933	77
68	28. des.	Lög um útvarpsrekstur ríkisins	126—130
Verzlun.			
24	18. janúar	Auglýsing um verzlunarsamning milli Íslands og Bolívíu	74—75
34	25. maí	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á saltfiski	86
44	16. ágúst	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög 31. júlí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á léttverkaðri saltsild	96
45	20. ágúst	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög 25. maí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á saltfiski	97—98
49	10. sept.	Bráðabirgðalög um meðferð og sölu mjólkur og rjóma o. fl.	101—106
63	10. des.	Lög um breyting á lögum nr. 69 7. maí 1928, um einkasölu á áfengi	116—117
65	S. d.	Lög um einkasölu á eldspýtum og vindlingapappír ...	119—120
74	29. des.	Lög um síldarútvegsnefnd, útflutning á síld, hagnýtingu markaða o. fl.	194—197
75	S. d.	Lög um markaðs- og verðjöfnunarsjóð	198—199
76	S. d.	Lög um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl.	199—203
Vörumerki.			
39	24. júlí	Auglýsing um vörumerki	90

L Ö G

1

5. jan.

um ábyrgð ríkissjóðs fyrir Samvinnufélag sjómanna á Stokkseyri til bátakaupa.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er ríkisstjórninni að ábyrgjast allt að 85 þús. kr. láni fyrir Samvinnufélag sjómanna á Stokkseyri, til kaupa á vélbátum, enda nemi lánið eigi meiru en $\frac{4}{5}$ af kaupverði bátanna fullbúinna til fiskveiða. Lánið skal tryggt með sjálfskuldarábyrgð félagsmanna, ábyrgð Stokkseyrarhrepps og fyrsta veðrétti í bátunum. Forstöðumaður og annar endurskoðandi félagsins skulu samþykktir af ríkisstjórninni.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 52 8. sept. 1931, og á lögum nr. 15 14. júní 1929
(Útflutningsgjald af síld o. fl.).

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

1. gr. l. nr. 52 8. sept. 1931 hljóði svo:

1. meginmálsliður 1. gr. orðist svo:

Af hverri tunnu (108—120 l.) saltaðrar eða kryddaðrar síldar, hverskon-
ar sem er, skal greiða í ríkissjóð kr. 1.00.

2. gr.

Orðin „fiskmjöli þurkuðu“ í 2. mgr. 1. gr. laga nr. 15 14. júní 1929 falli burt.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaluborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

3

5. jan.

um breyting á lögum nr. 2 10. febr. 1888, um Söfnunarsjóð Íslands.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

Fyrri málslíður 24. greinar laganna orðist þannig:

Í skuldabréfum fyrir lánum einstakra manna skal jafnan áskilja, að séu
vextir eða höfuðstóll eigi greiddir í réttan gjalddaga, þá skuli í viðbót við hina
umsömdu leigu greiða 1% af vangoldnum vöxtum og afborgunum fyrir hvern
mánuð, sem líður frá gjalddaga og þangað til full skil eru gerð.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

4

L Ö G

5. jan.

um breyting á lögum nr. 6 18. marz 1933, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrir „allt að 100000 sterlingspundum“ í 1. gr. laganna komi: allt að 150000 sterlingspundum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Asgeir Asgeirsson.

L Ö G**5**

5. jan.

um viðauka við lög nr. 81 23. júní 1932, um heimild handa ríkisstjórninni til að ábyrgjast lán fyrir dráttarbraut í Reykjavík.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Störmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Auk þeirra 125 þús. kr., sem ræðir um í 1. gr. laga nr. 81 23. júní 1932, er ríkisstjórninni heimilt að ábyrgjast allt að 50 þús. kr. lán fyrir dráttarbraut í Reykjavík, gegn bakábyrgð Reykjavíkurbæjar, enda sé tryggt, að forráðamenn þeirra skipa, sem upp eru tekin á brautina, geti ráðstafað öllum aðgerðum á þeim eftir eigin vild.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

6

5. jan.

L Ö G

um afnám laga nr. 81 19. júní 1933 og um framlenging á gildi eldri laga
um verðtoll.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Lög nr. 81 19. júní 1933, um framlenging á gildi laga um verðtoll, eru úr
gildi numin frá 12. september 1933 að telja.

2. gr.

Lög nr. 47 15. júní 1926, um verðtoll af nokkrum vörum, svo og lög nr. 5
3. apríl 1928, um breyting á þeim lögum, með þeim breytingum, sem leiðir af
lögum nr. 11 2. júní 1933, um bráðabirgðaverðtoll, skulu gilda til ársloka 1934.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

7

5. jan.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán, er Neskaupstaður tekur til byggingar sildarbræðslustöðvar.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast lán, er Neskaupstaður tekur á árinu 1934, að upphæð allt að 70000 krónur, til þess að reisa sildarbræðslustöð í sambandi við fiskimjölsverksmiðju kaupstaðarins, enda setji kaupstaðurinn þá tryggingu fyrir ábyrgðinni, er ríkisstjórnin telur nægja.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán fyrir
samvinnufélagið „Tunnuverksmiðju Akureyrar“.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ábyrgjast fyrir samvinnufélagið „Tunnuverk-
smiðju Akureyrar“ allt að 70000 kr. rekstrarlán, sem greiðist upp árlega, enda
ábyrgist Akureyrarkaupstaður lánið gagnvart rikissjóði.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

9

25. jan.

um viðauka við lög nr. 27 8. sept. 1931, er heimila ríkisstjórninni
að flytja inn sauðfé til sláturfjárbóta.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttnerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Á eftir 13. gr. laganna komi ný grein, svo hljóðandi:

Heimilt er ráðherra, þegar Búnaðarfélag Íslands mælir með, að veita und-
anþágu frá ákvæðum þessara laga, um að lóga skuli einblendingum, þegar um
karakúlfjarkyn er að ræða, enda setji þá ráðherra reglur um blendingsræktina
og þær varúðarráðstafanir, er þurfa þykir, að fengnum tillögum Búnaðarfélags
Íslands.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaltuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Þorsteinn Briem.

10

25. jan.

L Ö G

um veiting ríkisborgararéttar.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

Ríkisborgararétt skulu öðlast:

1. Faaberg, Harald, skipamiðlari í Reykjavík, fæddur í Noregi.
2. Otterstedt, Knud, rafveitustjóri á Akureyri, fæddur í Svíþjóð.
3. Valtýr H. Valtýsson, settur héraðslæknir í Hróarstunguhéraði, fæddur í Noregi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

11

25. jan.

um breyting á lögum nr. 32 8. sept. 1931, um búfjárrækt.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Läenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

62. gr. laganna orðist þannig:

Þau sveitar- eða bæjarfélög, sem komið hafa á hjá sér fóðurbirgðafélags-
skap samkvæmt lögum þessum eða lögum nr. 42 28. nóv. 1919, skulu undan-
þegin ákvæðum laga um forðagæzlu frá 10. nóv. 1913, meðan félagsskapurinn
starfar og er viðurkenndur af atvinnumálaráðherra, þeim sveitar- eða bæjarfé-
lögum, sem stofnað hafa eftirlits- og fóðurbirgðafélög samkv. ákvæðum laga nr.
42 28. nóv. 1919 og fengið hafa staðfestar samþykktir fyrir þau, er heimilt að búa
áfram við hið sama skipulag, enda njóti þau þá eigi styrks úr ríkissjóði.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Þorsteinn Briem.

12

25. jan.

L Ö G

um augnlækningaferðir.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Landinu skal skipt í 3 umferðasvæði fyrir augnlækna, sem hér segir:

1. Suður- og Vesturland frá Skeiðarársandi að Horni.
2. Norðurland frá Horni að Langanesi.
3. Austurland frá Langanesi að Skeiðarársandi.

2. gr.

Ráðherra semur við augnlækna um augnlækningaferðir og setur þeim reglur til að ferðast og starfa eftir.

Þegar því verður við komið, skal fela einum augnlækni að ferðast um hvert svæði, og ef unnt er, þeim augnlækni, sem búsettur er innan svæðisins.

3. gr.

Verja má fé til styrktar augnlækningaferðum eftir því sem fjárlög heimila á hverjum tíma, og á árinu 1934 fé því, sem veitt er í fjárlögum þess árs, í 12. gr. 5., a., b. og c.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amalluborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G**13**

25. jan.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast
lán fyrir Jóhannes Jósefsson.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til þess að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs
allt að 20000 sterlingspunda lán, er Jóhannes Jósefsson hóteleigandi ætlar að fá
í Englandi, enda verði lánið tryggt með fyrsta veðrétti í húseigninni Hótel Borg
í Reykjavík og bakábyrgð Reykjavíkurbæjar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

14

25. jan.

L Ö G

um lögreglustjóra í Bolungavík.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallið á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórnin skipar, að fengnum tillögum hreppsnefndar Hólshrepps, embættisgengan lögfræðing til þess að hafa á hendi hreppstjórástörf í Hólshreppi, innheimtu tolla og gjalda til ríkissjóðs, fógetavald, lögreglustjórn og dómssvald í lögreglumálum. Kallast hann lögreglustjóri.

2. gr.

Lögreglustjóranum er skylt, ef hreppsnefnd óskar þess, að gegna störfum hreppsnefndaroddvita og þar með innheimtu allra hreppsgjalda.

3. gr.

Lögreglustjóri skal hafa að launum 2000 krónur á ári úr ríkissjóði. Hafi lögreglustjóri á hendi störf þau, sem 2. gr. tiltekur, fær hann að auk laun fyrir þau úr sveitarsjóði, samkvæmt samningi milli hreppsnefndar og ríkisstjórnar.

4. gr.

Nánari reglur um starfsvið lögreglustjórans, er starf hans snertir, skulu settar í reglugerðum, er hlutaðeigandi ráðherrar setja, að fengnum tillögum hreppsnefndar Hólshrepps og sýslumannsins í Ísafjarðarsýslum.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

15

25. jan.

um stofnun sildarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi o. fl.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að láta reisa sildarverksmiðju einhversstaðar á svæðinu frá Hornbjargi að Langanesi, að fengnum tillögum sildarútgerðarmanna um staðinn (sbr. 2. gr.), enda geti sú verksmiðja brætt að minnsta kosti 2000 mál sildar á sólarhring. Nær heimildin til þess að reisa stöðina svo fljótt, að hún geti tekið til starfa eigi síðar en í byrjun sildarvertíðar 1935.

Ennfremur er ríkisstjórninni heimilt að leggja fram 100 þús. kr. til kaupa á hlutum í h/f Sildarbræðslunni á Seyðisfirði.

2. gr.

Ríkisstjórnin leitar nú þegar með auglýsingu eftir tillögum þeirra manna, er gert hafa út skip á herpinótaveiðar við Norðurland síðastliðið sumar, um það, hvar verksmiðjan skuli reist. Skal í auglýsingunni tiltekið, hvenær tillögurnar skuli síðast komnar.

3. gr.

Til greiðslu kostnaðar, er leiðir af fyrirmælum 1. gr., heimilast ríkisstjórninni að taka lán fyrir hönd ríkissjóðs, allt að 1 milljón króna.

4. gr.

Um stofnun og starfrækslu verksmiðjunnar á Norðurlandi skal fara að öðru leyti eftir lögum nr. 49 7. maí 1928, lögum nr. 42 14. júní 1929 og lögum nr. 10 27. apríl 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

um lögreglustjóra í Keflavík.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórnin skipar, að fengnum tillögum hreppsnefndar Keflavíkurhrepps, embættisgengan lögfræðing til þess að hafa á hendi hreppstjórastörf í Keflavíkurhreppi, innheimtu tolla og gjalda til ríkissjóðs, fógetavald, lögreglustjórn og dómsveld í lögreglumálum. Kallast hann lögreglustjóri.

2. gr.

Lögreglustjóranum er skylt, ef hreppsnefnd óskar þess, að gegna störfum hreppsnefndaroddvita og þar með innheimtu allra hreppsgjalda.

3. gr.

Lögreglustjóri skal hafa að launum 2000 krónur á ári úr ríkissjóði. Hafi lögreglustjóri á hendi störf þau, sem 2. gr. tiltekur, fær hann að auk laun fyrir þau úr sveitarsjóði, samkvæmt samningi milli hreppsnefndar og ríkisstjórnar.

4. gr.

Nánari reglur um starfsvið lögreglustjórans, er starf hans snertir, skulu settar í reglugerðum, er hlutaðeigandi ráðherrar setja, að fengnum tillögum hreppsnefndar Keflavíkurhrepps og sýslumannsins í Gullbringusýslu.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

17

25. jan.

um breyting á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppuláναςjóð.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Aftan við 3. gr. laganna bætist ný málsg., svo hljóðandi:

Skuldabréfin eru þó eigi gildur gjaldeyrir fyrir ríkissjóð eða ríkisstofnanir,
banka, sparisjóði, bæjar- eða sýslufélög til þess að greiða með skuldir sínar.

2. gr.

Á eftir 19. gr. laganna komi tvær nýjar greinar, svo hljóðandi, og breytist greinatala laganna eftir því:

- a. (20. gr.) Þrátt fyrir ákvæði 4. gr. laga um veð, 4. nóv. 1887, er lántakanda rétt að veðsetja Kreppuláναςjóði einu nafni tiltekna flokka búfjár sins, er hann á eða eignast kann, og gengur veð sjóðsins fyrir öllum síðari veðsetningum búfjár eða einstakra gripa. Sama gildir um veðsetning fódur-birgða, sem veðsali kann að eiga á hverjum tíma handa veðsettu búfé.

Heimilt er og að veðsetja Kreppuláναςjóði í einu lagi öll búsgögn innan húss og utan, án sérstakrar sundurliðunar, og jafnt það, er veðsetjandi á þegar veðsetning fer fram, og það, er hann síðar kann að eignast.

- b. (21. gr.) Nú flytur veðsali í aðra þinghá eftir að skuldabréf hefir verið þinglesið, og heldur sjóðurinn þá veði sinu, þótt skuldabréfið sé eigi þinglesið á ný í þeirri þinghá, sem veðsali flutti í.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Þorsteinn Briem.

L Ö G

um kosningar til Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI

Kosningarréttur og kjörgengi.

1. gr.

Kosningarrétt við kosningar til Alþingis eiga allir, karlar og konur, sem:

1. eru 21 árs eða eldri, þegar kosning fer fram,
2. eiga ríkisborgararétt hér á landi,
3. hafa verið búsettir hér á landi síðustu 5 árin áður en kosning fer fram,
4. hafa óflekkað mannorð og
5. eru fjárráðir.

2. gr.

Enginn telst hafa óflekkað mannorð, sem er sekur eftir dómi um verk, sem
er svívirðilegt að almenningsáliti, nema hann hafi fengið uppreist æru sinnar.

3. gr.

Gift kona telst fjárráð, þótt hún eigi óskilið fjárlag með manni sínum.
Maður telst fjárráður, þó að bú hans sé undir gjaldþrotaskiptum.

4. gr.

Kjörgengur við kosningar til Alþingis er hver sá, karl eða kona, sem kosn-
ingarrétt á samkv. 1. gr., nema þeir dómendur, sem ekki hafa umboðsstörf á
hendi.

II. KAFLI

Kjördæmi.

5. gr.

Kjósendur neyta kosningarréttar síns í sérstökum kjördæmum eftir þeim
reglum og með þeim skilyrðum, er lög þessi setja, og er landinu skipt í kjör-
dæmi sem hér segir:

- A. Kjördæmi, þar sem kosinn er einn þingmaður í hverju, óhlutbundnum kosningum (einmenningskjördæmi): 18
25. jan.
1. Borgarfjarðarsýsla.
 2. Mýrasýsla.
 3. Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla.
 4. Dalasýsla.
 5. Barðastrandarsýsla.
 6. Vestur-Ísafjarðarsýsla.
 7. Ísafjarðarkaupstaður.
 8. Norður-Ísafjarðarsýsla.
 9. Strandasýsla.
 10. Vestur-Húnavatnssýsla.
 11. Austur-Húnavatnssýsla.
 12. Akureyrarkaupstaður.
 13. Suður-Pingeyjarsýsla.
 14. Norður-Pingeyjarsýsla.
 15. Seyðisfjarðarkaupstaður.
 16. Austur-Skaftafellssýsla.
 17. Vestur-Skaftafellssýsla.
 18. Vestmannaeyjakaupstaður.
 19. Hafnarfjarðarkaupstaður.
 20. Gullbringu- og Kjósarsýsla.
- B. Kjördæmi, þar sem kosnir eru tveir þingmenn í hverju, óhlutbundnum kosningum (tvímenningskjördæmi):
1. Skagafjarðarsýsla.
 2. Eyjafjarðarsýsla ásamt Siglufjarðarkaupstað.
 3. Norður-Múlasýsla.
 4. Suður-Múlasýsla ásamt Neskaupstað.
 5. Rangárvallasýsla.
 6. Árnessýsla.
- C. Reykjavíkurkaupstaður er sérstakt kjördæmi, þar sem kosnir eru 6 þingmenn, hlutbundnum kosningum, og jafnmargir til vara.

III. KAFLI

Kjördeildir.

6. gr.

Hverju kjördæmi skal skipt í kjördeildir, og er hver hreppur eða kaupstaður ein kjördeild, nema honum hafi verið skipt í fleiri kjördeildir.

Heimilt er bæjarstjórn og hreppsnefnd, með samþykki yfirkjörstjórnar, að skipta kaupstað eða hreppi í kjördeildir. Hreppum má þó ekki skipta í fleiri kjördeildir en fjórar.

18 Í hreppum, þar sem kjördeildir eru færri en fjórar, eiga 20 kjósendur, sem
25. jan. búsettir eru innan sama hreppshluta, rétt á, að hann verði gerður að sérstakri kjördeild, ef þeir krefjast þess áður en kjörskrá hefir verið lögð fram, enda sé þessi hluti hrepps afskekkur og erfitt um kjörsókn þaðan að álitu yfirkjörstjórnar.

Kjördeildir skal að jafnaði kenna við kjörstaði í sveitum, en tölusetja þær til aðgreiningar í kaupstöðum.

IV. KAFLI

Kjörstjórnir og kjörstjórar utan kjörfunda.

7. gr.

Kjörstjórnir við alþingiskosningar skulu vera þrennar:

1. Landskjörstjórn.
2. Yfirkjörstjórnir.
3. Undirkjörstjórnir.

8. gr.

Sameinað Alþingi kýs, eftir hverjar almennar alþingiskosningar, fimm manna landskjörstjórn hlutbundnum kosningum og jafnmarga til vara. Landskjörstjórn velur sér sjálf oddvita og skiptir að öðru leyti með sér verkum.

9. gr.

Í hverju kjördæmi er yfirkjörstjórn, og skipa hana 3 menn .

Þar, sem sýslumaður eða bæjarfógeti (lögmaður) er heimilisfastur í kjördæmi, skal hann vera oddviti yfirkjörstjórnar. Annarsstaðar skipar ráðherra oddvita, er sé kjósandi í kjördæminu, og annan til vara, og gildir sú regla einnig um Eyjafjarðarsýslu. Í Suður-Múlasýslu er sýslumaður oddviti yfirkjörstjórnar.

Hina yfirkjörstjórnana og tvo til vara kjósa sýslunefndir, en bæjarstjórnir þar, sem kaupstaður er sérstakt kjördæmi, til eins árs í senn. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef sýslunefndarmaður eða bæjarfulltrúi krefst þess.

10. gr.

Í hverri kjördeild hrepps eða kaupstaðar skal vera undirkjörstjórn, skipuð 3 mönnum, er hreppsnefnd eða bæjarstjórn, sem í hlut á, kýs til eins árs úr hópi kjósenda hreppsins eða kaupstaðarins og jafnmarga til vara. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef hreppsnefndarmaður eða bæjarfulltrúi krefst þess. Hreppstjóri skal þó jafnan vera formaður kjörstjórnar þess hrepps eða kjördeildar, sem hann er búsettur í. Annars velur kjörstjórn sér oddvita og skiptir að öðru leyti með sér verkum.

11. gr.

Sá, sem á sæti í yfirkjörstjórn eða undirkjörstjórn, skal vikja sæti, ef hann er í kjöri til Alþingis, oddviti yfirkjörstjórnar þó ekki fyrr en opna skal atkvæða-

kassana. Sá, sem á sæti í landskjörstjórn, skal vikja sæti, þegar úthlutað er 18
uppbótarþingsætum, ef hann getur sjálfur komið til greina við skipun í upp- 25. jan.
bótarþingsæti.

12. gr.

Varamenn taka sæti í landskjörstjórn, yfirkjörstjórn og undirkjörstjórn í forföllum aðalmanna eftir venjulegum reglum þegar blutfallskosningar eru viðhafðar, en annars eftir þeirri röð, sem þeir eru kosnir. Ef einhver kjörstjórn verður ekki á þennan hátt fullskipuð, kveður hún sjálf til þann eða þá, sem þarf til þess að talan sé fyllt.

Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í kjörstjórn.

13. gr.

Kjörstjórar við atkvæðagreiðslu utan kjörfunda samkv. lögum þessum eru sýslumenn og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður), fulltrúar þeirra, hreppstjórar og skipstjórar á íslenskum skipum. Nú eru sýslumaður og hreppstjóri búsettir á sama stað, og skal þá sýslumaður vera kjörstjóri.

V. KAFLI

Kjörskrár.

14. gr.

Kjörskrár til alþingiskosninga semja bæjarstjórnir í kaupstöðum, en hreppsnefndir í hreppum. Sérstaka kjörskrá skal semja fyrir hverja kjördeild. Kjörskrá skal samin í febrúarmánuði ár hvert og gildir frá 23. júní það ár til 22. júní næsta ár á eftir.

15. gr.

Á kjörskrá skal taka:

1. þá, sem fullnægja öllum skilyrðum 1. gr. þessara laga og eru, þegar kjörskrá er samin, heimilisfastir í þeirri kjördeild, sem kjörskráin nær til,
2. þá, sem skortir það eitt á að fullnægja skilyrðum 1. töluliðs þessarar gr., að þeir hafa ekki fyllt 21 árs aldur eða 5 ára búsetu í landinu, ef þeir ná að fullnægja þeim skilyrðum áður en kjörskráin gengur úr gildi.

Um þann, sem settur er á kjörskrá og hefir ekki fullnægt skilyrðunum um aldur eða 5 ára búsetu í landinu, skal þess getið í athugasemd við nafn hans á kjörskránni, hvaða mánaðardag hann hefir náð að fullnægja öllu þessu, og skal rita framan við mánaðardaginn: **Fær atkvæðisrétt.**

Nöfn þeirra, sem standa á kjörskrá með slíkum athugasemdum, skal undirstrika eða auðkenna greinilega á annan hátt.

16. gr.

Kjörskrár skal rita á eyðublöð, er dómsmálaráðuneytið lætur í té, og skal farið nákvæmlega eftir þeim leiðbeiningum, sem ráðuneytið lætur skrá á þau.

18 Þegar kjörskrá hefir verið samin, skal oddviti í hreppum undirrita hana
25. jan. og að minnsta kosti einn maður annar úr hreppsnefndinni með honum, en í kaupstöðum borgarstjóri eða bæjarstjóri.

17. gr.

Nú hefir kjörskrá ekki verið samin eða lögð fram í tæka tíð, eða um það hefir ekki verið fylgt ákvæðum laga þessara, og skal þá sýslumaður eða bæjarfógeti (í Reykjavík lögmaður), jafnshjáltr sem hann fær vitneskju um það, gera nauðsynlegar ráðstafanir til, að kjörskrá verði tafarlaust samin og leiðrétt það, sem skort hefir á, að færi lögum samkvæmt.

18. gr.

Frá því að kjörskrá hefir verið samin og þangað til hún gengur í gildi skal almenningur eiga aðgang að staðfestu eftirriti af henni hjá oddvita hreppsnefndar eða á skrifstofu borgar- eða bæjarstjóra. Skriflegar aðfinnslur við kjörskrána, sem koma fram á þessum tíma, skal taka til meðferðar, er kjörskrá hefir legið frammi samkvæmt 19. gr. og á þann hátt, sem fyrir er mælt um aðrar kjörskrárkærur í 20. og 21. gr.

19. gr.

Nú eiga alþingiskosningar að fara fram, og skal þá tveimur mánuðum áður leggja kjörskrá fram til sýnis á hentugum stað, einum eða fleirum, í hverri kjördeild utan kaupstaða. Kjörskrá skal jafnan liggja frammi að minnsta kosti á einum stað í hverjum kaupstað eða kaupsúni.

Fjórtán dögum áður en kjörskrá er lögð fram skal auglýsa, hvar það verður gert, og á þann hátt á hverjum stað, sem venja er þar að birta opinberar auglýsingar. Þegar auglýst er í blöðum um þetta innan kaupstaða, nægir þó þriggja daga frestur.

Kjörskrá skal liggja frammi frá dagmálum til miðaftans dag hvern næstu fjórar vikur eftir að hún var lögð fram. Staðfest eftirrit af kjörskrá má hafa til að leggja fram.

20. gr.

Þegar 3 vikur eru til kjördags, skal hver sá, sem kæra vill, að einhvern vanti á kjörskrá eða sé ofaukið þar, hafa afhent oddvita hreppsnefndar eða borgar- eða bæjarstjóra kærur sínar, með þeim rökum og gögnum, sem hann vill framfæra til stuðnings máli sínu. Sé kærán um það, að einhver sé á skrá tekinn, sem ekki hafi rétt til að standa þar, skal oddviti hreppsnefndar eða borgarstjóri eða bæjarstjóri innan 3 daga gagngert senda þeim, sem yfir er kært, eftirrit af kærurni.

21. gr.

Aðfinnslum þeim við kjörskrána, sem þannig eru fram komnar, sbr. 18. og 20. gr., skal hlutaðeigandi hreppsnefnd eða bæjarstjórn skera úr á opinberum fundi, sem haldinn sé eigi síðar en 2 vikum fyrir kjördag. Til þess fundar skulu

með 3 daga fyrirvara kvaddir bæði þeir, sem fram hafa komið með aðfinnslurnar, og þeir, sem mælt er á móti. Samkvæmt þeim skjölum, sem aðilar málsins leggja fram, og framburði vitna, sem þeir leiða, skal leggja úrskurð á ágreininginn og rita hann með fáum orðum í gerðabók hreppsnefndar eða bæjarstjórnar. 18
25. jan.

Þegar búið er að leiðrétta og bæta við kjörskrána samkvæmt þessu, skal öll hreppsnefndin eða bæjarstjórnin rita nafn sitt undir hana. Eftir þetta verður engin breyting gerð á kjörskránni, nema dómur sé á undan genginn.

22. gr.

Kjörskrá skal samin í tveim eintökum, og skal annað eintakið sent oddvita yfirkjörstjórnar þeirrar, er í hlut á, jafnskjótt sem kjörskráin er endanlega undirrituð, en 2 mánuðum fyrir kjördag skal tilkynna honum tölu þeirra, sem á kjörskrá verða, eftir því sem næst verður komið.

23. gr.

Nú eru fyrirskipaðar kosningar til Alþingis með svo stuttum fyrirvara, að ekki er unnt að láta kjörskrá liggja jafnlengi frammi eða veita þá fresti og fyrirvara, sem hér er gert ráð fyrir, og má þá stytta þetta allt hlutfallslega, eftir nánari fyrirætlum ráðherra í auglýsingu um kosningarnar.

Ráðherra er og heimilt að stytta alla fresti, eftir því sem nauðsynlegt kann að vera, þegar gera þarf ráðstafanir út af vanrækslu hreppsnefndar eða bæjarstjórnar um samningu kjörskrár, sbr. 17. gr.

24. gr.

Sá, sem er óánægður með úrskurð bæjarstjórnar eða hreppsnefndar út af kæru hans, hver sem hún er, yfir kjörskrá, á kröfu til, að sér verði fengið eftirrit af úrskurðinum ókeypis, og getur hann sótt málið fyrir dómi. Á sama hátt getur sá, sem vegna fjarveru eða annara forfalla hefir ekki átt kost á að koma fram með kærur út af kjörskrá áður en kærufrestur er liðinn, sótt málið fyrir dómi, ef það varðar hann sjálfan. Mál út af þessu skal farið með sem gestaréttarmál, og er hlutaðeigandi dómara skylt að hraða málinu, svo að því verði lokið fyrir kjördag, ef unnt er. Réttargjöld skulu engin greidd fyrir undirrétti, og skal dómari skipa mann fyrir hönd þeirrar bæjarstjórnar eða hreppsnefndar, sem stefnt er. Falli dómur þannig, að kjörskrá beri að breyta, skal fullnægja dóminum, þegar er sækjandi málsins leggur fram eftirrit af honum.

25. gr.

Allar kosningar til Alþingis skulu fara fram samkvæmt gildandi kjörskrá. Ekki má kjósandi greiða atkvæði nema í einu kjördæmi eða einni kjördeild við sömu kosningu til Alþingis. Ef maður er á kjörskrá í fleiri kjördæmum en einu eða fleiri kjördeildum en einni, ræður hann sjálfur, hvar hann neytir kosningarréttar síns.

- 18 Sá, sem stendur á kjörskrá með athugasemd við nafn sitt (sbr. 15. gr.),
25. jan. skal hafa rétt til að greiða atkvæði, ef hann samkvæmt athugasemdinni hefir
öðlzt atkvæðisrétt á kjördegi, en annars ekki.

VI. KAFLI

Framboð.

26. gr.

Þegar alþingiskosningar eiga að fara fram, skulu öll framboð, bæði í kjördæmum, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, og í Reykjavík, tilkynnt hlutaðeigandi yfirkjörstjórn skriflega og eigi síðar en 4 vikum og 3 dögum fyrir kjördag. Þegar landslistar eru bornir fram, skulu þeir tilkynntir landskjörstjórn á sama hátt og eigi síðar en 4 vikum og 2 dögum fyrir kjördag.

Gæta skal þess um öll framboð, hvort sem um er að ræða einstaka fram-
bjóðendur eða framboðslista, að tilgreina skýrlega full nöfn frambjóðendanna,
stöðu og heimili, svo að enginn vafi geti leikið á því, hverjir í boði eru.

27. gr.

Hver einstakur frambjóðandi skal láta fylgja framboði sínu skriflega yfirlýsingu eigi færri en 12 og eigi fleiri en 24 kjósenda í því kjördæmi, þar sem hann býður sig fram, um að þeir styðji kosningu hans.

Framboðslista í Reykjavík skal fylgja skrifleg yfirlýsing allra þeirra, sem á listanum eru, um að þeir hafi leyft að setja nöfn sín á listann, svo og skrifleg yfirlýsing frá eigi færri en 100 og eigi fleiri en 200 kjósendum í Reykjavík um að þeir styðji kosningu listans.

Framboði einstaks frambjóðanda, svo og framboðslista í Reykjavík, skal fylgja skrifleg yfirlýsing frambjóðandans og meðmælenda hans, eða þegar um lista er að ræða, þeirra, sem lýsa því yfir, að þeir styðji kosningu listans, fyrir hvern stjórnmálaflokk frambjóðandinn eða listinn sé boðinn fram. Vanti yfirlýsinguna, telst frambjóðandinn eða listinn utan flokka.

28. gr.

Landslista skal fylgja til landskjörstjórnar skrifleg skýrsla um það, hver stjórnmálaflokkur ber hann fram, undirrituð af flokksstjórninni. Slík skýrsla ein nægir, þegar um stjórnmálaflokk er að ræða, sem átt hefir fulltrúa á síðast háðu Alþingi, eða náð hefir 1000 atkvæðum við síðustu alþingiskosningar, þar af að minnsta kosti 20% greiddra atkvæða eða 500 atkvæðum í einu og sama kjördæmi.

Nú uppfyllir stjórnmálaflokkur ekki þessi skilyrði, og skal hann þá láta fylgja lista sínum og skýrslu til landskjörstjórnar skriflega yfirlýsingu frá eigi færri en 500 kjósendum, þar af eigi færri en 20% kjósenda á kjörskrá eða 250 kjósenda í einu og sama kjördæmi, um að þeir fylli flokkinn, enda séu þeir

ekki í öðrum stjórnmalaflokki, er þátt tekur í þeim alþingiskosningum, er í 18 hönd fara.

25. jan.

29. gr.

Við hinar sömu alþingiskosningar má enginn bjóða sig fram í fleiri kjördæmum en einu, vera á fleiri listum í Reykjavík en einum, vera í kjöri fyrir fleiri stjórnmalaflokka en einn, né heldur vera á landslista, ef hann er í kjöri sem utanflokkamaður í kjördæmi. Ekki má stjórnmalaflokkur bera fram nema einn landslista við sömu alþingiskosningar.

Nú berst yfirkjörstjórn í Reykjavík listi, er nafn manns stendur á án þess að skriflegt leyfi hans fylgi, eða maður hefir skriflega leyft nafn sitt á fleirum listum en einum, og skal þá yfirkjörstjórnin nema það nafn burt af listanum eða listunum. Hið sama gerir landskjörstjórn, ef henni berast landslistar með sömu ágöllum.

30. gr.

Á framboðslista í Reykjavík skulu að jafnaði vera tvöfalt fleiri nöfn fram-
bjóðenda en kjósa á þingmenn í hvert skipti, en aldrei fleiri. Nú berst yfir-
kjörstjórn í Reykjavík listi með fleirum nöfnum en tilskilið er, og skal þá nema
af listanum öftustu nöfnin, sem fram yfir eru tilskilda tölu.

Á landslista skulu vera nöfn frambjóðenda flokks í kjördæmum, þó eigi
fleiri frambjóðenda úr einu kjördæmi en þar á að kjósa þingmenn og vara-
þingmenn (í Reykjavík).

Nú eru fleiri frambjóðendur af hálfu flokks í kjördæmi en þar á að kjósa
þingmenn, og sker þá flokksstjórnin, sbr. 28. gr., úr því, hver eða hverjir þeirra
skuli teknir á landslista. Á landslista skulu nöfn frambjóðendanna sett eftir
stafrófsröð.

Stjórnmalaflokki er heimilt að láta fylgja landslista sínum til landskjör-
stjórnar skrá yfir frambjóðendur flokksins í kjördæmum í þeirri röð, er flokk-
urinn óskar, að þeir hljóti uppþátarþingsæti.

Röðina á landslista að kosningu lokinni ákveður landskjörstjórn samkvæmt
ákvæðum 128. gr.

Frambjóðanda í kjördæmi er heimilt að afsala sér rétti til landslistasætis,
enda tilkynni hann það landskjörstjórn áður en framboðsfrestur fyrir landslista
er liðinn, sbr. 26. gr., og verður hann þá ekki tekinn á listann.

31. gr.

Það er ekki nauðsynlegt, að kjörgengi frambjóðanda sé sannað fyrir yfir-
kjörstjórn eða landskjörstjórn, en Alþingi úrskurðar um kjörgengi þeirra, sem
kosnir eru, jafnframt því sem það úrskurðar um, hvort nýkosnir þingmenn séu
að öðru leyti löglega framboðnir og kosnir.

32. gr.

Nú deyr frambjóðandi áður en kosning fer fram, en eftir að framboðsfrest-
ur er liðinn eða á næstu þremur sólarhringum áður en framboðsfrestur er lið-

18 inn, og má þá, ef um er að ræða frambjóðanda í kjördæmi, þar sem kosið er ó-
25. jan. hlutbundnum kosningum, annar maður innan viku bjóða sig fram í hans stað, ef fullur helmingur af meðmælendum hins látna er meðal meðmælenda hans, enda sé fullnægt öðrum almennum skilyrðum um framboðið. Ef um frambjóðanda á lista í Reykjavík er að ræða, má á sama hátt setja mann í sæti hins látna á listanum, ef fullur helmingur af meðmælendum listans krefst þess.

Deyi frambjóðandi í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, innan viku fyrir kjördag, skal yfirkjörstjórn aflýsa kosningunni, en dómsmálaráðuneytið stofna til kosningar á ný á þann hátt, sem fyrir er mælt í 135. gr. þessara laga.

VII. KAFLI

Umboðsmenn.

33. gr.

Hver frambjóðandi í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, á rétt á að gefa einum manni eða tveimur í hverri kjördeild umboð sitt til að gæta hagsmuna sinna við kosninguna á hinum einstöku kjörstöðum, sé hann eigi sjálfur viðstaddur. Á sama hátt má frambjóðandi gefa einum eða tveimur mönnum umboð til að vera fyrir sína hönd og í sama skyni viðstaddir, er talning atkvæða fer fram.

Hverjum lista, bæði framboðslista í Reykjavík og landslista, skal fylgja til yfirkjörstjórnar eða landskjörstjórnar skrifleg tilkynning frá frambjóðendum listans, eða, þegar um landslista er að ræða, frá stjórn þess stjórn málaflokks, sem ber hann fram, um það, hverjir tveir menn séu umboðsmenn listans. Séu umboðsmenn lista ekki tilgreindir eða forfallist umboðsmaður, eru þeir, sem fremstir standa frambjóðenda á listanum, réttir umboðsmenn hans. Þessir umboðsmenn gæta réttar lista þeirra, sem þeir eru fyrir, við skoðun og úrskurðun listanna. Þeir gefa þær upplýsingar um listana, er yfirkjörstjórn eða landskjörstjórn óskar. Þeim er heimilt að vera viðstaddir eða gefa öðrum umboð til að vera viðstaddir kosningar á hinum einstöku kjörstöðum, talning atkvæða og úthlutun uppbótarþingsæta. Skyldir eru umboðsmenn að hlíta þeim fundarreglum, sem kjörstjórnir setja.

34. gr.

Nú hefir stjórn málaflokkur, sem þátt tekur í alþingiskosningum, ekki landslista í kjöri, og á hann engu síður rétt á að hafa tvo umboðsmenn viðstadda, er úthlutun uppbótarþingsæta fer fram, til þess að gæta þar réttar flokksins.

VIII. KAFLI

Kosningaundirbúningur.

18

25. jan.

35. gr.

Allar kjörstjórnir skulu halda gerðabækur og bóka gerðir sínar.

Landskjörstjórn bókar um viðtöku landslista og ráðstafanir og úrskurði þeim viðvikjandi, samtölu atkvæða hinna einstöku stjórnmalaflokka og úthlutun uppbótarsæta o. s. frv.; yfirkjörstjórnir um viðtöku framboða, útsending og viðtöku kjörseðla og bréfa, hverskonar úrskurði, talningu atkvæða, úrslit kosninga og annað þess háttar; undirkjörstjórnir um allt, sem fyrir er mælt í lögum þessum eða skiptir máli um kosningaathöfnina.

Dómsmálaráðuneytið lætur í té og löggildir gerðabækur landskjörstjórnar og yfirkjörstjórna, en yfirkjörstjórnir láta í té og löggilda gerðabækur undirkjörstjórna.

Dómsmálaráðuneytið lætur kjörstjórnnum í té embættisinnsgli.

36. gr.

Dómsmálaráðuneytið heldur bók yfir utankjörfundarkjörgögn og bókar hve mörg kjörblöð með umslögum það sendir hverjum sýslumanni og bæjarfógeta (í Reykjavík lögmanni) og tölusetningu þeirra (sbr. 44. gr.).

Sýslumenn og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður) halda samskonar bækur og færa til bókar á sama hátt utankjörfundarkjörgögn þau, er þeir láta frá sér til hreppstjóra og skipstjóra.

37. gr.

Yfirkjörstjórn skal tilkynna dómsmálaráðuneytinu væntanlega tölu kjósenda í kjördæmi sínu, jafnskjótt sem henni hefir borizt áætlun um það (sbr. 22. gr.) og eigi síðar en 6 vikum fyrir kjördag.

38. gr.

Þegar frestur sá er liðinn, sem ákveðinn er um framboð landslista, heldur landskjörstjórn fund á næsta degi, og skal umboðsmönnum listanna gefinn kostur á að vera viðstaddir. Finnist þá gallar á framboðslista, skal hlutaðeigandi umboðsmönnum gefinn kostur á að leiðrétta þá, og má veita frest í því skyni eftir því sem tími og atvik leyfa. Séu gallar, er landskjörstjórn hefir bent á, ekki leiðréttir innan tilsetts frests, kveður hún upp úrskurð um það, hvort listi skuli fyrir það ógildur teljast. Verði ágreiningur innan landskjörstjórnar um úrskurð, ræður afl atkvæða úrslitum.

Sé listi úrskurðaður ógildur, skal eftirrit af úrskurðinum þegar afhent hlutaðeigandi umboðsmanni eða umboðsmönnum, ásamt eftirriti af listanum, sem rækur er ger.

18

25. jan.

Pegar úrskurðað er, hverjir landslistar verði í kjöri, merkir landskjörstjórnin þá með bókstöfum, A, B, C o. s. frv., eftir þeirri röð, er heiti stjórnmalaflokka, sem listana bjóða fram, verða í, er þeim er raðað í stafrófsröð.

Því næst gerir landskjörstjórnin þegar í stað almenningi kunna landslistana með auglýsingu í útvarpi og í Lögbirtingablaðinu þannig, að greindur er bókstafur hvers lista og nöfn frambjóðendanna á hverjum lista í stafrófsröð. Þess skal getið sérstaklega, ef frambjóðandi hefir afsalað sér rétti til landslistasætis, sbr. 30. gr. Jafnframt skal þess getið, hvort stjórnmalaflokkur hefir notað heimild 4. málsg. 30. gr., og skráin birt.

40. gr.

Jafnframt því, sem landslistar eru auglýstir samkv. ákvæðum 39. greinar, sendir landskjörstjórn öllum yfirkjörstjórnnum, svo og öllum hreppstjórnnum, sýslumönnum og bæjarfógetum (í Reykjavík lögmanni) í landinu skriflega tilkynningu um landslista og lætur fylgja tilkynningunni nægilega mörg eintök af landslistunum prentuðum þannig, að festa megí upp eitt eintak á hverjum kjörstað og í hverjum kjörklefa.

Listana skal prenta alla á sama blað, hvern við annars hlið, í röð eftir bókstöfum sínum, en greina þá sundur með strikum. Fyrir ofan hvern lista skal standa bókstafur hans og neðan við bókstafinn: **Listi flokksins.** Þar fyrir neðan skal prenta nöfn frambjóðenda listans í stafrófsröð og með eins stórum bókstöfum, að minnsta kosti, og nöfn frambjóðenda á kjörseðlum við óhlutbundnar kosningar.

41. gr.

Pegar frestur sá er liðinn, sem ákveðinn er um framboð í kjördæmum, heldur yfirkjörstjórn í Reykjavík fund á næsta virkum degi og tekur framboðslistana til meðferðar og úrskurðar í samræmi við það, sem fyrir er mælt í 38. gr. um landslistana.

42. gr.

Þá er listar í Reykjavík hafa verið úrskurðaðir, merkir yfirkjörstjórn þá með bókstöfum á sama hátt og landslistar eru merktir, og skal þess gætt, að listi hvers stjórnmalaflokks sé merktur sama bókstaf og landslisti flokksins við sömu alþingiskosningar.

Nú eru fleiri en einn listi í Reykjavík boðnir fram fyrir sama stjórnmalaflokk, og skal þá merkja þá: A, AA . . ., B, BB . . ., C, CC . . ., o. s. frv. eftir þeirri röð, sem þeir berast í til kjörstjórnarinnar.

Listi, sem boðinn er fram utan flokka, er merktur bókstaf í áframhaldandi stafrófsröð á eftir flokkslistum.

Síðan gerir yfirkjörstjórn þegar í stað almenningi kunna listana með auglýsingu í útvarpi, í dagblöðunum í Reykjavík og í Lögbirtingablaðinu, þannig, að greindur sé bókstafur hvers lista og nöfn frambjóðendanna á hverjum lista, í réttri röð.

43. gr.

18

25. jan.

Yfirkjörstjórnir í kjördæmum, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, taka á sama tíma sem í 41. gr. segir til meðferðar og úrskurðar framboð hinna einstöku frambjóðenda þar. Séu gallar á framboði, þar á meðal ef vantar yfirlýsingar samkv. 27. gr., sem ætla má, að hefðu átt að fylgja framboði, skal tilkynna það hlutaðeigandi frambjóðanda og gefa honum kost á að leiðrétta þá, í samræmi við það, sem fyrir er mælt um galla á listum.

44. gr.

Dómsmálaráðuneytið lætur í té kjörseðla þá, ásamt fylgibréfum og umslögum, er þar til heyra og notuð verða við atkvæðagreiðslu utan kjörfunda.

Kjörgögn þessi skal dómsmálaráðuneytið afgreiða svo tímanlega, að þau geti verið komin í hendur kjörstjóra utan kjörfunda 4 vikum fyrir kjördag.

45. gr.

Kjörgögn til atkvæðagreiðslu utan kjörfunda skulu vera þannig gerð:

Kjörseðill, fylgibréf og stofn skulu vera samföst á einu kjörblaði, en aðgreind með riflinum. Kjörblöð skulu vera úr haldgóðum pappír, með mismunandi lit við hverjar kosningar, og svo þykkum, að skrift verði ekki greind í gegnum hann, þó að borið sé upp við birtu. Stofn og fylgibréf sama kjörblaðs skulu auðkennd sömu tölu, og öll kjörblöð, sem notuð eru við hverjar almennar kosningar um land allt, töluseit áframhaldandi tölum. Hver 25 kjörblöð skulu vera heft saman. Kjörseðillinn skal vera alveg auður, brotinn í miðju og jaðrar hans límbornir, svo að honum megi loka eins og spjaldbréfi. Jaðrarnir skulu aðgreindir frá sjálfum seðlinum með riflinum, svo að auðvelt sé að rífa þá frá og opna þannig seðilinn. Á fylgibréfinu skulu vera vottorð kjósanda og kjörstjóra. Kjörblað skal vera svipað þessu:

Nr.

.....
(Nafn og föðurnafn kjósanda).

.....
(Staða, heimili, hreppsnafn eða kaupstaðar).

kaus

.....
(Staður, dagsetning og ár).

hjá

.....
(Staða).

.....

Nr.

Ég undirritaður, sem á heima

.....
(Heimili, hreppsnafn eða kaupstaðar).

og vegna fjarveru get ekki sótt kjörfund á kjörstað mínum, legg þá undir drengskap minn og mannorð, að ég þvingunarlaust, aðstoðarlaust, í einrúmi og án þess

18 að nokkur maður hafi séð, hefi útfyllt viðfestan kjörseðil og límt hann aftur. Á
25. jan. sama hátt lýsi ég því yfir, að ég hefi engan annan kjörseðil frá mér sent og hefi ekki kosið annarsstaðar.

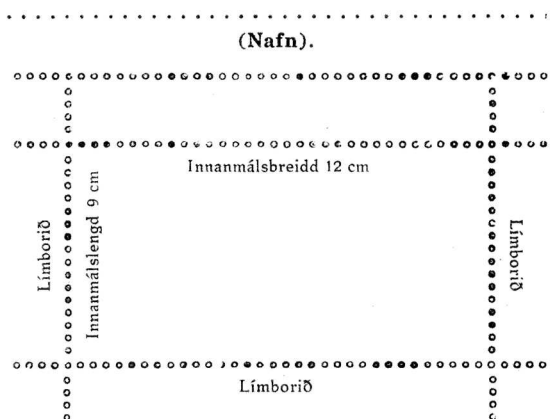
.....
 (Staður, dagsetning og ár).

 (Undirskrift kjósanda).
 Að
 (Fullt nafn kjósanda).

 (Heimili kjósanda).

hafi undirskrifað fylgibréf, sem er rétt dagsett, og að þar umgetinn kjörseðill sé útfylltur aðstoðarlaust og í einrúmi, vottar undirritaður.

.....
(Embættisstaða vottorðsgefanda og heimili).
Vítundarvottar (embættisstimpill nægir ekki).

Umslögín skulu gerð úr þykkum, mislitum pappír, hæfilega stór utan um fylgibréfið og kjörseðilinn, eftir að kjörseðlinum hefir verið lokað, og fylgibréfið með honum áföstum einbrotið saman. Þau skulu tölusett sömu tölum og kjörblöðin, og hverju 25 blaða hefti fylgja 25 umslög með sömu tölum.

46. gr.

Sýslumenn og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður) senda nægilegar birgðir utankjörfundarkjörgagna til annara kjörstjóra hver í sínu umdæmi og færa hverja sendingu til bókar samkv. 36. gr.

Forðast skal að láta óviðkomandi sjá kjörgögnin.

47. gr.

Sérhver skipstjóri á íslenzku skipi skal gæta þess, að til séu í skipinu fyrir hverjar alþingiskosningar nægar birgðir kjörgagna til utankjörfundaratkvæðagreiðslu.

Í híbýlum skipshafnarinnar í skipinu skal vera að minnsta kosti 1 eintak af bók þeirri, er í 63. gr. getur.

18
25. jan.

Ennfremur er það skylda skipstjóra á islenzkum skipum, þá er fyrirskipaðar eru almennar alþingiskosningar, aukakosningar eða uppkosningar, að láta skipshöfnina vita um kjördaginn, jafnskjótt og þeir vita um kosninguna.

48. gr.

Þá er skipstjóri veitir viðtöku utankjörfundarkjörgögnum, skal hlutaðeigandi sýslumaður eða bæjarfógeti (í Reykjavík lögmaður) taka af honum drengskaparyfirlýsingu um, að kosning í skipi hans skuli fara fram samkvæmt fyrir-mælum þessara laga og að engir aðrir greiði þar atkvæði en lögskráðir skipverjar.

49. gr.

Dómsmálaráðuneytið lætur í tæka tíð yfirkjörstjórnnum í té eyðublöð undir kjörseðla þá, sem notaðir verða við atkvæðagreiðslu á kjörfundi.

50. gr.

Kjörseðlar til atkvæðagreiðslu á kjörfundi skulu vera úr haldgóðum pappír, sem prent eða skrift sést ekki í gegnum. Gerð þeirra, stærð, lag og litur skal vera tvennskona, annað fyrir kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, og hitt fyrir Reykjavík, en hvor tegundin um sig skal vera nákvæmlega eins. Skipta skal um lit kjörseðla við hverjar alþingiskosningar.

51. gr.

Eyðublað undir kjörseðil til atkvæðagreiðslu á kjörfundi við óhlutbundnar kosningar skal vera ca. 11 cm. á breidd. Því skal vera skipt í tvo hluta með ca. $\frac{1}{2}$ cm. breiddum, svörtum borða þvert yfir seðilinn. Efri hlutanum skal aftur skipta með feitum þverstrikum í skákir ca. 2 cm. háar og svo margar sem ætla má, að frambjóðendur verði flestir í kjördæmi. Neðri hlutanum skal einnig skipta með feitum þverstrikum í skákir ca. 1 cm. háar og svo margar sem ætla má, að landslistar verði flestir.

Efri hluti eyðublaðsins er fyrir kjörseðil í kjördæmi, en neðri hlutinn er landskjörseðill.

52. gr.

Eyðublað undir kjörseðil til atkvæðagreiðslu á kjörfundi í Reykjavík skal gera þannig, að hægt sé að prenta listana á það, hvern við annars hlið, og skal ætla ca. 6 cm. breidd fyrir hvern lista. Eyðublaðinu skal skipta í tvo hluta, efri og neðri hluta, á sama hátt sem eyðublaði undir kjörseðil við óhlutbundnar kosningar samkv. 51. gr.

Fyrir ofan borðann skal ætla nægilega lengd fyrir þann lista, sem hefir frambjóðendur svo marga sem frekast má.

18

25. jan.

53. gr.

Að liðnum framboðsfresti skulu yfirkjörstjórnir, hver fyrir sitt kjördæmi, láta fullgera kjörseðla þá, sem notaðir verða á kjörfundi, eigi kosning að fara fram í kjördæminu. En kosning fellur niður við aukakosningar í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, ef ekki hafa fleiri frambjóðendur boðið sig fram en kjósa á þingmenn, svo og í Reykjavík, ef ekki er nema einn listi þar í kjöri eða ef ekki standa fleiri nöfn samtals á listum þar en kjósa á þingmenn og varaþingmenn. Við almennar kosningar, svo og uppkosningar í sambandi við þær, fellur kosning hinsvegar ekki niður, þó að þannig standi á.

54. gr.

Kjörseðla, sem notaðir verða á kjörfundi við óhlutbundnar kosningar, skal fullgera á þennan hátt:

Á kjörseðlana skal prenta með skýru, stóru lettri nöfn allra frambjóðendanna í kjördæminu, eitt nafn í hverja skák, á efri hluta eyðublaðsins, og skal greina við nafn hvers frambjóðanda, fyrir hvern stjórnmalaflokk hann er í kjöri, á þann hátt að prenta neðan við nafn hans jafnframarlega, en með smærra lettri: **Frambjóðandiflokksins.**

Nú er frambjóðandi utan flokka, og skal þá á sama hátt prenta neðan við nafn hans: **Frambjóðandi utan flokka.**

Báðar línurnar skulu sem næst fylla út í hæð skákarinnar.

Frambjóðendum skal raða á kjörseðil eftir þeirri röð, er heiti stjórnmalaflokkanna, sem frambjóðendurnir eru í kjöri fyrir, verða í, er þeim er raðað í stafrófsröð, þannig, að frambjóðandi eða frambjóðendur þess stjórnmalaflokks, sem á heiti, er fyrst verður í röðinni, standi efstir á seðlinum o. s. frv. Nöfn frambjóðenda sama stjórnmalaflokks í sama kjördæmi skulu jafnan standa saman, en innbyrðis skal þeim raðað eftir stafrófsröð.

Nöfn frambjóðenda utan flokka skulu standa neðst á seðlinum eftir stafrófsröð.

Eigi tveir eða fleiri frambjóðendur að öllu leyti samnefnt, skal einkenna þá með heimilisfangi eða stöðu.

Á neðri hluta eyðublaðsins skal ætla hverjum landslista eina skák. Í henni skal standa með skýru, stóru lettri bókstafur landslista og aftan við hann í sömu línu: **Landslistiflokksins.** Landslistum skal raðað í skákirnar í stafrófsröð.

Að minnsta kosti eins cm. breitt bil skal vera fyrir framan hvert nafn frambjóðanda og listabókstaf.

Landskjörstjórn skal sjá um, að landskjörseðlar séu fullgerðir á fyrirskipaðan hátt.

55. gr.

Kjörseðla, sem notaðir verða á kjörfundi við kosningar í Reykjavík, skal fullgera þannig:

Prenta skal listana á efri hluta eyðublaðsins hvern við annars hlið í röð eftir 18
bókstöfum þeirra. Niður undan bókstaf hvers lista, sem skal vera stór og greini- 25. jan.
legur og standa yfir miðjum listanum, skulu vera nöfn frambjóðenda listans í
réttri röð, ásamt stöðu og heimili, ef nauðsyn þykir til auðkenningar. Listarnir
skulu aðgreindir með feitum langstrikum, og skal að minnsta kosti $\frac{1}{2}$ cm. breitt
bil vera fyrir framan nöfnin á hverjum lista.

Þess skal getið um hvern lista, fyrir hvern stjórnmalaflokk hann er í kjöri,
á þann hátt að prenta með skýru lettri neðan við listabókstafinn, en ofan við nöfnin
á listanum: Listiflokksins. Ef listi er boðinn fram utan flokka,
skal á sama hátt prenta neðan við listabókstafinn: **Listi utan flokka.**

Neðri hluta eyðublaðsins skal fullgera eins og segir í 54. gr.

56. gr.

Kjörseðlana skal brjóta saman þannig, að óprentaða hliðin snúi út.

Ekki skal fullgera fleiri seðla en þá, sem sendir eru undirkjörstjórnnum, og
skal yfirkjörstjórn varast að láta óviðkomandi sjá seðlana áður en hún sendir
þá frá sér.

57. gr.

Tíu dögum eftir að framboðsfrestur er liðinn, skulu kjörseðlarnir fullgerðir,
og skal yfirkjörstjórnin eins fljótt og verða má afhenda til flutnings á næstu
póststöð sem ábyrgðarsending þá seðla, sem senda skal undirkjörstjórn hverri,
nema nauðsynlegt sé að senda hraðboða með þá, en undirkjörstjórn hverri skal
senda jafnmarga seðla sem kjósendur eru á kjörskrá í hennar kjördeild og 10%
fram yfir.

Seðlarnir skulu sendir í vönduðum umbúðum, er yfirkjörstjórnin innsiglar
með embættisinnsigli sínu svo vandlega, að eigi sé auðið að opna umbúðirnar
og ná út seðlum án þess að brjóta innsiglið.

58. gr.

Jafnframt og yfirkjörstjórnin sendir undirkjörstjórnnum kjörseðla, skal hún
láta hverri sendingu fylgja sterk umslög með áprentaðri utanáskrift til yfir-
kjörstjórnarinnar. Hverri undirkjörstjórn skulu fengin 6 umslög, og skal á neðra
framhorni vera prentað á tvö þeirra: **Ónýttir seðlar**, á tvö: **Ágreiningsseðlar** og
á tvö: **Afgangsseðlar**.

Umslög þessi skulu vera svo stór, að allir seðlar af hverri þessari tegund
komist í eitt umslag, en hin umslögin séu til vara. Auk þess skal yfirkjörstjórnin
láta fylgja stórt og sterkt umslag, með áprentaðri utanáskrift sinni, og á efra
framhorni nafn kjördeildarinnar, og skal í það umslag leggja hin umslögin.
Yfirkjörstjórn skal jafnframt senda hverri undirkjörstjórn löggilta kjörbók til
afnota við kosninguna, ef hún hefir hana ekki fyrir, og skýrslu um, hver þing-
mannaefni hafi boðið sig fram.

IX. KAFLI

Kjördagur.

59. gr.

Þá er almennar, reglulegar alþingiskosningar fara fram, skal kjördagur vera hinn sami um land allt, síðasti sunnudagur í júnimánuði.

Bæði er þetta á sér stað og þegar almennar kosningar fara fram eftir þingrof, skulu allar kosningar gilda frá hinum almenna kjördegi, þó að einstöku kosningar hafi ekki fram farið á þeim degi.

Kjörtímabilið er 4 ár.

X. KAFLI

Kjörstaðir. Atkvæðakassar. Handbók kosningalaga.

60. gr.

Kjörstað í hverri kjördeild ákveða hreppsnefndir eða bæjarstjórnir.

Sé þingstaður innan kjördeildar, skal hann að jafnaði vera kjörstaður. Kjörstaði skal auglýsa almenningi á undan kjörfundi með nægum fyrirvara, nema hann sé öllum kjósendum innan kjördeildar nægilega kunnur.

61. gr.

Þar, sem kosning fer fram, skal vera herbergi áfast kjörfundarstofunni, og svo um búið, að ekki verði í það gengið né séð utan frá, og er herbergið kjörklefi. Sé eigi á slíku vól, má í þess stað tjalda fyrir eitt hornið í kjörfundarstofunni, svo að ekki sjáist þangað inn.

Tjald skal festa fyrir glugga, er vera kynnu á kjörklefanum, svo að ekki verði inn þangað séð að utan, og skal tjaldið ná svo langt út fyrir gluggann, að ekki sé auðið að stinga kjörseðli út að glugganum, svo að hann sjáist að utan. Tjald þetta skal á hæfilega mörgum stöðum fest niður á jöðrum með innsigli undirkjörstjórnar.

Kjörklefar mega vera fleiri en einn. Í hverjum kjörklefa skal vera lítið borð, sem skrifa má við.

62. gr.

Í hverjum hreppi varðveitir hreppstjóri, en í kaupstað bæjarfógeti (í Reykjavík lögmaður), atkvæðakassana og poka, sem þeim fylgja, milli kosninga og sér um, að þeir séu til taks í tæka tíð, þar sem þarf að nota þá við kosningar. Skulu kassarnir allir vera með sömu gerð, eigi minni en 31,5 cm. að lengd, 21 cm. að breidd og 15,7 cm. á hæð, með loki á hjörum og góðri læsingu fyrir. Langs eftir miðju lokinu skal vera rifa, er sé 15,7 cm. löng að minnsta kosti, en 6,5 mm. við að ofan, en víðari að neðan. Kössunum skulu fylgja sterkir strigapokar, saum-

lausir, hæfilega stórir til að hafa utan um kassana. Dómsmálaráðuneytið lætur í **18**
 té atkvæðakassa og poka.

25. jan.

Yfirkjörstjórn ber ábyrgð á, að jafnan séu til nægir atkvæðakassar með pokum, til afnota í kjördæminu.

63. gr.

Dómsmálaráðuneytið lætur hverri kjördeild í té tvö eintök af lögum þessum, sem það lætur gefa út, ásamt stjórnarskránni, í handhægri útgáfu með skýringum og leiðbeiningum, ef þurfa þykir.

Formenn undirkjörstjórna geyma eintök þessi, og skulu þau jafnan vera við hendina á kjörstað meðan kjörfundur stendur yfir.

XI. KAFLI

Atkvæðagreiðsla utan kjörfundar.

64. gr.

Þeir, sem staddir eru eða gera ráð fyrir að verða staddir utan þess hrepps eða kaupstaðar, þar sem þeir standa á kjörskrá, þá er kosning fer fram, og af þeim ástæðum geta ekki sótt kjörfund, hafa heimild til að greiða atkvæði við kosningar til Alþingis utan kjörfundar, eftir þeim reglum, sem settar eru í lögum þessum.

65. gr.

Atkvæðagreiðsla utan kjörfundar er því aðeins gild, að notuð séu hin fyrirskipuðu kjörblöð og umslög og að kosningin fari fram í skrifstofu sýslumanns eða bæjarfógeta (í Reykjavík lögmanns) eða á skrifstofu eða heimili hreppstjóra eða um borð í íslenzku skipi, þar sem skipstjóri hefir fengið afhent kjörgögn samkvæmt 48. gr., enda sé þá kjósandinn skrásettur á skipinu.

66. gr.

Þeir kjósendur, er neyta vilja kosningarréttar síns utan kjörfundar, eiga rétt á að greiða atkvæði úr því að 4 vikur eða styttri tími er til kjördags, en fari kosningin fram fyrir þann tíma, er hún ógild. Atkvæðið telst greitt þann dag, sem fylgibréfið er dagsett.

Enginn má við sömu alþingiskosningar senda frá sér nema einn kjörseðil. Kjörseðill gildir við þá alþingiskosningu, er fer fram næst á eftir, að fylgibréfið er dagsett.

67. gr.

Þegar kjósandi á kosningarrétt í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, fer kosning utan kjörfundar svo fram, að kjósandi ritar eigin hendi með ritblýi á kjörseðilinn fullt nafn þess frambjóðanda eða þeirra frambjóðenda beggja, ef tvo á að velja í kjördæminu, er hann vill kjósa af þeim, sem í kjöri eru.

18

25. jan.

68. gr.

Þegar kjósandi á kosningarrétt í Reykjavík, fer kosning utan kjörfundar svo fram, að kjósandi ritar á kjörseðilinn bókstaf þess lista, sem hann vill kjósa, og má hann geta þess, hvernig hann vilji hafa röðina á listanum.

69. gr.

Kjósandi utan kjörfundar, er kjósa vill landslista, ritar bókstaf listans á kjörseðilinn.

Kjósandi í Reykjavík utan kjörfundar, sem vill kjósa landslista, en ekki lista kjördæmisins, ritar þó **Landslisti** framan við listabókstafinn.

70. gr.

Sá, er greiða vill atkvæði utan kjörfundar samkvæmt ákvæðum þessara laga, skal hjá kjörstjóra utan kjörfundar fá afhent tölusett fylgibréf með áföstum kjörseðli og síðan aðstoðarlaust, í einrúmi og án þess, að nokkur maður sjái, rita atkvæði sitt á kjörseðilinn á þann hátt, er að framan greinir, loka honum síðan, þannig að það verði innan á, er hann hefir skrifað á seðilinn, og líma hann vandlega aftur.

Kjörstjóri útfyllir því næst vottorðið á fylgibréfinu og kjósandi undirskrifar það, en kjörseðilinn má ekki undirskrifa eða einkenna á nokkurn hátt, né losa hann frá fylgibréfinu.

Því næst útfyllir og undirskrifar kjörstjórinn vottorð á fylgibréfinu um, að kjörseðillinn sé útfylltur í einrúmi og án aðstoðar. Einnig ritar hann á stofn kjörblaðsins nafn og heimili kjósanda og kjördæmis hans og hvaða dag kosningin fór fram. Hann skal gæta þess vandlega, að stofn, fylgiblað og umslag, sem notað er við kosninguna, sé allt auðkennt sömu tölu.

Loks skulu vitundarvottar rita á fylgibréfið, og eins þó að kosið sé hjá sýslumanni eða bæjarfógeta (í Reykjavík lögmanni).

Nú vill skipstjóri sjálfur greiða atkvæði utan kjörfundar og getur ekki náð til annars kjörstjóra, og skal þá atkvæðagreiðsla hans vottuð af þeim, er í hans stað gengur á skipinu, er hans missir við.

71. gr.

Þegar gengið hefir verið frá fylgibréfinu samkv. ákvæðum 70. gr., skal kjósandi láta það með kjörseðlinum áföstum í tilheyrandi umslag og loka því vandlega. Síðan skal rita utan á það til hreppstjórans í þeim hreppi eða bæjarfógetans í þeim kaupstað (í Reykjavík lögmanns), þar sem kjósandinn telur sig standa á kjörskrá. Á umslaginu skal þess getið, að í því liggi atkvæðaseðill, og skal kjósandinn undirrita þá yfirlýsingu með nafni sínu og kjördæmi.

Stofn kjörblaðsins geymir kjörstjóri.

72. gr.

Nú ónýttist kjörseðill hjá kjósanda, og má hann fá annan kjörseðil í stað hins. Ónýtta seðilinn ásamt fylgibréfinu skal láta í umslag eins og hina gildu

seðla, en á umslagið skal skrá, að í því liggi ónýttur atkvæðaseðill, og skal kjósendinn undirrita þá yfirlýsingu. Umslagið sendist til undirkjörstjórnar ásamt hinum gildu atkvæðum. 18
25. jan.

Gera skal og athugasemd á stofninn um, að kjörseðillinn hafi ónýtt.

73. gr.

Kjósendi annast sjálfur og kostar sendingu atkvæðisbréfs síns. Kjörstjóra er þó skylt, ef kjósendi óskar þess, að koma bréfinu á póst.

74. gr.

Hreppstjórar og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður) innfæra á sérstaka skrá atkvæðabréf þau, er þeir veita móttöku, í áframhaldandi töluröð. Skal þess getið við hvert bréf, frá hvaða kjósenda það sé, hvenær og af hverjum það hafi verið afhent og hversu það er tölusett. Skulu bréf þessi varðveitt í venjulegum atkvæðakassa, innsigliðum af kjörstjóra ásamt undirkjörstjórn, og er frambjóðendum eða umboðsmönnum þeirra, svo og umboðsmönnum lista, heimilt að setja á hann innsigli sín.

Þeir kjósendur, sem greiða atkvæði hjá hreppstjóra eða bæjarfógeta (lögmanni) í þeim hreppi eða kaupstað, þar sem þeir standa á kjörskrá, og skilja þar eftir bréf með atkvæði sínu, skulu sjálfir láta bréfin í atkvæðakassann.

Skrá þessa ásamt kassanum með bréfunum sendir hreppstjóri eða bæjarfógeti síðan hlutaðeigandi undirkjörstjórn svo tímanlega, að hún sé komin henni í hendur áður en kjörfundur er settur.

Þau bréf, er koma þar á eftir til kjörstjórnarinnar, en þó áður en atkvæðagreiðsla er lokið, skulu tölusett með áframhaldandi töluröð, án þess þó að innfærast á skrána, og skal tölu þeirra getið í kjörbókinni.

75. gr.

Kjósendi getur jafnan krafist þess af hverjum þeim, er varðveitir bréf með atkvæði hans, sé það ekki varðveitt í innsigliðum atkvæðakassa, að hann afhendi sér það, allt þar til atkvæðið hefir verið tekið gilt af undirkjörstjórn.

XII. KAFLI

Atkvæðagreiðsla á kjörfundi.

76. gr.

Kjörfund skal setja á kjörstað eigi síðar en kl. 12 á hádegi, en í kaupstöðum kl. 10 árdegis, og skal þá viðstödd öll kjörstjórnin. Sé hún ekki öll viðstödd, taka varamenn sæti, en séu þeir eigi heldur viðstaddir, kveður sá eða þeir, sem við eru úr kjörstjórninni, valinkunnan mann eða menn af kjósendum til að taka sæti í kjörstjórninni, og halda þeir sæti sínu unz hinir koma.

18 Sé kjörfundur settur fyrr en kl. 12 á hádegi, skal það auglýst með þeim 25. jan. fyrirvara og á þann hátt, sem segir í 19. gr. 2. málsg.

77. gr.

Á meðan á kosningarathöfninni stendur má aldrei nema einn úr kjörstjórninni ganga út í senn, og felur hann öðrum úr kjörstjórninni verk sitt á meðan.

78. gr.

Kjörstjórnin skal sitja við borð í kjörfundarstofunni. Auk frambjóðenda og umboðsmanna (sbr. 33. gr.) má enginn vera inni í kjörfundarstofunni, nema þeir kjósendur, einn á hvern kjörklefa, sem eru að greiða atkvæði.

Athöfnin byrjar með því, að oddviti kjörstjórnar leggur fram seðlaböggul þann, sem hann hefir fengið frá yfirkjörstjórn, og skulu allir, sem við eru, gæta þess vel, hvort innsiglin eru heil eða böggullinn ber þess merki, að hann hafi verið opnaður. Skal þess getið í kjörbókinni, og riti kjörstjórn og frambjóðendur eða umboðsmenn undir. Því næst opnar oddviti böggullinn og telur seðlana, en meðkjörstjórar og frambjóðendur eða umboðsmenn telja líka. Skal þess gætt, hvort tala seðlana kemur heim við tölu þá, sem tilgreind er í bréfi því, sem yfirkjörstjórn skal láta fylgja hverjum seðlaböggli. Þess skal getið í kjörbókinni, og riti kjörstjórn og frambjóðendur eða umboðsmenn þar undir.

79. gr.

Nú hefir kjörstjórn borizt atkvæðakassi með atkvæðum greiddum utan kjörfundar, og skal þá athuga á sama hátt og að framan segir, hvort innsigli kassans séu heil og ósködduð. Oddviti opnar síðan kassann, og telur kjörstjórnin bréfin og ber þau saman við skrána, sem fylgir (sbr. 74. gr.). Bréfin leggur hún til hliðar og varðveitir þau meðan atkvæðagreiðsla fer fram, ásamt þeim atkvæðum, greiddum utan kjörfundar, er henni kunna að berast meðan á atkvæðagreiðslunni stendur.

80. gr.

Kjörstjórn athugar, hverjir kjósendur, sem standa á kjörskrá, hafa afsalað sér rétti til að greiða atkvæði í kjördeildinni, í því skyni að greiða atkvæði í annari kjördeild (sbr. 85. gr.), og gerir athugasemd um það við nöfn hlutaðeigenda á kjörskránni og þeim afritum af henni, sem notuð eru við atkvæðagreiðsluna.

81. gr.

Í kjörfundarstofu, svo og annarsstaðar á kjörstað, skal á áberandi stað festa upp kosningaleiðbeiningar, er dómsmálaráðuneytið gefur út í því skyni. Sendir dómsmálaráðuneytið yfirkjörstjórnnum í tæka tíð nægilega mörg eintök, en þær aftur undirkjörstjórnnum.

82. gr.

Nú er landslisti í kjöri eða landslistar, og skal þá í kjörfundarstofunni, svo og í hverjum kjörklefa, festa þá upp í hæfilegri hæð fyrir kjósendurna til að kynna sér þá (sbr. 40. gr.).

83. gr.

18

Kjörstjórn skal, áður en atkvæðagreiðsla hefst, skipa til dyravörzlu 1 mann eða fleiri, sem skiptast á. 25. jan.

Nú segir kjörstjórn dyraverði til, að atkvæðagreiðsla hefjist, og skal dyravörður þá hleypa inn kjósendum, og eigi fleirum í senn en kjörklefar eru margir.

Sé ágreiningur um, í hverri röð kjósendur komist að, skal röðin á kjörskrá ráða, þannig, að dyravörður hleypir þeim fyrir inn, sem framar stendur á kjörskrá af þeim, sem gefa sig fram.

84. gr.

Er kjósandi kemur inn í kjörfundarstofuna, gengur hann fyrir oddvita, sem fær honum einn kjörseðil, ef hann á rétt á að greiða atkvæði samkvæmt kjörskránni.

Telji kjörstjórnin vafa á, hver maðurinn sé, er honum kostur ger að fá inn með sér 2 kjósendur, sem kjörstjórnin þekkir, og ef þeir vilja lýsa yfir því, að viðlögðum drengskap sínum, að maðurinn sé sá, er hann kveðst vera, þá er það næg sönnun, en geta skal þess í kjörbókinni. Að því búnu ganga vitni þessi út, en kjósandi verður eftir.

85. gr.

Engum manni, sem á kjörskrá stendur, má kjörstjórnin meina að greiða atkvæði, nema hann samkvæmt athugasemd við nafn hans hafi annaðhvort ekki fengið atkvæðisrétt á kjördegi eða þá að hann hefir afsalað sér atkvæðisrétti í þeirri kjördeild og greitt atkvæði annarsstaðar.

Engum manni, sem ekki stendur á kjörskrá, má kjörstjórn leyfa að greiða atkvæði, nema hann sanni með vottorði, að nafn hans standi á kjörskrá í annari kjördeild innan sama kjördæmis og hafi afsalað sér þar kosningarrétti, og sé vottorðið gefið af undirkjörstjórn þeirrar kjördeildar. Undirkjörstjórn, eða oddviti undirkjörstjórnar fyrir hennar hönd, sem gefur slíkt vottorð, færir það til bókar í kjörbók undirkjörstjórnar og fylgja skal það í frumriti til yfirkjörstjórnar kjörbók þeirrar kjördeildar, þar sem það er lagt fram og notað, enda einnig getið um það í kjörbókinni og nafn og heimili kjósanda tilgreint.

86. gr.

Þá er kjósandi hefir tekið við kjörseðlinum, sem oddviti afhendir honum, fer kjósandi með hann inn í kjörklefann og að borði því, er þar stendur. Á borðinu skulu vera ekki færri en 2 venjuleg, dökk ritblý, er kjörstjórn lætur í té og sér um, að jafnan séu nægilega vel ydd.

87. gr.

Ef um óhlutbundnar kosningar er að ræða, greiðir kjósandi atkvæði á þann hátt, að hann markar með ritblýi kross á kjörseðilinn fyrir framan nafn þess frambjóðanda eða þeirra frambjóðenda beggja, ef tvo á að velja í kjördæminu, er hann vill kjósa af þeim, sem í kjöri eru.

18

25. jan.

Við kosningar í Reykjavík greiðir kjósandi atkvæði á þann hátt, að hann markar á sama hátt kross á kjörseðilinn fyrir framan bókstaf þess lista, er hann vill kjósa af þeim, sem í kjöri eru.

Vilji kjósandi breyta nafnaröð á lista þeim, er hann kýs, setur hann tölustafinn 1 fyrir framan það nafn, er hann vill hafa efst, töluna 2 fyrir framan það nafn, sem hann vill hafa annað í röðinni, töluna 3 fyrir framan það nafn, sem hann vill hafa það þriðja, o. s. frv. að svo miklu leyti sem hann vill breyta til.

Sé frambjóðandi eða frambjóðendur á þeim lista, er hann kýs, sem hann vill hafna, strikar hann yfir nafnið eða nöfnin.

88. gr.

Ef landslisti eða landslistar eru í kjöri, og kjósandi vill greiða landslista atkvæði en ekki frambjóðanda í kjördæmi, eða í Reykjavík ekki lista kjördæmisins, setur hann kross fyrir framan bókstaf þess landslista, er hann vill kjósa af þeim, sem í kjöri eru.

89. gr.

Kjósandi gætir þess, hvernig sem hann kýs, að gera engin merki á kjörseðilinn fram yfir það, sem segir í lögum þessum.

Þegar um óhlutbundnar kosningar er að ræða, má hann ekki strika yfir nafn neins frambjóðandans, og við kosningar í Reykjavík má hann ekki haggja neitt við hinum listunum, sem hann kýs ekki, hvorki strika yfir nöfn á þeim né breyta á þeim nafnaröð.

Þegar um landslista er að ræða, má kjósandi ekki gera hvorttveggja, að kjósa frambjóðanda og landslista, heldur annaðhvort frambjóðanda eða landslista, og í Reykjavík ekki hvorttveggja lista kjördæmisins og landslista, heldur annaðhvort lista kjördæmisins eða landslista. Greiði hann landslistanum atkvæði, má hann ekki haggja neitt við þeim hluta kjörseðilsins, sem nöfn frambjóðendanna standa á, eða í Reykjavík listar kjördæmisins.

90. gr.

Þegar kjósandi hefir gengið frá seðlinum inni í kjörklefanum samkvæmt framansögðu, brýtur hann seðilinn í sama brot, er hann var í, þegar hann tók við honum, svo að letrið snúi inn, gengur út úr kjörklefanum og að kjörborðinu, stingur sjálfur seðlinum í atkvæðakassann gegnum rifuna á lokinu og gætir þess, að enginn sjái, hvað á seðlinum er. Þess gætir hann engu síður jafnvel, þó að hann skili auðum seðli.

91. gr.

Ef kjósandi skýrir kjörstjórn frá því, að hann sé eigi fær um að kjósa á fyrirskipaðan hátt sakir sjónleysis eða þess, að honum sé hönd ónothæf, skal sá úr kjörstjórninni, er kjósandi nefnir til, veita honum aðstoð til þess í kjörklefanum, enda er sá, sem aðstoðina veitir, bundinn þagnarheiti um að segja ekki frá því,

92. gr.

sem þeim fer þar á milli. Um aðstoðina skal bóka í kjörbókina, að tilgreindum ástæðum. 18

25. jan.

93. gr.

Oddviti kjörstjórnar skal hafa fyrir sér frumrit kjörskrárinnar, en meðkjörstjórar hvor sitt eftirrit. Meðkjörstjórar gera merki við nafn hvers kjósanda, um leið og hann hefir neytt kosningarréttar síns.

94. gr.

Áður en fyrsti kjósandi lætur seðil í kassann, skal kjörstjórnin og framboðendur eða umboðsmenn gæta þess, að kassinn sé tómur og síðan læsa honum.

95. gr.

Láti kjósandi sjá, hvað á seðli hans er, er seðillinn ónýtur, og má ekki leggja hann í atkvæðakassann. Ef kjósanda verður þetta á, eða ef hann setur skakkt kjörmerki á seðil eða seðill krotast hjá honum af vangá, á hann rétt á að fá nýjan kjörseðil. Skal hann þá afhenda kjörstjórninni hinn fyrra seðil. Heimilt er að láta þessa kjósendur víkja frá atkvæðagreiðslunni að sinni og halda atkvæðagreiðslunni áfram, unz aðrir kjósendur þeir, er viðstaddir eru, hafa átt kost á að greiða atkvæði, og er skylt að nota þessa heimild, ef hætta er á, að kjörseðlaforðinn endist ekki.

Þá er kjósandi hefir látið seðilinn í atkvæðakassann, vikur hann út úr kjörfundarstofunni.

96. gr.

Nú er kjósandi, sem greitt hefir atkvæði utan kjörfundar og skilið eftir atkvæði sitt hjá hreppstjóra, sýslumanni, bæjarfógeta eða lögmanni, eða sent það til þeirra eða komið því á annan hátt til undirkjörstjórnar, staddur á kjörstaðnum á þeim tíma, er kjörfundur stendur yfir, þ. e. innan þess kaupstaðar, þar sem atkvæðagreiðslan fer fram, eða í sveitum innan kjördeildarinnar, og er hann þá skyldur að tilkynna nærveru sína áður en atkvæðagreiðslu er lokið. Getur hann þá greitt atkvæði á kjörfundinum, en utankjörfundarseðill hans kemur þá ekki til greina við kosninguna.

97. gr.

Atkvæðagreiðslu má ekki slíta fyrr en 8 klukkustundir eru liðnar frá því að byrjað var að taka við atkvæðum, og aldrei fyrr en hálf klukkustund er liðin frá því að kjósandi gaf sig síðast fram. Atkvæðagreiðslu má þó slíta, er allir, sem á kjörskrá standa, hafa greitt atkvæði og eftir 5 klukkustundir, ef öll kjörstjórnin og umboðsmenn eru sammála um það, enda sé þá hálf klukkustund liðin frá því kjósandi gaf sig síðast fram. Nú hefir kjörfundur staðið 12 klukkustundir, og má þá slíta kjörfundi þegar fjórðungur klukkustundar er liðinn frá því að kjósandi gaf sig síðast fram.

18

25. jan.

Pegar allir viðstaddir kjósendur hafa átt kost á að greiða atkvæði, greiðir kjörstjórnin atkvæði á sama hátt og aðrir kjósendur. Því næst skulu þeir kjósendur aftur kallaðir fram eftir stafrófsröð, ef nokkrir eru, sem látnir hafa verið mæta afgangi samkvæmt heimild 95. gr. fyrri málsg., og þeim fengnir nýir kjörseðlar til að greiða atkvæði á, meðan seðlaforðinn endist.

99. gr.

Að atkvæðagreiðslu lokinni opnar oddviti umslög þeirra bréfa, sem kjörstjórninni hafa horizt með utankjörfundaratkvæðaseðlum og ekki hafa verið aftur heimt.

Kjörstjórn, frambjóðendur og umboðsmenn athuga fylgibréfin, bera saman tölusetningu þeirra og umslaganna og rannsaka, hvort sá, sem bréfið er frá, stendur á kjörskrá, og ef svo er, hvort hann hefir greitt atkvæði á kjörfundi. Ef svo reynist, að sá, sem bréfið er frá, standi á kjörskrá og eigi rétt á að greiða atkvæði og hafi ekki greitt atkvæði á kjörfundi, setja meðkjörstjórar merki við nafn kjóсандans á eftirritin af kjörskránni.

Komi fram umslag með ónýttum seðli (sbr. 72. gr.), skal kjörstjórn athuga fylgibréfið og leggja það ásamt kjörseðlinum í umslag undir ónýtta seðla, er hún sendir yfirkjörstjórn.

100. gr.

Komi það í ljós, að sá, er sent hefir utankjörfundaratkvæði, standi ekki á kjörskrá, eða hafi samkvæmt henni ekki rétt til að greiða atkvæði, eða sé búinn að greiða atkvæði, eða hafi afsalað sér atkvæðisrétti í þeirri kjördeild (sbr. 85. gr.), eða það sannist fyrir kjörstjórn, að hann sé staddur á kjörstaðnum (sbr. 96. gr.) eða hafi dáið á undan kjördegi, leggur kjörstjórnin fylgibréfið með kjörseðlinum áföstum aftur í umslagið, og kemur það þá ekki frekar til greina við kosninguna. Eins skal fara að, ef í umslaginu er eitthvað annað en eitt fylgibréf með áföstum kjörseðli, eða umslag og fylgibréf er ekki tölusett sömu tölu, eða ef sjáanlegt er, að ekki hafi verið notuð hin fyrirskipuðu kjörgögn, er dómsmálaráðuneytið hefir látið gera, eða ekki hefir verið farið eftir reglum þeim við atkvæðagreiðsluna, sem settar eru í þessum lögum.

101. gr.

Nú verður ágreiningur innan kjörstjórnar eða milli kjörstjórnar og einhvers frambjóðanda eða umboðsmanns um það, hvort utankjörstaðaratkvæði sé gilt eða ógilt, og skal þá bóka nákvæmlega í kjörbókina, í hverju ágreiningurinn er fólgin, en leggja atkvæðið, þ. e. fylgibréfið með áföstum kjörseðlinum, aftur í umslagið og senda það til úrskurðar yfirkjörstjórnar.

102. gr.

Þá utankjörfundarkjörseðla, sem enginn ágreiningur er um, að gildir séu, rifur kjörstjórn frá fylgibréfunum, gætir þess vandlega, að þeir opnast ekki né skaddist og lætur þá í atkvæðakassann.

103. gr.

18

25. jan.

Frambjóðendur og umboðsmenn eiga rétt á að gæta þess, að kjörstjórn og kjósendur hegði sér lögum samkvæmt við kosningarathöfnina, og má hver þeirra átelja við kjörstjórnina það, er honum þykir áfátt.

Nú þykir frambjóðanda eða umboðsmanni eitthvað ólöglegt við kosningarathöfnina og fær það ekki leiðrétt, og á hann þá rétt á að fá ágreiningsálitid bókad þegar í stað í kjörbókina, og sker Alþingi úr því síðar, hver áhrif það skuli hafa á kosninguna.

Neiti kjörstjórn að bóka eitthvað fyrir frambjóðanda eða umboðsmann áhrærandi kosningargerðina, á hann rétt á að bóka það sjálfur, og riti hann nafn sitt undir.

104. gr.

Þá er atkvæðagreiðslu er slitið og utankjörfundaratkvæðaseðlar þeir, er gildir hafa verið teknir, hafa verið látnir í atkvæðakassann, skal oddviti jafnskjótt ganga frá í umslagi sér öllum þeim seðlum, sem ónýttir hafa verið (sbr. 72. og 95. gr.), í öðru umslagi öllum þeim utankjörfundaratkvæðum, sem ágreiningur er um (sbr. 101. gr.), og í hinu þriðja öllum þeim seðlum, sem afgangs eru ónotaðir. Þegar umslögunum hefir verið lokað, skal ganga frá þeim öllum þremur, ásamt lyklinum að atkvæðakassanum í aðalumslaginu og loka því. Til þessa skal nota umslög þau, sem yfirkjörstjórn hefir sent í þessu skyni. Því næst skal oddviti, er bókun er lokið og kjörbókin hefir verið undirrituð af kjörstjórninni og frambjóðendum eða umboðsmönnum, ef viðstaddir eru, ganga frá öllu saman, atkvæðakassa, aðalumslagi og kjörbók í strigapoka þeim, er atkvæðakassanum fylgir, binda vandlega fyrir með snæri eða sterku seglgarni, sem ekki eru hnútar á, og setja innsigli kjörstjórnarinnar á fyrirbandið sem næst hnútnum. Frambjóðendur eða umboðsmenn eiga rétt á að setja innsigli sín á enda fyrirbandsins. Pokann skal merkja til yfirkjörstjórnar og senda henni þegar í stað, í pósti, ef ferð fellur þá þegar, en annars með áreiðanlegum sendimanni. Skal yfirkjörstjórn gefa viðurkenningu fyrir móttöku.

105. gr.

Ef yfirkjörstjórn er viðstödd á kjörstað og talning atkvæða fer fram samtundis, má undirkjörstjórn afhenda yfirkjörstjórn atkvæðakassann óinnsiglaðan, að viðstöddum frambjóðendum eða umboðsmönnum.

XIII. KAFLI

Kosningaúrslit í kjördæmum.

106. gr.

Ef ekki hafa fleiri frambjóðendur boðið sig fram við aukakosningu í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, en kjósa á þingmenn í kjör-

- 18 dæminu (sbr. 53. gr.), úrskurðar yfirkjörstjórn þá þegar í stað, að loknum fram-
25. jan. boðsfresti, rétt kjörna og gefur þeim kjörbréf. Hið sama gerir yfirkjörstjórn við aukakosningu í Reykjavík, ef þar er ekki nema einn listi í kjöri eða ef ekki standa fleiri nöfn samtals á listum þar en kjósa á þingmenn og varabíngmenn.

107. gr.

Yfirkjörstjórn skal með nægum fyrirvara á undan kosningum auglýsa stund og stað, þá er hún komi saman til að opna atkvæðakassana og telja atkvæðin. Undirkjörstjórnnum er skylt að sjá um, að þá séu atkvæðakassarnir og þau kjörgögn, sem þeim eiga að fylgja, komin í hendur yfirkjörstjórnar, nema gild föll banni.

108. gr.

Talning atkvæða skal fara fram fyrir opnum dyrum, svo að kjósendum gefist kostur á að vera við, eftir því sem húsrúm leyfir.

Sé frambjóðandi ekki viðstaddur né umboðsmaður hans, skal yfirkjörstjórn kveðja valinkunnan mann, úr sama stjórnmalaflokki, ef unnt er, til að vera talsmaður hans og gæta réttar hans. Í Reykjavík skal fara eins að, ef umboðsmaður lista er ekki viðstaddur.

Sé landslisti í kjöri, og enginn sérstakur umboðsmaður hans viðstaddur, skal frambjóðandi þess stjórnmalaflokks, sem landslistann hefir í kjöri, eða umboðsmaður þess frambjóðanda eða skipaður talsmaður, vera sjálfsagður til að gæta réttar landslistans. Hið sama er í Reykjavík um umboðsmann eða skipaðan talsmann framboðslista þar.

109. gr.

Í viðurvist þessara manna opnar svo yfirkjörstjórn atkvæðasendingarnar úr hverri kjördeild kjördæmisins, eftir að þeim hefir verið gefinn kostur á að sannfærast um, að öll innsigli séu ósködduð. Jafnótt og hver atkvæðakassi er opnaður skal seðlum þeim, sem í honum eru, óskoðuðum, hellt í hæfilegt tómmt ílát með loki yfir, og þannig haldið áfram unz allir atkvæðakassarnir eru tæmdir. En við og við skal loka ílátinu og hrista það, svo að seðlarnir úr hinum einstöku kjördeildum blandist vel saman.

Því næst skulu kjörseðlar teknir úr ílátinu, og les oddviti upp nafnið eða nöfnin, sem við er merkt á hverjum seðli, eða listabókstaf, ef um lista er að ræða, og réttir hann jafnótt frambjóðendum eða umboðsmönnum til athugunar, en meðkjörstjórnar merkja á meðan á blað atkvæðatöluna við nafn hvers frambjóðanda eða lista.

110. gr.

Atkvæði skal meta ógilt:

1. ef kjörseðill er auður,
2. ef ekki verður séð, við hvern frambjóðanda eða lista er merkt, eða ef ekki verður séð með vissu, hvort það, sem stendur á utankjörfundarseðli, getur átt við nokkurn af frambjóðendum þeim eða listum, sem í kjöri eru,

3. ef merkt er við nöfn fleiri frambjóðenda en kjósa á, eða fleiri listabók- **18**
stafi en einn, eða tölumerkt nöfn á fleirum listum en einum, eða skrifuð 25. jan.
fleiri nöfn á utankjörfundarseðil en frambjóðendanna, sem kjósa á, eða
fleiri en einn listabókstafur,
4. ef áletrun er á kjörseðli fram yfir það, sem fyrir er mælt, eða annarleg
merki, sem ætla má, að sett séu af ásettu ráði til að gera seðilinn auð-
kennilegan, eða ef eitthvað er innan í utankjörfundarseðli, sem ætla má
að hafi verið sett þar í því skyni,
5. ef merkt er á sama kjörseðli við landslista eins flokks og frambjóðanda
annars flokks eða utan flokka, eða í Reykjavík landslista eins flokks
og kjördæmislista annars flokks eða utan flokka, eða ef merkt er á sama
kjörseðli við fleiri en einn landslista,
6. ef kjörseðill er annar en kjörstjórn eða kjörstjóri hefir löglega afhent.

111. gr.

Atkvæði skal ekki meta ógilt, þó að gallað sé, ef greinilegt er, hvernig það á að falla, nema augljóslega komi í bága við framangreind ákvæði. Þannig skal taka gilt atkvæði, þó að merkt sé aftan við nafn eða listabókstaf, þó að kross sé ólögulegur, þó að á utankjörfundarseðli sé sleppt föðurnafni eða ættarnafn eitt sett, ef greinilegt er eftir sem áður, við hvern átt er, þó að titill og heimili fylgi nafni, þó að orðið listi eða landslisti fylgi listabókstaf að óþörfu, þó að í stað listabókstafs standi heiti stjórnmalaflokks, sem landslista hefir í kjöri, o. s. frv.

Í kjördæmi, þar sem kjósa á tvo þingmenn, er atkvæði gilt, þó að ekki sé kosinn nema einn frambjóðandi.

Lista í Reykjavík telst atkvæði, þé að láðst hafi að merkja við listabókstaf, ef nafn eða nöfn á honum eru tölusettt eða krossað við nafn, enda séu ekki aðrir gallar á.

112. gr.

Nú hefir kjósandi kosið frambjóðanda eða frambjóðendur eða lista flokks í kjördæmi og jafnframt orðið á að merkja við landslista hins sama flokks, og skal þá að vísu taka seðilinn gildan sem atkvæði greitt frambjóðanda eða frambjóðendum eða í Reykjavík lista kjördæmisins, en landslistann skal þá telja ókosinn.

Sama gildir, ef kjósandi í tvímenning skjördæmi, er kosið hefir frambjóðendur tveggja flokka, merkir jafnframt við landslista annarshvors flokksins.

113. gr.

Komi öllum saman um, yfirkjörstjórn, frambjóðendum og umboðsmönnum, að einhver kjörseðill sé ógildur, skal hann ógildan telja. Verði ágreiningur meðal kjörstjórnar um gildi kjörseðils, skal afl atkvæða ráða úrslitum.

Ef kjörstjórnarmaður eða umboðsmaður frambjóðanda eða flokks óskar,

18 skal úrskurða ágreiningssæðla jafnóðum og þeir koma fyrir og stöðva talningu
25. jan. atkvæða, unz úrskurður er felldur.

Nú verður ágreiningur milli kjörstjórnar og einhvers frambjóðanda eða umboðsmanns um það, hvort kjörseðill sé gildur eða ógildur, og skal þá leggja þá sæðla í tvö sérstök umslög, í annað þá sæðla, sem kjörstjórn hefir úrskurðað gilda, og í hitt þá sæðla, sem hún hefir úrskurðað ógilda.

Þá er allir kjörseðlar eru upp lesnir og atkvæðin skráð, telur yfirkjörstjórnin atkvæðin saman með nákvæmu eftirliti frambjóðenda og umboðsmanna, og skal þess gætt, að samtölu atkvæða beri saman við tölu þeirra, sem atkvæði hafa greitt samtals í kjördæminu samkvæmt skýrslum undirkjörstjórna, og að allt komi heim við samtölu afgangssæðla.

Umslögum með ágreiningssæðlunum skal því næst lokað með innsigli yfirkjörstjórnar, og eiga frambjóðendur eða umboðsmenn þeirra rétt á að setja einnig fyrir þau innsigli sín. Yfirkjörstjórn sendir dómsmálaráðuneytinu eftirrit af gerðabók sinni viðvíkjandi kosningunni, ásamt ágreiningssæðlunum, sem dómsmálaráðuneytið leggur fyrir Alþingi í þingbyrjun með sömu ummerkjum sem það tók við þeim.

114. gr.

Til þess að finna, hver frambjóðandi eða frambjóðendur ná kosningu í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, skal leggja við persónulega atkvæðatölu hvers frambjóðanda tölu þeirra atkvæða, sem í kjördæminu hafa fallið á landslista þess stjórnmalaflokks, sem frambjóðandinn eða frambjóðendurnir eru í kjöri fyrir. Ef frambjóðendur flokks í einmenningskjördæmi eru fleiri en einn, teljast þó landslistaatkvæðin aðeins þeim, sem flest hefir persónuleg atkvæði. Ef frambjóðendur flokks í tvímenningskjördæmi eru fleiri en tveir, teljast á sama hátt landslistaatkvæðin aðeins þeim tveimur, sem flest hafa persónuleg atkvæði. Ef frambjóðendur, sem gera þarf upp á milli, hver eða hverjir skuli hljóta landslistaatkvæði, hafa jafna tölu persónulegra atkvæða, skal úr því skorið með hlutkesti eftir reglum 119. gr.

Þann frambjóðanda, sem hæstri tölu nær, lýsir yfirkjörstjórn kosinn, eða þá tvo, sem hæstum tölum ná, ef tvo þingmenn á að kjósa.

115. gr.

Í Reykjavík skal telja saman, hve margir hafa kosið hvern lista, og er það atkvæðatala listanna hvers um sig.

Til þess að finna, hve margir frambjóðendur hafa náð kosningu af hverjum lista, skal leggja við atkvæðatölu hvers lista tölu þeirra atkvæða, sem í kjördæminu hafa fallið á landslista þess stjórnmalaflokks, sem listinn er í kjöri fyrir. Ef fleiri listar en einn eru í kjöri fyrir hinn sama stjórnmalaflokk, skal aðeins telja landslistaatkvæðin þeim listanum, sem hæsta hefir atkvæðatölu. Þessar tölur skal síðan skrifa hverja fyrir neðan sinn listabókstaf, þá helming talnanna, þá þriðjung þeirra, þá fjórðung o. s. frv., eftir því, hve marga þingmenn á að kjósa og hverjum lista getur mest hlotnast, þannig, að útkomutölur

þessar standi í röð fyrir hvern lista. Síðan skal marka hæstu útkomutölurnar jafnmargar og kjósa á þingmenn, og fær hver listi jafnmarga þingmenn kosna sem hann á af tölum þessum. 18 25. jan.

Standi ekki svo mörg nöfn á lista sem honum bera fulltrúar eftir útkomutölum, skal taka þau, sem vantar, af hinum listunum, eftir sömu reglu.

116. gr.

Til þess að finna, hverjir frambjóðendur hafa náð kosningu á hverjum lista í Reykjavík, skal telja saman atkvæði hvers einstaks frambjóðanda á þann hátt, sem nú skal greina:

Kjörstjórnin telur saman alla þá kjörseðla hvers lista, þar sem kjósendur hafa enga breytingu gert á röð frambjóðenda á listanum, og á efsti frambjóðandi hvers lista jafnháa atkvæðatölu samanlagt á þeim kjörseðlum og seðlarnir eru margir, en hver hinna frambjóðendanna það brot af hinni sömu atkvæðatölu, að í teljara þess sé tala þeirra þingmanna og varaþingmanna, sem kjósa á, að frádreginni tölu þeirra frambjóðenda, sem framar standa á listanum, og í nefnara þess tala þeirra þingmanna og varaþingmanna, sem kjósa á.

Síðan tekur kjörstjórnin alla þá kjörseðla hvers lista, þar sem kjósendur hafa gert meiri eða minni breytingar við röð frambjóðendanna á listanum, og reiknar saman atkvæðatölu hvers frambjóðanda á þessum kjörseðlum eftir framangreindri reglu. Hafi kjósandi aðeins sett tölu við eitt nafnið eða nokkuð af þeim, eða strikað yfir nafn eða nöfn, telst hann una við röðina að öðru leyti, og þókast þeir frambjóðendur, sem ekki er merkt við, aðeins til við tilfærslu eða brottfall hinna; sé strikað yfir nafn frambjóðanda á kjörseðli, telst honum ekkert atkvæði né hluti úr atkvæði á þeim seðli.

Kjörstjórnin leggur samanlagða atkvæðatölu hvers frambjóðanda á þessum kjörseðlum við samanlagða atkvæðatölu hans á þeim kjörseðlum, þar sem engin breyting var gerð á röð frambjóðendanna á lista hans, og er þar með fundin endanleg atkvæðatala hvers frambjóðanda.

Þeir frambjóðendur, sem hæsta hafa fengið samanlagða atkvæðatölu á hverjum lista samkvæmt því, sem að framan segir, hafa náð kosningu sem þingmenn listans í þeirri röð, sem atkvæðatölur þeirra segja til, og svo margir sem listanum ber eftir atkvæðamagni hans. Ef tveir eða fleiri frambjóðendur hafa fengið jafnmörg atkvæði, sker hlutkesti úr á milli þeirra eftir reglum 119. gr.

117. gr.

Framboðslisti í Reykjavík, sem hlotið hefir þingmann eða þingmenn, hefir rétt til jafnmargra varaþingmanna, en sá listi, sem ekki hefir hlotið þingmann, hefir ekki rétt til varamanns, þó að hann hefði atkvæðatölu til.

Varamennina á hverjum lista skal tilnefna á sama hátt sem aðalmennina þannig, að þeir eru tilnefndir varamenn, sem hæstar atkvæðatölur hafa, næst á eftir þeim, sem þingmannskjöri hafa náð.

- 18 Nú hreppir varaþingmaður af lista í Reykjavík uppbótarþingsæti, og skal
25. jan. yfirkjörstjórnin í Reykjavík þá koma saman að nýju og gefa næsta frambjóð-
anda á þeim lista, ef til er, kjörbréf sem varaþingmanni.

118. gr.

Hafi ekki við almennar kosningar eða uppkosningar í sambandi við þær fleiri frambjóðendur verið í kjöri í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, en kjósa á þar þingmenn, skal yfirkjörstjórn lýsa þá kosna, án tillits til þess, hver atkvæði þeim hafa verið greidd, og eins þó að enginn hafi greitt þeim atkvæði. Hið sama skal og yfirkjörstjórn í Reykjavík gera, ef ekki hefir verið nema einn listi þar í kjöri eða ef ekki hafa staðið fleiri nöfn samtals á listum þar en kjósa á þingmenn og varaþingmenn.

119. gr.

Hafi tveir frambjóðendur eða fleiri jöfn atkvæði og geta ekki báðir eða allir náð kjöri sem þingmenn, varpar yfirkjörstjórn hlutkesti á þann hátt, að hún ritar nöfn þeirra frambjóðenda, sem jöfn hafa atkvæði, á samskonar seðla hvert um sig, lætur seðlana samanbrotna í hylki og breiðir yfir, og kveður til einhvern af óviðkomandi áhorfendum að draga einn seðil úr hylkinu, og segir nafnið á seðlinum til, hver sé kosinn.

120. gr.

Þegar búið er að telja atkvæðin að fullu, skal yfirkjörstjórn þegar í stað fá hinum kjörna þingmanni eða þingmönnum, svo og varaþingmönnum kjörbréf, samið samkv. fyrirmynd, er dómsmálaráðuneytið segir fyrir um, og senda dómsmálaráðuneytinu tilkynning um úrslit kosningarinnar í kjördæminu, og skal það birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

121. gr.

Sé atkvæðasending frá einhverri kjördeild ekki komin til yfirkjörstjórnar á þeim tíma, sem nefndur er í 107. gr., skal yfirkjörstjórn engu að síður opna atkvæðakassa og önnur kjörgögn á ákveðnum degi, svo sem auglýst hafði verið, en aðeins eigi lýsa neinn þingmann kosinn fyrr en atkvæðasending sú, er vantaði, er komin og þau atkvæði talin með. En auglýsa skal frambjóðendum eða umboðsmönnum, eftir því sem auðið er, hvenær sendingin verður opnuð, til þess að þeir eigi kost á að vera þá viðstaddir.

122. gr.

Yfirkjörstjórnir skulu tafarlaust senda landskjörstjórn skýrslur yfir atkvæðatölurnar, hver úr sínu kjördæmi. Í skýrslunum skal tilgreina:

1. Hve mörg gild atkvæði hafi fallið á hvern þeirra landslista, sem í kjöri voru.
2. Í einmenningskjördæmum, hve mörg gild atkvæði hafi fallið á hvern frambjóðanda persónulega.

3. Í tvímenningskjördæmi, hve mörg gild atkvæði hafi fallið á hvern fram- **18**
bjóðanda persónulega, hvernig samkosningar hafi fallið, og hverjir fram- 25. jan.
bjóðendur hafi verið kosnir einir sér og hve oft.
4. Í Reykjavík, hvaða atkvæðatala hafi fallið á hvern lista fyrir sig, og hvern-
ig atkvæðatala hvers lista skiptist milli frambjóðendanna á hverjum lista
fyrir sig, samkv. 116. gr.

Skýrslunum skulu fylgja skilríki frambjóðendanna og í Reykjavík list-
anna um það, fyrir hvern stjórnmálaflokk þeir hafa verið í kjöri, þau er
fylgdu framboðum þeirra.

Landskjörstjórn lætur yfirkjörstjórnnum í té eyðublöð undir þessar skýrslur.

123. gr.

Yfirkjörstjórnir senda Hagstofunni, hver úr sínu kjördæmi, skýrslu um
kosninguna, ritaða á eyðublað, er Hagstofan lætur í té.

XIV. KAFLI

Úthlutun uppbótarþingsæta.

124. gr.

Þegar landskjörstjórn hafa borizt skýrslur allar um kosningaúrslit í kjör-
dæmum eftir almennar alþingiskosningar (sbr. 122. gr.), skal hún koma sam-
an til að úthluta allt að 11 uppbótarþingsætum til jöfnunar milli þingflokka,
þannig, að hver þeirra fái þingsæti í sem fyllstu samræmi við atkvæðatölu sína
við kosningarnar. Landskjörstjórn auglýsir með hæfilegum fyrirvara stað og
stund, er hún kemur saman í þessu skyni, svo að umboðsmönnum gefist kostur
á að vera viðstaddir (sbr. 33. gr.).

125. gr.

Landskjörstjórn tekur til meðferðar og úrskurðar, að öllum skilríkjunum
athuguðum, hverjum stjórnmálaflokkum skuli telja frambjóðendur þá og fram-
boðslista, er í kjöri hafa verið við kosningarnar, og hverja utan flokka, einnig
hverjir stjórnmálaflokkar hafi náð þingsæti og teljist því þingflokkar, en aðrir
flokkar koma ekki til greina við úthlutun uppbótarþingsæta.

Atkvæði, sem fallið hafa á frambjóðendur utan flokka, koma ekki til greina
við úthlutun uppbótarþingsæta.

126. gr.

Landskjörstjórn telur nú saman atkvæðatölur hvers þingflokks og fjölda
þingmanna þeirra hvers um sig, kosinna í kjördæmum.

Hverjum þingflokki teljast atkvæði á þessa leið:

1. Samanlögð atkvæði greidd frambjóðendum flokksins í einmennings-
kjördæmum.

- 18 2. Samanlögð atkvæði greidd framboðslista flokksins, eins eða fleiri, í 25. jan. Reykjavík.
3. Samanlögð atkvæði greidd frambjóðendum flokksins í tvímenningskjördæmum, sem kosnir hafa verið einir sér.
4. Helmingur samanlagðra atkvæða greiddra frambjóðendum flokksins í tvímenningskjördæmum, sem kosnir hafa verið tveir og tveir saman.
5. Helmingur samanlagðra atkvæða greiddra frambjóðendum flokksins í tvímenningskjördæmum, sem kosnir hafa verið með frambjóðendum annara stjórnmálaflokka.
6. Samanlögð atkvæði greidd landslista flokksins.

127. gr.

Til þess að finna, hvernig uppbótarþingsætum ber að skipta á milli þingflokka, skal fara þannig að: Fyrst skal finna meðaltal atkvæða á hvern kjördæmiskjörinn þingmann þess þingflokks, er fæst hefir atkvæði á hvern þingmann, og er það hlutfallstala kosningarinnar. Síðan skal skrifa atkvæðatölur hinna annara þingflokka, hverja afturundan annari í sömu línu, og deila í þær hverja um sig tölu þingmanna hlutaðeigandi flokks kosinna í kjördæmum, fyrst að viðbættum 1, síðan 2, þá 3 o. s. frv. unz síðustu útkomur geta á þennan hátt ekki orðið jafnari hlutfallstölunni. Útkomurnar skal skrifa í röð niður undan atkvæðatölunum. Uppbótarþingsætum skal úthluta til þingflokka eftir tölum þessum þannig, að fyrsta uppbótarþingsætið fellur til þess þingflokks, sem hæsta á útkomuna, annað til þess, sem á hana næsthæsta, og síðan áfram eftir hæð talnanna, unz eitt uppbótarþingsæti hefir fallið á hverja þeirra, nema 11 uppbótarþingsætum hafi verið úthlutað áður. Þó skal því aðeins úthlutað uppbótarþingsæti á tölu lægri en hlutfallstalan, að enginn annar þingflokkur hefði fengið hærri atkvæðatölu á hvern þingmann, ef hann hefði bætt við sig því þingsæti.

Verði útkomur tveggja eða fleiri flokka jafnar áður en lokið er úthlutun uppbótarþingsæta, og eigi báðir eða allir tilkall til uppbótarþingsætis, skal varpa hlutkesti um, hverjum flokknum skuli úthluta uppbótarþingsæti, og haga hlutkestinu á þann hátt, sem fyrir er mælt í 119. gr.

128. gr.

Til þess að finna, hverjir frambjóðendur þingflokks hafa náð uppbótarþingsæti, skal fara þannig að: Fyrst skal nema af landslista flokksins alla þá frambjóðendur, sem náð hafa kosningu í kjördæmum. Þá frambjóðendur, sem kunna að hafa náð kosningu sem varþingmenn í Reykjavík, skal þó eigi nema af listanum að svo stöddu. Því næst skal skrá við nöfn frambjóðendanna persónuleg atkvæði þeirra hvers um sig í kjördæmum. Ef eftir eru á listanum tveir eða fleiri, sem í kjöri hafa verið í samá kjördæmi, skal nema þá alla burt, nema þann einn fyrir hvert kjördæmi, sem hæsta hefir atkvæðatölu. Því næst skal raða þeim frambjóðendum, sem eftir eru á listanum, þannig, að sá, sem hæsta

atkvæðatölu hefir, verði efstur, sá, sem að honum frágengnum hefir atkvæðatölu, er nemur hæstri hundraðstölu gildra kjörseðla í kjördæmi sínu, næstefstur, 18
o. s. frv. á víxl. 25. jan.

Hafi þingflokkur notað sér heimild 30. gr. til ihlutunar um röð frambjóðenda á landslista, skal á sama hátt og áður segir nema af skrá flokksins alla þá, sem ekki koma til greina við úthlutun uppþótarþingsæta. Þeir, sem þá eru eftir á skránni, skipast í þriðja hvert sæti landslistans í þeirri röð, sem þeir nú eru, þannig að efsti frambjóðandi á skránni verður þriðji á landslistanum, annar frambjóðandi hinn sjötti o. s. frv., hafi hann eigi áður hlotið sæti á honum samkvæmt reglum 1. málsg. þessarar gr. Að öðru leyti skipast sæti landslistans samkvæmt reglum 1. málsg. Ef þingflokkur hefir ekki haft landslista í kjöri, en á þó tilkall til uppþótaræta, skal landskjörstjórn gera þeim flokki uppþótarætalista, er sé skipaður öllum frambjóðendum flokksins í kjördæmum, þó ekki fleiri frambjóðendum fyrir neitt kjördæmi en þar átti að kjósa þingmenn og varaþingmenn (í Reykjavík). Hafi fleiri verið í kjöri af hálfu þess flokks í kjördæmi en þar átti að kjósa þingmenn, tekur sá eða þeir frambjóðenda sæti á uppþótarætalanum, sem hefir hæsta eða hærri atkvæðatölu í kjördæminu. Því næst nemur landskjörstjórn þá frambjóðendur af listanum, sem hafa náð kosningu í kjördæmi, og skipar þeim, sem þá eru eftir, í röð á listanum samkv. reglum 1. málsg. þessarar gr. Ef frambjóðendur hafa jöfn atkvæði við niðurskipun á lista eða til uppþótarþingsætis, ræður hlutkesti milli þeirra eftir reglum 119. gr.

Skorti nú á, að eftir séu á lista þingflokks tvöfalt fleiri nöfn en listanum hafa hlotnast uppþótarþingsæti, nefnir hlutaðeigandi flokksstjórn til menn, sem koma neðst á listann, eftir því sem til þarf til viðbótar á listann, og skal veita henni hæfilegan frest til þess.

Þeir, sem nú standa efstir á landslista hvers þingflokks, hafa náð kosningu sem landskjörnir þingmenn, svo margir af hverjum landslista sem hlutaðeigandi þingflokki hafa hlotnast uppþótaræti.

129. gr.

Þingflokkur, sem hlotið hefir uppþótarþingsæti, hefir rétt til jafnmargra varaþingmanna og hann hefir hlotið uppþótarþingsæti.

Varasætunum er úthlutað á sama hátt sem aðalsætunum, þannig, að úthlutað er, samkvæmt framangreindum reglum, tvöfalt fleiri sætum til hvers þingflokks en honum ber af uppþótarþingsætum, og verði þeir, sem umfram eru rétta tölu landskjörinna þingmanna hvers flokks, varamenn þeirra.

130. gr.

Þegar úthlutað hefir verið uppþótarþingsætum samkvæmt 128. gr., skal landskjörstjórn tafarlaust gefa þeim, sem kosningu hafa náð í uppþótarþingsæti, svo og varamönnum, kjörbréf sem 1., 2., 3. o. s. frv. landskjörnum þingmönnum eða varaþingmönnum, eftir þeirri röð, sem þeir hafa náð kosningu. Kjörbréfin skulu gerð eftir fyrirmynd, er dómsmálaráðuneytið segir fyrir um.

18 Landskjörstjórn sendir dómsmálaráðuneytinu tilkynning um úthlutun upp-
25. jan. bótarpingsætanna, og skal birta nöfn hinna landskjörnu þingmanna í B-deild Stjórnartíðindanna.

131. gr.

Landskjörstjórn sendir Hagstofunni skýrslu um atkvæðatölur flokkanna og úthlutun uppbotarpingsætanna, ritaða á eyðublað, er Hagstofan lætur í té.

132. gr.

Nú er ágreiningur milli umboðsmanna landslista eða stjórnmalaflokks, sem þátt hefir tekið í alþingiskosningum, og landskjörstjórnar um felldan úrskurð, og eiga þá umboðsmenn rétt á að fá bókaðan ágreining sinn í gerðabók landskjörstjórnar. Landskjörstjórn sendir dómsmálaráðuneytinu eftirrit af gerðabók sinni um landslista og úthlutun uppbotarpingsæta, svo og skýrslur þær og skilríki frá yfirkjörstjórnnum, sem ágreiningur kann að vera um, en dómsmálaráðuneytið leggur það fyrir Alþingi í þingbyrjun með sömu ummerkjum og það tók við því.

133. gr.

Nú hefir Alþingi úrskurðað ógilda kosningu þingmanns, sem kjörbréf hefir fengið í kjördæmi eftir almennar alþingiskosningar, og uppkosning hefir farið fram (sbr. 142. og 143. gr.), og skal þá landskjörstjórn, ef samanlagðar atkvæðatölur þingflokka og þingmannatala þeirra gefa nú ástæðu til slíks, leiðrétta fyrri niðurstöður um úthlutun uppbotarpingsæta, jafnvel þótt landskjörinn þingmaður missi við það umboð sitt.

Þó að frambjóðandi flokks fjölgi við sig atkvæðum við uppkosningu, miðast uppbót flokksins aldrei við hærri atkvæðatölu en honum var reiknuð eftir aðalkosninguna. Flokkur, sem við aðalkosninguna hefir ekki náð þingsæti í kjördæmi, en nær því við uppkosningu, fær ekki við það rétt til uppbótarpingsætis.

XV. KAFLI

Kosningum frestað, uppkosningar, aukakosningar og kosningar eftir þingrof.

134. gr.

Nú ferst kosning fyrir í einhverri kjördeild á hinum ákveðna degi sökum óveðurs eða af öðrum óviðráðanlegum orsökum, og kveður þá undirkjörstjórn innan viku til kjörfundar að nýju. Í kaupstöðum og kauptúnum skal birta fundarboðið á sama hátt og venja er þar að birta opinberar auglýsingar, en í sveitum skal senda með það gagngert á hvert heimili.

Farist kosning fyrir af því, að kjörseðlasending kemur eigi til skila, skal undirkjörstjórn tafarlaust tilkynna það yfirkjörstjórn, sem endurnýjar sendinguna svo

fljótt sem verða má. Undirkjörstjórn kveður síðan til kjörfundar að nýju á þann hátt, sem fyrir er mælt í 1. málsg. þessara greinar. 18
25. jan.

Komi atkvæðasending frá kjördeild ekki til skila til yfirkjörstjórnar, en kosning hefir farið fram, lætur yfirkjörstjórn nýja kosning fara fram í kjördeildinni, og fer um hana að öllu leyti á sama hátt og fyrr segir.

135. gr.

Nú deyr frambjóðandi í kjördæmi, þar sem kosið er óhlutbundnum kosningum, innan viku fyrir kjördag (sbr. 32. gr.), eða uppkosning verður nauðsynleg fyrir það, að kosning er úrskurðuð ógild samkv. 41. gr. stjórnarskrárinnar, sbr. 142. og 143. gr. þessara laga, eða þingmannssæti verður af öðrum ástæðum autt áður en kjörtímabil er á enda, og skal þá dómsmálaráðuneytið með auglýsingu í Lögbirtingablaðinu kveðja til nýrra kosninga og ákveða kjördag svo fljótt sem því verður við komið, og eigi síðar en innan mánaðar, ef kosningu hefir verið frestað sökum þess, að frambjóðandi hafi látizt, eða ef um uppkosningu er að ræða fyrir það, að kosning hafi verið úrskurðuð ógild.

Kosningu og kjördag skal tilkynna yfirkjörstjórn í tæka tíð, svo að hún geti sent undirkjörstjórnnum lögboðin kjörgögn. Að öðru leyti fer kosning fram samkvæmt fyrirmælum þessara laga.

Aukakosning þingmanns gildir fyrir svo langan tíma, sem sá átti eftir, er hinn nýkosni kemur í staðinn fyrir.

136. gr.

Nú er þing rofið og boðað til nýrra kosninga, og ákveður konungur þá kjördag, sem skal tilkynna yfirkjörstjórnnum í tæka tíð, svo að þær geti sent undirkjörstjórnnum lögboðin kjörgögn.

Að öðru leyti fara þessar kosningar fram samkv. fyrirmælum þessara laga.

XVI. KAFLI

Skil á utankjörfundarkjörgögnum.

137. gr.

Hreppstjórar og skipstjórar skulu tafarlaust eftir kjördag senda bæjarfógeta þeim eða sýslumanni (í Reykjavík lögmanni), sem þeir hafa fengið kjörgögn hjá, öll ónotuð kjörblöð með tilheyrandi umslögum, svo og stofna af notuðum kjörblöðum. Hafi kjörblað eða umslag glatazt, skal þess getið sérstaklega og umslag eða kjörblað, tölusett sömu tölu, sent með. Skal hlutaðeigandi sýslumaður eða bæjarfógeti (í Reykjavík lögmaður) ganga stranglega eftir því, að skil þessara kjörstjóra utan kjörfunda séu svo greinileg, að séð verði með fullri vissu, til hvers hvert einasta kjörblað með tilheyrandi umslagi, sem ekki er skilað aftur, hefir verið notað.

- 18** Sýslumenn og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður) senda síðan dómsmálaráðuneytinu afrit bóka þeirra, sem þeir halda yfir kjörgögnin (sbr. 46. gr.), ásamt skilagrein yfir notuð kjörgögn og skýrslu um það, sem ónotað er. Skulu sýslumenn og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður) varðveita hin ónotuðu kjörgögn til notkunar við uppkosningar og aukakosningar, er fyrir kunna að koma. En fyrir hverjar almennar kosningar skulu þeir senda dómsmálaráðuneytinu eftirstöðvar kjörgagna og gera grein fyrir því, sem notað hefir verið, ef nokkuð er. Dómsmálaráðuneytið skal ganga stranglega eftir glöggum skilum af hendi bæjarfógeta og sýslumanna (í Reykjavík lögmanns).

138. gr.

Yfirkjörstjórnir skulu þegar að lokinni atkvæðatalningu taka alla utankjörfundarseðla aðra en þá, sem ágreiningur kann að vera um og teknir hafa verið frá samkvæmt ákvæðum 113. greinar, búa um þá í sterku umslagi eða umbúðapappír, innsigla bréfið eða böggulinn vandlega og senda til sýslumanns þess eða bæjarfógeta, sem úthlutaði utankjörstaðagögnum í kjördæminu (í Reykjavík lögmanns). Geta skal þess með greinilegri áritun, að í bréfinu eða bögglinum séu notaðir utankjörfundarseðlar og frá hvaða kosningu.

Sýslumenn og bæjarfógetar (í Reykjavík lögmaður) skulu geyma þessi bréf og böggla óopnaða í tvö ár, og hafi kjörseðlanna þá ekki verið krafizt af rannsóknardómara í sakamáli út af grun um atkvæðafölsun, skal brenna þá í óhreyfðum umbúðum.

XVII. KAFLI

Óleyfilegur kosningaróður og kosningaspjöll.

139. gr.

Það er óleyfilegur kosningaróður eða kosningaspjöll:

1. Að safna undirskriftum undir áskoranir um framboð til þingmennsku eða loforð um kjörfylgi, svo og að undirskrifa slíkar áskoranir, fram yfir það, sem tekið er fram um meðmælendur með frambjóðendum og framboðslistum í 27. gr. og um yfirlýsingar um fylgi við nýja stjórnmalaflokka í 28. gr. Þó er stjórnmalafélagi, sem gert hefir ályktun um áskorun um framboð til þingmennsku innan héraðs, heimilt að koma ályktuninni á framfæri.

2. Að bera á mann fé eða friðindi til að hafa áhrif á, hvort hann greiðir atkvæði eða hvernig hann greiðir atkvæði, að svipta mann eða ógna manni með sviptingu atvinnu eða hlunninda í sama skyni, að heita á mann fé eða friðindum, ef kosning fari svo eða svo, að torvelða hjúi sínu eða öðrum, sem menn hafa yfir að segja, sókn á kjörfund eða til utankjörfundarkjörstaðar, svo og að heita þvingunarráðstöfunum í sambandi við kosningar.

3. Að reyna að hafa áhrif á atkvæðagreiðslu, hvort heldur er með ræðuhöldum, prentuðum eða skrifuðum ávörpum eða auglýsingum á sjálfum kjörstað-

um, þ. e. í kjörfundarstofu, kjörklefa eða annarsstaðar í eða á þeim húsakynn- 18
um, þar sem kosning fer fram, svo og í næsta nágrenni. 25. jan.

4. Að gefa ónákvæmar eða villandi upplýsingar um sig eða aðra, svo sem um nafn, aldur, búsetu í landinu, heimilisfang eða annað, sem leiðir eða leitt getur til þess, að maður verði settur á kjörskrá, sem ekki á rétt á að vera þar, eða maður ekki settur á kjörskrá eða tekinn út af kjörskrá, sem á rétt á að vera þar, eða maður verði látinn greiða atkvæði í stað annars manns, er stendur á kjörskrá, eða fyrr en manni ber samkv. kjörskránni.

Hér undir heyrir sérstaklega, ef maður telur sig til málamynda heimilisfastan í kjördæmi, aðeins til þess að verða settur þar á kjörskrá.

5. Að gefa út villandi kosningaleiðbeiningar.

6. Að rangfæra atkvæðagreiðslu, hvort heldur er með því að eyðileggja eða breyta atkvæði, sem greitt hefir verið, eða á annan hátt.

XVIII. KAFLI

Kosningakærur.

140. gr.

Nú kærir einhver kjósandi, að þingmann þann, er kosningu hlaut, skorti einhver kjörgengisskilyrði, eða að þingmaður eða framboðslisti hafi verið ólöglega framboðinn eða kosinn, svo að ógilda beri kosninguna, og skal hann þá innan 4 vikna frá því að kosningaúrslit voru auglýst, en þó áður en næsta Alþingi kemur saman, senda dómsmálaráðuneytinu kærur í tveimur samritum. Dómsmálaráðuneytið sendir þegar í stað frambjóðandanum, sem kæran varðar, eða ef um framboðslista er að ræða, umboðsmönnum listans, annað samritið, en hitt skal lagt fyrir Alþingi þegar í þingbyrjun.

141. gr.

Kærum út af brotum á lögum þessum, að svo miklu leyti sem þau heyra ekki undir úrskurð hreppsnefnda og bæjarstjórna, kjörstjórna eða Alþingis, skal beina til hlutaðeigandi dómara, og fer um málareksturinn að hætti almennra lögreglumála, með þeirri undantekningu, er getur í 24. gr., nema um brot sé að ræða á hinum almennu hegningarlögum.

Enginn kjósandi, sem greitt hefir atkvæði við kosningar til Alþingis, skal skyldur að skýra frá því fyrir rétti í nokkru máli, hvernig hann hefir greitt atkvæði.

XIX. KAFLI

Úrskurður Alþingis um gildi kosninga.

142. gr.

Ef Alþingi berst kæra um að nýkosinn þingmann skorti skilyrði fyrir kjörgengi eða sé á annan hátt ólöglega framboðinn eða kosinn, rannsakar það kærana og fellir úrskurð um hana jafnframt því sem það rannsakar kjörbréf hvers nýkosins þingmanns ásamt gögnum þeim, er Alþingi berast frá yfirkjörstjórn viðvikjandi kosningu hans, og úrskurðar um gildi kosningarinnar á þann hátt, sem nánar er fyrir mælt í þingsköpum.

Ef þingmaður er ekki kjörgengur, úrskurðar Alþingi kosningu hans ógilda.

Ef þeir gallar eru á framboði eða kosningu þingmanns, sem ætla má að hafi haft áhrif á úrslit kosningarinnar, úrskurðar Alþingi kosningu hans ógilda, og einnig án þess, ef þingmaðurinn sjálfur, umboðsmenn hans eða meðmælendur hafi visvitandi átt sök á misfellunum, enda séu þær verulegar. Þegar um lista er að ræða, fer um alla þingmenn, kosna af listanum, eins og annars um einstakan þingmann, ef misfellurnar varða listann í heild.

Ef þingmaður hefir verið í kjöri í tveimur kjördæmum, eða á tveimur listum, eða fyrir fleiri stjórnsmálaflokka en einn eða fyrir stjórnsmálaflokk og jafnframt utan flokka við hinar sömu alþingiskosningar, úrskurðar Alþingi kosningu hans ógilda.

Eigi varðar það ógildingu kosningar, þó gilt hafi verið metið atkvæði kjósenda utan kjörfundar, sem síðar hefir verið upplýst um, að hafi verið staddur á kjörstað á kjördegi (sbr. 96. og 100. gr.).

143. gr.

Nú hefir Alþingi úrskurðað kosningu þingmanns ógilda, og skal þá uppkosning fara fram, svo og ef þingmaður missir kjörgengi, nema þeir eigi tilkall til varamanns.

Nú er aðeins kosning annars þingmanns tvímenningskjördæmis úrskurðuð ógild, og fer þá uppkosning fram að því er snertir þingsæti hans. Ef kosning heils lista í Reykjavík er úrskurðuð ógild, skal öll kosningin endurtekin.

XX. KAFLI

Hvernig varamenn taka þingsæti.

144. gr.

Varamenn þingmanna Reykjavíkur taka þingsæti eftir þeirri röð, sem þeir eru kosnir, þegar þingmenn þess lista, sem þeir eru kosnir á, falla frá eða forfallast, og án tillits til þess, hver þingmaður listans það er. Varamenn landskjörinna þingmanna taka þingsæti eftir hliðstæðri reglu.

Ef þingmaður Reykjavíkur eða landskjörinn þingmaður deyr, segir af sér **18** þingmennsku eða missir kjörgengi, tekur varamaður sæti sem þingmaður út 25. jan. kjörtímabilið.

Ef þingmaður Reykjavíkur eða landskjörinn þingmaður forfallast sökum veikinda eða annars, á hann rétt á að láta varamann taka sæti sitt á meðan, en tilkynna skal hann forseta þeirrar deildar, er hann á sæti í, eða forseta sameinads Alþingis, ef Alþingi hefir ekki skipt sér í deildir, í hverju forföllin eru fólgin og hversu lengi þau muni vara. Ef varamaður tekur þingsæti í forföllum þingmanns, skal hann ekki sitja skemur en 2 vikur, nema Alþingi hafi verið rofið, eða því slitið eða frestað áður.

Varamenn taka sæti í þeim nefndum innan Alþingis, er sá þingmaður sat í, er þeir taka sæti fyrir.

XXI. KAFLI

Kostnaður.

145. gr.

Um greiðslu kostnaðar vegna framkvæmda á lögum þessum fer sem hér segir:

1. Ríkissjóður greiðir framlagðan nauðsynlegan kostnað við störf landskjörstjórnar og fyrir kjörgögn þau og áhöld, er dómsmálaráðuneytið eða landskjörstjórn lætur í té samkvæmt lögum þessum, svo og fyrir húsnæði til afnota fyrir landskjörstjórn.

2. Sýslusjóðir eða bæjarsjóðir greiða framlagðan nauðsynlegan kostnað við störf yfirkjörstjórna og fyrir kjörgögn þau og áhöld, er yfirkjörstjórnir láta í té samkvæmt lögum þessum, svo og fyrir húsnæði, þar sem talning atkvæða fer fram.

3. Hreppssjóðir eða bæjarsjóðir greiða framlagðan nauðsynlegan kostnað við störf undirkjörstjórna og fyrir kjörgögn þau og áhöld, er undirkjörstjórnir láta í té samkvæmt lögum þessum, fyrir húsnæði til kjörfunda, svo og fyrir viðhald og endurnýjun atkvæðakassa með tilheyrandi pokum.

XXII. KAFLI

Refsiákvæði.

146. gr.

Það varðar sektum frá 50—1000 kr., ef ekki liggur þyngri refsing við eftir öðrum ákvæðum þessara laga eða eftir öðrum lögum, ef hreppsnefnd, sýslunefnd, bæjarstjórn, kjörstjórn, utankjörfundarkjörstjóri eða embættismaður haga fyrirskipaðri framkvæmd laga þessara vísvitandi á ólöglegan hátt, eða vanrækja hana.

Refsingunni má beita við hvern einstakan í hreppsnefnd, sýslunefnd, bæjarstjórn eða kjörstjórn.

18

25. jan.

147. gr.

Það varðar sektum frá 20—200 kr.:

1. Ef maður býður sig fram til þingmennsku, vitandi að hann er ekki kjör-gengur.

2. Ef maður býður sig fram í fleirum kjördæmum en einu, eða á fleirum listum en einum, eða fyrir fleiri en einn stjórnmálaflokk eða fyrir stjórnmála-flokk og jafnframt sem utanflokkamaður.

3. Ef maður safnar undirskriftum um áskoranir um framboð til þing-mennsku eða loforð um kjörfylgi fram yfir það, sem heimilað er í lögum þess-um. Sömu refsingu sætir sá, sem undirskrifar slíkar áskoranir eða loforð, vit-andi að lögleyfðri hámarkstölu er náð.

4. Ef kjósandi ónýtir af ásettu ráði atkvæðaseðil sinn við kosningu á kjör-fundi eða við kosningu hjá utankjörfundarkjörstjóra (sbr. 72. og 95. gr.).

5. Ef kjósandi sýnir af ásettu ráði, hvernig hann kys eða hefir kosið (sbr. þó 92. gr.).

6. Ef maður njósnar um, hvernig kjósandi kys eða hefir kosið.

7. Ef kjósandi gerir sér upp sjónleysi eða önnur forföll til þess að fá aðstoð við kosningu.

8. Ef maður aðstoðar kjósanda við atkvæðagreiðslu utan kjörfundar, eða ef kjósandi þiggur slíka aðstoð.

9. Ef kjósandi, sem greitt hefir atkvæði utan kjörfundar og komið atkvæð-inu til undirkjörstjórnar, er staddur innan þess kaupstaðar, þar sem atkvæða-greiðslan fer fram, eða í sveitum innan kjördeildarinnar og á þeim tíma, sem atkvæðagreiðslan fer fram, vanrækir að tilkynna undirkjörstjórn nærveru sína (sbr. 96. gr.).

10. Ef maður vanrækir af ásettu ráði að koma til skila atkvæðabréfi, sem honum hefir verið trúað fyrir, eða tefur visvitandi fyrir sendingu atkvæða og kjörgagna.

11. Ef maður sendir frá sér tvo eða fleiri kjörseðla með atkvæðum greidd-um utan kjörfundar við hinar sömu alþingiskosningar.

12. Ef maður gefur ónákvæmar eða villandi upplýsingar um sig eða aðra á þann hátt, sem greint er í 139. gr. 4. tölulið, ef ekki liggur þyngri refsing við eftir öðrum ákvæðum þessara laga eða eftir öðrum lögum.

13. Ef maður gefur út villandi kosningaleiðbeiningar.

148. gr.

Það varðar 100—1000 króna sekt, nema þyngri refsing liggi við eftir öðr-um lögum:

1. Ef kjörstjórnarmaður eða utankjörfundarkjörstjóri njósnar um, hvernig kjósandi kys eða hefir kosið, eða gefur visvitandi villandi kosningaleiðbeiningar.

2. Ef kjörstjórnarmaður segir frá, hvernig kjósandi, sem hann hefir að-stoðað, hefir greitt atkvæði.

3. Ef kjörstjórnarmaður, utankjörfundarkjörstjóri, póstur eða sá, sem tekið

hefir að sér flutning kjörgagna samkvæmt 57. gr. eða atkvæðakassa samkv. 104. gr., tefur fyrir að það komist til skila. **18**

25. jan.

4. Ef maður torveldar hjúi sínu eða öðrum, sem hann á yfir að segja, sókn á kjörfund eða atkvæðagreiðslu utan kjörfundar.

5. Ef maður greiðir atkvæði á tveim stöðum við hinar sömu alþingiskosningar.

149. gr.

Það varðar 50—1000 króna sekt og missi kosningarréttar í 5 ár og fyrir fullt og allt við ítrekuð brot:

1. Ef maður ber fé eða friðindi á mann eða heitir manni fé eða friðindum til að hafa áhrif á, hvort hann greiðir atkvæði eða hvernig hann greiðir atkvæði, eða ef maður sviptir mann eða ógnar manni með sviptingu atvinnu eða hlunninda í sama skyni.

2. Ef maður tekur fé eða friðindi fyrir að greiða atkvæði, láta vera að greiða atkvæði eða að greiða atkvæði á ákveðinn hátt.

150. gr.

Það varðar betrunarhúsvinnu eða fangelsi og missi kosningarréttar:

1. Ef maður beitir þvingunarráðstöfunum eða ofbeldi eða hótunum um ofbeldi til að raska kosningafrelsi manns, annaðhvort á þann hátt að meina honum að greiða atkvæði eða að neyða hann til að greiða atkvæði á annan veg en hann vill.

2. Ef maður visvitandi rangfærir atkvæðagreiðslu, annaðhvort á þann hátt að glata atkvæði, breyta atkvæði, skemma eða glata atkvæðasendingu, búa til kjörseðla, er líkjast mjög þeim, sem notaðir eru við kosningu, og hagnýtir þá sjálfur eða lætur þá frá sér til þess að aðrir geti hagnýtt þá, rugla úrslit talningar atkvæða eða á annan hátt.

151. gr.

Sektir allar samkvæmt lögum þessum renna í rikissjóð.

XXIII. KAFLI

Hvenær lögin öðlast gildi.

152. gr.

Lög þessi öðlast gildi samtímis stjórnarskrárbreytingu þeirri, sem samþykkt er af Alþingi haustið 1933, og falla þá jafnframt úr gildi:

1. Lög nr. 16 14. sept. 1877, um kosningar til Alþingis.

2. Lög nr. 36 6. nóv. 1902, um breyting á 18. gr. í lögum nr. 16 14. sept. 1877, um kosningar til Alþingis.

3. Lög nr. 19 3. okt. 1903, um kosningu fjögurra nýrra þingmanna.

4. Lög nr. 28 3. nóv. 1915, um kosningar til Alþingis.

5. Lög nr. 11 18. maí 1920, um þingmannakosning í Reykjavík.

- 18 6. Lög nr. 12 18. maí 1920, um breyting á lögum nr. 28 3. nóv. 1915, um
25. jan. kosningar til Alþingis.
7. Lög nr. 17 19. júní 1922, um skipting Húnavatnssýslna í tvö kjördæmi.
8. Lög nr. 50 27. júní 1925, um breyting á lögum nr. 28 3. nóv. 1915, um
kosningar til Alþingis.
9. Lög nr. 13 15. júní 1926, um breyting á lögum nr. 28 3. nóv. 1915, um
kosningar til Alþingis.
10. Lög nr. 20 7. maí 1928, um skipting Gullbringu- og Kjósarsýslu í tvö
kjördæmi.
11. Lög nr. 58 7. maí 1928, um atkvæðagreiðslu utan kjörstaða við alþingis-
kosningar.
12. Lög nr. 47 14. júní 1929, um breyting á lögum nr. 28 3. nóv. 1915, um
kosningar til Alþingis,
svo og öll önnur ákvæði í lögum, er í bága kunna að koma við þessi lög.

XXIV. KAFLI

Bráðabirgðaákvæði.

153. gr.

Jafnskjótt sem lög þessi ganga í gildi skal semja kjörskrár samkvæmt þeim og því vera lokið innan tveggja vikna. Þá skulu kjörskrárnar tafarlaust lagðar fram til sýnis og almenningi kynntar þær samkvæmt 19. gr., tekið við kærnum og með þær farið samkvæmt ákvæðum þessara laga og þær úrskurðaðar innan lögmæltis tíma fyrir næstu almennar alþingiskosningar.

154. gr.

Fyrir kosningar þær, er fyrstar fara fram eftir lögum þessum, skal sinna kröfu um stofnun nýrra kjördeilda, samkv. 6. gr., þótt þær komi ekki fram fyrr en 3 vikum á undan kosningu, enda skal þá nota staðfest eftirrit af kjörskrá hrepps eða hreppshluta, sem skipt hefir verið.

155. gr.

Landskjörstjórn skal í fyrsta sinni kjósa á því þingi, sem samþykkir þessi lög.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 25. janúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G**19**

8. febr.

um samkomudag reglulegs Alþingis árið 1934.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Reglulegt Alþingi skal árið 1934 koma saman hinn 1. dag októbermánaðar,
hafi konungur ekki tiltekið annan samkomudag fyrr á árinu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 8. febrúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik
rikisarfi.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 29 3. nóv. 1915,
um þingsköp Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

4. málsg. 5. gr. laganna skal orða svo:

Kæru yfir kosningu þingmanns eða kjörgengi skal því aðeins taka til greina,
að hún sé komin til Alþingis í byrjun þings næst á eftir kosningu, eða áður en
kosning þingmanns er tekin gild á Alþingi.

2. gr.

6. gr. laganna skal orða svo:

Eftir kosningar þær, sem um ræðir í 3. og 4. gr., skal kjósa til efri deildar
þá tölu þingmanna, er þar skulu eiga sæti, og skulu þeir kosnir hlutfalls-
kosningu.

3. gr.

9. gr. laganna skal orða svo:

Nú losnar sæti efri deildar þingmanns og annar maður er kosinn í hans stað,
og kys þá sameinað Alþingi einn mann til efri deildar.

4. gr.

16. gr. laganna skal orða svo:

Á 2. fundi sameinaðs Alþingis skulu kosnar þessar fastanefndir:

- 1) fjárveitinganefnd, skipuð 9 mönnum,
- 2) utanríkismálanefnd, skipuð 7 mönnum.

Fjárveitinganefnd fjallar um frumvörp til fjárlaga og fjáráukalaga og þings-
ályktunartillögur, sem til hennar kann að verða vísað og fara fram á útgjöld
úr ríkissjóði. Til utanríkismálanefndar skal vísað utanríkismálum og þeim
öðrum málum, er sameinað þing eða önnurhvor deildin ákveður. Utanríkis-
málanefnd starfar einnig milli þinga, og skal ráðuneytið ávallt bera undir
hana slík mál, sem fyrir koma milli þinga.

Hvor þingdeild skal og skipa fastanefndir til þess að fjalla um ákveðnar
tegundir mála. Til þeirra nefnda má síðar vísa skyldum málum. Tala nefnd-
armanna skal að öllum jafnaði standa á stöku.

Jafnan skal skipa þessar fastanefndir í deildum, og skal það gert á öðr- **20**
um þingfundi hvorrar deildar:

24. marz

- 1) fjárhagsnefnd,
- 2) samgöngumálanefnd,
- 3) landbúnaðarnefnd,
- 4) sjávarútvegsnefnd,
- 5) iðnaðarnefnd,
- 6) menntamálanefnd,
- 7) allsherjarnefnd.

Skal þingmönnum í hvorri deild skipt í þessar nefndir, og mega ekki fleiri vera en 5 í neinni nefndinni.

Hver fastanefnd þingsins kys sér formann og fundaskrifara.

Formenn fastanefnda í hvorri deild, forseti og fyrri varaforseti skulu skipa eina nefnd, vinnunefnd, og er forseti formaður hennar. Hún skal skipa fyrir um fundatíma og fundastaði nefndanna og sjá um, að þeir rekist ekki á.

Nú þykir nauðsyn til bera, vegna vinnubragða, að hafa mannaskipti í nefndum, lengur eða skemur, og skal vinnunefndin þá hlutast til um, að manna- skiptin komist á, þó svo, að viðkomandi fastanefndir samþykki. Náist ekki samkomulag, má vinnunefnd skjóta ágreiningnum undir úrskurð deildarinnar.

Til fastanefndanna getur hvor þingdeild vísað þeim þingmálum, sem fyrir deildina eru lögð og þörf þykir, að nefnd íhugi, og skal þá að jafnaði vísa hverju máli til sömu fastanefndar í báðum deildum. Það er samvinnunefnd, ef samkynja fastanefndir beggja deilda vinna saman.

Heimilt er þó hvorri deild að kjósa lausanefndir til að íhuga einstök mál. Hver lausanefnd kys sér formann og ritara.

Nefndir kjósa sér framsögumann fyrir hvert mál, sem þær fjalla um. Engum fastanefndarmanni er skylt að hafa á hendi í senn framsögu í fleiri málum en tveimur.

Vísa má máli til nefndar á hverju stigi þess. Sé það gert áður en umræðu er lokið, þá skal henni frestað.

5. gr.

20. gr. laganna skal orða svo:

Ekki er lagafrumvarp samþykkt til fullnaðar, fyrr en það hefir verið rætt þrisvar sinnum í hvorri þingdeild, eða þrisvar sinnum í sameinuðu þingi, þegar um er að ræða frumvarp til fjárlaga og fjáráukalaga.

6. gr.

Síðustu málsgrein 26. gr. laganna skal orða svo:

Ef frumvarp er samþykkt í sameinuðu þingi, sendir forseti það ráðherra. Ella fellur það niður.

7. gr.

Síðustu málsg. 29. gr. laganna skal orða svo:

20 Þingsályktunartillögur, sem fara fram á útgjöld úr ríkissjóði, skal jafnan
24. marz bera upp í sameinuðu þingi og hafa tvær umræður um þær.

8. gr.

Á eftir orðunum: „Þegar lagafrumvörp koma í sameinað þing“ í 3. málsgrein 32. gr. laganna kemur: frá annarhvorri þingdeildinni.

Síðasta málsgrein sömu greinar fellur burt.

9. gr.

Aftan við 34. gr. laganna bætist ný málsg., svo hljóðandi:

Nú þykir forsetum koma í ljós við athugun á breytingum þeim á borða- og sætaskipun í deildunum, er fram verða að fara áður en reglulegt Alþingi 1934 kemur saman, að nauðsyn beri til, meðal annars vegna útvarps þingræðna, að setja upp ræðustóla í þingsölunum, og er forsetum þá heimilt að gera það, enda er þingmönnum þá heimilt að flytja ræður sínar þaðan.

10. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númer lög nr. 3 22. marz 1928, um breyting á lögum um þingsköp Alþingis, nr. 29 3. nóv. 1915, og lög nr. 12 23. júní 1932, um breyting á sömu lögum.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi samtímis stjórnarskipunarlögum, samþykktum á Alþingi 1933, um breyting á stjórnarskrá konungsríkisins Íslands, 18. maí 1920.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 24. marz 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Asgeir Asgeirsson.

L Ö G

21

24. marz

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldþrotaskipti.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða með auglýsingu í Stjórnartíðindunum, að samningur um gjaldþrotaskipti, sem undirritaður var í Kaupmannahöfn þann 7. nóvember 1933, milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum, skuli koma í gildi. Ennfremur er ríkisstjórninni heimilt að setja frekari ákvæði, er kynnu að vera nauðsynleg til þess að framfylgja greindum samningi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Fylgiskjal.

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldþrotaskipti.

1. gr.

Gjaldþrot, sem úrskurðað hefir verið í einhverju samningsríkjanna, nær einnig til eigna skuldunauts í hinum ríkjunum.

Um meðferðina á slíkum eignum gilda, sé ekki öðruvisi ákveðið í eftirfarandi greinum, lagaákvæði þess ríkis, sem gjaldþrotaskiptin eru úrskurðuð í, um þær takmarkanir, sem gjaldþrotið hefir í för með sér á umráðarétti skuldunauts yfir eignum sínum, svo og um það, hvaða eignir tilheyri búinu, eða sem hægt er að draga undir það með riftun gerninga, um réttindi og skyldur skuldunauts meðan stendur á gjaldþrotaskiptum, um stjórn og meðferð búins, um rétt kröfuhafa og annara rétthafa til þess að leita fullnægju í gjaldþrotabúinu, og um úthlutun, nauðasamninga, og önnur lög gjaldþrotaskipta.

Eignir, sem ekki verða yfirleitt notaðar til fullnægju kröfuhafa samkvæmt lögum þess lands, þar sem þær eru, verða ekki dregnar inn í búid.

Verði í einhverju samningsríkjanna úrskurðað gjaldprot, sem nær til eigna í einhverju hinna ríkjanna, skal skiptaráðandi auglýsa úrskurðinn um gjaldprotaskipti þegar í stað í hinu síðartalda ríki, í blaði því, er flytur opinberar tilkynningar. Skiptaráðandi skal, samkvæmt þargildandi lögum, einnig annast um þinglýsingu, innfærslu í fasteignaskrá, í skipaskrá eða aðra opinbera skrá.

Öllum þeim kröfuhöfum í hinum ríkjunum, sem kunnugt er um, skal send sérstök tilkynning um gjaldprotið, nema því aðeins, að krafan verði tekin til greina án þess að henni sé lýst í búið. Kröfuhöfum í hinum ríkjunum skal einnig gefin tilkynning um mótmæli, sem eru sett fram gegn kröfum þeirra.

Dómstólar samningsríkjanna skulu, samkvæmt beiðni skiptaráðanda í einhverju hinna ríkjanna, annast um uppskrift eigna, sem í ríkinu eru, og geymslu þeirra til bráðabirgða; þeir skulu einnig annast um sölu eigna, sem ekki er ráðlegt að geyma.

Að öðru leyti geta skiptaráðendur, að því er snertir eignir, sem eru í öðru ríki en því, sem gjaldprotin eru úrskurðuð í, óskað aðstoðar yfirvaldanna, á sama hátt og þarlendir skiptaráðendur.

Slíka beiðni má senda beint til hlutaðeigandi yfirvalds. Krefjast má fyrirframgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðarinnar, ef það telst nauðsynlegt.

Skjölum, sem rituð eru á íslenzku eða á finnsku, skal fylgja löggilt þýðing á dönsku, norsku eða sænsku.

Um það, hvort þinglýsing eða innfærsla í fasteignaskrá sé skilyrði fyrir því, að löggerningar, sem skuldunautur hefir gert fyrir gjaldprotið um fasteign og það, sem henni tilheyrir, hafi gildi gagnvart gjaldprotabúi, svo og um riftun slíkra gerninga, fer eftir lögum þess lands, þar sem fasteignin er. Sama gildir um það, hvort þinglýsing gjaldprotisins sé nauðsynleg til þess að hindra, að löggerningar, sem skuldunautur gerir, meðan á gjaldprotaskiptum stendur, um slíka eign, séu bindandi fyrir búið. Hliðstæðar spurningar um skrásett skip eða flugvél, eða um hluta í skipi eða flugvél, skulu leystar samkvæmt lögum heimalands skipsins eða flugvélarinnar.

Sé svo ákveðið í lögum einhvers samningsríkjanna, að þinglýsing, skrásetning eða önnur birting sé skilyrði fyrir því, að afhending eða sjálfsvörzluveð í öðrum lausafjárnunum en þeim, sem nefndir eru í fyrstu málsgrein, hafi gildi gagnvart protabúi, þá skal farið eftir lögum þessa ríkis að því er snertir gildi slíks gernings og um riftun hans, ef fjárnunirnir eru þar við byrjun gjaldprotaskipta.

Um áhrif gjaldprotis á rétt, sem orðið hefir til við fjárnám eða lögtak, fer eftir lögum þess lands, þar sem gerðin hefir verið framkvæmd.

5. gr.

21

24. marz

Um rétt veðhafa til þess, meðan á gjaldþrotaskiptum stendur, að leita fullnægju í veðinu, skal farið eftir lögum þess ríkis, þar sem veðið er við byrjun gjaldþrotaskipta. Þetta ákvæði gildir á sama hátt þegar um er að ræða fullnægju vegna haldsréttis.

Um áhrif gjaldþrotsins á heimildina til þess að halda áfram fullnægjugerð samkvæmt fjárnámi eða lögtaki, skal farið eftir lögnum í því ríki, þar sem gerðin er framkvæmd.

6. gr.

Reglurnar um sölu fjármuna, er tilheyra gjaldþrotabúi, ákvarðast af lögum þess ríkis, sem fjármunirnar eru í.

7. gr.

Um forgangsrétt kröfu fyrir öðrum kröfum til fullnægju í ákveðnum munum, sem við byrjun gjaldþrotaskipta eru í einhverju hinna ríkjanna, svo og um röð sérstakra forgangsréttinda, veðréttinda, og tryggðra réttinda í slíkum munum, fer eftir lögnum í því ríki, þar sem fjármunirnir eru við byrjun gjaldþrotaskipta. Þessi sérstöku réttindi ganga á undan almennum forgangskröfum.

Um forgangsrétt fyrir sköttum og öðrum opinberum gjöldum, sem jafnað hefir verið niður í öðru samningsríki en því, þar sem gjaldþrot hefir verið úrskurðað, fer eftir lögnum í því ríki, þar sem sköttunum eða gjöldunum hefir verið jafnað niður. Um forgangsrétt fyrir húsaleigu fer, ef húseignin er í öðru ríki en því, þar sem gjaldþrotið var úrskurðað, eftir lögnum í því ríki, þar sem húseignin er. Forgangsrétturinn nær aðeins til eigna í því ríki, þar sem sköttunum eða gjöldunum er jafnað niður, eða húseignin er í. Sé um sérstakan forgangsrétt að ræða, fer um skuldaröðina samkvæmt fyrstu málsgrein. Sé forgangskrafan hinsvegar venjuleg, gengur hún á undan öðrum almennum forgangskröfum. Um röð milli venjulegra forgangsréttinda fyrir sköttum og sérstakra forgangsréttinda, sem getur um í 1. málsgr., fer, þrátt fyrir ákvæðin í nefndri málsgrein, eftir lögnum í því ríki, þar sem skatturinn er lagður á. Að öðru leyti er ekkert ákveðið í samningi þessum um það, hvort fullnægju verði leitað í gjaldþrotabúi fyrir sköttum og gjöldum, sem er jafnað niður í öðru af ríkjum en því, þar sem gjaldþrotin hafa verið úrskurðuð.

8. gr.

Að svo miklu leyti sem framkvæmd undanfarandi ákvæða er því háð, hvar fjármunirnir eru, skal krafa, er tilheyrir þrotamanni, álitast vera í því ríki, þar sem gjaldþrotaskiptin eru úrskurðuð. Sé krafan bundin við skuldabréf eða annað skjal, sem framvísa þarf til þess að koma fram kröfunni, þá skal hún þó álitast vera í því ríki, þar sem skjalið er.

Skrásett skip eða flugvél telst vera í því ríki, þar sem það á heimilisfang, nema við framkvæmd 6. gr.

21

24. marz

9. gr.

Ákvæði samnings þessa gilda ekki um rétt eða skyldu þrotabús til þess að ganga inn í samning, gerðan af skuldunaut, sem ekki er alveg fullnægt af beggja hálfu við byrjun gjaldþrotaskipta.

10. gr.

Ákvæðin í samningi, er undirritaður var þann 16. marz 1932, um viðurkenningu og fullnægju dóma og satta, skulu einnig gilda um dóma og sættir um riftanir og aðra ónýtingu réttargerninga vegna gjaldþrota, sem hefir verið úrskurðað í einhverju samningsríkjanna.

Endanlegur úrskurður réttar í einhverju samningsríkjanna, er staðfestir skuldasamninga í gjaldþrotabúi, skal hafa gildi einnig í hinum ríkjunum.

Ákvæði þessi gilda enda þótt gjaldþrotið nái til eigna í einu eða fleirum ríkjanna.

11. gr.

Samningur þessi gildir því aðeins um dánarbú, sem tekin eru til gjaldþrotaskipta, að ríkin hafi gert með sér samning um meðferð dánarbúa að öðru leyti.

12. gr.

Samningur þessi nær einnig til opinberrar skiptameðferðar (Likvidation) á bönkum, svo framarlega sem skiptameðferðin, samkvæmt lögum þess lands, þar sem bankinn hefir aðsetur sitt, útilokar gjaldþrotameðferð.

Í tilkynningu þeirri, sem um ræðir í 2. grein, skal tekið fram, að skiptameðferðin sé þess eðlis, að samningurinn nái til hennar.

13. gr.

Hafi rétturinn, sem úrskurðaði gjaldþrotið, byggt heimild sína til þess á öðru en því, að skuldunautur eigi eða hafi við dauða sinn átt heimilisfang í ríkinu, eða félag eða stofnun, sem tekin er til gjaldþrotaskipta, eigi heimilisfang í landinu, þá skal þetta tekið fram í úrskurðinum um gjaldþrotaskipti. Ef það er gert, gildir samningurinn ekki um gjaldþrotaskiptin. Gjaldþrotaskiptunum er hægt að halda áfram, enda þótt gjaldþrot verði seinna úrskurðað í einhverju hinna samningsríkjanna.

14. gr.

Hugtakið „skiptaráðendur“ í þessum samningi nær einnig til skiptaréttar og skiptadómara (Konkursdommeren).

15. gr.

Tilraun til nauðasamninga án gjaldþrotameðferðar, sem byrjað hefir verið á í einhverju samningsríkjanna, útilokar, að byrjað sé á gjaldþrotameðferð eða tilraun til nauðasamninga í hinum ríkjunum, og hafa þar í för með sér sömu takmarkanir í heimildinni til þess að leita fullnægju með þvingunarráðstöfun eins og tilraun til nauðasamninga í heimalandinu.

Ef tilraun til nauðasamnings leiðir til þess, að slíkur samningur verður staðfestur, þá skal hann einnig verða bindandi í hinum ríkjunum. **21**

24. marz

Ákvæðin í 13. gr. gilda á tilsvarendi hátt.

16. gr.

Ef beiðni um gjaldþrotameðferð eða um tilraun til nauðasamninga hefir verið send rétti áður en samningurinn gengur í gildi, þá nær hann ekki til þeirra skipta.

17. gr.

Samningur þessi skal fullgiltur, og fullgildingarskjölin skulu sett til vörzlu í skjalasafni utanríkismálaráðuneytisins danska, eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi milli þeirra ríkja, er þá hafa fullgilt hann 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því að minnst þrjú samningsríkjanna hafa afhent fullgildingarskjöl sín að samningnum. Með til-liti til þeirra ríkja, er seinna fullgilda samninginn, gengur hann í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því að fullgildingarskjalið var afhent.

Sérhvert samningsríkjanna getur, gagnvart sérhverju hinna ríkjanna, sagt upp samningnum til þess að ganga úr gildi næsta 1. janúar eða 1. júlí eftir að eitt ár er liðið frá uppsögninni.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveimur textum, öðrum fyrir Finn-land og öðrum fyrir Svíþjóð, þann 7. nóvember 1933.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 24. marz 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

STJÓRNARSKIPUNARLÖG

um breyting á stjórnarskrá konungsríkisins Íslands 18. maí 1920.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

26. gr. stjórnarskrárinnar verði þannig:

Á Alþingi eiga sæti allt að 49 þjóðkjörnir þingmenn, kosnir leynilegum kosningum, þar af

a. 32 í einmennings- og tvímenningskjördæmum þeim, sem nú eru. Kosning þeirra er óhlutbundin. Skipta má tvímenningskjördæmum með lögum.

Deyi þingmaður, kosinn í þessum kjördæmum, á kjörtímanum eða fari frá, þá skal kjósa þingmann í hans stað fyrir það, sem eftir er kjörtímans.

b. 6 í Reykjavík. Kosning þeirra er hlutbundin. Jafnmargir varamenn skulu kosnir samtímis og á sama hátt.

c. Allt að 11 þingmenn til jöfnunar milli þingflokka, svo að hver þeirra hafi þingsæti í sem fyllstu samræmi við atkvæðatölu sína við almennar kosningar. Heimilt er flokkum að hafa landslista í kjöri við almennar kosningar, enda greiði þá kjósendur atkvæði annaðhvort frambjóðanda í kjördæmi eða landslista. Frambjóðendur þess flokks, sem landslista hefir í kjöri og nær jöfnunarþingsæti, taka sæti eftir þeirri röð, sem þeir eru í á listanum að lokinni kosningu. Skal að minnsta kosti annaðhvort sæti tíu efstu manna á landslista skipað frambjóðendum flokksins í kjördæmum utan Reykjavíkur. Að öðru leyti fer um skipun jöfnunarþingsæta eftir kosningalögum. Jafnmargir varamenn skulu kosnir jöfnunarþingsætum, samtímis og á sama hátt.

Þingmenn skulu kosnir til 4 ára.

2. gr.

27. gr. stjórnarskrárinnar verði þannig:

Alþingi skiptist í tvær deildir, efri þingdeild og neðri þingdeild. Á þriðjungur þingmanna sæti í efri deild, en tveir þriðju hlutar í neðri deild. Verði tala þingmanna þannig, að ekki sé unnt að skipta til þriðjunga í deildirnar, eiga þeir þingmenn, einn eða tveir, sem umfram eru, sæti í neðri deild.

3. gr.

28. gr. stjórnarskrárinnar falli niður.

22

24. marz

4. gr.

29. gr. stjórnarskrárinnar, sem verður 28. gr., verði þannig:

Kosningarrétt við kosningar til Alþingis hafa allir, karlar sem konur, sem eru 21 árs eða eldri, þegar kosning fer fram, hafa ríkisborgararétt hér á landi og hafa verið búsettir í landinu síðustu fimm árin áður en kosning fer fram. Þó getur enginn átt kosningarrétt, nema hann hafi óflekkað mannorð og sé fjárráður.

Gift kona telst fjár síns ráðandi, þótt hún eigi óskilið fjárlag með manni sínum.

Kosningalög setja að öðru leyti nánari reglur um alþingiskosningar.

5. gr.

Fyrri málsgrein 30. gr. stjórnarskrárinnar, sem verður 29. gr., skal orða þannig:

Kjörgengur við kosningar til Alþingis er hver ríkisborgari, sem kosningarrétt á til þeirra.

6. gr.

Síðari málsgrein 38. gr. stjórnarskrárinnar, sem verður 37. gr., skal orða þannig:

Frumvarp til fjárlaga og fjáraukalaga skal leggja fyrir sameinað þing og afgreiða þar við 3 umræður.

7. gr.

40. gr. stjórnarskrárinnar, sem verður 39. gr., skal orða þannig:

Ekkert lagafrumvarp, að fjárlögum og fjáraukalögum undanskildum, má samþykkja fyrir en það hefir verið rætt þrisvar sinnum í hvorri þingdeild.

8. gr.

2. og 3. töluliður ákvæða stjórnarskrárinnar um stundarsakir falli niður, en í stað þeirra komi nýr 2. töluliður, svo hljóðandi:

Umboð þingmanna fellur niður, þegar stjórnarskipunarlög þessi öðlast gildi, og fara þá fram almennar kosningar til Alþingis.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 24. marz 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um gjaldeyrisleyfi, innflutning o. fl.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Fjármálaráðherra Vor hefir tjáð Oss, að vegna utan-
ríkisverzlunar landsmanna og vegna atvinnu og framleiðslu innanlands,
sé nauðsynlegt að stjórnin geti með veitingu gjaldeyrisleyfa haft fastari
tök á vöruinnflutningnum en nú er.

Með því að svo er ástatt, sem að framan greinir, teljum Vér brýna
nauðsyn bera til þess að gefa útbráðabirgðalög um þetta efni, samkvæmt
23. gr. stjórnarskrárinnar frá 18. maí 1920.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum þannig:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða það að til þess að flytja vissar vörur
eða vöruflokka til landsins þurfi leyfi gjaldeyrisnefndar, sbr. 2. gr., með þeim
skilyrðum sem nefndin setur.

2. gr.

Gjaldeyrisnefnd skal skipuð fimm mönnum og skipar fjármálaráðherra
þrjá, stjórn Landsbankans einn og stjórn Útvegsbanka Íslands h/f einn. Fjár-
málaráðherra skipar formann nefndarinnar. Kostnaður við nefndina greiðist
að hálfu úr ríkissjóði og $\frac{1}{4}$ af hvorum bankanna.

3. gr.

Allar beiðnir um kaup á erlendum gjaldeyri skulu sendar nefnd þessari
með hæfilegum fyrirvara, með ítarlegri greinargerð um til hvers gjaldeyrinn
eigi að nota. Tekur nefndin ákvarðanir um hvaða kaupbeiðnum skal sinnt.

4. gr.

Ríkisstjórnin setur gjaldeyrisnefnd reglur um það, á hvern hátt skuli út-
hluta gjaldeyrisleyfum.

5. gr.

Allar ráðstafanir ríkisstjórnarinnar um úthlutun gjaldeyrisleyfa, skulu
bornar undir nefnd, er sé skipuð þannig: Fjármálaráðherra skipar einn, og er
hann formaður nefndarinnar, og auk þess skipa eftirtaldir aðilar einn mann
hver, ef þeir óska: Stjórn Verzlunarráðsins, stjórn Sambands ísl. samvinnufé-
laga, stjórn Alþýðusambands Íslands, stjórn Sölusambands ísl. fiskframleið-

enda, stjórn Búnaðarfélags Íslands, stjórn Landssambands iðnaðarmanna, **23**
stjórn Iðnrekendafélagsins. Nefndin skal vera ólaunuð.

8. marz

6. gr.

Lögreglustjórar, hver í sínu umdæmi, og tollstjórinn í Reykjavík skulu láta gjaldeyrisnefndinni í té nákvæma skýrslu um magn, tegund og söluverð útluttrar vöru jafnskjótt og skip það, er vöruna flytur, leggur frá landi. Enn fremur skulu þeir, eigi síðar en 5. hvers mánaðar, láta nefndinni í té skýrslu um innflutning í næsta mánuði á undan, og skal skýrslan vera í því formi er hagstofustjóri ákveður í samráði við nefndina.

7. gr.

Brot á lögum þessum eða reglugerðum þeim og auglýsingum, er settar kunna að verða samkvæmt þeim, varða sektum allt að 50000 kr. Sömu hegningu varðar það, ef leyfishafi brýtur þau ákvæði er nefndin kann að hafa sett sem skilyrði fyrir veitingu gjaldeyrisleyfis. Enn fremur er upptækur sá ágóði er fæst við brot á lögum þessum, reglugerðum og auglýsingum eða skilyrðum gjaldeyrisnefndar fyrir gjaldeyrisleyfi.

8. gr.

Með mál út af brotum á lögum þessum, reglugerðum þeim og auglýsingum, er settar kynnu að verða samkvæmt þeim, skal farið með sem almenn lögreglumál.

9. gr.

Með lögum þessum eru numin úr gildi lög nr. 1, 8. marz 1920, um heimild fyrir ríkisstjórnina til að takmarka og banna innflutning á óþarfa varningi.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

Þær vörur, sem komnar eru í skip í útlöndum áleiðis hingað, þá er lög þessi öðlast gildi, má flyta inn á sama hátt og verið hefir. Sama er að segja um þær vörur, sem þegar hefir verið veitt innflutnings- og gjaldeyrisleyfi fyrir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 8. marz 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik

ríkisarfi.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

AUGLÝSING

um verzlunarsamning milli Íslands og Bolívíu.

Stjórn Íslands og Bolívíu hafa þann 9. nóvember 1931 gert með sér verzlunarsamning, saminn á íslenzku, frönsku og spönsku, er hérmeð birtist á íslenzku.

SAMNINGUR

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur og hans hágöfgi forseti lýðveldisins Bolívíu, er báðum leikur hugur á að efla verzlunarviðskiptin milli Íslands og Bolívíu, hafa í þessu skyni ákveðið að gera verzlunarsamning, og hvor um sig útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Herra Knud Aage Monrad-Hansen, sendiherra sinn og ráðherra með sérstöku umboði í Buenos Aires;

Hans hágöfgi forseti lýðveldisins Bolívíu:

Hans hágöfgi dr. Julio A. Gutierrez, utanríkisráðherra sinn; sem, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sín, er reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Hvor hinna háu samningsaðilja skuldbindur sig til að beita gagnvart hinum reglunni um þá þjóð, er beztu kjörum sætir, um allt er snertir réttindi borgaranna og meðferð á vörum til innflutnings, útflutnings og flutnings um landið.

2. gr.

Ekki er unnt, með skírskotun til ákvæða samnings þessa um beztu kjör, sem nokkur þjóð sætir, að krefjast þeirra hlunninda, sem veitt eru eða síðar kunna að verða veitt ríkjum, sem að öðru landanna liggja, í því skyni að gera viðskiptin á landamærunum auðveldari.

3. gr.

Samning þenna, sem er gerður á íslenzku, spönsku og frönsku — og skal hinn franski texti hans ráða úrslitum —, ber að fullgilda, og skal fullgildingarskjölunum skipzt á í Buenos Aires svo fljótt sem verða má. Hann gengur í gildi þrem mánuðum eftir að fullgildingarskjölunum var skipzt á, og segja má honum upp af hvorum hinna háu samningsaðilja með sex mánaða fyrirvara.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað samning þenna og sett undir hann innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í La Paz, hinn 9. nóvember nítján hundruð þrjátíu **24**
og eitt.

18. jan.

K. Monrad-Hansen.
(L. S.)

Julio A. Gutierrez.
(L. S.)

LOKAÁKVÆÐI

Undirritaðir, sem hafa komið saman í dag til að undirskrifa verzlunar-
samning þann, er hér fer á undan, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

Að athugaðri afstöðu þeirri, sem er á milli Íslands og Danmerkur sam-
kvæmt efni sambandslaganna frá 30. nóvember 1918, er það áskilið, að frá
Bolíviu hálfu er ekki unnt, með skírskotun til fyrrgreinds samnings, að gera
kröfur til þeirra sérstöku réttinda, sem Ísland hefir veitt eða kann síðar meir
að veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað lokaákvæði þessi og
sett undir þau innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í La Paz, hinn 9. nóvember nítján hundruð þrjátíu
og eitt.

K. Monrad-Hansen.
(L. S.)

Julio A. Gutierrez.
(L. S.)

Fullgildingarskjölin að samningnum voru afhent þann 29. desember 1933,
og gengur hann því, samkvæmt ákvæði 3. gr., í gildi þann 29. marz 1934.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 18. janúar 1934.

Ásgeir Ásgeirsson.

25

6. febr.

KONUNGLEG AUGLÝSING

um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Pétterski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það Vér erum á förum til útlanda, viljum Vér samkvæmt lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenskra sambandslaga, að ríkisstjórn í fjarvist Vorri sé falin á hendur ríkisarfnum.

Því birtum Vér hérmeð Vorum kæru og trúu þegnum, að hans konunglega tign krónprins Christian *Frederik* Franz Michael Carl Valdemar Georg tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vér komum heim aftur.

Gjört á Amaliuborg, 6. febrúar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Ásgeir Ásgeirsson.

26

9. marz

KONUNGLEG AUGLÝSING

um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkistjórn.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Pétterski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vér erum aftur heim kominn úr ferð Vorri til útlanda kunngjörum Vér hérmeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vér höfum í dag sjálfur tekið við ríkisstjórninni, sem Vér 6. f. m., samkvæmt lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenskra sambandslaga 30. nóvember 1918, höfðum falið á hendur í fjarvist Vorri hans konunglegu tign krónprins Christian *Frederik* Franz Michael Carl Valdemar Georg.

Gjört í Gedser, 9. marz 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Ásgeir Ásgeirsson.

AUGLÝSING**27**

7. apríl

um að Ísland hafi fullgilt alþjóðasamninginn um hraðsambönd, sem gerður var í Madrid þann 9. desember 1932.

Þann 9. marz 1934 var spönsku ríkisstjórninni afhent fullgildingarskjal Íslands að alþjóðasamningnum um hraðsambönd, sem gerður var í Madrid þann 9. desember 1932. Jafnframt var af Íslands hálfu gefin yfirlýsing um, að Ísland fallist á reglugerðir þær og fundargerðir, sem gerðar voru í sambandi við samninginn.

Þessi alþjóðasamningur gekk í gildi þann 1. janúar 1934.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Í ffarveru forsætisráðherrans, 7. apríl 1934.

Magnús Guðmundsson.

AUGLÝSING**28**

7. apríl

um að Ísland hafi fullgilt samning Evrópuþjóða um öldulengdir útvarpsstöðva, sem gerður var í Lucerne þann 19. júní 1933.

Þann 8. marz 1934 var svissnesku ríkisstjórninni afhent fullgildingarskjal Íslands að samningi Evrópuþjóða um öldulengdir útvarpsstöðva, sem gerður var í Lucerne þann 19. júní 1933.

Samningurinn gekk í gildi þann 15. janúar 1934.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Í ffarveru forsætisráðherrans, 7. apríl 1934.

Magnús Guðmundsson.

29

12. apríl

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum ráðuneytisins hefir Hans hátign konunginum 15. febrúar þ. á. þóknast allramildilegast, að staðfesta eftirfarandi

BREYTING

á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Aftan við 2. lið 29. gr. bætist:

„og skulu stúdentar leggja fram skilríki fyrir því, að þeir hafi samvizkusamlega tekið þátt í æfingum, áður en þeir ganga undir fyrra hluta embættisprófs“.

Aftan við nefnda grein bætist:

„14) Minnstu kröfur um verklegt nám eru sem hér segir:

Í miðhluta: 3 mánuðir í handlæknisdeild

3 — - lyflæknisdeild

2 — - rannsóknarstofu

1 — - röntgendeild.

Í síðara hluta: 1½ mánuður í lyflæknisdeild.

1½ — - handlæknisdeild.

Skulu stúdentar leggja fram skilríki fyrir þessu námi um leið og þeir innrita sig til embættisprófs“.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í kennslumálaráðuneytinu, 12. apríl 1934.

Þorsteinn Briem.

Gissur Bergsteinsson.

30

25. apríl

AUGLÝSING

um samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á orðalagi 1., 3. og 6. gr. samnings dags. 28. jan. 1926 milli sömu ríkja um haffæri skipa og skipsbúnað.

SAMKOMULAG

um breyting á orðalagi I. III. og VI. greinar samnings dags. 28. janúar 1926 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um haffæri skipa og skipsbúnað.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur; forseti lýðveldisins Finnland; hans hátign konungur Noregs; hans hátign konungur Svíaríkis hafa gefið undirrituðum umboð til þess að gera svohljóðandi samkomulag:

I. grein í samningi þeim, er gerður var 28. janúar 1926 milli Íslands, Dan- **30**
 merkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um haffæri skipa og skipsbúnað, skal 25. apríl
 breytast og hljóða þannig:

Sérhvert samningsríkjanna viðurkennir í hvívetna tilskipanir þær, er hin
 ríkin, er samninginn hafa undirskrifað, hafa sett um opinbert eftirlit með haf-
 færi skipa, bæði eftirlitsstarfið sjálft og reglur þær, er settar eru um byggingu
 skipa af allri gerð og stærð, innanbolstilhögun þeirra og skipsbúnað; þar með
 einnig talin fyrimæli um fyrirkomulag og útbúnað um fermingar- og afferm-
 ingartæki skipa og því um líkt.

Skip það, sem heimilisfang á í einhverju þeirra landa, er undirskrifað hafa
 samning þenna, og hefir meðferðis skirteini fullgilt samkvæmt lögum heima-
 lands síns, eða jafngildar sannanir fyrir því, að skipið fullnægi tilskipunum
 þeim, er þar eru settar, skal því undanþegið eftirliti í hinum undirskriftarlönd-
 unum, aðeins að því undanskildu, er í III. grein segir.

Ákvæðið í fyrstu málsgrein þessarar greinar er eigi því til fyrirstöðu, að
 sérhvert samningsríkjanna geti breytt sínum eigin tilskipunum um eftirlit með
 haffæri skipa.

III. grein sama samnings skal breytast og hljóða þannig:

Hvert það skip, er hefir meðferðis góð og gild heimalandsskirteini, eða
 jafngild sönnunargögn, svo sem um getur í I. grein, skal að því er snertir það,
 sem gögn þessi fjalla um, einungis sæta því eftirliti af hálfu opinberra yfirvalda
 í höfnum hinna samningsríkjanna, sem nauðsynlegt er, til að þau geti fullviss-
 að sig um, að skipin hafi meðferðis skirteini þau eða sönnunargögn, sem
 vera ber.

Án tillits til þess er hér segir að framan í þessari grein, er hverju samnings-
 ríkjanna rétt að gera ráðstafanir til að hefta burtför skips, er heima á í ein-
 hverju hinna samningslandanna, þegar stjórnarvöld þau, er í hlut eiga, fá
 vitneskju um, að lífi manna sé auglýnileg hættu búin, vegna þess sem ábótavant
 er í þeim efnum er hér getur um, ef því er leyfð fyrirhuguð ferð.

Ávallt er burtför skips er heft, skulu stjórnarvöldin þá þegar tilkynna
 það ræðismanni lands þess, er skipið á heima í, svo að hann geti gert allar
 nauðsynlegar ráðstafanir í því efni, nema skipstjórinn hafi þegar lagfært það,
 sem ábótavant var til að skipið sé haffært.

Án tillits til ákvæðanna í 1. lið greinar þessarar er hverju samningsríkj-
 anna ennfremur rétt að banna eða stöðva til bráðabirgða vinnu við fermingu
 eða affermingu skipa, sem heima eiga í einhverju hinna undirskriftarlandanna,
 þegar stjórnarvöld þau, er í hlut eiga, álita að vinnan tefli lífi verkamanna
 undirskriftarríkisins sjálfs í auglýnilega hættu, vegna þess, að fermingar- eða
 affermingartækin reynast að vera eigi í svo góðu ástandi sem krafizt er sam-
 kvæmt löggjöf þjóðar þeirrar, er skipið er frá, eða ef ekki hafa verið gerðar
 ráðstafanir, sem ekki eru varanlegs eðlis, en algerlega nauðsynlegar til öryggis
 gegn slysum. Ef því, sem að er fundið, verður ekki komið strax í lag svo stjórn-

30 arvöldin séu ánægð með, skal tilkynna það þegar ræðismanni þess ríkis, sem 25. apríl skipið á heima í, svo hann geti gert nauðsynlegar ráðstafanir um málið.

VI. grein sama samnings skal breytast og hljóða þannig:

Samning þenna skal gera í einu eintaki á íslenzku, dönsku finnsku, norsku og sænsku, og eru það frumtextar, allir, en samninginn skal geyma í skjalasafni utanríkisráðuneytisins danska.

Danska stjórnin sendir stjórnnum samningsríkjanna staðfest endurrit.

Danska stjórnin sér ennfremur um að gerður verði fullgildur texti á frönsku eftir frumtextunum.

Samkomulag þetta, sem gert er í samræmi við ákvæði VI. greinar samningsins, gengur í gildi þann 15. júní 1928.

Þessu til staðfestu hafa þeir, sem veitt var umboð hver fyrir sig, sett nöfn sín og innsigli undir samkomulag þetta.

Samið í Kaupmannahöfn, 11. júní 1928.

L. Moltesen. J. Nyssönen. Jon Krabbe. Emil Huitfeldt. Joachim Bech-Früs.
(L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.)

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Í ffarveru forsætisráðherra, 25. apríl 1934.

Magnús Guðmundsson.

31

AUGLÝSING

19. maí

um samkomulag milli Íslands og Danmerkur um, hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar ríkjanna, skulu framkvæmdar.

Með erindum, dags. 18. maí 1934, hafa forsætisráðherra Íslands og sendiherra Dana í Reykjavík, gert svohljóðandi samkomulag:

Herra sendiherra,

Með bréfum dagsett 18. október og 10. nóvember 1920 hafa Jón Magnússon, forsætisráðherra, og J. E. Böggild, sendiherra, gert samkomulag um, að ef íslenzk yfirvöld halda sjópróf yfir

Hr. Førsteminister,

Mellem min Forgænger, Minister Böggild, og Førsteminister Jón Magnússon blev der ved Skrivelser af 18. Oktober og 10. November 1920 truffet Aftale om, at der i Tilfælde af is-

eða taka á móti sjóferðaskýrslum frá dönskum skipum, þá skuli stjórnarfulltrúa Danmerkur á Íslandi fyrirfram tilkynnt, að slík sjópróf verði haldin og sjóferðaskýrslur teknar, og honum send endurgjaldslaust endurrit af sjóprófunum og sjóferðaskýrslunum.

Milli ríkisstjórnar Íslands og Danmerkur er og samkomulag um, að ef dönsk yfirvöld halda sjópróf yfir eða taka á móti sjóferðaskýrslum frá íslenskum skipum, þá skuli stjórnarfulltrúa Íslands í Danmörku fyrirfram tilkynnt, að slík sjópróf verði haldin og sjóferðaskýrslur teknar, og honum send endurgjaldslaust endurrit af sjóprófunum og sjóferðaskýrslunum.

Það sem hér hefir verið sagt um tilkynningu til stjórnarfulltrúa ríkjanna gildir þó því aðeins, að ekki hljóti töf af fyrir skip það, sem í hlut á.

Með tilvisun til þessa samkomulags hafið þér, herra sendiherra, með bréfi dagsettu í dag, fyrir hönd ríkisstjórnar yðar gert tillögur þær, er hér fara á eftir, um, hvernig aðrar ræðismannagerðir skulu framkvæmdar:

A) Eftirfarandi gerðir framkvæmast alltaf annaðhvort af sendiráði Íslands í Kaupmannahöfn, eða af stjórnarfulltrúa Danmerkur í Reykjavík.

1. Útgáfa bráðabirgða þjóðerniskirteina.
2. Útgáfa siglingaskirteina og alþjóða-hleðslumerkjaskirteina, svo og útgáfa öryggiskirteina

landske Myndigheders Afholdelse af 31
Söforhör over eller Modtagelse af Sö- 19. maí
forklaringer fra danske Skibe forud
gives Meddelelse til Danmarks Re-
præsentation i Island om Berammelse
af saadanne Söforhör eller Söforkla-
ringer, og at der tilstilles Danmarks
Repræsentation gebyrfri Udskrifter af
de optagne Forhör og Forklaringer.

Mellem den danske og den islandske Regering er der ligeledes Enighed om, at der i Tilfælde af danske Myndigheders Afholdelse af Söforhör over eller Modtagelse af Söforklaringer fra islandske Skibe forud gives Meddelelse til Islands Gesandtskab i Köbenhavn om Berammelse af saadanne Söforhör og Söforklaringer, og at der tilstilles Gesandtskabet gebyrfri Udskrifter af de optagne Forhör og Forklaringer.

Dog skal det være en Forudsætning, at saadan forudgaaende Meddelelse til det paagældende Lands Repræsentation, inden Söforhör eller Söforklaring optages, ikke maa medføre nogen Forsinkelse for vedkommende Skib.

I tilslutning til denne Aftale har jeg paa min Regerings Vegne den Ære hermed at forelægge den kongelig islandske Regering følgende Forslag til Ordning med Hensyn til nedennævnte konsulære Tjenestehandlingers Udførelse:

a) Fölgende Tjenestehandlinger udføres altid henholdsvis af den danske Repræsentation i Reykjavik eller af det islandske Gesandtskab i Köbenhavn:

1. Udfærdigelse af Interims-Nationalitets-Certifikater.
2. Udfærdigelse af Fartscertificater samt Internationale Lastelinie-Certifikater og de i den interna-

31

19. maí

þeirra, sem alþjóðasamningurinn um öryggi á sjó, frá 31. maí 1929, fjallar um, enda verði þetta gert samkvæmt þeim reglum, sem gilda í hlutaðeigandi ríki um útgáfu slíkra skirteina utan heimalands skipsins, og samkvæmt þeim sérstöku samningum, sem gilda milli þessara tveggja ríkja um útgáfu haffærisskirteina.

3. Ráðning og uppsögn skipstjóra.
4. Miðlun deilumála milli skipstjóra og skipshafnar.
- B) Allar aðrar ræðismannagerðir, eins og t. d.:
 1. Ráðstafanir vegna skipstranda,
 2. Umönnun sjúkra sjómanna,
 3. Varðveizla á munum látinna sjómanna,
 4. Löggilding skipsdagbóka,
 5. Áritun á þjóðernisskirteini um skipstjóraskipti,
 6. Lögskráning í og úr skiprómi,
 7. Móttaka á tilkynningum um strok úr skiprómi,

framkvæmast aftur á móti utan Reykjavíkur eða Kaupmannahafnar, af hlutaðeigandi yfirvöldum á staðnum, eða af islenzkum eða dönskum ræðismanni, ef ræðismaður hefir verið útnefndur á staðnum. Skýrslur um þær gerðir, sem framkvæmdar hafa verið af yfirvöldunum á staðnum skulu sendar hlutaðeigandi stjórnarskrifstofum, en þaðan skulu skýrslurnar sendar til stjórnarfulltrúa hins ríkisins.

Það er samkomulag um, að gerðir

tionale Konvention af 31. Maj 1929 om Sikkerhed for Menneskeliv paa Søen ommeldte Sikkerhedscertifikater, alt i Overensstemmelse med de i vedkommende Land gældende Regler om saadanne Certifikaters Udstedelse udenfor Skibets Hjemland, samt de mellem de to Lande gældende særlige Aftaler om Udstedelse af Sødygtigheds-papirer.

- 3) Ansættelse og Afskedigelse af Skibsfører.
- 4) Afgørelse af Tvistigheder mellem Skipper og Mandskab.
- b) Alle andre Tjenestehandlinger af konsulær Art, saasom f. Eks. følgende:
 - 1) Strandingsforretninger,
 - 2) Varetagelse af syge Søfolks Tarv,
 - 3) Varetagelse af døde Søfolks Efterladenskaber,
 - 4) Autorisation af Skibsdagbøger,
 - 5) Paategning paa Nationalitetscertifikat om Førerskifte,
 - 6) Paa- og Afmönstringer,
 - 7) Modtagelse af Anmeldelser om Römning,

udføres derimod udenfor København, henholdsvis Reykjavik, af de lokale Myndigheder eller af danske, respektive islandske Konsulater, saafremt saadanne findes paa Stedet, saaledes at Indberetninger om de foretagne lokale Tjenestehandlinger sendes til vedkommende Lands Centraladministration for derfra at videresendes til det andet Lands Hovedrepræsentation.

Der er Enighed om, at de under b)

þær, sem nefndar eru í B)-lið hér að ofan, og framkvæmdar eru á staðnum, skuli, þar sem íslenzkur eða danskur ræðismaður kynni að vera fyrir, aðeins framkvæmdar af ræðismanninum, en ekki einnig af yfirvöldunum á staðnum, og að réttur íslenzkra eða danskra ræðismanna til ráðstafana vegna skipstranda takmarkist af ákvæðum gildandi laga um skipströnd í rikjunum.

Ef svo er fyrir mælt í lögum hlutaðeigandi ríkis, að gjöld skuli greiddast fyrir einhverjar gerðir þær, sem nefndar eru hér að ofan, eða fyrir aðrar þvilíkar gerðir, þá skulu þessi gjöld greiddast því yfirvaldi, sem framkvæmt hefir gerðina.

Um leið og ég lýsi því yfir að ég fallist á tillögur þær, sem hér fara á undan, leyfi ég mér að taka það fram, að ég lít svo á, að samkomulag sé hérmeð gert um ofanefnd atriði, og að það gangi nú þegar í gildi.

Bið ég yður, herra sendiherra, jafnframt vera fullvissan um sérstaka virðingu mína.

Ásgeir Ásgeirsson.

Herra
sendiherra, Fr. de. Fontenay,
Stk. af I. F., K. af Dbg., D. M., p. p.
Reykjavík.

Þetta er hérmeð gert öllum kunnugt.

Forsætisráðherrann, 19. maí 1934.

Ásgeir Ásgeirsson.

omhandlede Tjenestehandlinger paa 31
Steder, hvor der maatte findes dansk, 19. mai
henholdsvis islandsk Konsulat, kun
kan udføres af vedkommende Kon-
sulat og ikke tillige af de lokale Myn-
digheder, samt at der ikke kan til-
lægges de to Landes Konsulater en
videregaaende Bemyndigelse til Med-
virken i Strandingssager end, hvad der
er hjemlet ved de respektive Landes
Lovgivning, for Danmarks Vedkom-
mende navnlig Reglen i Pgr. 8 i dansk
Strandingslov af 10. April 1895.

Saafermt der efter vedkommende
Lands Lovgivning oppebæres Gebyrer
for enkelte af de ovenciterede Tje-
nestehandlinger eller andre af den her
omhandlede Art, vil disse tilfalde det
den paagældende Handling udførende
Embedet.

Idet jeg hermed har den Ære at
forelægge Deres Excellence ovenstaa-
ende Forslag, tillader jeg mig at fore-
slaa, at en Overenskomst mellem de
respektive Regeringer maa anses for at
være indgaaet og traadt i Kraft, saa-
snart jeg maatte modtage Meddelelse
om, at den kongelig islandske Rege-
ring har antaget det herved stillede
Forslag.

Modtag, Hr. Førsteminister, For-
sikringen om min mest udmærkede
Højagtelse.

Fr. de Fontenay.

Hs. Excellence,
Hr. Førsteminister Ásgeir Ásgeirsson,
K. af Dbg., Stk. af I. F., etc. etc. etc.

32

20. maí

OPIÐ BRÉF

um almennar kosningar til Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að umboð þingmanna falla niður samkvæmt
stjórnarskránni, sem öðlast gildi 16. júní 1934, er það allramildilegastur vilji
Vor, að almennar kosningar skuli fram fara sunnudaginn 24. júní næst-
komandi.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum svo fyrir, að almennar kosningar til
Alþingis skuli fara fram nefndan dag.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Skaganum, 20. maí 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

•

BRÁÐABIRGÐALÖG

33

10. apríl

um breyting á lögum nr. 15 25. jan. 1934, um stofnun síldarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi o. fl.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Forsætisráðherra Vor hefir tjáð Oss, að til að geta framkvæmt lög um síldarbræðsluverksmiðju á Norðurlandi, verði ekki hjá því komið að bæta við heimild þá, er veitt er í 3. gr. laganna um lántöku allt að 1 milljón króna, ótvíraðu ákvæði um upphæð lánsins í erlendri mynt, því að öðrum kosti sé ekki hægt að fá féð erlendis, en til þess var ætlað, er lögín voru samþykkt.

Með því að svo er ástatt, sem að framan greinir, teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að gefa út bráðabirgðalög um þetta efni, samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar 18. maí 1920.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum þannig:

1. gr.

3. gr. í lögum nr. 15 25. jan. 1934, skal orða svo:

Til greiðslu kostnaðar, er leiðir af fyrirmælum 1. gr., heimilast ríkisstjórninni að taka lán fyrir hönd ríkissjóðs, annaðhvort í krónum eða sterlingspundum, allt að 1 milljón króna eða 45000 sterlingspundum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 10. apríl 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Asgeir Asgeirsson.

34

25. maí

BRÁÐABIRGÐALÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á saltfiski.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Dóms- og útvegsmálaráðherra Vor hefir tjáð Oss, að vegna skömmtnar á innflutningi saltfiskjar í sumum viðskiptalöndum Vorum sé það óhjákvæmilegt að ríkisstjórnin fái íhlutunarvald um útflutning þessarar vöru héðan. Telur dóms- og útvegsmálaráðherra því nauðsynlegt að ríkisstjórnin fái vald til þess að ráðstafa útflutningi þessarar vöru tegundar, svo að hann verði í samræmi við ákvarðanir innflutningslandanna.

Þar sem nú er svo ástatt, sem að framan greinir, teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að gefa út bráðabirgðalög um þetta efni, samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar 18. maí 1920.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum þannig:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að skipa svo fyrir, að leyfi ráðherra þurfi til þess að mega selja eða flytja til útlanda verkaðan eða óverkaðan saltfisk.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum, sem sett eru samkvæmt 1. gr., varða sektum allt að 200 kr. fyrir hvert tonn fiskjar, sem út hefir verið flutt eða selt.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Skaganum, 25. maí 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

35

28. júní

um framlengingu á gildi laga nr. 90 19. júní 1933, um útflutning á kjöti.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Atvinnu- og samgöngumálaráðherra Vor hefir tjáð Oss, að lög nr. 90 19. júní 1933, um útflutning á kjöti, falli úr gildi 1. júlí þ. á., en allar ástæður hinar sömu séu fyrir hendi eins og þegar lögin voru sett, og sé því óhjákvæmilegt að framlengja gildi téðra laga um eitt ár.

Þar sem nú er svo ástátt, sem að framan greinir, teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að gefa út bráðabirgðalög um þetta efni samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar 18. maí 1920.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum þannig:

1. gr.

Gildi laga nr. 90 19. júní 1933, um útflutning á kjöti, framlengist til 1. júlí 1935.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Marselisborg, 28. júní 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Þorsteinn Briem.

36

6. júlí

AUGLÝSING

um löggilding nýrrar lyfjaskrár.

Samkvæmt þegnlegum tillögum dómsmálaráðuneytisins hefir Hans hátign konunginum allramildilegast þóknast að ákveða, að Pharmacopoea Danica 1933 (Editio VIII) skuli löggilt til notkunar á Íslandi, þó svo, að ráðuneytinu skuli heimilt að veita undanþágur frá reglum lyfjaskrárinnar um nokkur áhöld til rannsókna og lyfjatilbúnings, eftir því, sem ástæður þykja til.

Samkvæmt framansögðu skulu allar lyfjabúðir á Íslandi frá birtingu auglýsingar þessarar að telja vera skyldar að hafa birgðir af öllum þeim læknislyfjum, er tilgreind eru í téðri lyfjaskrá.

Þetta birtist hér með öllum þeim, er hlut eiga að máli, til leiðbeiningar.

Í dómsmálaráðuneytinu, 6. júlí 1934.

Magnús Guðmundsson.

Gissur Bergsteinsson.

37

18. júlí

AUGLÝSING

um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum nr. 21 24. marz 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldprotaskipti, skuli koma í gildi.

Fullgildingarskjöl að samningi þeim, sem gerður var í Kaupmannahöfn þann 7. nóv. 1933, milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gjaldprotaskipti, voru af hálfu allra samningsaðiljanna, afhent í Kaupmannahöfn þann 29. júní 1934.

Samkvæmt 17. gr. samningsins gengur hann því í gildi fyrir öll samningsríkin þann 1. janúar 1935.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 18. júlí 1934.

Ásgeir Ásgeirsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

38

23. júlí

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka síldarbræðslustöð á leigu.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Dóms- og útvegsmálaráðherra Vor hefir þegnlega borið upp fyrir Oss, að brýn nauðsyn þyki til þess að taka leigunámi síldarbræðsluverksmiðju Útveggsbanka Íslands h/f á Sólbakka við Önundarfjörð, með því að bankinn hefir ekki viljað leigja hana á yfirstandandi sumri eins og undanfarið. Á síðasta þingi var ríkisstjórninni heimilað að kaupa verk-smiðju þessa, en nauðsynlegur undirbúningur undir það hefir ekki farið fram, sökum þess að búizt var við, að verk-smiðjan yrði leigð í sumar. Þar sem síldveiðatíminn er þegar byrjaður og nauðsyn á vegna atvinnu og framleiðslu landsmanna að verk-smiðjan taki sem allra fyrst til starfa, þá er ekki annar kostur fyrir hendi en heimila ríkisstjórninni að taka hana leigunámi um síldveiðatímann í sumar með bráðabirgðalögum samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar, og verður þá síðar, er undirbúningur hefir farið fram, ákveðið, hvort ríkið kaupi verk-smiðjuna eða ekki.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka síldarverk-smiðju Útveggsbanka Íslands h/f á Sólbakka við Önundarfjörð á leigu, með eða án samþykkis bankans, meðan síldveiðar eru stundaðar á yfirstandandi ári, enda komi fullt endurgjald fyrir eftir mati dómkvaddra, óvilhallra manna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborgarhöll, 23. júlí 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

39

24. júlí

AUGLÝSING

um vörumerki.

Samkvæmt samkomulagi milli Íslands og Spánar hefir verið stofnað til gagnkvæmrar verndar fyrir spönsk vörumerki og verksmiðjumerki hér á landi og íslensk vörumerki og verksmiðjumerki á Spáni. Geti því framvegis, meðan téð samkomulag stendur, Íslendingar fengið skráð vörumerki og verksmiðjumerki á Spáni og Spánverjar á Íslandi, þannig að hvorir um sig njóti beztu kjara um verndun slíkra merkja í hinu landinu.

Þetta birtist hér með til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. júlí 1934.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

40

31. júlí

BRÁÐABIRGÐALÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á
léttverkaðri saltsíld.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Atvinnumálaráðherra Vor hefir þegnlega tjáð Oss, að vegna nauðsynjar á skömmtn á útflutningi léttverkaðrar saltsíldar til sumra af viðskiptalöndum Íslands, svo og vegna annara erfiðleika og takmarkana við sölu á þessari vörutegund, sé það óhjákvæmilegt að ríkisstjórnin fái íhlutunarvald um sölu og útflutning þessarar vöru, þannig að hún geti ráðstafað útflutningnum svo að hann verði í samræmi við sölumöguleika í viðskiptalöndunum.

Þar sem svo er ástatt sem að framan greinir, teljum Vér brýna nauðsyn bera til að gefa út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar um þetta efni.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að skipa svo fyrir, að leyfi ráðherra þurfi til þess að selja eða flytja til útlanda léttverkaða saltsíld, en léttverkuð telst sú síld,

sem söltuð er með 22 kg. salts eða minna í 120 lítra tunnu, eða tilsvarendi í 40 minna ílát. 31. júlí

2. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að skipa nefnd til að hafa á hendi nánari framkvæmd laga þessara, eftir því sem ákveðið kann að verða í reglugerð.

3. gr.

Brot gegn ákvæðum, sem sett verða samkvæmt lögum þessum eða gegn ákvæðum reglugerðar, sem sett kann að verða samkvæmt lögnum, varða sektum allt að 25 krónum fyrir hverja heila tunnu léttverkaðrar saltsíldar, sem út er flutt eða seld úr landi án heimildar.

Með brot gegn lögum þessum eða reglugerð samkvæmt þeim skal fara sem almenn lögreglumál.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Marselisborg, 31. júlí 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

AUGLÝSING

41

um breyting og viðauka, um stundarsakir, á allrahæstum úrskurði 29. desbr. 1924 um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl. 7. ágúst

Samkvæmt þegnlegum tillögum forsætisráðherra hefir Hans hátign konunginum 4. þ. m. allramildilegast þóknast að fyrirskipa nokkrar breytingar og viðauka á allrahæstum úrskurði 29. desember 1924 um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl. á meðan að þeir eru ráðherrar alþingismennirnir Hermann Jónasson, Eysteinn Jónsson og Haraldur Guðmundsson.

Starfsskiptingin breytist þannig:

Utanríkismál, sem samkvæmt konungsúrskurðinum heyra undir forsætisráðherra, skulu heyra undir atvinnu- og samgöngumálaráðherra Harald Guðmundsson, og ennfreður, af þeim málum, sem samkvæmt nefndum úrskurði heyra undir dóms- og kirkjumálaráðherra, skulu heilbrigðismál og kennslumál, þar

41 undir skólar og söfn, útvarp, viðtækjaverzlun og ríkisprentsmiðja heyra undir
7. ágúst sama ráðherra.

Af þeim málum, sem samkvæmt konungsúrskurðinum heyra undir atvinnu- og samgöngumálaráðherra, skulu hins vegar landbúnaðarmál, þar undir löggjöf um afurðasölu landbúnaðarins innanlands, vegamál og þjóðjarðir heyra undir forsætisráðherra Hermann Jónasson, sem jafnframt er dóms- og kirkjumálaráðherra.

Áfengisverzlun ríkisins, sem heyrir hefir undir dóms- og kirkjumálaráðuneytið, skal nú heyra undir Eysteinn Jónsson, fjármálaráðherra.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, Reykjavík, 7. ágúst 1934.

Hermann Jónasson.

42

BRÁÐABIRGÐALÖG

9. ágúst

um ráðstafanir til þess að greiða fyrir viðskiptum með sláturfjárafurðir og ákveða verðlag á þeim.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Landbúnaðarráðherra Vor hefir þegnlega borið upp fyrir Oss að óhjákvæmilegt sé að setja þegar í stað ákvæði til þess að greiða fyrir viðskiptum með sláturfjárafurðir innanlands og koma á viðskiptin betra skipulagi en hingað til hefir verið, svo og til þess að ákveða og jafna verðlag á kjöti framleiðendum til hagsbóta, en verð það sem framleiðendur hafa hingað til fengið hefir verið mjög mismunandi í landinu, og ekki sízt hefir mismunur oft verið mjög mikill á verði þess kjöts, sem selt hefir verið innanlands og þess sem selt hefir verið úr landi. Þar sem svo stendur á, sem að framan segir, teljum Vér brýna nauðsyn bera til að setja bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar um þetta efni.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Til þess að greiða fyrir innanlandsverzlun með sláturfjárafurðir skipar ríkisstjórnin 5 manna kjötverðlagsnefnd til eins árs. Samband íslenzkra samvinnufélaga tilnefni einn mann, Sláturfélag Suðurlands og Kaupfélag Borgfirðinga tilnefna í sameiningu einn, Landssamband iðnaðarmanna einn, Alþýðusamband Íslands einn og landbúnaðarráðherra einn mann í nefndina, sem jafnframt er formaður hennar.

Nefndin ræður fulltrúa, sem annast dagleg störf. Hún getur valið sér trúnaðarmenn eða skipað eftirlitsnefndir, eftir því sem þörf krefur.

42

9. ágúst

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist úr ríkissjóði.

2. gr.

Kjötverðlagsnefndin ákveður verðlag á kjöti á innlendum markaði í heildsölu og smásölu.

Enginn má selja eða kaupa kjöt við öðru verði en því sem nefndin ákveður á hverjum stað á hverjum tíma.

3. gr.

Enginn má slátra sauðfé til sölu, né verzla með kjöt af því í heildsölu, án leyfis kjötverðlagsnefndar. Leyfi til slátrunar skal veitt fyrir eitt ár í senn. Leyfi skal veita lögskráðum samvinnufélögum, sem nú eru starfandi, svo og þeim samvinnufélögum, sem stofnuð kunna að verða á viðskiptasvæðum félaga, sem hætta störfum án þess að bændur á viðskiptasvæðinu gerist meðlimir annara félaga. Ennfremur getur nefndin veitt leyfi þeim verzlunum öðrum, sem árið 1933 áttu eða starfræktu sláturhús, sem fullnægðu ákvæðum laga um kjötmat o. fl. frá 19. júní 1933.

Í leyfi getur nefndin ákveðið fjártölu þá að hámarki, sem leyfishafi má slátra til sölu innanlands.

4. gr.

Greiða skal verðjöfnunartillag af öllu slátruðu sauðfé, nema því sem framleiðendur nota til heimilisþarfa. Upphæð tillagsins má nema allt að 8 aurum á hvert kg. af kjöti, eftir nánari ákvörðun kjötverðlagsnefndar. Heimilt er nefndinni að ákveða mismunandi verðjöfnunartillag eftir kjöttegundum.

Verðjöfnunartillagið hefir lögtaksrétt til loka næsta árs eftir að slátrun fór fram.

5. gr.

Samvinnufélög og aðrir, sem slátra fé til sölu, skulu gefa kjötverðlagsnefnd skýrslur um daglega slátrun, staðfestar af kjötmatsmönnum og standa skil á verðjöfnunartillaginu til nefndarinnar. Gjaldþagi er þegar slátrun fer fram.

Nefndin geymir verðjöfnunarsjóð á tryggum stað, þann tíma sem hún hefir hann undir höndum.

6. gr.

Verðjöfnunarsjóði skal varið þannig:

- Til endurgreiðslu verðjöfnunartillagsins af því kjöti, sem út er flutt.
- Til að greiða fyrir sölu sláturfjárafurða innanlands.
- Til verðuppbótar á útflutt dilkakjöt. Verðuppbótin má þó ekki verða svo há, að nettóverð útflutta kjötsins verði hennar vegna fyllilega eins hátt og nettóverð sömu tegunda af kjöti, sem selt er á verðhæsta innlendum markaði. Það verð sem Samband ísl. samvinnufélaga greiðir deildum sínum fyrir útflutt kjöt af framleiðslu hvers árs, telst útflutningsverð á því ári.

Verði afgangur í verðjöfnunarsjóði, þegar greitt hefir verið samkvæmt fram-

42 ansögðu, skal honum varið til uppbótar á öllu seldu kjöti, þannig, að sá verð-
9. ágúst mismunur, sem nefndin hefir ákvæðið, raskist ekki.

7. gr.

Greiða skal jafnháa verðuppbót samkvæmt ákvæðum 6. gr. á hvert kg. sömu tegundar af útfluttu dillakjöti, hvaðan sem það er af landinu.

8. gr.

Skýlt er öllum, sem verzla með sláturfjárafurðir, að láta kjötverðlagsnefnd í té allar upplýsingar og skýrslur, er hún óskar eftir, viðvíkjandi sölu og sölu-
horfum á sláturfjárafurðum, bæði innanlands og utan.

9. gr.

Landinu skal skipta í verðlagssvæði eftir aðstöðu til markaðs og flutninga. Nefndin skal ákveða verðlag á hverju verðlagssvæði fyrir sig.

10. gr.

Kjötverðlagsnefnd gerir þær ráðstafanir, er hún telur þurfa til þess að inn-
lendi markaðurinn notist sem bezt. Hún hefir eftirlit með því, að gætt sé hag-
sýni og sparnaðar við slátrun og í allri meðferð sláturfjárafurða og verzlun með
þær. Í því skyni getur nefndin takmarkað fjölda útsölustaða, þar sem henni
virðist þurfa.

11. gr.

Kjötverðlagsnefnd er heimilt, ef hún telur þess þörf, að láta ákvæði þessara
laga um sölu og verðjöfnunartillag gilda um nautakjöt og fleiri sláturfjárafurðir.

12. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd
laga þessara. Í reglugerð má ákveða sektir við brotum gegn henni.

13. gr.

Brot gegn 3. gr. varða sektum allt að 10,000 krónum. Brot gegn öðrum á-
kvæðum laga þessara varða sektum allt að 1000 krónum, nema þyngri refsing
liggi við samkvæmt lögum. Sektir renna í verðjöfnunarsjóð.

14. gr.

Með mál út af brotum á lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Marselisborg, 9. ágúst 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

BRÁÐABIRGÐALÖG**43**

14. ágúst

um breytingu á lögum nr. 78 19. júní 1933 um Kreppulánasjóð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að forsætisráðherra og landbúnaðarráðherra
Vor hefir þegnlega tjáð Oss, að til þess að lán Kreppulánasjóðs verði lán-
þegum ekki of erfið, sé það óhjákvæmilegt að breyta lánskjörunum framveg-
is þannig, að árgreiðsla hvers láns, sem sé vextir og afborgun, verði jöfn öll
árin frá lántöku til þess er lánið er greitt að fullu, teljum Vér brýna nauð-
syn bera til þess að setja samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar bráðabirgða-
lög um þetta efni.

Því hjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Skuldabréf þau, sem Kreppulánasjóður lætur af hendi eftir gildistöku þess-
ara laga, skulu mynda sérstakan flokk, og skulu fyrir þann flokk gilda eftirfar-
andi innlausnarákvæði, sem koma í stað tilsvareandi ákvæða í 2. gr. laga um
Kreppulánasjóð nr. 78 frá 1933.

Vextir af bréfum þessum skulu vera 4,5% á ári. Þau skulu gefin út í einum
flokki og skulu innleyst á þann hátt, að árlega sé varið sömu fastri upphæð til
samanlagðra vaxta og innlausnargreiðslna, þannig að öll bréfin séu innleyst á
40 árum.

2. gr.

Skuldabréf þau, sem Kreppulánasjóður hefir látið af hendi við gildistöku
laga þessara, mynda sérflokk og gilda fyrir hann ákvæði 2. gr. laga nr. 78 frá
1933 um Kreppulánasjóð.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Marselisborg, 14. ágúst 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

44

BRÁÐABIRGÐALÖG

16. ágúst

um viðauka við bráðabirgðalög 31. júlí 1934 um heimild fyrir ríkisstjórnina til
ihlutunar um sölu og útflutning á léttverkaðri saltsíld.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að atvinnu- og samgöngumálaráðherra Vor
hefir þegnlega tjáð Oss, að heimild sú, sem felst í bráðabirgðalögum 31. júlí
1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ihlutunar um sölu og útflutning á
léttverkaðri saltsíld, náí eigi tilgangi sínum nema hún sé rýmkuð nokkuð,
teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að setja samkvæmt 23. gr. stjórnar-
skrárinnar bráðabirgðalög til þess að ráða bót á þessu.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Aftan við 1. gr. laganna bætist:

Sama gildir um alla tálkntekna og slógdregna síld, þótt meira sé söltuð.

Ef nauðsyn ber til, er ríkisstjórninni heimilt að ákveða að fara skuli eftir
ákvæðum þessara laga um fleiri tegundir saltsíldar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Marselisborg, 16. ágúst 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

45

20. ágúst

um viðauka við bráðabirgðalög 25. maí 1934, um heimild fyrir ríkisstjórnina til
ihlutunar um sölu og útflutning á saltfiski.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Atvinnu- og samgöngumálaráðherra Vor hefir tjáð
Oss, að við framkvæmd bráðabirgðalaga 25. maí 1934, um heimild fyrir
ríkisstjórnina til ihlutunar um sölu og útflutning á saltfiski, hafi komið í
ljós, að æskilegt væri að hafa fyrirmæli í lögum um innheimtu og ráðstöf-
un á ákveðnu gjaldi er fiskútflytjendur greiddu í þágu saltfiskverzlunar-
innar. Hafa aðalútflytjendur saltfiskjar, samkvæmt tilmælum ríkisstjórn-
arinnar, myndað sérstakan sjóð í þessum tilgangi, sem er undir umsjá for-
sætisráðherra, og greitt í hann kr. 5.00 á skipfund (160 kg.) af útfluttum
verkuðum saltfiski af þessa árs framleiðslu, en kr. 20.00 á smálest á nokkru
af útfluttum óverkuðum saltfiski (frá 5. júlí s. l.). Var frá upphafi afráðið,
að þeim sjóði mætti verja samkvæmt ákvörðunum ríkisvaldsins til mark-
aðsleitar, verðjöfnunar o. fl. í þágu saltfiskverzlunar landsmanna.

Eftir að föst skipun hafði verið gerð um slíka sjóðsmyndun í samráði
við aðalútflytjendur saltfiskjar, hefir öðrum útflytjendum verið gert að
skyldu að greiða jafnhátt gjald við útflutning saltfiskjar til hlutaðeigandi
sýslumanna eða bæjarfógeta, svo að aðstaða útflytjendanna yrði sem jöfn-
ust. Um stjórn og ráðstöfun á því fé, er þannig hefir safnast, vantar hins-
vegar lagafyrirmæli, og fyrir því teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að
gefa út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar 18. maí 1920,
til þess að ráða bót á þessu.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Við 1. gr. bráðabirgðalaganna bætist tvær nýjar málsgreinar:

Nú er beitt heimild undanfarandi málsgreinar og skal þá við útflutning
fiskjarins greiða sjóðgjald er nemi kr. 5.00 á skipfund til jafnaðar af öllum
verkuðum fiski nema af upsa, keilu og úrgangsfiski (nr. 3 og 4), en af þeim
fiski greiðist kr. 2.00 á skipfund. Af óverkuðum fiski, þar með talinn þveginn
og pressaður fiskur, nemi sjóðgjaldið kr. 20.00 á smálest nema af upsa, keilu
og úrgangsfiski greiðist kr. 5.00 á smálest.

Um innheimtu á slíku sjóðgjaldi skulu gilda ákvæði laga nr. 70, 27. júní
1921, eftir því sem við getur átt, en að öðru leyti skal með sérstakri reglugerð

45 ákveða nánar um stjórn sjóðsins, skiptingu sjóðgjaldsins á tegundir af verkuð-
 20. ágúst um fiski nema á upsa, keilu og úrgangsfisk samkvæmt undanfarandi málsgrein, reikningsskil, endurskoðun, endurgreiðslu samkvæmt ákvæðum þessara laga o. fl.

2. gr.

Á eftir 1. gr. bráðabirgðalaganna komi tvær nýjar greinar, sem verða 2. og 3. grein, svohljóðandi:

a. (2. gr.) Tekjum þess sjóðs, sem þannig kann að myndast, skal varið, eftir því sem með þarf, til þess að efla, tryggja og auka fiskmarkaði, til verðjöfnunar, og til annarra nauðsynja í þágu saltfiskverzlunar landsmanna á þann hátt, er ríkisstjórnin ákveður.

b. (3. gr.) Nú verður afgangur af tekjum sjóðsins, eftir að þeim hefir verið varið samkvæmt 2. gr., og skal þá skipta því fé, sem ónotað er, milli saltfisk-útflytjenda í réttu hlutfalli við greiðslur þeirra í sjóðinn.

Greinatalan breytist samkvæmt þessu.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborgarhöll, 20. ágúst 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
 (L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

AUGLÝSING**46**

25. júlí

um breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum ráðuneytisins hefir Hans hátign konunginum 16. þ. m. allramildilegast þóknast að staðfesta eftirfarandi breyting á

REGLUGERÐ FYRIR HÁSKÓLA ÍSLANDS.

51. grein reglugerðarinnar orðist svo:

Próf í íslenskum fræðum.**I. Kennarapróf.**

Prófgreinar eru þessar:

I. Málfræði og saga íslenzkrar tungu.

II. Íslensk bókmenntasaga og ritskýring.

III. Saga og menningarsaga Íslendinga.

Kandidatinn skal, eigi síðar en 3 misserum áður en hann gengur undir prófið, hafa valið sér í samráði við kennarana hæfilega afmarkað svið í einni prófgreininni (kjörsvið), sem hann kynnir sér út í æsar.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt í hverri grein, og skal ætla 6 stundir til skriflegra úrlausna. Að því loknu skal kandidatinn semja ritgerð um eitthvert atriði úr kjörsviði sínu, sem kennarar taka til, og er honum heimilt að verja til hennar hálfum mánuði.

Einkunnir eru gefnar fyrir bæði munnlegar og skriflegar úrlausnir í hverri grein, og auk þess tvöföld einkunn fyrir ritgerðina, alls 8 einkunnir. Við dóma um hinar skriflegu úrlausnir og ritgerðina skal taka tillit til efnisskipunar og málfæris. Að öðru leyti gilda um próf þetta hin almennu ákvæði um embættispróf í háskólanum.

II. Meistarapróf.

Kandidötum, sem leyst hafa af hendi kennarapróf í íslenskum fræðum, er heimilt að ganga undir þetta próf. Þeir velja sér að viðfangsefni eina af hinum 3 prófgreinum, en innan þeirrar greinar nánar afmarkað svið (kjörsvið), sem þeir skulu rannsaka visindalega. Eftir að kandidat hefir gengið undir munnlegt einkapróf (tentamen) hjá aðalkennara sínum, til þess að sýna, að hann hafi aflað sér nægilegrar almennrar þekkingar í sérgrein sinni, velur hann sér í samráði við kennarana verkefni úr kjörsviði sínu og semur um það ritgerð. Hann ræður sjálfur, hversu langan tíma hann tekur til ritgerðarinnar, enda sé hún vönduð að öllum frágangi. Kennararnir í íslenskum fræðum dæma einir um þetta próf.

46 Einkunnir fyrir það eru hæfur (admissus) og ágætlega hæfur (admissus cum
25. júlí egregia laude).

Þeim stúdentum, sem byrjað hafa nám áður en ákvæði þessi ganga í gildi,
er heimilt að ganga undir meistarapróf samkvæmt hinum eldri reglum.

Þetta birtist hérmeð öllum þeim, er hlut eiga að máli, til leiðbeiningar.

Í kennslumálaráðuneytinu, 25. júlí 1934.

Þorsteinn Briem.

Gissur Bergsteinsson.

47

5. sept.

OPID BRÉF

er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar mánudaginn 1. október 1934.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér samkvæmt lögum 8. febrúar 1934 um sam-
komulag reglulegs Alþingis árið 1934 allramildilegast höfum ákveðið, að
láta Alþingi koma saman til reglulegs fundar mánudaginn 1. október 1934.

Um leið og Vér birtum þetta bjóðum Vér öllum þeim, sem setu eiga á Al-
þingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá sett Alþingi eftir að
guðsþjónustugerð hefir farið fram í dómkirkjunni.

Gjört á Amaliuborg, 5. september 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

KONUNGSBRÉF

um setning Alþingis.

48

5. sept.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vér viljum hérmeð veita yður sem forsætisráðherra
Vorum umboð til þess í Voru nafni að setja Alþingi, er koma á saman
til reglulegs fundar mánudaginn 1. október 1934.

Gjört á Amaliuborg, 5. september 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um meðferð og sölu mjólkur og rjóma o. fl.

49

10. sept.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Forsætisráðherra og landbúnaðarráðherra Vor hefir
þegnlega borið upp fyrir Oss, að ástand það, sem nú er í landinu um með-
ferð og sölu mjólkur og rjóma og fleiri mjólkurafurða, sé með öllu óvið-
unandi og þurfi skjótra aðgerða um lagfæringu þess. Lög nr. 97, 19. júní
1933, hafi reynzt algerlega ófullnægjandi og ónothæf, og að við eldri ákvæði,
sem um þessi mál séu til, verði eigi unað lengur og sé af ýmsum ástæðum
nauðsynlegt að geta þegar í stað byrjað á að koma mjólkursölumálunum
í viðunanlegt horf, þar sem hér sé um að ræða eitt af aðalmálum landbún-
aðarins, sem nú standi mjög höllum fæti hjá mjólkurframleiðendum sem
öðrum, sem landbúnað stunda. Þar sem með nýju fyrirkomulagi og bættu
skipulagi á meðferð og sölu mjólkur og fleiri mjólkurafurða virðist muni
mega takast að gera umbætur, sem orðið geti bæði framleiðendum og neyt-

49
10. sept.

endum að verulegu liði, teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að setja samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar bráðabirgðalög um þetta efni, svo að þegar sé hægt að byrja á framkvæmdum til lagfæringar þessum þætti viðskiptalífsins í landinu.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Við sölu mjólkur og rjóma skal landinu skipt í svæði, er nefnist verðjöfnunarsvæði. Að jafnaði markar sú aðstaða verðjöfnunarsvæði, að hægt sé þar að selja daglega góða og óskemmda mjólk og rjóma frá mjólkurbúum, einu eða fleirum, sem viðurkennd eru til þess af landbúnaðarráðherra, enda sé kaupstaður eða kauptún innan þeirra takmarka. Jafnframt skal mjólkursölunefndinni skylt, er verðjöfnunarsvæðin eru ákveðin, að taka tillit til þess, hvaða mjólkurbú hafa notið markaðar í hlutaðeigandi kaupstöðum eða kauptúnum.

Er öllum mjólkurframleiðendum óheimilt að selja mjólk eða mjólkurafurðir utan þess verðjöfnunarsvæðis, sem þeir eru á, sbr. þó 10. gr. Hér er þó undanskilin sala á osti, súru skyri, smjöri, niðursoðinni mjólk og þurrmjólk.

2. gr.

Í öllum þeim kaupstöðum og kauptúnum, þar sem fram getur farið dagleg sala á mjólk og rjóma frá mjólkurbúum, sem viðurkennd verða til þess af landbúnaðarráðherra, skal gjald, er nefnist verðjöfnunargjald, lagt á alla neyðslumjólk og rjóma sem selt er, hvort heldur frá mjólkurbúum, félögum eða einstökum mönnum. Gjald þetta má nema allt að 5% af útsöluverði mjólkur og rjóma, en heimilt er þó að hækka gjaldið, ef sérstök þörf krefur, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

Undanþegin verðjöfnunargjaldi er mjólk, sem framleidd er á ræktuðu landi innan sama kaupstaðar og kauptúns, sem hún er seld í. Undanþágan gildir fyrir eina kú fyrir hvern fullræktaðan hektara af túni, sem framleiðandi notar til fóðurframleiðslu innan kaupstaðarins eða kauptúnsins.

3. gr.

Verðjöfnunargjaldið skal lagt í sérstakan sjóð fyrir hvert verðjöfnunarsvæði. Nefnast sjóðir þessir verðjöfnunarsjóðir. Verðjöfnunargjaldið skal greitt eftir á í byrjun hvers mánaðar, og má innheimta það með lögtaki hjá seljendum mjólkurinnar. Verðjöfnunargjaldið skal vera til verðuppbótar á þá mjólk, sem notuð er til vinnslu í viðurkenndum mjólkurbúum, sem starfa á verðjöfnunarsvæðinu. Stjórn eða stjórnir mjólkurbúanna ákveða verðuppbætur og geta þær verið misháar eftir því hverjar afurðir hafa verið unnar úr mjólkinni.

4. gr.

Útsöluverð á mjólk og mjólkurafurðum á hverjum sölustað innan verðjöfnunarsvæðis skal ákveðið af 5 mönnum. Tveir þeirra skulu vera úr stjórn

hlutaðeigandi mjólkurbús eða sölusamlags, tveir tilnefndir með hlutfallskosningu af hlutaðeigandi bæjarstjórn eða hreppsnefnd, en oddamann skipar landbúnaðarmálaráðherra.

49
10. sept.

Útsöluverð skal á hverjum tíma reiknað út, eftir því sem við verður komið, eftir vísitölum. Nánari ákvæði um þetta skulu sett með reglugerð.

5. gr.

Þar sem aðeins eitt viðurkennt mjólkurbú er starfandi á verðjöfnunarsvæði, skal það annast alla sölu á neytlumjólk, rjóma og nýju skyri á því svæði. Tekur þetta einnig til þeirrar mjólkur, sem undanþegin er verðjöfnunargjaldi samkvæmt 2. gr., 2. mgr. Þar sem fleiri en eitt mjólkurbú eru starfandi á sama verðjöfnunarsvæði, skal öll sala á þessum vörum fara fram frá einni mjólkurmiðstöð. Heimilt er stjórn samsöluunnar að taka í sínar hendur sölu á öðrum mjólkurafurðum, sem búin framleiða. Skulu öll mjólkurbú og félög mjólkurframleiðenda, sem samkvæmt lögum þessum taka þátt í sölusamtökum á svæðinu, skipa stjórn, sem annast sölu og allar framkvæmdir sölusamlagsins.

Þar sem svo stendur á sem segir í 1. málsg. skal öðrum óheimilt að starfrækja sölubúðir með mjólk, rjóma og nýtt skyr í hlutaðeigandi kaupstöðum og kaupsúnum.

Skýlt er mjólkurbúum, sem fengið hafa einkaleyfi til þes að starfrækja mjólkurbúðir að sjá um, að ætíð sé nóg neytlumjólk til sölu á þeim stöðum. Öll mjólk og allur rjómi, sem selt er samkvæmt þessari grein, skal vera gerilsneytt af viðurkenndum mjólkurbúum. Þó getur landbúnaðarráðherra veitt undanþágu um mjólk, sem seld er í kaupsúnum og sveitum.

Um framleiðslu og meðferð á mjólk handa ungbörnum og sjúklingum skulu sett ákvæði í reglugerð í samráði við yfirstjórn heilbrigðismálanna. Sala á þeirri mjólk skal fara fram á sama hátt og sala á annari neytlumjólk.

Heimilt er landbúnaðarráðherra, er sérstaklega stendur á, svo sem ef mjólkurbú rekur aðra óskylda starfsemi, að gera það skilyrði fyrir viðurkenningu eða starfsemi löggiltra mjólkurbúa, að þau taki til gerilsneyðingar mjólk fyrir utanfélagsmenn gegn sanngjörnu gjaldi eftir samningi eða hámarksverði, er ráðherra ákveður.

6. gr.

Ríkisstjórnin skipar 7 manna nefnd, til eins árs í senn, í fyrsta sinn til 1. maí 1935, til að hafa á hendi stjórn mjólkursölumála samkvæmt lögum þessum, og nefnist hún mjólkursölunefnd. Nefndin skal skipuð þannig: Stjórn Mjólkurbandalags Suðurlands tilnefnir 2 menn, skal annar tilnefndur af stjórnendum bandalagsins austan Helliðheiðar, en hinn af stjórnendum þess vestan heiðar. Samband ísl. samvinnufélaga tilnefnir 1 mann, bæjarstjórn Reykjavíkur tilnefnir 1 mann, Alþýðusamband Íslands tilnefnir 1 mann og landbúnaðarráðherra skipar án tilnefningar 2 menn í nefndina og skal hann skipa annan þeirra formann nefndarinnar. Fulltrúi bæjarstjórar Reykjavíkur vikur sæti úr nefnd.

49 inni, þegar hún hefir til meðferðar málefni annarra kaupstaða eða kauptúna, 10. sept. og tekur þá sæti hans fulltrúi tilnefndur á sama hátt af hlutaðeigandi bæjarstjórn eða hreppsnefnd. Nú vanrækir einhver aðili að tilnefna í nefndina og tilnefnir þá landbúnaðarráðherra mann eða menn í hans stað.

Fastir nefndarmenn séu búsettir í Reykjavík, eða svo nærri Reykjavík, að þeir geti mætt á fundum þar, þegar þörf krefur.

Þóknun til mjólkursölunefndar skal að $\frac{3}{4}$ hlutum greidd úr verðjöfnunarsjóðum og að $\frac{1}{4}$ hlutum úr ríkissjóði, og sé þóknunin ekki hærri en kr. 10.00 til hvers fundarmanns fyrir hvern fundardag. Annar óhjákvæmilegur kostnaður við störf nefndarinnar greiðist af sömu aðiljum og í sömu hlutföllum.

7. gr.

Störf mjólkursölunefndar eru aðallega þessi:

- a. Að ákveða verðjöfnunarsvæðin.
- b. Ákvörðun verðjöfnunargjalds og yfirumsjón með innheimtu þess, en falið getur hún innheimtuna stjórnnum mjólkurbúa eða hverjum öðrum er hún telur bezt henta.
- c. Að hafa yfirumsjón með verðjöfnunarsjóðum og ákveða uppbætur úr þeim, ef stjórnir viðurkenndra mjólkurbúa á verðjöfnunarsvæði koma sér ekki saman um verðjöfnunina.
- d. Að hafa eftirlit með því, að gætt sé fyllstu hagsýni og sparnaðar í rekstri mjólkurbúanna, og getur nefndin takmarkað verðuppbótina til þeirra búna, sem hún telur hafa óhæfilega háan rekstrarkostnað.
- e. Að hafa yfirumsjón með samsölu mjólkur, sbr. 5. gr. Nú verður ágreiningur milli mjólkurbúa um skipun samsölustjórnar eða um annað, er lýtur að skipulagningu á verðlagssvæði, og sker þá mjólkursölunefndin úr.
- f. Að hafa eftirlit með því að mjólkurafurðir verði ekki fluttar til landsins, nema brýna nauðsyn beri til, enda sé innflutningurinn í höndum mjólkursölunefndar.
- g. Að hafa eftirlit með vöruvöndun mjólkur og gefa fyrirskipanir, er að því lúta.

8. gr.

Skýlt er mjólkurbúum og öðrum, sem verzla með mjólk og mjólkurafurðir að láta mjólkursölunefnd í té og hverjum einstökum nefndarmanni, er kröfu kann að gera um það, allar upplýsingar og skýrslur, sem hún óskar eftir um sölu mjólkur, kostnað við sölu, flutninga og meðferð mjólkur og annað, sem nefndinni þykir máli skipta.

9. gr.

Nú eykst smjörframleiðsla í landinu svo, að erfitt verður að selja smjórið á venjulegan hátt, og skal þá blöndun á smjöri í smjörlíki koma til framkvæmda eftir tillögum mjólkursölunefndar að fengnu samþykki landbúnaðarráðherra.

10. gr.

49

10. sept.

Ef mjólk eða rjóma þarf að flytja til sölu milli verðjöfnunarsvæða, skal ekki greiða verðjöfnunargjald af þeim vörum á útsölastaðnum, ef sannað er, að það sé greitt á framleiðslusvæðinu.

Verði ágreiningur um heildsöluverð á þessum vörum, sker mjólkursölunefnd úr.

11. gr.

Mjólkursölunefnd getur leyft, að niður falli greiðsla verðjöfnunargjalds á einhverju verðlagssvæði, ef mjólkurframleiðendur á því svæði koma sér saman um ákveðið verð til framleiðenda á svæðinu með eða án ákveðinna hlutfalla í sölu mjólkur, rjóma og annarra mjólkurafurða á aðalmarkaðsstöðum svæðisins eftir fjarlægð frá markaðsstöðunum og öðrum staðháttum.

12. gr.

Öll mjólk, sem viðurkennd mjólkurbú taka á móti til sölu eða vinnslu, skal metin eftir gæðum við móttöku og flokkuð til verðs. Við flokkunina skal að minnsta kosti taka tillit til fitumagns mjólkurinnar og gerlagróðurs í henni. Nánari ákvæði um þetta skal setja í reglugerð.

13. gr.

Landbúnaðarráðherra setur reglugerð um framkvæmd laga þessara og starfsemi mjólkursölunefndar. Jafnframt er honum heimilt að ákveða í reglugerð sérstöðu kúabúa, sem rekin eru af bæjarfélögum eða ríki.

14. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum frá kr. 10.00 og allt að kr. 10.000.00, nema þyngri refsing liggir við samkvæmt lögum. Sektir renna í verðjöfnunarsjóð.

15. gr.

Mál út af brotum gegn lögum þessum og samþykktum og reglugerðum, er settar kunna að verða samkvæmt þeim, skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

16. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og eru jafnframt úr gildi felld lög nr. 47, 26. október 1917, um mjólkursölu í Reykjavík og lög nr. 97, 19. júní 1933, um heilbrigðisráðstafanir um sölu mjólkur og rjóma, svo og öll önnur ákvæði, sem fara í bág við lög þessi. Lög þessi skulu endurskoðuð ekki síðar en á reglulegu Alþingi 1936.

Ákvæði um stundarsakir.

Mjólkursölunefnd skal þegar sjá um að hafinn verði undirbúningur til sam sölu mjólkur, þannig að byrja megi að framkvæma söluna eigi síðar en um

49 næstu áramót. Til þess tíma er framleiðendum mjólkur, þrátt fyrir ákvæði 5. gr. 10. sept. laga þessara, heimilt að selja mjólk sína ógerilsneydda beint til neytenda innan bæjar eða sveitarfélags framleiðenda, en gjalda skulu framleiðendur til verðjöfnunarsjóðs samkvæmt lögum þessum, og skal gjaldið miðað við 2500 lítra mjólkurmagn árlega á hverja kú, sem slíkir framleiðendur hafa. Greiði framleiðendur þessir ekki verðjöfnunargjaldið á réttum tíma, getur mjólkursölunefnd svipt þá heimild til sölu mjólkur utan mjólkurbúanna.

Ákvæði þessi um stundarsakir öðlast gildi samtímis framangreindum bráðabirgðalögum, og varða brot gegn þeim þar greindum viðurlögum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Skaganum, 10. september 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

50

16. sept.

KONUNGLEG AUGLÝSING

um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Þaræð Vér erum á förum til útlanda, viljum Vér samkvæmt lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenzka sambandslaga, að ríkisstjórn í fjarvist Vorri sé falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vér hérmeð Vorum kæru og trúu þegnum, að hans konunglega tign krónprins Christian **Frederik** Franz Michael Carl Valdemar Georg tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 20. þ. m. að kvöldi dags þangað til Vér komum heim aftur.

Gjört á Skaganum, 16. septembermánaðar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

KONUNGLEG AUGLÝSING

51

23. sept.

um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vér erum aftur heim kominn úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vér hérmeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vér höfum í dag sjálfur tekið við ríkisstjórninni, sem Vér 16. þ. m. samkvæmt lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenzkra sambandslaga, höfðum falið á hendur í fjarveru Vorri, frá 20. þ. m. að kvöldi dags, hans konunglegu tign ríkisarfa Christian **Frederik** Franz Michael Carl Valdemar Georg.

Gjört á Sorgenfri-höll, 23. septembermánaðar 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

52

26. sept.

um bann gegn útflutningi á síldarmjöli.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að forsætisráðherra og landbúnaðarráðherra Vor hefir þegnlega tjáð Oss, að þarsem bændur víðsvegar á landinu hafi vegna óvenjulegra óþurrka, ekki getað aflað nægilegra heyja til búa sinna, sé bráðnauðsynlegt að tryggja, að ekki verði fóðurskortur, en á þessu megi ráða nokkra bót með því að banna útflutning á því síldarmjöli, sem til sé í landinu, teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess, að setja samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar bráðabirgðalög um þetta efni.

Því bjóðum Vér og skipum þannig:

52

26. sept.

Útflutningur á sildarmjöli úr landinu er bannaður nema leyfi landbúnaðar-ráðherra komi til.

1. gr.

2. gr.

Brot gegn 1. gr. varða allt að 10.000 kr. sektum nema þyngri refsing liggi við að lögum. Mál útaf nefndum brotum skulu sæta meðferð almennra lögreglu-mála.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 26. september 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

53

8. okt.

AUGLÝSING

um breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum ráðuneytisins hefir Hans hátign konung-inum allramildilegast þóknast að staðfesta eftirfarandi

Breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands, nr. 8 frá 9. október 1912.

Á eftir 18. gr. reglugerðarinnar komi ný grein, sem verði þá 19. gr., og hljóði hún þannig:

„Læknisskoðun skal fara fram á hverjum stúdent, sem æskir skrásetningar, og verður sú skoðun framkvæmd, stúdentum að kostnaðarlausu, af þeim lækni, er háskólaráðið ræður til þess. Skylt er hverjum stúdent að láta skoða sig með sama hætti í byrjun 3. námsárs.“

Þetta tilkynnist hérmeð öllum þeim, er hlut eiga að máli, til leiðbeiningar.

Í kennslumálaráðuneytinu, 8. október 1934.

Haraldur Guðmundsson.

Gissur Bergsteinsson.

L Ö G**54**

14. nóv.

um breyting á lögum nr. 29 3. nóv. 1915, um þingsköp Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrstu málsgr. 3. gr. laganna skal orða svo:

Þá skal kjósa forseta sameinaðs þings, og gengst hann fyrir kosningu
tveggja varaforseta, fyrsta og annars, og tveggja skrifara.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda á þann hátt á Alþingi 1934, að kosinn skal annar varaforseti jafnskjótt sem lögin hafa hlotið staðfestingu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 14. nóvember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

55

24. okt.

L Ö G

um tekju- og eignarskattsauka.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að innheimta aukreitis tekju- og eignarskatt fyrir
árið 1934, sem nemur 40% af skattinum það ár samkv. gildandi lögum. Þó skal
eigi innheimta lægri fjárhæð en 5 krónur hjá hverjum gjaldanda.

2. gr.

Heimilt er ríkisstjórninni að ákveða fleiri en einn gjalddaga á skatti
samkvæmt lögum þessum og lögum nr. 74 27. júní 1921 og breytingum á þeim
lögum, ennfremur að skylda kaupgreiðendur til þess að halda eftir og skila
í ríkissjóð upp í skattgreiðslu manna hluta af kaupi þeirra, sem nægi fyrir
skattgreiðslunni.

Er ríkisstjórninni heimilt að láta gera sérstök skattmerki til notkunar
við innheimtu skattsins.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 24. október 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

56

15. nóv.

um breyting á lögum nr. 44 10. nóv. 1913, um forðagæzlu.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á eftir 7. gr. laganna komi ný grein, er verði 8. gr. og orðist svo:

Ráðherra er heimilt, hvenær sem hann telur þess þörf, að krefjast skýrslu frá forðagæzlumönnum um það, hverjar horfur séu á fóduröflun eða fódurbirgðum í umdæmi þeirra.

Að lokinni hausteftirlitsferð forðagæzlumanna, og ekki síðar en 20. október ár hvert, ber forðagæzlumönnum að senda Búnaðarfélagi Íslands yfirlit yfir fódurbirgðir, ásamt rökstuddu álitinu sínu um það, hvort þörf muni á fódurauka, og ef þeir telja það, þá hve miklum.

Skylt er forðagæzlumönnum á hverju vori að senda Hagstofu Íslands afrit af skoðanaskýrslum sínum og skepnufjölda á fódurum, er hún vinnur úr og birtir með öðrum landbúnaðarskýrslum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Fredensborgarhöll, 15. nóvember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

LÖG

um að verja útflutningsgjaldi af síld til hlutaruppbótar sjómönnum.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Verja ber þeim mismun á útflutningsgjaldi af síld, veiddri árið 1934, sem greiddur hefir verið samkvæmt lögum nr. 60 27. júní 1921, og venjulegu útflutningsgjaldi eins og það er á öðrum fiski, til hlutaruppbótar sjómönnum, er veiddu síld á innlendum skipum til verkunar og útflutnings á síðastliðnu sumri.

Uppbótin greiðist þegar út hefir verið flutt síld sú, er söltuð hefir verið eða verkuð á því ári.

2. gr.

Hver sá, er saltað hefir eða verkað síld til útflutnings á annan hátt, er skyldur til að gefa ríkisstjórninni, þegar þess er krafizt, sundurliðaða skýrslu um söltun sína og útflutning, og um hve margar tonnur hvert skip hefir lagt í land til verkunar af hverri tegund síldar.

3. gr.

Hver sá, er skip gerði út á síldveiðar á síðastl. sumri, er skyldur til að gefa ríkisstjórninni skýrslu, þegar þess er krafizt, um það, hvaða skipverjar eigi hlut úr síld, er lögð hefir verið upp til söltunar af skipi hans eða skipum, og úr hve mörgum tonnnum hver maður á hlut, svo og hver fjárhæð hlutur hvers hefir orðið, og hve lengi skipinu var haldið út.

4. gr.

Uppbótin af útflutningsgjaldinu greiðist skipverjum á hverju skipi í hlutfalli við veiði þá, er skipið hefir lagt á land til söltunar og út hefir verið flutt. Skiptist hún milli skipverja, þannig að þeir, sem ráðnir voru fyrir fast kaup eða eigi áttu hlutdeild í verðhækkun aflans, fái eigi uppbót, þeir, sem ráðnir voru fyrir nokkurt kaup og hlut úr afla, fá uppbót, hlutfallslega því minni sem fastakaupið var meiri hluti af kaupum þeirra. Að öðru leyti skiptist uppbót af veiði hvers skips jafnt milli skipverja á því skipi.

5. gr.

Ríkisstjórnin skipar einn mann, sjómannafélag Reykjavíkur annan og sjómannafélag Hafnarfjarðar hinn þriðja í nefnd til að sjá um úthlutun uppbótarinnar. Nú verður ágreiningur um úthlutunina, og sker þá ríkisstjórnin úr.

6. gr.

57

15. nóv.

Nú vanrækir einhver skyldur sínar um skýrslugjöf, sbr. 2. eða 3. gr., og má þá skylda hann, að viðlögðum dagsektum, allt að 50 kr. á dag, til uppfyllingar á þeim.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Fredensborgarhöll, 15. nóvember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

58

23. nóv.

um breytingar á lögum nr. 59 frá 14. júní 1929, um kosningar í málefnum sveita og kaupstaða.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á eftir orðunum „4. hvert ár á öllum bæjarfulltrúum og varafulltrúum“ í 6. gr. laganna komi: sbr. þó 32. gr.

2. gr.

Á eftir 31. gr. komi ný grein, er verði 32. gr., svo hljóðandi:

Nú hefir í kaupstað, þar sem kosinn er bæjarstjóri, eigi náðst meiri hluti bæjarfulltrúa fyrir kosningu bæjarstjóra, þannig að bæjarstjóri sé í andstöðu við meiri hluta bæjarstjórnar, og getur atvinnumálaráðherra þá ákveðið, að bæj-

58 arstjórnarkosningar skuli fram fara á ný fyrir þann tíma, sem eftir er af hinu
23. nóv. reglulega kjörtímabili bæjarstjórnar.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 23. nóvember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

59

24. nóv.

KONUNGLEG AUGLÝSING

um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vér erum á förum til útlanda, viljum Vér sam-
kvæmt lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenskra sambandslaga,
að ríkisstjórn í fjarvist Vorri sé falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vér hérmeð Vorum kæru og trúu þegnum, að hans kon-
unglega tign krónprins Christian **Frederik** Franz Michael Carl Valdemar
Georg tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vér
komum heim aftur.

Gjört á Amaliuborg, 24. nóvember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

KONUNGLEG AUGLÝSING

um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

60

1. des.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vér erum aftur heim kominn úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vér hérmeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vér höfum í dag sjálfur tekið við ríkisstjórninni, sem Vér 24. f. m., samkvæmt lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenzkra sambandslaga 30. nóvember 1918, höfðum falið á hendur í fjarvist Vorri hans konunglegu tign krónprins Christian Frederik Franz Michael Carl Valdemar Georg.

Gjört í Esbjerg, 1. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

L Ö G

um framlenging á gildi laga nr. 11 2. júní 1933, um bráðabirgðaverðtoll.

61

10. des.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallið á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í stað orðanna „ársloka 1934“ í 5. gr. laga nr. 11 2. júní 1933 komi: ársloka 1935.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 10. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

62

10. des.

L Ö G

um framlenging á gildi laga um verðtoll.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Lög nr. 47 15. júní 1926, um verðtoll af nokkrum vörum, svo og lög nr. 5
3. apríl 1928, um breyting á þeim lögum, með þeim breytingum, sem leiðir af
lögum nr. 11 2. júní 1933, um bráðabirgðaverðtoll, skulu gilda til ársloka 1935.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 10. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

63

10. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 69 7. maí 1928, um einkasölu á áfengi.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Ríkisstjórnin ein má flytja hingað frá útlöndum áfengi og vínanda, sem
leyft er að flytja til landsins og í er meira en 2¼% af vínanda að rúmmáli.

Ríkisstjórninni einni er heimilt að flytja til landsins eða framleiða hér **63** á landi ilmvötn, hárvötn, andlitsvötn, bökunardropa, kjarna (essensa) til 10. des. iðnaðar og pressuger.

Lög þessi taka ekki til skipa, sem koma í landhelgi og hafa innanborðs áfengi, ef farið er með það samkvæmt áfengislögunum.

2. gr.

2. másl. 2. gr. laganna orðist svo:

Ríkisstjórnin setur nánari reglur um áfengissöluna, svo og um sölu á öðrum vörutegundum, sem inn eru fluttar eða framleiddar hér og lög þessi ná til.

3. gr.

Síðasti másl. 4. gr. laganna, „Sjúkrahúsum má þó ekki selja vín né ómengaðan spiritus“, falli niður.

4. gr.

Fyrri másl. fyrri málsg. 7. gr. laganna orðist svo:

Ríkisstjórnin ákveður álagningu með hliðsjón af vörugæðum og áfengisstyrkleika, þegar um áfengi er að ræða.

5. gr.

9. gr. laganna orðist svo:

Verzlunin skal jafnan hafa forða í Reykjavík af vörum þeim, er um ræðir í 1. gr. Viðskiptamenn verzlunarinnar greiði flutningskostnað á vörunum innanlands.

6. gr.

Á eftir orðunum „inn eru fluttar“ í 12. gr. laganna komi: eða framleiddar.

7. gr.

Þeim, sem birgðir eiga af vörum, er ríkið með lögum þessum öðlast einkarétt til að framleiða eða flytja inn, skal skylt að gefa áfengisverzlun ríkisins skýrslu um birgðir sínar þegar lögin öðlast gildi, og enn fremur skal þeim skylt að afhenda henni birgðir sínar, ef hún æskir þess, fyrir matsverð.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1935.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 10. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

um viðauka við lög nr. 29 8. nóv. 1895, um hagfræðiskýrslur.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Iðnfyrirtæki þau, sem eru tryggingarskyld samkv. lögum nr. 72 8. sept. 1931, um slysatryggingar, eru skyld til að láta hagstofunni árlega í té skýrslu um magn og verð framleiðslu sinnar, um notkun hráefna og aðstoðarefna, um tölu og samanlagðan vinnutíma verkamanna og starfsmanna ásamt útborguðu vinnukaupi, svo og aðrar upplýsingar um fyrirtækið samkvæmt eyðublöðum, sem hagstofan semur í samráði við iðnráð Reykjavíkur.

2. gr.

Útgerðir innlendra skipa, sem notuð eru til farþega- eða vöruflutninga, eru skyldar til að láta hagstofunni í té skýrslur um hverja ferð skipanna, þar sem tilgreind sé í rétttri tímaröð hver höfn, sem skipið hefir komið á, ásamt því vörumagni, sem það hefir lagt þar á land eða tekið þar til flutnings, svo og tölu farþega frá hverjum stað og til hvers staðar. Sama skylda hvílir á útgerðum erlendra skipa, sem eru í áætlunarferðum milli hafna hér á landi eða milli Íslands og útlanda, og ber aðalafgreiðsla útgerðarinnar hér á landi ábyrgð á því, að skýrslum þessum sé skilað til hagstofunnar í tæka tíð. Ennfremur skulu skipamiðlarar skyldir að láta hagstofunni í té samskonar skýrslur um öll þau skip, sem þeir leigja til og frá landinu.

3. gr.

Eigendur flutningstækja, sem hafa atvinnu af fólksflutningum eða vöruflutningum á þjóðvegum og hafa að minnsta kosti einn bíl í förum, skulu skyldir að láta í té, minnst árlega, skýrslur um flutninga samkvæmt skýrslueyðublöðum, er hagstofan semur.

4. gr.

Um skýrslur þær, sem um ræðir í 1. og 2. gr. laga þessara, gilda hin almennu fyrirmæli laga nr. 29 8. nóvember 1895.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1935.

64

10. des.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 10. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

65

10. des.

um einkasölu á eldspýtum og vindlingapappír.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Frá 1. janúar 1935 má enginn nema ríkisstjórnin flytja inn nokkra tegund af eldspýtum né vindlingapappír.

Ákvæði laga þessara ná eigi til eldspýtnaforða skipa, sem koma til landsins, ef hann telst hæfilegur handa skipverjum og farþegum. Ef birgðirnar eru meiri, fer um það, sem umfram er, eftir 10. og 11. grein.

2. gr.

Tóbakseinkasala ríkisins skal annast innkaup á eldspýtum þeim og vindlingapappír, sem ríkisstjórnin flytur inn samkv. 1. gr., og selja kaupfélögum, öðrum verzlunarfélögum og kaupmönnum, en eigi öðrum.

3. gr.

Ríkisstjórnin ákveður í reglugerð, hvernig fara skuli með birgðir þær af eldspýtum og vindlingapappír, sem fyrir hendi kunna að vera í landinu 1. janúar 1935, og hvort gjald skuli greitt af þeim í ríkissjóð. Gjaldið má þó eigi vera hærra en nemur álagningu tóbakseinkasölnunnar.

4. gr.

Tóbakseinkasala ríkisins skal leggja frá 25 til 100 af hundraði á eldspýtur, eftir því sem henta þykir um hverja tegund. Álagning þessa skal miða við verð

65 vörunnar kominnar í hús hér á landi, að meðtöldum tolli. Heildsöluálagning á 10. des. vindlingapappír er óbundin.

5. gr.

Tóbakseinkasalan skal greiða hinn lögákveðna toll þar, sem vörunar eru fyrst fluttar í land, á þann hátt og á þeim tíma, sem lög mæla fyrir.

6. gr.

Ágóða þann, sem verður af rekstri þessarar einkasölu, skal telja með tekjum tóbakseinkasölu ríkisins.

7. gr.

Tóbakseinkasalan skal jafnan hafa hæfilegan forða af eldspýtum og vindlingapappír fyrirbyggjandi í Reykjavík. Kostnað af vörusendingum innanlands greiði viðskiptamenn.

8. gr.

Ríkisstjórnin ákveður hámarksverð á eldspýtum og vindlingapappír í smásölu.

9. gr.

Á umbúðir allra tegunda af eldspýtum og vindlingapappír, sem einkasalan flytur inn, skal vera letrað „Tóbakseinkasala ríkisins“.

10. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka einkasölu á vindla- og vindlingakveikjum, og skulu um einkasölu á þeim gilda sömu reglur eins og segir í lögum þessum um einkasölu á vindlingapappír.

11. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, allt frá 50 til 20000 krónum, ef eigi liggur þyngri refsing við eftir öðrum lögum. Auk þess skulu vörur þær, sem lög þessi taka til, sem inn eru fluttar í heimildarleysi, gerðar upptækar og afhendast tóbakseinkasölunni til ráðstöfunar. Andvirðið telst meðal tekna hennar og rennur í ríkissjóð.

12. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara sem almenn lögreglumál.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 10. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

AUGLÝSING

66

12. des.

um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Spánar.

Ríkisstjórnir Íslands og Spánar hafa með erindum, dags. 29. júní og 16. júlí þ. á., gert með sér viðskiptasamkomulag, ritað á spönsku, er hér birtist í íslenskri þýðingu:

*I. Erindi spánska utanríkismálaráðuneytisins.***Utanríkismálaráðuneytið**

No. 21

Madrid, 29. júní 1934.

Háttvirti herra. Með skírskotun til yfirstandandi samninga í því skyni að komast að samkomulagsniðurstöðu þess efnis, að um leið og Íslandi verður áætlaður skammtur af innflutningsmagni á saltfiski til Spánar, hljóti Spánn gagnkvæm hlunnindi fyrir sína verzlun, þá hefi ég þann heiður að gefa yður til kynna, að land mitt mundi geta boðið Íslandi jafn mikinn hluta af nefndu innflutningsmagni og svarar til meðaltals af innflutningnum frá Ísland af nefndri vöru á árunum 1931 til 1933, með þeirri einu blutfallslegu lækkun á þeim skammti, sem svarar til þess, að af allsherjar innflutningsmagninu til Spánar af nefndri vöru væru dregin 15%.

Að leyfðum þeim innflutningsskammti, sem á yfirstandandi ári mundi svara til 16,603,400 kg., og um leið og spænska stjórnin veitir alla mögulega fyrirgreiðslu að því er snertir ráðstöfun og útbýtingu þess skammts í öllum þeim tilfellum, þar sem hagsmunir Íslendinga eru samrímalegir þeim reglum, er settar eru á Spáni um innflutning á skömmtuðum vörutegundum, hlýtur spænska stjórnin að taka það fram, að um leið og hún gerir Íslendingum þetta tilboð, getur hún engan veginn afrækt hagsmuni útflutningsverzlunar sinnar við það land né grundvallarreglum viðskiptamálafestnu sinnar. Ein þeirra er sú, að krefjast þess, að þeim gjaldeyri, sem inn kemur fyrir seldar innflutningshaftavörur á Spáni sé varið með „clearing“ til greiðslu á þeim kaupum, sem hitt landið gerir á spænskum vörum. Vegna hinna sérstöku kringumstæðna íslenska markaðsins, sem sendinefndin hefir bent á, vill spænska stjórnin taka þær til greina og sleppa tilkalli til greiðslujafnaðar við Ísland á yfirstandandi ári, gegn því, að íslenska stjórnin samþykki þær tillögur, sem hér fara á eftir, og með þeim fyrirvara, að aftur kunni að vera gengið ríkt eftir nauðsyninni á því að koma á nefndum greiðslujöfnuði, ef reynslan frá þeim tíma, sem samningur sá, er með þessu stjórnarbréfi er stungið upp á, verður í gildi, skyldi mæla með því að svo yrði gert.

Í samræmi við þessa afstöðu spænsku stjórnarinnar, þar sem hún sýnir íslenskum hagsmunum hina mestu velvild, óskar hún, að íslenska stjórnin lýsi yfir eftirfarandi:

66 I. — Meðan Ísland nýtur þeirra innflutningsheimildar á saltfiski til Spánar,
 12 des. sem að ofan er greind, skulu spænskar vörur á Íslandi njóta beztu kjara sam-
 borið við hvaða annað land sem er, bæði að því er snertir innflutningstoll og
 aukatolla eða viðbótargjöld sömu tegundar, skatta eða bæjargjöld, hafnargjöld
 og sérhver önnur opinber gjöld, þar með talin þau, er lúta að siglingum og fiski-
 veiðum.

II. — Þann tíma, sem nefndur er í greininni á undan, veitir Ísland sömu-
 leiðis þau innflutningsleyfi á spænskum vörum, sem kunna að vera nauðsynleg,
 án þess að þær verði háðar nokkrum innflutningstakmörkunum, sem og einnig
 tilsvareandi yfirfærsluheimildir til útvegunar á erlendum gjaldeyri.

III. — Spænskum kaupsýslumönnum skal vera frjáls og heimilt að stunda
 atvinnu sína á Íslandi, vinna að útbreiðslu og sjá um sölu á vörum sínum, og
 skulu þeir einnig hafa óhindraðan aðgang að hverskyns dómstólum í því landi
 með sérhvert það mál viðskiptalegs eðlis, er þeir þyrftu að höfða.

IV. — SömuLeiðis nýtur Spánn yfir sama tímabil beztu kjara um verndun
 vörumerkja og verksmiðjumerkja, og gagnkvæmt skal Ísland vera aðnjótandi
 sömu hlunninda á Spáni.

V. — Á sama hátt og sömuLeiðis gagnkvæmt skal af hvoru landinu fyrir sig
 vera viðurkennt gildi uppruna- og sóttgæzluskirteina, sem gefin eru út af hlutað-
 eigandi yfirvöldum, að undangenginni afhendingu til hvorrar stjórnar fyrir sig
 á listanum yfir þá aðilja eða yfirvöld, sem eiga að gefa þau út, og á reglum
 þeim, sem skirteini þessi eiga að vera sniðin eftir.

VI. — Íslenzka stjórnin geri nauðsynlegar ráðstafanir til þess að vernda í
 landi sínu notkun upprunaheitanna á eftirfylgjandi spænskum vínun: Jerez
 (Xeres eða Sherry), Málaga, Rioja, Tarragona, Priorato, Panadés, Alella, Alicante,
 Valencia, Utiel, Cheste, Valdepenas Carinena, Rueda, Ribero, Manzanilla de San-
 lúcar de Barrameda, Malvasía de Sitges, Noblejas, Conca de Barberá, Montilla,
 Moriles, Mancha, Manzanares, Toro, Navarra, Martorell, Extremadura, Huelva
 og Barcelona.

VII. — Íslenzka stjórnin skuldbindur sig til þess, að er sett hefir verið á stofn
 í því landi einkasala á vinninnflutningi, þá skuli sú stofnun kaupa á Spáni 80%
 af þeim borðvínun, anisþrúgubrennivínun og þesskyns drykkjum, sem hún
 flytur inn, og að 100% af þeim kjörvínun (vinos generosos), sem það land kaup-
 ir, nefnilega vín með einkennum Jerez, Málaga eða Tarragona-vína, skuli keypt
 á Spáni. Meðan einkasala tekur ekki til starfa, skulu þau ákvæði, sem tekin eru
 fram í 2. grein verzlunarsamningsins milli Spánar og Íslands frá 23. júlí 1923,
 talin í fullu gildi að því er vínin snertir.

VIII. — Íslenzka stjórnin leggur til við innflytjendur þar í landi að þeir kaup-
 i á Spáni eins mikið og mögulegt er af þeim vörum, sem þeir nú kaupa í öðrum
 löndum og sem spænskir útflytjendur geta boðið með því verði og gæðum, er
 jafnist á við vörur af öðrum uppruni. Meðal slíkra vörutegunda skulu sérstak-
 lega nefndir ferskir ávextir, þurrkaðir ávextir, hrisgrjón, skófátnaður, baðmull-

ar- og ullarvefnaður, þrjónles úr baðmull og ull, fatnaður úr sama efni og úr silki, jútevefnaður og jarðyrkjuverkfæri.

Sömuleiðis rannsakar íslenska stjórnin, með fullri velvild þær tillögur, sem henni berast frá spænsku stjórninni í þá átt að létta undir með framkvæmd vissra verzlunarviðskipta.

Spænska stjórnin vonar, að íslenska stjórnin skilji að þessir skilmálar eru ýtrasta viðleitni hennar og vottur um hina einlægustu vinsemd hennar og þar af leiðandi leyfir hún sér að vona, að tilboð hennar verði þegið og að henni verði tjáð opinberlega, að stjórn hins nefnda, vinveitta lands sé samþykkt fyrrnefndum greinum, með stjórnarbréfi undirrituðu af þeirri persónu, sem til þess hefir fengið sérstakt umboð, og þar sem skulu standa orðréttar hinar átta greinar, sem lýðveldisstjórnin setur sem skilyrði fyrir þeirri hlutdeild, sem hún veitir Íslandi í saltfiskinnflutningi sínum.

Treystandi yðar annáluðu greiðvikni til þess að láta þessar óskir spænsku stjórnarinnar berast í hendur íslenskku stjórnarinnar, grip ég þetta tækifæri til að tjá yður, hr. Chargé d'Affaires, mínar virðingarfullstu kveðjur

Samkvæmt umboði.

J. M. Aguinaga.

Hr. Tage Bull

Chargé d'Affaires Danmerkur á Spáni.

II. Íslenska svarerindið.

Madrid, 16. júlí 1934.

Háttvirti herra. — Með skírskotun til stjórnarbréfs no. 21, sem yðar hágöfgi hefir þann 29. júní 1934 þóknast að senda herra Tage Bull, hefi ég þann heiður að tjá yður, með fullu umboði, að íslenska stjórnin fellst hérmeð á tilboð það, er nefnt stjórnarbréf hefir að geyma, um að fá þann skammt af saltfiskinnflutningnum, er svarar til meðaltals af innflutningnum frá Íslandi á árunum 1931 til 1933, með þeirri einu hlutfallslegu lækkun á þeim skammti, sem svarar til þess, að af allsherjarinnflutningsmagninu til Spánar af nefndri vörutegund væru dregin 15%, og þykir henni það tilboð vera augljós vottur um góðvilja af hálfu lýðveldisstjórnarinnar gagnvart Íslandi.

Einnig fellst hún á skilyrði þau, sem tekin eru fram í fyrstu til áttundu grein í stjórnarbréfi yðar, og lýsir því íslenska stjórnin yfir eftirfarandi:

I. — Meðan Ísland nýtur þeirra innflutningsheimildar á saltfiski til Spánar, sem að ofan er greind, skulu spænskar vörur á Íslandi njóta beztu kjara samanhorið við hvaða annað land sem er, bæði að því er snertir innflutningstoll og aukatolla eða viðbótargjöld sömu tegundar, skatta eða bæjargjöld, hafnargjöld og sérhver önnur opinber gjöld, þar með talin þau, er lúta að siglingum og fiskiveiðum.

66 12. des II. — Þann tíma, sem nefndur er í greininni á undan, veitir Ísland sömuleiðis þau innflutningsleyfi á spænskum vörum, sem kunna að vera nauðsynleg, án þess að þær verði háðar nokkrum innflutningstakmörkunum, sem og einnig tilsvaramandi yfirfærsluheimildir til útvegunar á erlendum gjaldeyri.

III. — Spænskum kaupsýslumönnum skal vera frjáls og heimilt að stunda atvinnu sína á Íslandi, vinna að útbreiðslu og sjá um sölu á vörum sínum, og skulu þeir einnig hafa óhindraðan aðgang að hverskyns dómstólum í því landi með sérhvert það mál viðskiptalegs eðlis, er þeir þyrftu að höfða.

IV. — Sömuleiðis nýtur Spánn yfir sama tímabil beztu kjara um verndun vörumerkja og verksmiðjumerkja, og gagnkvæmt skal Ísland vera aðnjótandi sömu hlunninda á Spáni.

V. — Á sama hátt og sömuleiðis gagnkvæmt skal af hvoru landinu fyrir sig vera viðurkennt gildi uppruna- og sóttgæzluskirteina, sem gefin eru út af hlutað-eigandi yfirvöldum, að undangenginni afhendingu til hvorrar stjórnar fyrir sig á listanum yfir þá aðilja eða yfirvöld, sem eiga að gefa þau út, og á reglum þeim, sem skirteini þessi eiga að vera sniðin eftir.

VI. — Íslenzka stjórnin geri nauðsynlegar ráðstafanir til þess að vernda í landi sínu notkun upprunaheitanna á eftirfylgjandi spænskum vínunum: Jerez (Xeres eða Sherry), Málaga, Rioja, Tarragona, Priorato, Panadés, Alella, Alicante, Valencia, Utiel, Cheste, Valdepenas Carinena, Rueda, Ribero, Manzanilla de Sanlúcar de Barrameda, Malvasía de Sitges, Noblejas, Conca de Barberá, Montilla, Moriles, Mancha, Manzanares, Toro, Navarra, Martorell, Extremadura, Huelva og Barcelona.

VII. — Íslenzka stjórnin skuldbindur sig til þess, að er sett hefir verið á stofn í því landi einkasala á vinninnflutningi, þá skuli sú stofnun kaupa á Spáni 80% af þeim borðvínunum, anísþrúgubrennivínunum og þesskyns drykkjum, sem hún flytur inn, og að 100% af þeim kjörvínunum (vinos generosos), sem það land kaupir, nefnilega vín með einkennum Jerez, Málaga eða Tarragona-vína, skuli keypt á Spáni. Meðan einkasala tekur ekki til starfa, skulu þau ákvæði, sem tekin eru fram í 2. grein verzlunarsamningsins milli Spánar og Íslands frá 23. júlí 1923, talin í fullu gildi að því er vínin snertir.

VIII. — Íslenzka stjórnin leggur til við innflytjendur þar í landi að þeir kaupi á Spáni eins mikið og mögulegt er af þeim vörum, sem þeir nú kaupa í öðrum löndum og sem spænskir útflytjendur geta boðið með því verði og gæðum, er jafnist á við vörur af öðrum uppruna. Meðal slíkra vöruheita skulu sérstaklega nefndir ferskir ávextir, þurrkaðir ávextir, hrisgrjón, skófatnaður, baðmullar- og ullarvefnaður, þrjónles úr baðmull og ull, fatnaður úr sama efni og úr silki, jútevefnaður og jarðyrkjuverkfæri.

Ennfremur mun íslenzka stjórnin, að svo miklu leyti sem mögulegt er, taka til greina allar þær tillögur, sem henni berast frá spænsku stjórninni í þá átt að létta undir með framkvæmd vissra verzlunarviðskipta.

Vegna þess góðvilja, sem þegar hefir verið sýndur íslenskum hagsmunum, lætur íslenzka stjórnin ekki hjá líða að láta í ljós þá von, að spænska stjórnin

sjái leið til þess að auka þann skammt af saltfiskinnflutningnum, sem Íslandi 66
er í té látinn samkvæmt stjórnarbréfinu, í því tilfelli, að síðar reyndist ónauð- 12. des.
synlegt að miðla öðrum löndum öllum þeim afgangi af allsherjar innflutnings-
magninu 1934, sem Íslandi er ekki ætlaður, með sérstöku tilliti til þeirra 15%
af allsherjarinnflutningsmagninu, sem dregin eru frá meðalinnflutningi Íslend-
inga á árunum 1931 til 1933.

Íslenzka stjórnin leyfir sér einnig að vona, að fari svo, að endurskoðun hag-
skýrslna leiði í ljós Íslandi í hag, að því er snertir nefndan meðalinnflutning,
hærri tölur en þær, sem getið er til í stjórnarbréfinu, þá verði mögulegt að auka
innflutningsskammt Íslands í samræmi við það, sem nú hefir lýst verið.

Ég gríp þetta tækifæri til að votta yðar hágöfgi mína fyllstu virðingu.

Fyrir Ísland

A. Oldenburg.

Hs. hágöfgi J. José Rocha

Útanríkismálaráðherra

o. fl., o. fl., o. fl.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Í ríkisstjórn Íslands, 12. desember 1934.

Haraldur Guðmundsson.

KONUNGSBRÉF

um þinguppsögn.

67

17. des.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér viljum hérmeð veita yður sem Vorum forsætis-
ráðherra umboð til þess í Voru nafni að segja Alþingi slitið þegar það hefir
lokið störfum sínum nú bráðlega.

Gjört á Christiansborgarhöll, 17. desember 1934.

Christian R.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

L Ö G

um útvarpsrekstur ríkisins.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI

Um skipulag og rekstur útvarps.

1. gr.

Ríkisstjórnin hefir einkarétt til að reka útvarp á Íslandi. Hún lætur starfrækja útvarpsstöð í Reykjavík og má auka orku hennar, eftir því sem þörf krefur. Ríkisstjórnin lætur reisa endurvarpsstöðvar annarsstaðar á landinu, eftir því sem ástæður krefjast. Um orkuaukningu Reykjavíkurstöðvarinnar og byggingu endurvarpsstöðva fer eftir ákvörðunum Alþingis í hvert sinn.

Stöðvarnar og starfræksla þeirra nefnist einu nafni **Ríkisútvarpið** og ber undir kennslumálaráðuneytið.

2. gr.

Fjárhagsáætlun um tekjur og gjöld Ríkisútvarpsins skal tekin sem sérstakur liður í fjárlög ríkisins á ári hverju.

Tekjum Ríkisútvarpsins og þeirra starfsgreina, sem reknar verða á vegum þess, má eingöngu verja í þágu útvarpsrekstrar og útvarpsnota.

3. gr.

Kennslumálaráðherra skipar útvarpsstjóra. Skulu árslaun hans vera kr. 7500.00, auk dýrtíðaruppbótar. Skal honum falið að annast um allt, sem lýtur að rekstri útvarpsins, skrifstofuhaldi, daglegri umsjón og að hafa á hendi fjárreiður þess allar og reikningshald.

Kennslumálaráðherra skipar ennfreður aðra starfsmenn við Ríkisútvarpið og ákveður laun þeirra, í samræmi við launakjör annara svipaðra starfsmanna ríkisins, að fengnum tillögum útvarpsstjóra. Útvarpsstjóri leitar álits og tillagna útvarpsráðs um val þeirra fastráðinna starfsmanna, sem vinna listræn störf og fræðslustörf við útvarpið.

4. gr.

Útvarpsráð skipa sjö menn. Skulu þrír þeirra og þrír til vara kosnir hlutfallskosningu á Alþingi til fjögurra ára í senn og þrír og þrír til vara sömuleiðis

kosnir hlutfallskosningu meðal allra þeirra, sem útvarpsnotendur teljast og greitt hafa lögmælt gjöld samkvæmt lögum þessum.

68
28. des.

Þegar eftir að kosning í útvarpsráð hefir farið fram á Alþingi, felur ráðuneytið skrifstofu Ríkisútvarpsins að annast um, að fram fari kosning af hálfu útvarpsnotenda. Heimilt er félögum útvarpsnotenda og einstökum útvarpsnotendum að bera fram kjörlista. Skulu á hverjum lista vera nöfn sex manna þeirra, er kjörgengir eru, og fylgi hverjum lista meðmæli að minnsta kosti 200 útvarpsnotenda. Kjörgengur er hver sá útvarpsnotandi, sem greitt hefir lögmælt gjöld samkvæmt lögum þessum, er ekki fastráðinn starfsmaður Ríkisútvarpsins og er búsettur í Reykjavík eða svo nálægt Reykjavík, að hann geti tekið þátt í störfum útvarpsráðs.

Kennslumálaráðherra ákveður í reglugerð nánar um tilhögun kosningarinnar og talningu atkvæða, enda sé fulltrúum útvarpsnotenda tryggður réttur til eftirlits með kosningunni.

Kosning þessari skal vera lokið þegar þrír mánuðir eru liðnir frá því er kosning í útvarpsráð fer fram á Alþingi, og tekur þá hið nýkjörna útvarpsráð við störfum.

Kennslumálaráðherra skipar sjöunda mann í útvarpsráð, og er hann formaður þess. Útvarpsráð velur sér ritara úr sínum hópi.

Nú koma ekki fram við kosningu í útvarpsráð af hálfu útvarpsnotenda neinir kjörlistar, og ferst kosning þá fyrir. Skipar þá kennslumálaráðherra þrjá menn í útvarpsráð af hálfu útvarpsnotenda til næstu fjögurra ára.

5. gr.

Útvarpsráðið tekur ákvarðanir um það, hversu dagskrá skuli hagað í höfuðefnum og leggur fullnaðarsamþykki á dagskrá áður en hún kemur til framkvæmda. Það setur reglur um fréttaflutning útvarpsins og aðrar þær reglur, er þurfa þykir til gæzlu þess, að við útvarpið ríki skoðanafrelsi og fyllsta óhlutdrægni gagnvart öllum flokkum og stefnum í almennum málum, atvinnustofnunum, félögum og einstökum mönnum.

Kennslumálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um störf útvarpsráðs, svo og um þóknun fyrir störf.

Útvarpsstjóri á sæti á fundum útvarpsráðs og hefir þar málfrelsi og tillögu-rétt, en ekki atkvæðisrétt. Hann getur skotið ákvörðunum útvarpsráðs, þeim er mjög varða fjárhag stofnunarinnar, undir úrskurð ráðuneytisins.

Útvarpsstjóri annast undirbúning dagskrár og hefir með höndum daglega umsjón með framkvæmd dagskrár og gæzlu þess, að settum reglum um fréttaflutning útvarpsins sé fylgt.

6. gr.

Hver sá maður, heimili eða stofnun, sem hagnýtir sér útvarp ríkisins, skal greiða til þess árlegt afnotagjald.

Ráðherra ákveður upphæð afnotagjaldsins um eitt ár í senn, að fengnum tillögum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

68 28. des. Óheimilt er hverjum manni að hagnýta sér útlarp ríkisins nema viðtæki hans hafi verið skrásett og tilkynnt skrifstofu Ríkisútlarpsins. Hvert það viðtæki, sem ekki er tilkynnt skrifstofu Ríkisútlarpsins, skal upptækt vera, og rennur andvirðið til Ríkisútlarpsins.

Heimilt er ráðherra að fela póststofum og póstaígreiðslum landsins að annast innheimtu afnotagjalda fyrir útlarp.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um hagnýtingu útlarps, gjaldskyldu útlarpsnotenda og innheimtu afnotagjaldanna. Heimilt er í reglugerð að ákveða um innsíglun útlarpsviðtækja vegna vansíla á afnotagjöldum og um dráttarvexti.

Heimilt er í reglugerð að ákveða um undanþágu blindra manna frá greiðslu afnotagjalds af útlarpi, eftir reglum, sem kennslumálaráðherra setur.

7. gr.

Útlarpsstjóri semur ár hvert fjárhagsáætlun um rekstur Ríkisútlarpsins, og skal hún send kennslumálaráðuneytinu í tæka tíð við undirbúning fjárlaga.

8. gr.

Ríkisútlarpið hefir sama rétt og landssíminn um nauðsynlegar lagnir um lönd manna, löðir og byggingar vegna starfsemi sinnar. Óheimilt er öllum að leggja svo nýjar lagnir, hvers kyns sem eru, að þær geti valðið бага eða óreglu á lögnum Ríkisútlarpsins, sem fyrir eru, eða tækjum, sem standa í sambandi við þær.

Ráðherra sker úr ágreiningi um þessi atriði.

9. gr.

Nú hafa einstakir menn, sveitarfélög eða bæjarfélög raflagnir, vélar eða tæki, hvers kyns sem eru, sem geta valðið truflunum á starfrækslu Ríkisútlarpsins, og er Ríkisútlarpinu þá heimilt að gera, á kostnað eiganda, nauðsynlegar ráðstafanir um þau tæki eða lagnir, til þess að hindra truflanir, sem af þeim geta hlotizt.

Mönnum, sem eru í þjónustu Ríkisútlarpsins þessara erinda og til eftirlits með útlarpsnotum, skal heimilt að fara tálmunarlaust um lönd manna og hús, ef nauðsyn krefur vegna starfsins, enda fari þeir ekki um hífýli manna fyrir kl. 8 að morgni né eftir kl. 10 að kvöldi.

10. gr.

Í kirkjum, leikhúsum og samkomuhúsum, skólum, veitingasölum og hvarvetna þar, sem almennar skemmtanir eru haldnar eða mannfundir, þar sem umræður fara fram, skal útlarpinu heimilt, án endurgjalds eða nokkurra kvaða, að leggja um húsið nauðsynlegar leiðslur fyrir útlarp og koma þar fyrir útlarpstækjum húseigendum að skaðlausu.

Réttur til að útlarpa því, sem fram fer í húsakynnunum, er óviðkomandi þessum ákvæðum.

11. gr.

68

28. des.

Heimilt er Ríkisútvarpinu að útvarpa án endurgjalds:

- a. Messugerðum, háskólaerindum og öðrum fræðsluerindum, sem kostuð eru eða styrkt af almannafé.
- b. Umræðum á stjórn mála fundum og öðrum almennum mannfundum.

II. KAFLI

Um einkasölu á útvarpsviðtækjum.

12. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að láta reka einkasölu á viðtækjum fyrir útvarp. Skal þá engum öðrum en ríkisstjórninni eða þeim, sem hún felur það, heimilt að flytja inn í landið viðtæki eða verzla með þau.

13. gr.

Viðtæki skal samkvæmt lögum þessum telja hvert það tæki, sem hægt er að nota til þess að taka við útvarpi, einnig tækjahluta, varahluti slíkra tækja, rafhlöður og rafgeyma, sem notaðir eru við útvarpsviðtæki.

14. gr.

Ríkissjóður leggur fram nauðsynlegt rekstrarfé til einkasölunnar. Allur verzlunarhagnaður af einkasölnni rennur til Ríkisútvarpsins.

15. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um fyrirkomulag einkasölunnar. Skal þar ákveðið meðal annars, hvaða hlutir til sendi- eða viðtækja fyrir útvarp skuli falla undir ákvæði þessara laga.

III. KAFLI

Ýms ákvæði.

16. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum frá 50—500 kr., nema þyngri refsing liggi við að lögum. Þó skulu brot gegn 12. gr. varða sektum frá 200—2000 kr.

Hvert það viðtæki eða hluti tækis, sem ólöglega er flutt inn í landið eða ætlað til sölu á óleyfilegan hátt, skal upptækt vera, og rennur andvirði þess í ríkissjóð.

Brot gegn lögum þessum skal farið með sem almenn lögreglumál.

68

28. des.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og falla um leið úr gildi lög nr. 62 19. maí 1930, um heimild handa ríkisstjórninni til ríkisrekstrar á útvarpi.

17. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Kosning þriggja manna í útvarpsráð og þriggja til vara samkvæmt 4. gr. skal fara fram á því þingi, sem samþykkir þessi lög. Fer þá um kosningu af hálfu útvarpsnotenda svo sem fyrir er mælt í 4. gr. Fellur þá jafnframt niður umboð núverandi útvarpsráðs.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 28. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

69

28. des.

L Ö G

um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 56 31. maí 1927, um skemmtanaskatt og þjóðleikhús.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skemmtanaskatt samkvæmt lögum nr. 56 31. maí 1924 skal til ársloka 1935 innheimta með 80% álagi. Þó skulu leiksýningar, hljómleikar og söng-skemmtanir innlendra manna undanþegnar álagningu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 28. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G**70**

um breyting á lögum nr. 50 31. maí 1927, um gjald af innlendum
tollvörutegundum.

28. des.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

b-liður 2. gr. laganna orðist svo:

Fyrir brjóstsykur, konfekt og súkkulaði hálftröðflutningsgjald.

Á eftir orðinu „kaffibæti“ í c-lið sömu greinar komi: $\frac{1}{3}$ aðflutningsgjalds.

d-liður sömu greinar orðist svo:

Fyrir ávaxtasafa, öl, annað en maltöl, límonaði og aðra samskonar drykki,
sem ætlaðir eru óblandaðir til drykkjar, svo og sóðavatn, $\frac{1}{3}$ aðflutningsgjalds.
Af maltöli greiðist þó aðeins $\frac{1}{6}$ aðflutningsgjalds.

2. gr.

3. gr. laganna hljóði svo:

Efnivörur til framleiðslu á innlendum tollvörutegundum skulu undan-
þegnar verðtolli.

3. gr.

6. gr. laganna hljóði svo:

Fjármálaráðherra setur reglugerð um vörugerðina, um húsrúm og útbúnað,
þar sem vörugerðin fer fram, um geymslu á tilbúnum en óafhentum vörum, um
afhendingu og sölu varanna og um bókhald vörugerðar, svo og um eftirlit til
tryggingar gjaldheimtunni. Í reglugerðinni má ákveða sektir um brot gegn henni,
þar á meðal dagsektir, svo og missi leyfisbréfs til tollvörugerðar.

Heimta má gjaldheimtumaður drengskaparvottorð vörugerðarmanns um
framtal vöru.

4. gr.

Lög nr. 42 8. sept. 1931 eru úr gildi felld.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1935.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 28. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Eysteinn Jónsson.

71

29. des.

L Ö G

um gengisviðauka.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs. náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Pétterski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt til ársloka 1935 að innheimta með 25% viðauka tolla af allskonar áfengum drykkjum (sbr. 2., 3. og 4. tölulið 1. gr. laga nr. 41 27. júní 1921), gosdrykkjum allskonar, sem ætlaðir eru óblandaðir til drykkjar, sóðavatni, tegrasi, svo og af vitagjaldi, aukatekjum ríkissjóðs, þeim, er taldar eru í lögum nr. 27 27. júní 1921, I.—VI. kafla, stimpilgjaldi samkv. lögum nr. 75 27. júní 1921 og enn fremur af verðtolti (sbr. lög nr. 47 15. júní 1926, l. nr. 5 3. apríl 1928 og l. nr. 11 2. júní 1933), þó ekki af verðtolti af vörum þeim, er greinir í lögum nr. 83 19. júní 1933 og auglýsingu nr. 106 29. júní 1933, og eigi heldur af skófatnaði, öðrum en lakk-, flos- og silkiskóm, og olíufatnaði.

Viðaukinn skal reiknaður þannig, að hver toll- og gjaldeining hækkar um 25%, og reiknast $\frac{1}{2}$ eyrir eða hærra brot sem heill eyrir, en minna broti skal sleppt.

2. gr.

Gengisviðauki sá á aukatekjum ríkissjóðs og stimpilgjaldi, er um ræðir í 1. gr., tekur þó ekki til greiðslna fyrir embættisverk, sem framkvæmd eru, eða fyrir skjöl, sem út eru gefin vegna framkvæmdar á lögum nr. 78 19. júní 1933, um Kreppulánasjóð. Rísi ágreiningur um það, hvort reikna skuli gjaldið með 25% viðauka eða ekki, sker fjármálaráðuneytið úr.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1935.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 29. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

FJÁRLÖG

fyrir árið 1935.

72

28. des.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Tekjur:

1. gr.

Árið 1935 er ætlað til, að tekjur ríkisins verði svo sem talið er í 2.—5. gr.,
og að þeirra verði aflað með tekjugreinum, sem þar eru taldar.

2. gr.

Ætlað er á, að þessir skattar og tollar nemi:

	kr.	kr.
1. Fasteignaskattur... ..	370000	2370000
2. Tekjuskattur og eignarskattur ..	1950000	
3. Lestagjald af skipum... ..	50000	
4. Aukatekjur	620000	2195000
5. Erfðafjárskattur	50000	
6. Vitagjald.	470000	
7. Leyfisbréfastgjöld	25000	
8. Stimpilgjald... ..	500000	
9. Stimpilgjald af ávísunum og kvittunum	150000	
10. Bifreiðaskattur	380000	
11. Útflutningsgjald ..	700000	4565000
12. Áfengistollur (þar á meðal óáfengt öl, áfengislaus vín, ávaxtasafi og gosdrykkir)... ..	630000	
Flyt ...	1330000	

72

28. des

	kr.	kr.
Flutt ...	1330000	4565000
13. Tóbakstollur	1380000	
14. Kaffi- og sykurtollur	900000	
15. Annað aðflutningsgjald	50000	
16. Vörutollur	1250000	
17. Verðtollur	1130000	
		6040000
18. Gjald af innlendum tollvörum		420000
19. Skemmtanaskattur		150000
20. Veitingaskattur		100000
Samtals ...		11275000

3. gr.

	kr.	kr.
A.		
Tekjur af rekstri ríkisstofnana eru áætlaðar:		
1. Rekstrarhagn. póstsjóðs	60000	
2. — landssímans	339000	
3. — áfengisverzlunar	750000	
4. — tóbakseinkasölu	600000	
5. — ríkisútvarps	61400	
6. — ríkisprentsmiðju	60000	
7. — landssmiðju	10000	
8. — Víflsstaðabús	5000	
9. — Kleppsbús	5000	
10. — Reykjabús	4000	
Samtals ...		1894400
Sundurliðun.		
1. Póstsjóður.		
I. Tekjur		673640
II. Gjöld:		
1. Laun:		
a. Eftir launalögum	100000	
Flyt ...	100000	673640

				72		28. des.
				kr.	kr.	
	Flutt ...	100000		...	673640	
b.	Póstafgreiðslumenn utan Reykjavíkur	80000				
c.	Bréfhirðingamenn	24000				
				204000		
2.	Póstflutningar			260000		
3.	Annar kostnaður:					
a.	Skrifstofukostnaður í Reykjavík, eftir reikningi	24000				
b.	Skrifstofukostnaður og aðstoð utan Reykjavíkur	30000				
c.	Húsaleiga utan Reykjavíkur á stærri pósthöfum og póstafréttum	13000				
d.	Önnur gjöld	78500				
e.	Fyrning húsa (sjá 20. gr.)... ..	4140				
				149640		
					613640	
	Fært á 3. gr. A. I. 1			...	60000	
2. Landssíminn.						
I.	Tekjur				1850000	
II.	Gjöld:					
a.	Til einkasíma í sveitum			25000		
b.	Til starfrækslu landssímanna m. m.:					
1.	Kostnaður af aðalskrifstofu landssímanna	60000				
2.	Ritsímastöðin í Reykjavík	157000				
3.	Loftskrástöðin í Reykjavík.	31000				
4.	Stuttbylgjustöð í Reykjavík... ..	45000				
5.	Bæjarsíminn í Reykjavík og Hafnarfirði	500000				
6.	Áhaldahúsið	12000				
7.	Ritsímastöðin á Akureyri	45000				
8.	Ritsímastöðin á Seyðisfirði	56000				
9.	Ritsímastöðin á Ísafirði... ..	28000				
10.	Símastöðin á Borðeyri	14000				
11.	Símastöðin í Vestmannaeyjum	25000				
	Flyt ...	973000		25000	1850000	

	kr.	kr.
Flutt ... 973000	25000	1850000
12. Símastöðin á Siglufirði ... 20000		
13. Til annara símastöðva og eftirlitsstöðva 125000		
	1118000	
Uppbót á launum greiðist eftir sömu reglum sem verið hefir, enda færast þær greiðslur á framangreinda liði viðkomandi stöðva.		
c. Eyðublöð, prentkostnaður, ritföng m. m. ...	50000	
d. Viðbót og viðhald stöðvanna ...	50000	
e. Kostnaður af ferðalögum vegna starfrækslunnar, eftir reikningi, allt að ...	10000	
f. Viðhald landssímanna... ..	200000	
g. Framhaldsgjald	23000	
h. Til kennslu handa símamönnum	2000	
i. Tillag til alþjóðaskrifstofunnar í Bern	3000	
j. Ýmis gjöld	5000	
k. Fyrning á húsum og áhöldum	25000	
		1511000
Fært á 3. gr. A. I. 2		339000
Eignabreytingar.		
Út.		
I. Afborgun af lánum L. M. Ericsson, Marconi o. fl. ...		134000
II. Til viðauka símakerfa, smærri efnis- og áhaldakaupa		35000
III. Til nýrra símalína		100000
að því tilskildu, að samkomulag náist við héruð, er hlut eiga að máli.		
Fært á 20. gr. Út I. 2. a og II. 1		269000
3. Áfengisverzlun ríkisins.		
I. Tekjur (brúttó hagnaður)		915000
II. Gjöld:		
Laun starfsmanna og vinnulaun	98500	
Útsvar og flutningsgjöld	35000	
Húsaleiga, ljós, hiti	6000	
Annar kostnaður	18000	
Fyrning á fasteign og áhöldum	7500	
		165000
Fært á 3. gr. A. I. 3		750000

		72	28. des.
		kr.	kr.
4. Tóbakseinkasalan.			
I. Tekjur (brúttóhagnaður)			785000
II. Gjöld:			
Rekstrarkostnaður	140000		
Útsvar, áætlað tap á skuldum o. fl.	45000		
			185000
Fært á 3. gr. A. I. 4			600000
5. Ríkisútvarpið.			
I. Tekjur:			
a. Afnotagjöld	250000		
b. Ágóði viðtækjaverzlunar	120000		
c. Aðrar tekjur	30000		
			400000
II. Gjöld:			
a. Starfræksla:			
1. Yfirstjórn	17200		
2. Kostnaður við dagskrá	92000		
3. Skrifstofan	18700		
4. Innheimta afnotagjalda	20000		
5. Útvarpssalur	29700		
6. Húsaleiga, ljós, hiti	25000		
7. Útvarpsstöðin á Vatnsenda	62000		
8. Til að greiða fyrir útvarpsnotum eftir ákvörðun stjórnarráðs.	10000		
9. Óviss útgjöld	10000		
	284600		
b. Vextir og endurbætur:			
1. Vextir af Marconiláni '29	4000		
2. Afborgun og vextir af Marconiláni '33 til endurbóta á stöðinni	21000		
	25000		
c. Fyrning á húsi, vélum og áhöldum	29000		
			338600
Fært á 3. gr. A. I. 5			61400

Eignabreytingar.

Út.

Afborgun af láni frá Marconifélaginu í London £ 5600
á 22,15 (fært á 20. gr. Út I. 2. b.)

B.

Tekjur af fasteignum ríkissjóðs eru taldar:

1. Eftirgjald eftir jarðeignir ríkissjóðs..
2. Arnarhvoll:
 - a. Tekjur
 - b. Gjöld:
 1. Vextir (6,2% af 350000) 21700
 2. Ýmiskonar rekstrarkostnaður 30000
 3. Fyrning hússins (sjá 20. gr.) 3650

Samtals ...

kr.

kr.

124040

60000

55350

20000

4650

24650

4. gr.

Tekjur af bönkum og vaxtatekjur eru áætlaðar:

1. Vextir af bankavaxtabréfum, keyptum samkvæmt
lögum nr. 14 9. júlí 1909
2. Vextir af stofnfé Landsbankans, 6% af 3 millj.
3. Vextir af veðd.bréfum Búnaðarbankans, 6% af 1430000
4. Aðrir vextir... ..

Samtals ...

kr.

kr.

16000

180000

85800

237140

518940

5. gr.

Óvissar tekjur eru taldar 50000 kr.

II. KAFLI.

Gjöld:

72

28. des.

6. gr.

Árið 1935 eru veittar til gjalda fjárhæðir þær, sem tilgreindar eru í 7.—19. gr.

7. gr.

Vextir af lánum ríkissjóðs eru taldir:

Vextir:

	kr.	kr.
1. Innlend lán		179693
2. Dönsk lán, d. kr. 97990 á 100.00		97990
3. Ensk lán, £ 43793 - 10 - 0 á 22.15		969893
4. Vextir af lausaskuldum		300000
Samtals ...		1547576

8. gr.

	kr.	kr.
Borðfé Hans Hátignar konungsins		60000

9. gr.

Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar ríkisreikninga er greitt:

	kr.	kr.
1. Til alþingiskostnaðar		245000
2. Til yfirskoðunar ríkisreikninga		3750
3. Fyrning á alþingishúsi (sjá 20. gr.)		2170
Samtals ...		250920

Til ríkisstjórnarinnar er veitt:

	kr.	kr.
I. Ráðuneytið, ríkisféhirðir o. fl.		
1. Til ráðherra:		
a. Laun... .. 30000		
b. Til risnu 6000		
	36000	
2. Til utanferða ráðherra.. .. 6000	6000	
3. Laun starfsmanna stjórnarráðsins 85000	85000	
4. Annar kostnaður 50000	50000	
5. Fyrir að gegna ríkisféhirðisstörfum 35000	35000	
Par af 1000 kr. persónuleg launabót til núverandi ríkisbókara.		
6. Pappír, prentun og hefting ríkisreikninga 4000	4000	
7. Til þess að gefa út stjórnartíðindi:		
a. Þóknun fyrir ritstjórn tíðindanna o. fl. 700		
b. Til pappírs og prentunar 20000		
c. Til kostnaðar af sendingu með póstum 1000		
	21700	
8. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu og ráðherrabústaðnum og til hitunar og lýsingar hans 10000	10000	
9. Fyrning á stjórnarráðshúsi og ráðherrabústað (sjá 20. gr.) 2046	2046	
		249746
II. Hagstofan		
1. Laun 10600	10600	
2. Pappír, prentun og hefting hagskýrslna 14000	14000	
3. Prentun eyðublaða. 2500	2500	
4. Húsaleiga, hiti og ljós m. m. 5000	5000	
5. Aðstoðar- og skrifstofukostnaður 23000	23000	
		55100
III. Utanríkismál o. fl.		
1. Til sendiráðs í Kaupmannahöfn:		
a. Laun sendiherra 20000		
b. Húsaleiga... .. 6000		
c. Kostnaður við embættið 20000		
d. Til skrifstofuhalds... .. 20000		
	66000	
Flyt ...	66000	304846

72
28. des.

	kr.	kr.
Flutt ...	66000	304846
2. Til meðferðar utanríkismála	12000	
3. Ríkisraðskostnaður	4000	
4. Kostnaður af sambandslaganefnd	6000	
5. — vegna samninga við erlend ríki	15000	
		103000
Samtals ...		407846

11. gr.

Til dómgæzlu, lögreglustjórnar o. fl. er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Dómgæzla og lögreglustjórn.		
1. Hæstiréttur:		
a. Laun.	26000	
b. Annar kostnaður	5000	
Núverandi ritari gegni ritarastörfum endurgjalds- laust meðan hann tekur fulltrúalaun.		31000
2. Laun bæjarfógeta, sýslumanna og lögreglustjóra..		124600
3. Laun hreppstjóra..		22000
4. Skrifstofukostnaður lögmannsins í Reykjavík:		
a. Laun 3 fulltrúa og 2 skrifara	23000	
b. Húsaleiga, hiti, ljós og ræsting	4860	
c. Ýmis gjöld	6500	
d. Til samningar spjaldskrár yfir afsals- og veð- málábækur	500	
		34860
5. Skrifstofukostnaður tollstjórans í Reykjavík:		
a. Laun 5 skrifara	22000	
b. Laun 6 tollritara... ..	30000	
c. Aðstoð	10000	
d. Húsaleiga, ljós og hiti	8400	
Flyt ...	70400	212460

	kr.	kr.
Flutt ...	70400	212460
e. Innheimtukostnaður	20000	
f. Ýmis gjöld	14000	
		104400
6. Skrifstofukostnaður lögreglustjórans í Reykjavík:		
a. Laun 2 fulltrúa og 5 skrifara	25000	
b. Húsaleiga, ljós og hiti	8800	
c. Ýmis gjöld	6000	
		39800
7. Toll- og löggæzla		120000
8. Skrifstofukostnaður sýslumanna og bæjarfógeta		112100
9. Til landhelgisgæzlu		350000
Par af til landhelgissjóðs 20000 kr.		
10. Til hegningarhússins í Reykjavík og viðhaldskostnaður fangelsa		14000
(Par af fyrning kr. 1770, sjá 20. gr.).		
11. Til vinnuhælisins í Litla-Hrauni		40000
(Par af fyrning kr. 5300, sjá 20. gr.).		
12. Sakamálaakostnaður og lögreglumála		50000
13. Borgun til sjóðómsmanna		2000
14. Borgun til setu- og varadómara		10000
15. Til endurskoðunar réttarfarslöggjafarinnar		3000
16. Kostnaður við löggildingu vogar- og mælitækja, samkv. l. nr. 13 1924		5500
17. Kostnaður við barnavernd, samkv. l. nr. 43 1932 ...		1000
18. Laun sáttasemjara í vinnudeilum, sbr. l. nr. 55 1925		1500
Samtals A. ...		1065760
B.		
Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur.		
1. Burðareyrir og embættisskeyti:		
a. Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbréf	45000	
b. Fyrir embættisskeyti	55000	
		100000
2. Brunaábyrgðar- og fasteignagjald nokkurra ríkisfasteigna		25000
Flyt ...		125000

	kr.	kr.	72 28. des.
Flutt ...		125000	
3. Til embættiseftirlitsferða		6000	
4. Gjöld til yfirskattanefnda, skattstofu Reykjavíkur og fyrir skattvirðingar		60000	
5. Til ríkisskattanefndar		10000	
6. Eyðublöð, bókband, auglýsingar o. fl.		30000	
Samtals B. ...		231000	

12. gr.

Til læknaskipunar og heilbrigðismála er veitt:

	kr.	kr.
1. Laun		212400
2. Til skrifstofukostnaðar landlæknis, eftir reikningi ...		6000
3. Styrkur til læknisvitjana handa sveitum, sem eiga sérstaklega erfða læknissókn		7850
Styrkurinn skiptist þannig: 1. Til Kolbeinsstaða-, Eyja- og Miklaholtshreppa í Hnappadalssýslu, 200 kr. til hvers, 600 kr. — 2. Til Staðarsveitar 200 kr. — 3. Til Breiðavíkurhrepps 300 kr. — 4. Til Bæjarhrepps 300 kr. — 5. Til Örfæinga 400 kr. — 6. Til Þingvallahrepps 200 kr. — 7. Til Grimseyinga 400 kr. — 8. Til Suðureyrarhrepps 200 kr. — 9. Til Klofnings- og Skarðshreppa og Fellsstrandahrepps utan Kjarlaksstaðaár 300 kr. — 10. Til Holts- og Haganeshreppa 300 kr. — 11. Til Breiðdalshrepps 300 kr. — 12. Til Eyrarsveitar 200 kr. — 13. Til Flateyjarhrepps í Þingeyjarsýslu 200 kr. — 14. Til Selvogshrepps 150 kr. — 15. Til Vestur- og Austur-Eyjafjallahreppa 200 kr. — 16. Til Sléttu-, Grunnavíkur- og Snæfjallahreppa, 300 kr. til hvers, 900 kr. — 17. Til Borgarfjarðahrepps í Norður-Múlasýslu 300 kr. — 18. Til Rauðasands- og Barðastrandahreppa, 150 kr. til hvors, og til Múlahrepps 250 kr., 550 kr. —		
Flyt ...		226250

	kr.	kr.
Flutt ...		226250
19. Til Fjallahrepps í Norður-Pingeyjarsýslu og Jökuldalshrepps í Norður-Múlasýslu, vegna byggðar í Möðrudalsheiði og Jökuldalsheiði, 200 kr. til hvors, 400 kr. — 20. Til Árneshrepps í Strandasýslu 600 kr., sé héraðið læknilaust. — 21. Til Nauteyrarhrepps 300 kr. 22. Til Reykjarfjarðarhrepps 150 kr. — 23. Til Loðmundarfjarðarhrepps 150 kr. — 24. Til Álftveringa 250 kr.		
4. Til lækni í Reykjavík, er skylt sé að gegna sjúkravítjunum í Kjós, Kjalarnesi, Mosfellssveit, Pingvallasveit og Reykjavíkurbéraði, utan kaupstaðarins, og fara eftir taxa héraðslækna		1200
5. Til augnlækningaferða skv. l. nr. 12 1934		2400
6. Styrkur til tannlækni Vilhelms Bernhöfts í Reykjavík		800
7. Styrkur til háls-, nef- og eyrnalækni Ólafs Þorsteinssonar í Reykjavík		800
Styrkurinn til augnlækni í Reykjavík og læknanna Vilhelms Bernhöfts og Ólafs Þorsteinssonar er bundinn því skilyrði, að þeir, hver um sig, segi stúdentum í læknadeild háskólans til í sinni sérfræði og veiti fátæku fólki ókeypis læknishjálp á tilteknum stað, ekki sjaldnar en 4 sinnum á mánuði, og gefi skýrslu um það.		
8. Til ríðisjóðs Íslands, styrkur til ríðislækninga		2000
9. Til styrktar lækni til að nema lyfjafræði, gegn að minnsta kosti 1000 kr. framlagi annarsstaðar að, önnur greiðsla af þremur		2000
10. Til utanferða héraðslækna		3000
11. Til tveggja lækna eða læknakandidata til að nema geðveikrafræði erlendis		3000
12. Landsspítalinn:		
Rekstrarkostnaður		102000
Sá kostnaður sundurliðast þannig:		
A. Laun lækna	42000	
B. Annar kostnaður:		
1. Laun starfsfólks	90000	
2. Fæði	88000	
3. Þvottur og ræsting	40000	
Flyt ...	218000	42000
		343450

						kr.	kr.	72 28. des.
				Flutt ...	218000	42000	343450	
				4. Lyf og umbúðir ...	20000			
				5. Ljós og hiti ...	26500			
				6. Viðhald og umbætur ...	25000			
				7. Skattar ...	6000			
				8. Röntgenfilmur og áhöld ...	27000			
				9. Ýmis gjöld ..	12500			
				10. Fyrning húsa og áhalda ...	36500			
						371500		
C.	Til ljósmæðra- og hjúkrunarkvennadeildar, þar í			fæði ljósmæðranema ...		9500		
						423000		
				Par frá dregst:				
				1. Daggjöld sjúklinga...	255000			
				2. Tekjur af röntgendeild ...	50000			
				3. Skurðstofugjald o. fl. ...	16000			
						321000		
				Mismunur ...		102000		
13.	Holdsvæikraspítalinn ...						57782	
	Sá kostnaður sundurliðast þannig:							
A.	Laun lækna...					3600		
B.	Annar kostnaður:							
	1. Laun starfsmanna...				10500			
	2. Viðurværi 30 manna ...				12000			
	3. Klæðnaður ...				1200			
	4. Lyf og sáraumbúðir ...				1500			
	5. Ljós og hiti ...				9000			
	6. Húsbúnaður og áhöld...				1500			
	7. Viðhald á húsum...				6500			
	8. Þvottur og ræsting..				1000			
	9. Flutningskostnaður ...				1000			
	10. Greffrunarkostnaður ...				500			
	11. Skemmtanir ...				500			
	12. Skattar o. fl. ...				3500			
				Flyt ...	48700	3600	401232	

		kr.	kr.
	Flutt ...	48700	
13. Ýmisleg gjöld	1000	3600	401232
14. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)...	4482		
		54182	
		57782	
14. Geðveikrahælið á Kleppi:			
I. Gamli spítalinn			49064
Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
A. Laun læknis		5000	
B. Önnur gjöld:			
1. Kaup fastra starfsmanna	16500		
2. Kaup daglaunamanna	800		
3. Matvæli	30000		
4. Fatnaður	5000		
5. Lyf og sáraumbúðir	500		
6. Ljós og hiti	9500		
7. Viðhald og áhöld	6000		
8. Þvottur og ræsting... ..	4000		
9. Flutningskostnaður... ..	2000		
10. Skemmtanir	500		
11. Skattar m. m.... ..	2200		
12. Óviss gjöld	2000		
13. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)	3064		
		82064	
		87064	
Þar frá dragast þessar tekjur:			
Meðgjöf með sjúklingum		38000	
	Mismunur ...	49064	
II. Nýi spítalinn			79855
Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
A. Laun læknis		5000	
	Flyt ...	5000	530151

					kr.	kr.	72 28. des.
B. Önnur gjöld:							
				Flutt ...	5000	530151	
1.	Kaup	fasta	starfsmanna		32500		
2.	Kaup	daglaunamanna		1500			
3.	Matvæli		46000				
4.	Fatnaður		7500				
5.	Lyf og sáraumbúðir		1500				
6.	Ljós og hiti		12000				
7.	Viðhald og áhöld		7000				
8.	Þvottur og ræsting		9500				
9.	Flutningskostnaður		3000				
10.	Skattar og tryggingar		3500				
11.	Skemmtanir		500				
12.	Óviss útgjöld		2500				
13.	Fyrning húsa (sjá 20. gr.)		3355				
					130355		
Par frá dregst:					135355		
Innborgað frá sjúklingum					55500		
Mismunur					79855		
15.	Heilsuhælið á Vífilsstöðum						2025
Sá kostnaður sundurliðast þannig:							
A.	Laun yfirlæknis				5000		
B.	Laun aðstoðarlæknis				6000		
C. Önnur gjöld:							
1.	Kaup starfsmanna		48000				
2.	Viðurværi		100000				
3.	Lyf og hjúkrunargögn		10000				
4.	Ljós og hiti		20000				
5.	Þvottur og ræsting		20000				
6.	Viðhald húsa		10000				
7.	Viðhald véla		8000				
8.	Húsbúnaður og áhöld		15000				
9.	Flutningskostnaður		6000				
Flyt					237000	11000	532176

72

28. des.

		kr.	kr.
	Flutt ...	237000	
10. Óviss gjöld	8000	11000	532176
11. Fyrning á húsum (sjá 20. gr.) ...	3350		
		248350	
Par frá dragast þessar tekjur:		259350	
Meðgjöf með 140 sjúklingum, 4,75 kr. á dag	242725		
Meðgjöf með 10 börnum, 4 kr. á dag ...	14600	257325	
	Mismunur ...	2025	
16. Heilsuhælið á Reykjum í Ölfusi:			
Rekstrarkostnaður			1100
Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
A. Laun læknis og annars starfsfólks		13000	
B. Annar kostnaður:			
1. Fæði... ..	21000		
2. Lyf og hjúkrunargögn	1500		
3. Ljós	1000		
4. Þvottur og ræsting... ..	1500		
5. Viðhald húsa og áhalda	2500		
6. Flutningur og símakostnaður	2000		
7. Óviss gjöld	2000		
8. Fyrning húsa	1600		
		33100	
Par frá dregst:		46100	
Daggjald sjúklinga 10000 legud., 4,50 kr. á dag		45000	
	Mismunur ...	1100	
17. Heilsuhælið í Kristnesi:			
Rekstrarkostnaður			395
Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
A. Laun læknis og aðstoð		7000	
	Flyt ...	7000	533671

				72
		kr.	kr.	28. des.
	Flutt ...	7000	533671	
B. Annar kostnaður:				
1.	Laun starfsfólks 25000			
2.	Fæði... .. 45000			
3.	Lyf og hjúkrunargögn... .. 5300			
4.	Ljós og hiti 12000			
5.	Pvottur og ræsting... .. 3500			
6.	Viðhald húsa og véla 6000			
7.	Viðhald læknistækja 1000			
8.	Húsbúnaður og áhöld... .. 6500			
9.	Flutningskostnaður 4500			
10.	Ýmis gjöld 5800			
11.	Fyrning húsa og áhalda 8370			
		122970		
		129970		
Hér frá dregst:				
Daggjald 71 sjúklinga, 5 kr. á dag		129575		
	Mismunur ...	395		
18. Önnur gjöld:				
a.	Styrkur til sjúkrahúsa og sjúkraskýla, allt að ...	15000		
Sjúkrahús og sjúkraskýli, sem styrksins vilja verða aðnjótandi, sendi umsóknir um hann fyrir 1. október, enda fylgi umsóknunum rekstrarreikningar, gerðir eftir fyrirmælum heilbrigðisstjórnarinnar.				
Styrkuppphæðirnar miðast við fjölda legudaga, enda fari tekjur þær, sem sjúkrahúsið eða sjúkraskýlið hefir af hverjum sjúklingi á legudag, að viðbættum styrknum fyrir hvern legudag, ekki fram úr þeirri upphæð, sem talið getur sanngjarnt kostnaðarverð á hverjum stað, miðað við sjúkrahúsrekstur í landinu yfirleitt. Það er og skilyrði fyrir styrkveitingu, að sjúklingar þeir, sem ríkissjóður greiðir sjúkrahúsunum eða sjúkraskýlunum fyrir, njóti sömu kjara sem innanhéraðssjúklingar.				
	Flyt ...	15000	533671	

	kr.	kr.
Flutt ...	15000	533671
b. Til sjúkrahúsbyggingar í Reyðarfjarðarhéraði, gegn tvöföldu framlagi annarsstaðar að, 1. greiðsla af premur (endurveiting)	10000	
Fari svo, að ekki verði hægt að byrja á byggingunni á árinu 1935, vegna þess að framlag komi ekki á móti ríkisstyrknum, er ríkisstjórninni heimilt að leggja fram þessa upphæð til byggingar sjúkraskýlis á Austfjörðum, gegn tvöföldu framlagi annarsstaðar að.		
c. Styrkur til að reisa læknisbústaði og sjúkraskýli... Par af lokaveiting til sjúkraskýlis í Búðardal 1500 kr.	20000	
d. Styrkur til greiðslu vaxta af skuldum vegna læknisbústaða í Ögurhéraði, Reykhólahéraði og Grímsneshéraði, 1200 kr. til hvers	3600	
e. Styrkur til fávita, er dvelja á hælum	5000	
f. Bólusetningarkostnaður	3500	
g. Gjöld samkv. 13. gr. í lögum 16. nóv. 1907, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma	11000	
h. Gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóv. 1902, um varnir gegn því, að næmir sjúkd. berist til Íslands	2000	
i. Gjöld samkv. lögum nr. 16 1923, um varnir gegn kynsjúkdómum	30000	
j. Kostnaður við heilbrigðiseftirlit lækna með alþýðuskólum	2000	
k. Til hjálparstöðvar hjúkrunarfélagsins Líknar, gegn a. m. k. jafnmiklu frá bæjarsjóði Reykjavíkur ...	6000	
l. Til hjálparstöðvar Rauðakrossdeildar Akureyrar fyrir berklaveika, gegn jafnmiklu frá bæjarsjóði Akureyrar	500	
m. Til Rauðakross Íslands, til sjúkraskýlis sjómanna í Sandgerði	3500	
n. Styrkur til Súgfirðinga til að hafa lærða hjúkrunarkonu	1000	
o. Til styrktar mönnum, er þurfa að fá sér gervilimi	4000	
p. Viðbótarlaun yfirsetukonu í Grímsey, gegn jafnmikilli launabót annarsstaðar að	300	
Flyt ...	117400	533671

	kr.	kr.	72 28. des.
Flutt ...	117400	533671	
q. Til Halldórs Arnórssonar umbúðasmiðs	2000		
r. Til Páls Sigurðssonar fyrrv. héraðslæknis, biðlaun	1800		
s. Til ýmsra sjúklinga, eftir úthlutun landlæknis ...	1500		
		122700	
19. Hluti rikissjóðs af launum ljósmæðra		65000	
Samtals ...		721371	

13. gr.

Til samgöngumála er veitt:

	kr.	kr.
A. Vegamál.		
I. Stjórn og undirbúningur vegagerða :		
1. Laun vegamálastjóra... ..	6000	
2. Laun aðstoðarverkfræðings	5400	
3. Ferðakostnaður þeirra og fæðispeningar, eftir reikningi	6000	
4. Til aðstoðarmanna og mælinga	20000	
5. Skrifstofukostnaður	15000	
		52400
II. Þjóðvegir.		
a. Til nýrra akvega:		
1. Kjósarvegur	10000	
2. Andakilsvegur	5000	
3. Mýravegur	6000	
4. Stykkishólmsvegur	5000	
5. Vegur milli Ólafsvíkur og Fossár ...	5000	
6. Suðurdalavegur	4000	
7. Geiradalsvegur	4000	
8. Kollafjarðarvegur	5000	
9. Holtavörðuhéiðarvegur	70000	
10. Saurbæjarvegur	5000	
Flyt ...	119000	52400

		kr.	kr.
	Flutt ...	119000	...
			52400
11.	Hrútafjarðarvegur við Hrútatungu ...	3000	
12.	Bitruvegur	6000	
13.	Viðidalssvegur	3000	
14.	Patreksfjarðarvegur á leiðis til Bíldudals	6000	
15.	Breiðadalssheiðarvegur... ..	15000	
16.	Blönduhlíðarvegur	10000	
17.	Hofsósvegur	10000	
18.	Fljótavegur	5000	
19.	Siglufjarðarskarð	15000	
20.	Öxnadalssvegur	6000	
21.	Ljósavatnsskarðsvegur	10000	
22.	Kópaskersvegur	3000	
23.	Raufarhafnarvegur	3000	
24.	Pistilfjarðarvegur	9000	
25.	Bakkafjarðarvegur	3000	
26.	Vopnafjarðarvegur	5000	
27.	Úthéraðsvegur	20000	
28.	Fjarðarheiðarvegur	15000	
29.	Jökulsárhlíðarvegur	3000	
30.	Skriðdalssvegur	5000	
31.	Norðfjarðarvegur	20000	
32.	Fáskrúðsfjarðarvegur frá Reyðarfirði	4000	
33.	Breiðdalssvegur	6000	
34.	Lónssheiðarvegur	5000	
35.	Suðursveitarvegur	5000	
36.	Síðuvegur	5000	
37.	Mýrdalssvegur	7000	
38.	Eyjafjallavegur	7000	
39.	Landmannavegur	3500	
40.	Gnúpverjahreppsvegur	5000	
41.	Hrunamannahreppsvegur	10000	
42.	Sogsvegur (samkv. l. um virkjun Sogsins)	50000	
		401500	
b.	Viðhald og umbætur	550000	
			951500
	Flyt ...	...	1003900

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...		1003900	
III.	Til brúargerða		100000	
IV.	Fjallvegir		30000	
V.	1. Til áhalda	15000		
	2. Til bókasafns verkamanna	300		
	3. Til fyrrverandi vegaverkstjóra, eftir tillögum vegamálastjóra	1000		
			16300	
VI.	Til sýsluvega:			
	1. Tillög til akfærra sýsluvega, allt að gegn að minnsta kosti jafnmiklu tillagi annars- staðar að og öðrum þeim skilyrðum, sem at- vinnumálaráðherra setur.	10000		
	2. Tillag til akfærra sýsluvega, af bifreiðaskatti ...	30000		
	3. Til sýsluvegasjóða eftir lögum nr. 10 1923	100000		
			140000	
VII.	Til malbikunar á vegum í kaupstöðum og verzlunar- stöðum, af bifreiðaskatti		30000	
VIII.	Til dragferjubalds:			
	1. Á Lagarfljóti	300		
	2. - Skjálfandafljóti	300		
	3. - Blöndu	300		
			900	
IX.	Til ferju á Hrosshyl í Þjórsá		250	
X.	Styrkur til þess að halda uppi vetrarflutningum:			
	a. Hellisheiði	5000		
	b. Holtavörðuheiði	1000		
			6000	
XI.	Styrkur til að halda uppi byggð og gistingu handa ferðamönnum Atvinnumálaráðuneytið veitir styrkinn ábúendum á afskekktum bæjum í þjóðbraut.		3500	
XII.	Iðgjöld til slysatryggingar verkamanna samkv. lög- um nr. 44 27. júní 1925		10000	
XIII.	Fyrning áhaldahússins (sjá 20. gr.)		552	
	Samtals A. ...		1341402	

	kr.	kr.
B.		
Samgöngur á sjó.		
1. Til strandferða:		
a. Ríkissjóðs	400000	
enda verði launagreiðsla til yfirmanna skipanna í samræmi við launagreiðslur eftir lögum nr. 63 7. maí 1928, að því leyti, sem við verður komið og við á. (Par af fyrning kr. 50000, sjá 20. gr.).		
b. Eimskipafélags Íslands	200000	
enda haldi félagið uppi siglingum í sama horfi og áður og með eigi minni skipastól, ef efnahagur þess leyfir.		
c. H/f Skafftellingis	24000	
d. Til h/f Skallagríms	10000	
		634000
2. Til bátaferða á flóum, fjörðum og vötnum... ..		82000
Skipaútgerð ríkisins hefir yfirumsjón með ferðum flóabáta, sem fara eftir fastri áætlun. Skilyrði fyrir greiðslu styrksins er, að fyrir liggi efnahags- og rekstrarreikningur 1934 frá útgerð þessara báta, ef styrkupp- hæð til þeirra það ár hefir numið yfir 1000 kr. Ferða- áætlun 1935 og flutningagjaldskrá sé samþykkt af skipaútgerð ríkisins og reikningar ársins sendir henni, enda athugi hún, hversu rik sé þörf á ferðum hvers þess báts, er styrks nýtur úr ríkissjóði.		
Samtals B. ...		716000
C.		
Vitamál og hafnargerðir.		
I. Stjórn og undirbúningur vita- og hafnarmála:		
1. Laun vitamálastjóra	6000	
Hann sé umsjónarmaður vitamála og hafnargerða og ókeypis ráðunautur landsstjórnar, héraðsstjórna og bæja í öllu því, er varðar vitamál og hafna.		
2. Laun aðstoðarverkfræðings	5400	
3. Húsaleiga, ljós og hiti	6300	
Flyt ...	17700	

	kr.	kr.	72 28. des.
Flutt ...	17700		
4. Til skrifstofuhalds, eftir reikningi	8000		
5. Ferðakostnaður og fæðispeningar, eftir reikningi	2500		
6. Til aðstoðarmanna og mælinga	3000		
		31200	
II. Laun vitavarða..		28000	
III. Rekstrarkostnaður vitanna		135000	
IV. Sjómerki, þar með talið viðhald sælubúsa		8000	
V. Til áhaldakaupa		4000	
VI. Ýmislegt		20000	
VII. Til hafnargerða:			
1. á Akranesi	25000		
2. - Húsavík	25000		
3. - Skagatrönd	18000		
4. - Ísafirði	5000		
5. - Sauðárkróki	25000		
6. - Hornafirði	10000		
		108000	
VIII. Til bryggjugerða og lendingarbóta, allt að $\frac{1}{3}$ kostnaðar, gegn $\frac{2}{3}$ annarsstaðar að, enda sé það fé fyrir hendi og stjórnarráðið samþykki áætlun, og sé verkið framkvæmt undir eftirliti vitamálastjóra ...		39000	
Þar af 8000 kr. til sjóvarnargarðs á Eyrarbakka samkv. l. nr. 45 8. sept. 1931.			
IX. Til öldubrjóts austur af Siglufjarðareyri, gegn tvöföldu tillagi frá hafnarsjóði Siglufjarðar.			
Fyrsta greiðsla af fjórum		50000	
X. Til sjóvarnargarðs á Flateyri		2500	
XI. Til Vestmannaeyjahafnar:			
Styrkur til kaupa á dýpkunarskipi		20000	
XII. Til sjómælinga		10000	
XIII. Fyrning (sjá 20. gr.),		80000	
Samtals C. ...		535700	

Til kirkju- og kennslumála er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Kirkjumál.		
a. Biskupsdæmið:		
1. Laun biskups	7000	10000
2. Skrifstofukostnaður, eftir reikningi	3000	
b. Önnur gjöld:		
1. Til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.	300	348420
2. Hluti ríkissjóðs af lífeyrisgjaldi presta samkvæmt lögum nr. 49 1907	120	
3. Viðbót við eftirlaun þau, er fátækir uppgjafaprestar og prestsekkjur njóta samkvæmt lögum	8000	
4. Framlag til prestlaunasjóðs... .. Stjórninni er heimilt að greiða síra Einari Thorlacius í Saurbæ 1000 kr. úr prestlaunasjóði fyrir að vinna að undirbúningi og fjársöfnun til Hallgrímskirkju.	260000	
5. Til dómkirkjuprestsins í Reykjavík, fyrir skýrslugerðir	1000	
6. Embættiskostnaður presta	65000	
7. Til húsabóta á prestssetrum	12000	
8. Kostnaður við kirkjuráð, samkv. lögum nr. 21 1931	500	
9. Til að endurreisa kirkju Brettingsstaðasóknar ...	1500	
Samtals A. ...	...	358420
B.		
Kennslumál.		
I. Háskólinn:		
a. Laun Par af til kennslu í lífeðlisfræði og lyfjafræði 4500 kr.	91000	
b. Til kennslu í réttarlæknisfræði	400	
c. Til kennslu í söng	800	
d. Til kennslu í bókhaldi	400	
Flyt ...	92600	

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...	92600		
e.	Námsstyrkur	15000		
f.	Húsaleigustyrkur	9000		
g.	Rekstrarstyrkur til rannsóknarstofu háskólans	15000		
h.	Rekstrarstyrkur til rannsóknarstofu í lífeðlis- og líffærafræði	1000		
i.	Til kennsluáhalda læknadeildar	800		
j.	Til kennslu í efnafræði	1600		
k.	Hiti, ljós, ræsting og vélgæzla	4000		
l.	Önnur gjöld:			
1.	Til ritara og dyravarðar 4000 auk hlunninda, er dyravörður hefir áður notið.			
2.	Ýmis gjöld 5000			
		9000		
m.	Ferðastyrkur vegna stúdentaskipta	750		
n.	Til stúdentaráðs Háskóla Íslands, til þess að starfrækja leiðbeiningaskrifstofu	800		
o.	Til sendikennara í þýzku	1000		
p.	Til sendikennara í frakknesku	1000		
r.	Til sendikennara í ensku	1000		
s.	Fyrning á Kirkjustræti 12 (sjá 20. gr.)	188		
			152738	
II	Námsstyrkur erlendis:			
a.	Til íslenzkra stúdenta í erlendum háskólum ...	24000		
b.	Námsstyrkur samkvæmt ákvörðun menntamálaráðs	16000		
	Styrkinn má veita konum sem körlum til hvers þess náms, er menntamálaráðið telur nauðsyn að styrkja.		40000	
III.	Fræðslumálastjórnin:			
1.	Laun fræðslumálastjóra	7000		
2.	Til eftirlitsferða, eftir reikningi, allt að	800		
3.	Skrifstofukostnaður, eftir reikningi	10000		
			17800	
	Flyt	...	210538	

		kr.	kr.
IV. Menntaskólinn almenni:			
	Flutt ...		210538
a. Laun		61500	
b. Önnur gjöld:			
1. Til bókasafns skólans	800		
2. Til eldiviðar, ljósa og ræstingar ...	9000		
3. Til viðhalds	4000		
4. Til stundakennslu og til prófdóm- enda, allt að	9000		
5. Húsaleigustyrkur handa 15 læri- sveinum, 75 kr. handa hverjum ...	1125		
6. Námsstyrkur	2800		
7. Læknisþóknun	400		
8. Til kennslutækja	1000		
9. Ýmisleg gjöld	3500		
10. Til verðlaunabóka	200		
11. Vegna kostnaðar við skólastjórn ...	2000		
12. Til bókasafnsins íþöku	200		
13. Fyrning (sjá 20. gr.)	3540		
		37565	99065
Húsaleigustyrk og námsstyrk má aðeins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum. Húsaleigustyrkur sé venjulega aðeins veittur utanbæjarmönnum, og að námsstyrk gangi utanbæjarmenn fyrir innanbæjarmönnum, að öðru jöfnu.			
V. Menntaskólinn á Akureyri:			
a. Laun		40600	
b. Önnur gjöld:			
1. Til aukakennara og stundakennslu	21000		
2. Vegna kostnaðar við skólastjórn ...	2000		
3. Til bóka og kennsluáhalda	1200		
4. Til eldiviðar og ljósa	10000		
5. Námsstyrkur	1000		
Utanbæjarnemendur gangi að styrk fyrir innanbæjarnemendum, að öðru jöfnu.			
6. Til dyravörzlu	2000		
Flyt ...	37200	40600	309603

				kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...	37200		40600	309603	
7.	Til viðhalds og endurbóta ...	10000				
8.	Til ýmislegra gjalda ...	5000				
9.	Til verðlaunabóka ...	200				
10.	Fyrning (sjá 20. gr.) ...	3160		55560	96160	
VI. Kennaraskólinn:						
a.	Laun ..			16600		
b.	Önnur gjöld:					
1.	Stundakennsla ...	4000				
2.	Eldiviður og ljós ...	3000				
3.	Bókakaup og áhöld...	700				
4.	Námsstyrkur ...	2500				
	Utanbæjarnemendur gangi að styrk fyrir innanbæjarnemendum, að öðru jöfnu.					
5.	Til viðhalds ...	1000				
6.	Ýmisleg gjöld ...	3500				
7.	Fyrning (sjá 20. gr.) ...	1090		15790	32390	
VII. Stýrimannaskólinn:						
a.	Laun ..			12300		
b.	Önnur gjöld:					
1.	Til stundakennslu ...	2000				
2.	Til eldiviðar og ljósa ...	1800				
3.	Til Sveinbjarnar Egilson, til fyrirlestra ...	300				
4.	Ýmisleg gjöld ...	3000				
5.	Fyrning (sjá 20. gr.) ...	700		7800	20100	
VIII. Vélstjóráskólinn:						
a.	Laun ..			8100		
b.	Önnur gjöld:					
1.	Til stundakennslu ...	3000				
2.	Húsnæði ...	3800				
	Flyt ...	6800		8100	458253	

		kr.	kr.
	Flutt ...	6800	
3. Ljós og hiti	1200	8100	458253
4. Til prófhalda	850		
5. Ýmis gjöld	650		
6. Til stofnunar rafmagnsdeildar ...	4000		
		13500	
			21600
IX. Bændakennsla:			
1. Til bændaskólans á Hólum:			
a. Laun	9500		
b. Til smíða-, leikfimi- og dráttlistar- kennslu	1450		
c. Önnur gjöld:			
1. Til verklegs náms	2000		
2. Til kennsluáhalda	600		
3. Til eldiviðar og ljósa	3500		
4. Ýmisleg gjöld	3000		
	9100		
d. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)	1034	21084	
2. Til bændaskólans á Hvanneyri:			
a. Laun	9000		
b. Til smíða- og leikfimikennslu	1300		
c. Önnur gjöld:			
1. Til verklegs náms	3500		
2. Til kennsluáhalda	500		
3. Til eldiviðar og ljósa	5000		
4. Ýmisleg gjöld	2500		
	11500		
d. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)	1790	23590	
			44674
Styrkurinn til verklegs náms í bændaskólunum á Hólum og Hvanneyri veitist nemendum, sem stunda verknám samkvæmt samningi, eigi skemur en 8 vikur á ári, og skila skólunum dagbókum um vinnubrögðin yfir námstím-			
	Flyt ...		524527

	kr.	kr.	72 28. des.
Flutt ...		524527	
ann, enda sjái skólastjóri nemendum fyrir ókeypis fæði og kennslu. Nemi styrkurinn aldrei hærri upphæð á hvern nemanda en 18 kr. fyrir hverja viku námstímans.			
Styrkiinn má aðeins greiða eftir á, samkvæmt skýrslu um námið, og sé í henni getið, hve háan vikustyrk hver nemandi skal fá.			
X. Iðnfræðsla:			
a. Til iðnaðarmannafélagsins í Reykjavík, til þess að reka iðnskóla í Reykjavík, undir yfirumsjón landsstjórnarinnar	6500		
b. Til iðnaðarmannafélagsins á Akureyri, til kvöldskólalahalds	2000		
c. Til iðnaðarmannafélagsins á Ísafirði, til skólalahalds	1500		
d. Til iðnaðarmannafélagsins í Hafnarfirði, til kvöldskólalahalds	1700		
e. Til iðnaðarmannafélagsins í Vestmannaeyjum, til kvöldskólalahalds	1700		
Styrkurinn til þessara 5 skóla má þó ekki fara yfir $\frac{4}{5}$ rekstrarkostnaðar.			
Skólar þessir skulu senda ráðuneytinu skýrslu um starf sitt.			
f. Til verklegs framhaldsnáms erlendis	10000		
		23400	
XI. Verzlunarskólar o. fl.:			
a. Til kaupmannafélagsins og verzlunarmannafélagsins í Reykjavík, til að halda uppi skóla fyrir verzlunarmenn, undir umsjón landsstjórnarinnar, þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ kostnaðar	5000		
b. Til sambands samvinnufélaganna, til þess að halda uppi verzlunarskóla, undir yfirumsjón landsstjórnarinnar, þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ kostnaðar	5000		
c. Kostnaður við próf lögildra endurskoðenda, sbr. lög nr. 9 1926	500		
		10500	
Flyt ...		558427	

				kr.	kr.
	Flutt ...	...	...	...	558427
XII. Kvennaskólar:					
1. Til kvennaskólans í Reykjavík:					
a.	Húsnæðisstyrkur	5000			
b.	Rekstrarstyrkur	18000			
c.	40 kr. fyrir hverja námsmey, sem er allt skólaárið, allt að	4000			
d.	Námsstyrkur til sveitastúlkna... ..	1000			
				28000	
2. Til kvennaskólans á Blönduósi:					
a.	Rekstrarstyrkur	11000			
b.	Styrkur til fjósbyggingar... ..	1500			
				12500	
Skólar þessir standa undir yfirumsjón landsstjórnarinnar.					40500
XIII. Almenn barnafræðsla:					
1.	Laun kennara í föstum skólum og dýrtíðaruppbót			400000	
2.	Laun farkennara og dýrtíðaruppbót			80000	
3.	Til farkennslu og eftirlits með heimafræðslu, með sömu skilyrðum sem verið hefir... ..			4000	
4.	Styrkur til byggingar barnaskóla utan kaupstaða			35000	
5.	Utanfararstyrkur barnakennara til að sækja norrænt kennaraþing, allt að			5000	
6.	Til fyrrverandi barnakennara, eftir tillögum fræðslumálastjóra			2000	
					526000
XIV. Unglinga- og alþýðuskólar:					
1. Til alþýðuskólans á Eiðum:					
a.	Laun	10200			
	Par af 700 kr. persónuleg launauppbót til núverandi skólastjóra.				
b.	Til hannyrða-, leikfimi- og smíðakennslu	3000			
c. Önnur gjöld:					
1.	Til kennsluáhalda ...	800			
2.	Til eldiviðar og ljósa ...	4000			
	Ftyt ...	4800	13200	...	1124927

					kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...	4800	13200		...	...	1124927
3.	Ýmisleg gjöld ...	...	3500				
4.	Til viðhalds...	...	1000				
5.	Til ræflýsingar ...	...	50000				
			59300				
d.	Fyrning húsa (sjá 20. gr.) ...	...	800				
					73300		
2.	Til héraðsskóla samkv. l. nr. 32 1929						
a.	Rekstrarstyrkur ...	...	75000				
b.	Stofnkostnaður ...	...	6500				
					81500		
3.	Til gagnfræðaskóla samkv. l. nr. 48 1930.	...			45000		
4.	Til byggingar gagnfræðaskóla Reykjavíkur	...			30000		
5.	Til gagnfræðaskóla Reykvíkinga	...			2500		
6.	Til Flensborgarskólans, byggingarstyrkur	...			20000		
7.	Til unglingafræðslu utan kaupstaða, samkv. 20. gr. l. nr. 48 1930	...			10500		
8.	Til bókasafna við unglingaskóla	...			1600		
9.	Ritstyrkur fyrir kennslubækur handa skólum	...			1600		
10.	Utanfarastyrkur til kennara, annara en barna-kennara	...			3000		
11.	Til baðstofubyggingar við alþýðuskólann á Núpi				1000		
						270000	
XV.	Húsmæðrafræðsla:						
1.	Til húsmæðradeildar við alþýðuskóla Þingeyinga				5500		
2.	Til húsmæðrafræðslu á Hallormsstað.	...			9500		
	Styrkir samkvæmt tölul. 1.—2. eru bundnir því skilyrði hvor um sig, að atvinnumálaráðherra samþykki reglugerðir skólanna.						
3.	Til kvenfélagsins Óskar í Ísafjarðarkaupstað, til húsmæðrafræðslu, gegn 1000 kr. annarsstaðar að				5500		
	Noti félagið ekki styrkinn, má greiða hann öðrum á Ísafirði eða í Ísafjarðarsýslu, að óbreyttum skilyrðum.						
4.	Til húsmæðrafræðslu í Vík í Mýrdal	...			800		
5.	Til rafveitu á Hallormsstað...	...			5000		
6.	Til byggingar húsmæðraskóla á Laugalandi, gegn jafnmiklu framlagi annarsstaðar að ..	...			15000		
						41300	
	Flyt ...				...	...	1436227

	kr.	kr.
Flutt ...		1436227
XVI. Til kennslu heyrnar- og málleysingja m. m. ...		35550
Par af fyrning húss kr. 550,00 (sjá 20. gr.).		
Stjórnin annast um, að vandamenn nemendanna eða nemendurnir sjálfir greiði kostnað, ef efni þeirra leyfa, samkv. tilsk. 28. febr. 1872, 2. gr.		
XVII. Til blindravinafélags Íslands		6500
Par af 3000 kr. til að annast kennslu blindra barna.		
XVIII. Sundkennsla o. fl.:		
1. Til sundkennslu í Reykjavík	300	
Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kennsla þessi fari fram að minnsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuð að haustinu og að lærisveinar ríkisskólanna og skóla fyrir unglinga og fullorðna, sem styrktir eru af ríkisfé, njóti kennslunnar ókeypis.		
2. Laun Ólafs Pálssonar og Jóns Pálssonar fyrir sundkennslu þá, sem getur í 1. lið, og til að kenna öðrum sundkennurum björgunarsund ...	2400	
3. Til sundkennslu o. fl. annarsstaðar en í Rvík ...	2400	
Styrkurinn veitist bæjarstjórnnum og sýslunefndum með því skilyrði, að annarsstaðar frá sé lagt til sundkennslunnar eigi minna en ríkissjóðsstyrknum nemur.		
4. Til þess að gera nýjar, steinsteyptar sundlaugar og sundskýli, enda séu þær til afnota fyrir almenning og landsstjórnin samþykki uppdrátt og kostnaðaráætlun, helmingur kostnaðar, allt að	5000	
5. Til sundskólans á Sveinseyri	5000	
		15100
XIX. Til Ríkarðs Jónssonar, til þess að halda uppi kennslu í teikningu og tréskurði í þjóðlegum stíl		1500
XX. Til Geirs Þormars tréskurðarmeistara á Akureyri, til að halda uppi kennslu á Norðurlandi í teikningu og tréskurði í þjóðlegum stíl		600
Flyt ...		1495477

	kr.	kr.
Flutt ...		1495477
XXI. Til Björns Jakobssonar á Laugarvatni, til íþróttakennslu og leikfímiprófs, samkv. l. nr. 24 1932		2400
XXII. Til íþróttasambands Íslands		5000
XXIII. Til íþróttahúss Knattspyrnufélags Reykjavíkur, gegn jafnháu framlagi frá bæjarsjóði Reykjavíkur og tvöföldu framlagi annarsstaðar að		3000
XXIV. Til Skáksambands Íslands		1600
Samtals B. ...		1507477

72

28. des.

15. gr.

Til vísinda, bókmennta og lista er veitt:

	kr.	kr.
1. Landsbókasafnið:		
a. Laun	20000	
b. Launabót til 2. bókavarðar, 1000 kr.	1000	
c. Til aðstoðar	4200	
d. Til þess að kaupa bækur og handrit og til bókbands	13000	
e. Til þess að semja spjaldskrá	800	
f. Til þess að semja og prenta skrá um handrit ...	2400	
g. Til ritaukaskrár	900	
h. Brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360	
i. Húsaleiga	2000	
j. Ýmisleg gjöld... ..	1000	
		45660
2. Þjóðskjalasafnið:		
a. Laun	5500	
b. Til bókbands, bóka- og handritakaupa, umbúnaðar skjala og aðstoðarmanns	5000	
c. Ýmis gjöld	1000	
		11500
Flyt ...		57160

	kr.	kr.
Flutt ...		57160
3. Þjóðminjasafnið og verndun fornminja:		
a. Laun þjóðminjavarðar (fornminjavarðar)	5500	
b. Til aðstoðar, eftir reikningi	2500	
c. Til þess að útvega forngripi	1200	
d. Til áhalda og aðgerða... ..	1200	
e. Til rannsóknna og ferðakostnaðar	800	
Þjóðminjasafnið sé opið 6 stundir á viku, eftir nánari fyrirmælum stjórnarráðsins.		
		11200
4. Náttúrufræðifélagið:		
a. Tillag	2000	
b. Til aðstoðarmanns	1400	
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að safnið sé til sýnis almenningi, ekki sjaldnar en einu sinni á viku.		
		3400
5. Landsbókasafnshúsið:		
a. Til eldiviðar, ljósa og ræstingar	6000	
b. Til viðhalds og áhalda	1800	
c. Fyrning (sjá 20. gr.)	3639	
		11439
6. Til samkomuhússins lðnó, til viðgerðar og lagfæringar á búningsherbergjum o. fl., enda hækki ekki leiga hjá Leikfélagi Reykjavíkur frá því, sem nú er		5000
7. Til minningarbókasafns Matthíasar Jochumssonar á Akureyri, fyrsta greiðsla af þremur, gegn jafnmiklu framlagi frá Akureyrarbæ á sama tíma		10000
8. Til kaupstaðabókasafna, gegn eigi minna tillagi úr bæjarsjóði og sýslusjóði		1800
9. Aukastyrkur til sex bókasafna:		
a. Til amtsbókasafnsins á Akureyri, að því tilskildu, að Davíð skáld frá Fagraskógi hafi þar bókavörzlu með a. m. k. 2000 kr. launum auk verðstuðulsuppbótar	2500	
b. Til bókasafnsins á Ísafirði, að því tilskildu, að Guðmundur Gíslason Hagalín rithöfundur hafi þar bókavörzlu með a. m. k. 2000 kr. launum auk verðstuðulsuppbótar	2500	
c. Til amtsbókasafnsins á Seyðisfirði	1000	
Flyt ...	6000	99999

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...	6000	99999	
d.	Til bókasafns Hafnarfjarðar	1000		
e.	Til bókasafns Neskaupstaðar	800		
f.	Til iðnbókasafnsins í Reykjavík	1000		
			8800	
10.	Til Alþýðubókasafns Reykjavíkur		5000	
11.	Til sýslubókasafna, gegn eigi minna tillagi frá sýslusj.		2500	
12.	Til hins íslenzka bókmenntafélags		2800	
	enda haldi það áfram útgáfu hins íslenzka forn- bréfasafns sem að undanfögnu.			
13.	Til Þjóðvinafélagsins		1400	
14.	Til Fornleifafélagsins		800	
15.	Til Sögufélagsins, til þess að gefa út alþingisbækur, landsyfirdóma o. fl.		2400	
16.	Til hins íslenzka fræðafélags, til að gefa út jarðabók Árna Magnússonar og Páls Vídalíns		1000	
17.	Til Fornritaútgáfunnar		4000	
18.	Til útgáfu allt að 20 arka af Þjóðsagnasafni Sigfúsar Sigfússonar, gegn þreföldu framlagi annarsstaðar að		800	
19.	Til Helga Guðmundssonar frá Austmannsdal, til að safna Þjóðsögum á Vestfjörðum		600	
20.	Til séra Jóns Thorarensens í Hruna, til Þjóðsagna- söfnunar		400	
21.	Til Björns K. Þórólfssonar, til þess að semja skrá um skjöl, er Ísland varða og geymd eru í skjalasöfnum í Kaup- mannahöfn, enda fái Þjóðskjalasafnið eftirrit af skránni		1200	
22.	Til leikfélags Reykjavíkur, gegn að minnsta kosti 2000 kr. framlagi úr bæjarsjóði Reykjavíkur, enda leyfi það, að útvarpað sé án endurgjalds síðustu sýn- ingu hvers leiks... ..		4000	
	Styrkurinn er og því skilyrði bundinn, að mennta- málaráðið samþykki starfsskrá félagsins.			
23.	Til leikfélags Akureyrar, gegn að minnsta kosti 500 kr. framlagi frá Akureyrarkaupstað.		1000	
24.	Til leikfélags Ísafjarðar, gegn að minnsta kosti 300 kr. framlagi frá Ísafjarðarkaupstað		600	
25.	Til Norræna félagsins		600	
	Flyt ...	...	137899	

	kr.	kr.
Flutt ...		137899
26. Til tónlistarskólans, gegn að minnsta kosti 2000 kr. framlagi frá bæjarsjóði Reykjavíkur		2500
27. Til Páls Ísólfssonar, til þess að veita kirkjuorgelleikurum og barnakennurum utan Reykjavíkur og guðfræðinemum háskólans ókeypis kennslu í orgelleik, tóni, hljómfærði og söngstjórn í kirkjum og barnaskólum		2000
28. Til Magnúsar Guðnasonar, Suðurgötu 8 í Reykjavík		1000
29. Til Péturs Á. Jónssonar söngvara... ..		1200
30. Til Sambands íslenzkra karlákora		4500
31. Til Karlakórs Reykjavíkur, til söngfarar til útlanda		2000
32. Styrkur til skálda og listamanna, þó eigi minna en 500 kr. til hvers		5000
33. Til Þórarins Jónssonar tónskálds		2000
34. Til Eggerts Stefánssonar söngvara		1200
35. Til Þórbergs Þórðarsonar, til ritstarfa og orðasöfnunar úr alþýðumáli, enda sé safnið eign ríkisins ...		2500
36. Til útgáfu sænsk-íslenzkrar orðabókar		2500
37. Til Sigurðar Nordals, til ritstarfa		2000
38. Til Magnúsar Ásgeirssonar, til ljóðabýðinga		1500
39. Til Árna Pálssonar prófessors, til þess að ljúka við samningu sagnarits um kirkjusögu Íslands á lýðveldistímanum		1200
40. Til Leifs Ásgeirssonar, til vísindastarfa		1200
41. Til Guðmundar Gíslasonar Hagalín, til ritstarfa ...		1500
42. Til Bjarna Sæmundssonar, til fiskirannsóknna:		
a. Föst laun	5000	
b. Til ferða og annara útgjalda við rannsóknirnar ...	1000	
		6000
43. Til Árna Friðrikssonar, vegna ritstarfa og fyrirlestra um fiskilíf og fiskiveiðar		1000
44. Til Odds Oddssonar, til ritstarfa		800
45. Til Hannesar Þorsteinssonar, til að semja æfisögur lærðra manna íslenzkra á síðari öldum, enda sé handritið eign ríkisins að honum látnum		1600
46. Til Guðbrands Jónssonar, til þess að semja miðaldamenningarsögu		1500
Flyt ...		182599

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...		182599	
47.	Til Frimanns B. Arngrímssonar		1200	
48.	Til jöklamælinga		600	
49.	Til listasafnshúss Einarssonar (Par af fyrning kr. 711 (sjá 20. gr.).		3711	
50. a.	Til Einarssonar myndhöggvara, 5000 kr. ... enda hafi hann forstöðu og umsjón listasafns sins, er sé almenningi til sýnis endurgjaldslaust 4 stundir á viku.	5000		
b.	Til sama, til aðstoðar	1000		
			6000	
51.	Til Ásmundar Sveinssonar myndhöggvara		3000	
52.	Til Búnaðarbanka Íslands, önnur greiðsla vaxta og afborgana af viðlagasjóðslánum málara Ásgríms Jónssonar og Jóns Stefánssonar, með þeim skilyrðum, er segir í 54. lið 16. gr. fjárlaga 1934		3300	
53.	Til Jóns Stefánssonar málara		3600	
54.	Kostnaður við friðun Þingvalla, sbr. lög nr. 59 1928 ...		5000	
	Samtals ...		209010	

16. gr.

Til verklegra fyrirtækja er veitt:

	kr.	kr.
1. Til atvinnubóta í kaupstöðum og kaupsþúnum gegn tvöföldu framlagi frá bæjar- og sveitarfélögum, enda sé ríkisstjórn heimilt að krefjast þess, að unnið sé að $\frac{1}{8}$ við framkvæmdir fyrir ríkissjóð og þar af fyrir 100000 krónur að stofnun nýbýla. Ennfremur sé það skilyrði fyrir framlagi, að hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarfélag verji eðlilegri fjárhæð, að dómi ríkis- stjórnarinnar, til verklegra framkvæmda auk atvinnu- bótafjárins.		500000
Flyt ...		500000

	kr.	kr.
Flutt ...		500000
2. Til Búnaðarfélags Íslands		200000
Ríkisstjórninni er falið að undirbúa tillögur um framtíðarskipulag félagsins og um yfirstjórn búnaðarmála og leggja þær fyrir næsta Alþingi. Þar til sú framtíðarskipun er gerð, getur ríkisstjórnin gert það að skilyrði fyrir greiðslu á styrk til félagsins, að fjárhagsáætlun þess sé samþykkt af landbúnaðarráðherra, svo og ráðning búnaðarmálastjóra, er ekki sé nema einn.		
3. Til sandgræðslu		40000
Par af 10000 kr. til sandgræðslu vestan Ölfusár, 5000 kr. til sandgræðslu og landvarna í Meðallandi vestan Eldvatns (fyrri greiðsla) og 800 kr. til að ljúka við frárennsli af sandgræðslusvæðinu á Steinsmýrabæjunum.		
4. Gjöld samkvæmt jarðræktarlögunum:		
a. Jarðabótastyrkur	475000	
b. Til verkfærakaupasjóðs	65000	540000
5. Til búfjárræktar samkv. l. nr. 32 1931		42000
6. Tillag til búnaðarbanka Íslands:		
a. Til byggingar- og landnámssjóðs	200000	
b. Til sama af tekjum tóbakseinkasölu	100000	
Ef hafizt verður handa um samvinnubýggðir á árinu 1935, er ríkisstjórninni heimilt að ráðstafa hálfri þessari upphæð þeirra vegna.		
d. Til ræktunarsjóðs:		
1. Afgjöld þjóðjarða	20000	
2. Kostnaðartillag	3000	
3. Hluti af útflutningsgjaldi	40000	
	63000	363000
7. Tillag til kreppulánasjóðs		250000
8. Tillag til byggingarsjóða kaupstaða og kauptúna,		
a. Samkv. lögum um verkamannabústaði, nr. 27 1931	80000	
b. Af tekjum tóbakseinkasölu	100000	180000
Flyt ...		2115000

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...		2115000	
9.	Vegna ráðstafana um tilbúinn áburð, allt að		45000	
10.	Til garðyrkjufélags Íslands:			
	Laun garðyrkjustjóra... ..		3400	
11.	Til skógræktar:			
	a. Laun	9700		
	Par af 600 kr. húsaleiguuppbót til Einars Sæmundsens.			
	b. Til skóggræðslu	8000		
	c. Til skógræktarfélags Íslands	2000		
			19700	
12.	Tillag til mannvirkja á Flóaáveitusvæðinu, samkv. l. nr. 68 1918 og l. nr. 10 1926		4000	
13.	Til fyrirhleðslu við Héraðsvötn		1500	
14.	Til ræktunarveggar í Vestmannaeyjum		6000	
15.	Til fyrirhleðslu og vegagerðar við Þverá í innanverðri Fljótshlíð		5000	
16.	Til Þykkbæinga, styrkur til að geta notað skurðgröfu við framræslu		5000	
17.	Til dýralækninga:			
	a. Laun handa 4 dýralæknum	15600		
	b. Til Hólmgæirs Jenssonar, til dýralækninga	700		
	c. Til Guðmundar Andréssonar, til að stunda dýralækningar í Skagafirði og Austur-Húnavatnssýslu, gegn jafnmiklu framlagi frá viðkomandi sýslum...	700		
	d. Til Halldórs Jónssonar, til að stunda dýralækningar, gegn jafnmiklu framlagi frá Svarfaðardalshreppi ...	300		
	e. Kostnaður við rannsókn á ormaveiki í sauðfé ...	1000		
			18300	
18.	Til fjárkláðalækninga		6000	
19.	Til efnarannsóknarstofu í Reykjavík:			
	a. Laun forstöðumanns, auk 25 % af öllum tekjum stofnunarinnar, 4100 kr. með dýrtíðaruppbót ...	4700		
	b. Til aðstoðar	5600		
	c. Húsaleiga	3000		
	d. Til ljósa, eldsneytis og ræstingar	1200		
	e. Til áhaldakaupa	3000		
			17500	
	Flyt ...		2246400	

		kr.	kr.
	Flutt ...		2246400
20. Til veðurstofu Íslands:			
a. Laun forstöðumanns og fulltrúa	13300		
b. Til aðstoðar	18000		
c. Til veðurathugana utan Reykjavíkur, áhalda o. fl.	12000		
d. Til veðurskeyta o. fl.	13500		
e. Til loftskeytatækja	1000		
f. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting... ..	3600		
g. Eftirlit með veðurathugunarstöðvum o. fl.	500		
h. Til jarðskjálftamælinga og vegna auka- og nætur- vinnu við móttöku og útvarp veðurfregna, til frú Teresiu Guðmundsson, Björns L. Jónssonar og Jóns Eypórssonar... ..	1800		
			63700
21. Gjöld vegna laga um eftirlit með verksm. og vélum			600
22. Til landmælinga... ..			40000
23. Til Fiskifélagsins, enda samþykki atvinnumálaráðu- neytið fjárhagsáætlun fiskipingsins og félagið sjái um á sinn kostnað útgáfu fiskimanna-almanaks			80000
24. Til áhaldakaupa vegna síldarrannsóknna			10000
25. Kostnaður vegna laga nr. 61 1932, um lax- og sil- ungsveiði			4000
26. Til þess að annast birtingu útvarpaðra veðurfregna í verstöðvum landsins			5000
27. Laun yfirmatsmanna o. fl.:			
a. 5 fiskiyfirmatsmanna	22350		
b. Laun 4 ullarmatsmanna	2000		
c. Laun 4 kjötmatsmanna	2625		
d. — lýsismatsmanns. samkv. l. nr. 42 1933 ...	3000		
e. Ferðakostnaður yfirmatsmanna	12000		
			41975
28. Kostnaður við kjöt- og mjólkursölu			20000
29. Til eftirlits með skipum og bátum og öryggi þeirra:			
a. Laun skipaskoðunarstjóra	6000		
b. Til skrifstofukostnaðar... ..	8000		
c. Ferðakostnaður, allt að	2000		
			16000
Flyt ...			2527675

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...		2527675	
30.	Til erindrekrstrar í Miðjarðarhafslöndunum, gegn tvöföldu fjárframlagi annarsstaðar að		8000	
31.	Kostnaður vegna laga um fiskimatsstjóra		10000	
32.	Kostnaður vegna sérstakra ráðstafana um inn- og útflutning		30000	
33.	Til Iðnsambands Íslands... ..		1200	
34.	Til sambands íslenzkra heimilisiðnaðarfélaga		4000	
35.	Til Guðmundar Jónssonar frá Mosdal, til þess að halda uppi kennslu og námskeiðum í tréskurði og heimilisiðnaði		650	
36.	Til Halldóru Bjarnadóttur, til þess að vinna að eflingu heimilisiðnaðar... ..		1500	
37.	Til Halldórs Pálssonar, til náms erlendis í sauðfjárrækt		1000	
38.	Til Ingólfs Davíðssonar kandidats í grasafræði, styrkur til búnaðarháskólanáms í plöntusjúkdómafræði... ..		800	
39.	Til Guðrúnar Finnsdóttur		300	
40.	Til kvenfélags Hvammshrepps í Vík í Mýrdal, til þess að halda uppi kennslu í handavinnu kvenna ...		500	
41.	Til kvenfélagasambands Íslands		1000	
42.	Til sambands norðlenzkra kvenna		400	
43.	Til sambands austfirzkra kvenna		400	
44.	Til sambands sunnlenzkra kvenna		400	
45.	Til sambands vestfirzkra kvenna		400	
46.	Til kvenfélagasambands Mýra- og Borgarfjarðarsýslu		400	
47.	Til sambands breiðfirzkra kvenna		250	
48.	Til bandalags kvenna		400	
49.	Til Sambands sunnlenzkra kvenna, styrkur til að halda uppi námskeiðum fyrir húsmæður og húsmæðraefni		2500	
50.	Til kvenréttindafélags Íslands		400	
51.	Til vinnumiðlunar		7000	
	Þar af til vinnumiðstöðvar kvenna 2000 kr.			
52.	Til vörumerkjaskrásetjara		1600	
53.	Handa ungmennafélagi Íslands, til eflingar íþróttar og skógræðslu		4000	
	Félagið gefi landsstjórninni skýrslu um, hvernig fénu er varið.			
	Flyt ...		2604775	

72

28. des.

	kr.	kr.
Flutt ...		2604775
54. Til bandalags skáta		400
55. Til dýraverndunarfélags Íslands, til dýraverndunar- starfsemi		1000
56. Til fiskræktarfélagssins Blöndu, $\frac{1}{8}$ rekstrarkostnaðar, allt að		500
57. Til fiskræktarfélagss Fljótsdalshéraðs, $\frac{1}{8}$ rekstrarkostn- aðar, allt að		1000
58. Húsameistari ríkissins:		
a. Laun	6000	
b. Skrifstofukostnaður	10000	
		16000
59. Til vatnsrennslismælinga		1000
60. Gjöld vegna læga um skipulag bæja og sjávarþorpa, gegn jafnmiklu framlagi annarsstaðar að		5000
Samtals ...		2629675

17. gr.

Til almennrar styrktarstarfsemi er veitt:

	kr.	kr.
1. Styrkur til berklasjúklinga		800000
Af þessum lið má greiða laun læknis, sem heil- brigðisstjórnin ræður til þess að hafa yfirumsjón með öllum berklavörnum á landinu.		
2. Gjöld samkv. l. nr. 68 1932, um br. á fátækralögum		200000
3. Styrkur til sjúkrasamlaga		30000
Af þessum lið má greiða sjúkrasamlagi hins isl. prentarafélags styrk í samræmi við styrk til annara sjúkrasamlaga.		
4. Til styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík		4000
Flyt ...		1034000

		72	28. des.
	kr.	kr.	
Flutt ...		1034000	
5. Til verkakvennafélagsins Framtíðin í Hafnarfirði, til að halda uppi dagheimili fyrir börn		2000	
6. Til sjúkra- og styrktarsjóðs vitavarða		400	
7. Til slysatryggingar samkv. 2. gr. laga nr. 73 1928 ...		13000	
8. Til slysavarna		8000	
enda sé stjórnarráðinu send skýrsla um starfsemina.			
9. Til Theódórs Gíslasonar, til að kynna sér störf á björgunarskútu erlendis, enda taki hann að sér yfirmannsstörf á væntanlegri björgunarskútu hér við land		2000	
10. Til þess að hjálpa nauðstöddum Íslendingum erlendis		1000	
11. Tillag til ellistyrktarsjóða... ..		75000	
12. Til Stórstúku Íslands, til bindindisstarfsemi		15000	
Par af til sambands bindindisfélaga í skólum landsins 2500 kr.			
13. Til slysatryggingarsjóðs félagsins Dagsbrúnar		400	
14. Til sjúkrasjóðs Fellshrepps		300	
15. Til sjúkrasjóðs Hofshrepps		300	
16. Til sjúkrasjóðs Súgfirðinga		300	
17. Til styrktar- og sjúkrasjóðs verkakvennafélagsins Framsóknar í Reykjavík		400	
18. Til sjúkrasjóðs Félags járnsmiðanema í Reykjavík ...		200	
19. Til styrktarsjóðs verkamannafélagsins Snót í Vestmannaeyjum..		300	
20. Til styrktarsjóðs sjómannafélagsins Jötunn í Vestmannaeyjum..		300	
21. Til sjúkrasjóðs verklýðsfélags Akureyrar		300	
22. Til styrktarsjóðs verklýðsfél. í Flatey á Breiðafirði ...		200	
23. Til styrktarsjóðs sjómannafélagsins á Ísafirði		300	
24. Til styrktarsjóðs verkamannafélagsins Baldur á Ísafirði		300	
25. Til sjúkrasjóðs kvenfélagsins á Hellusandi... ..		300	
26. Til styrktarsjóðs verklýðsfélagsins á Patreksfirði ...		200	
27. Til sjúkrasjóðs verkamannafélagsins á Þingeyri... ..		300	
28. Til sjúkrasjóðs hjúkrunarfélags Ólafsvíkur... ..		300	
29. Til sjúkra- og styrktarsjóðs verkalýðsfélagsins á Seyðisfirði		300	
30. Til Ekknasjóðs Vestmannaeyja		800	
Fjarveitingarnar undir 13.—30. tölul. eru bundnar			
Flyt ...		1156200	

72

28. des.

	kr.	kr.
Flutt ...		1156000
Því skilyrði, að jafnmikið fé að minnsta kosti komi annarsstaðar að, og að stjórnarráðinu sé send skýrsla um starfsemina.		
31. Til gamalmennahælis á Ísafirði		1000
32. Til gamalmennahælis á Seyðisfirði.		1000
Samtals ...		1158200

18. gr.

Til eftirlauna og styrktarfjár er veitt:

	kr.	kr.
I. Samkvæmt eftirlaunalögum:		
a. Embættismenn	49740,94	
b. Embættismannaekkjur og börn	15053,99	
c. Prestsekkjur	6669,72	
d. Lífeyrir samkvæmt lögum nr. 49 1923	2500,00	
e. — — — — 51 1921	3060,00	
		77024,65
II. Styrktarfé og eftirlaun, auk lögboðinna eftirlauna:		
a. Embættismenn:		
1. Til Sigurðar Magnússonar lækni	600,00	
2. — Sigurðar Kvarans héraðslækni	405,00	
3. — Þorvalds Pálssonar lækni... ..	300,00	
4. — próf. Sæmundar Bjarnhéðinssonar	3650,00	
	4955,00	
b. Embættismannaekkjur og börn:		
1. Til Magneu Ásgeirsson	200	
2. — Ólívú Guðmundsson	175	
3. — Theodóru Thoroddsen	800	
4. — Sigríðar Hjaltadóttur	400	
5. — Ingileifar Snæbjarnardóttur	400	
6. — Sigríðar Fjeldsted lækni-sekkju	450	
Flyt ... 2425	4955,00	77024,65

				72		28. des.
				kr.	kr.	
	Flutt ...	2425		4955,00	77024,65	
7.	Til Sigríðar Finnbogadóttur ...	800				
8.	— Rannveigar Tómasdóttur ..	600				
9.	— Önnu Gunnlaugsson ..	900				
10.	— Kristbjargar Marteinsdóttur ...	1200				
11.	— Kristínar Jacobson ...	600				
12.	— Kirstínar P. Blöndal ...	300				
13.	— Guðlaugar Magnúsdóttur...	2000				
14.	— barns hennar ...	100				
15.	— Rögnu Gunnarsdóttur lækni-sekkju	600				
16.	— Jenny Forberg ...	600				
17.	— Ástu Hallgrímsson ...	600				
18.	— Ástu Einarson ...	600				
19.	— Aðalbjargar Sigurðardóttur ...	1200				
20.	— Dómhildar Jóhannsdóttur ...	1200				
21.	— Önnu Þorgrímsdóttur lækni-sekkju, 600 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð ...	1300				
22.	— Soffíu Johnsen lækni-sekkju ...	500				
23.	— Kristínar Þórarinsdóttur lækni-sekkju	400				
24.	— Sigríðar Blöndal lækni-sekkju...	300				
25.	— Hrefnu Einarsdóttur lækni-sekkju ...	600				
26.	— Sigríðar Jónsdóttur lækni-sekkju ...	400				
27.	— Súsönnu Friðriksdóttur ...	500				
28.	— Önnu Jónsson, ekkju Klemens Jóns- sonar ...	450				
29.	— Margrétar Lárusdóttur lækni-sekkju	400				
30.	— Eríku Gíslason, ekkju Odds Gísla- sonar bæjarfógeta ...	1000				
31.	— Ingibjargar Jónsdóttur, ekkju Björns Magnússonar símtjóra ...	300				
				19875,00		
c. Uppgjafaprestar:						
1.	Til Bjarna prófasts Einarssonar ...	780,00				
2.	— Sigurðar prófasts Gunnarssonar .	662,25				
3.	— Guttorms Vigfússonar ...	600,00				
4.	— Björns Þorlákssonar ...	208,00				
5.	— Jóns Árnasonar ...	445,00				
	Flyt ...	2695,25		24830,00	77024,65	

				kr.	kr.
	Flutt ...	2695,25		24830,00	77024,65
6.	Til Þórðar Ólafssonar ...	370,00			
7.	— Páls Stephensens ...	355,00			
8.	— Helga P. Hjálmarssonar ...	475,00			
9.	— Einars Pálssonar ...	430,00			
10.	— Kristins Danielssonar ...	520,00			
11.	— Jóns Finnssonar ...	385,00			
12.	— Magnúsar prófasts Bjaruarssonar	355,00			
13.	— Pálma Þóroddssonar ...	265,00			
14.	— Árna Þórarinssonar ...	280,00			
15.	— Þorvarðar Þorvarðarsonar ...	475,00			
16.	— Jakobs Lárussonar ...	3019,40			
17.	— Ólafs Ólafssonar frá Hjarðar- holti ...	475,00			
18.	— Ólafs Sæmundssonar fyrrv. prests	340,00			
19.	— Þorvalds Jakobssonar ...	475,00			
20.	— Hálfðánnar Guðjónssonar vígslu- biskups ...	800,00		11714,65	
d. Prestsekkjur:					
1.	Til Auðar Gísladóttur ...	300,00			
2.	— Bjargar Einarsdóttur ...	500,00			
3.	— Guðrúnar Björnsdóttur ...	500,00			
4.	— Guðrúnar J. Jóhannesdóttur ...	300,00			
5.	— Guðrúnar Pétursdóttur ...	300,00			
6.	— Guðrúnar Torfadóttur ...	300,00			
7.	— Ingunnar Loftsdóttur ...	300,00			
8.	— Hlífur Bogadóttur, 300 kr., auk 100 kr. með einu barni hennar, sem er í ómegð ...	400,00			
9.	— Kirstínar Pétursdóttur ...	300,00			
10.	— Sigrúnar Kjartansdóttur ...	300,00			
11.	— Steinunnar Pétursdóttur ...	300,00			
12.	— Sigríðar Halldórsdóttur Jónsson	300,00			
13.	— Guðlaugar Vigfúsdóttur ...	209,20			
14.	— Ingibjargar Magnúsdóttur ...	157,90			
15.	— Guðfinnu Jensdóttur ...	183,04			
16.	— Guðrúnar Sigurðardóttur ...	181,07			
	Flyt ...	4831,21		36544,65	77024,65

72
28. des.

		kr.	kr.
	Flutt ...	4831,21	36544,65
17.	Til Guðbjargar Hermannsdóttur ...	181,70	77024,65
18.	— Þórunnar Bjarnadóttur ...	155,56	
19.	— Guðrúnar S. Jónsdóttur ...	250,00	
20.	— Önnu Stefánsdóttur ...	200,00	
21.	— Helgu Skúladóttur ...	227,06	
22.	— Guðríðar Ólafsdóttur ...	164,26	
23.	— Guðríðar Helgadóttur, ekkju Jóh. L.L. Jóhannssonar, 132 kr., auk 100 kr. með einu barni hennar í ómegð	232,00	
24.	— Arndísar Pétursdóttur...	137,90	
25.	— Guðnýjar Þorsteinsdóttur ...	173,56	
26.	— Valgerðar K. Guðmundsdóttur frá Grenivík ...	135,37	
27.	— Jakóbínu Sigurgeirsdóttur frá Borg	157,44	
28.	— Kristínar Jónsdóttur prófastsekkju á Brjánslæk ...	300,00	
29.	— Sigríðar Þórðardóttur...	144,00	
30.	— Sigurlaugar Knudsen ...	300,00	
31.	— Þóru Jónsdóttur ...	217,28	
32.	— Margrétar Jónasdóttur ...	300,00	
33.	— Sigríðar Jónasdóttur ...	146,71	
34.	— Sigríðar Jóhannesdóttur ...	300,00	
35.	— Ástríðar Petersen prófastsekkju	200,00	
36.	— Margrétar Sigurðard. prófastsekkju	500,00	
37.	— Jóhönnu Magnúsd. prófastsekkju	300,00	
38.	— Guðrúnar Mettu Sveinsdóttur ...	300,00	
39.	— Vilborgar Jónsdóttur prestsekkju	300,00	
40.	— Líneyjar Sigurjónsd. prófastsekkju	500,00	
41.	— Bergljótar Blöndal ...	200,00	
42.	— Sigríðar Helgadóttur ...	300,00	
43.	— Steinunnar Eiríksdóttur ...	200,00	
44.	— Guðbj. Guðmundsdóttur, ekkju séra Gísla Kjartanssonar ...	300,00	
			11654,05
e.	Kennarar, kennaraekkjur og börn:		
1.	Til Önnu Ásmundsdóttur ...	300,00	
2.	— Guðlaugar Zakaríasdóttur ...	360,00	
	Flyt ...	660,00	48198,70
			77024,65

				kr.	kr.
	Flutt ...	660,00		48198,70	77024,65
3.	Til Aðalbj. Steinsdóttur, ekkju Magn- úsar Einarssonar	500,00			
4.	— Elínar Briem Jónsson	600,00			
5.	— Steinunnar Frimannsdóttur ...	450,00			
6.	— Guðmundar Björnssonar	250,00			
7.	— Baldvins B. Bárðdals	300,00			
8.	— Jóns Strandfelds... ..	150,00			
9.	— Einars Hávarðssonar	150,00			
10.	— Elísabetar Jónsdóttur	300,00			
11.	— Ragnheiðar Torfadóttur	400,00			
12.	— Ásdísar Þorgrímsdóttur 300 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð	500,00			
13.	— Sigurjóns Rögnvaldssonar... ..	200,00			
14.	— Ástu Magnúsdóttur kennaraekku	200,00			
15.	— Ögmundar Sigurðssonar	3000,00			
16.	— Jósefs Björnssonar fyrrv. kennara	1577,14			
17.	— Cathincu Sigfússon	600,00			
18.	— Ragnh. Guðjónsdóttur	300,00			
19.	— Lárusar Rists kennara	600,00			
20.	— Jóhanns P. Péturssonar kennara	200,00			
21.	— Helgu Finnsdóttur	1200,00			
22.	— Ingivalds Nikulássonar kennara	250,00			
23.	— Victoríu Bjarnad. kennaraekku	150,00			
				12537,14	
f. Póstmenn, póstar og ekkjur þeirra:					
1.	Til Böðvars Jónssonar... ..	400			
2.	— Þóru Matthíasdóttur	300			
3.	— Vigdísar Steingrímsdóttur	300			
4.	— Þórunnar Sigurðardóttur, ekkju Halldórs Bjarnasonar pósts... ..	200			
5.	— Anínu Arinbjarnardóttur	200			
6.	— Eliesers Eiríkssonar	200			
7.	— Jóhannesar Þórðarsonar	300			
8.	— Guðm. Kristjánssonar	300			
9.	— Stefáns Stefánssonar, Eskifirði ...	600			
Flyt ...				2800	
				60735,84	77024,65

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ... 2800	60735,84	77024,65	
10.	Til Höllu Árnadóttur, ekkju Bððvars Sigurðssonar pósts ... 300			
11.	— Halldórs Benediktssonar pósts ... 200			
12.	— Ragnheiðar Bjarnadóttur, ekkju Þorleifs Jónssonar ... 1000			
13.	— Friðriks Jónssonar pósts ... 450			
14.	— Einars Ólasonar fyrrum pósts ... 300			
15.	— Þórodds Bjarnasonar pósts ... 600			
16.	— Sigríðar Guðmundsdóttur, ekkju Bððvars Þorlákssonar ... 300			
17.	— Kristjáns Jónssonar pósts ... 200			
18.	— Hedvig Blöndal, ekkju Óla Blöndals póstritara, 300 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð ... 500			
19.	— Guðmundar Ólafssonar fyrrv. pósts á Akureyri ... 300			
20.	— Torfa Sæmundssonar pósts ... 200			
21.	— Guðjóns Kjartanssonar pósts ... 250			
22.	— Jóns Jónssonar í Galtarholti, f. pósts ... 300			
23.	— Álfheiðar Blöndal, ekkju Kristjáns Blöndals póstaðgreiðslumanns ... 300			
24.	— Maríu Jónsdóttur, ekkju Fr. Klemssonar... 300			
25.	— Jóhönnu Þ. Jónsdóttur, ekkju Steindórs Hinrikssonar pósts.. 200			
26.	— Tryggva Hallgrímssonar pósts ... 200			
27.	— Guðbjargar Ólafsdóttur, ekkju Guðmundar Kristjánssonar pósts ... 300			
28.	— Edvalds Eyjólfssonar pósts ... 500			
		9500,00		
g. Rithöfundar:				
1.	Til Indriða skrifstofustjóra Einarssonar 3500			
2.	— Einars Hjörleifssonar Kvarans ... 5000			
3.	— Þorsteins Gíslasonar ... 2000			
4.	— Guðmundar Friðjónssonar ... 1800			
5.	— dr. Helga Péturss ... 5000			
6.	— Kristínar Sigfúsdóttur skáldkonu... 1000			
Flyt ... 18300		70235,84	77024,65	

		kr.	kr.
	Flutt ...	18300	70235,84
7.	Til Einars Benediktssonar	5000	77024,65
8.	— Sigurðar Sigurðssonar skálds ...	800	
9.	— Jakobs Thorarensens	1200	
10.	— Sigurjóns Friðjónssonar	1000	
11.	— Guðmundar Kambans	1800	
12.	— Unnar Benediktsdóttur skáldkonu	1000	
13.	— Bríetar Bjarnhéðinsdóttur	1000	
14.	— Herðisar Andrésdóttur	500	
15.	— Ólínu Andrésdóttur	500	
16.	— Halldórs Kiljan Laxness	5000	
17.	— Indriða Þorkelssonar á Fjalli ...	500	
18.	— Jóns Þorsteinssonar á Arnarvatni	500	
19.	— Kristleifs Þorsteinssonar	500	
20.	— Theodórs Friðrikssonar	500	
			38100,00
h. Ekkjur og börn skálda og rithöfunda:			
1.	Til Jakóbínu Pétursdóttur	200	
2.	— Guðrúnar Jónsdóttur	300	
3.	— Arnbjargar Einarsdóttur	300	
4.	— Guðrúnar Sigurðardóttur	300	
5.	— Ólínu Þorsteinsdóttur	300	
6.	— Eleanor Sveinbjörnsson	1200	
7.	— Kristínar Jakobsdóttur	800	
8.	— Sigríðar Jónsdóttur	500	
			3900,00
i. Ýmsir starfsmenn og ekkjur:			
1.	Til Petreu Jónsdóttur	300	
2.	— Kristínar Sigurðardóttur júbil- ljósmóður	500	
3.	— Matthildar Þorkelsd. júbilljósmóður	500	
4.	— Lússíu Þorsteinsd. júbilljósmóður	200	
5.	— Þórunnar Gísladóttur ljósmóður ...	500	
6.	— Önnu Þorsteinsdóttur ljósmóður ...	400	
7.	— Nikólinu Björnsdóttur ljósmóður ...	300	
8.	— Sigurfljóðar Einarsdóttur ljósmóður	300	
9.	— Jórunnar Guðmundsd. ljósmóður	300	
10.	— Margrjetar Grímsdóttur ljósmóður	200	
	Flyt ...	3500	112235,84
			77024,65

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ...	3500	112235,84	77024,65
11.	Til Kristínar Guðmundsdóttur ljósm.	200		
12.	— Hólmfríðar Friðfinnsd. ljósmóður	200		
13.	— Áslaugar Bjarnadóttur ljósmóður	300		
14.	— Hildar Jónsdóttur ljósmóður ...	300		
15.	— Guðrúnar Guðmundsd. ljósmóður	300		
16.	— Guðrúnar Jónasdóttur ljósmóður...	300		
17.	— Halldóru Metúsalemsd. ljósmóður	300		
18.	— Jensínu Pálsdóttur ljósmóður ...	200		
19.	— Margrétar Jónsdóttur ljósmóður ...	200		
20.	— Guðrúnar Magnúsdóttur ljósmóður	200		
21.	— Gróu Jónsdóttur ljósmóður	200		
22.	— Púríðar Jónsdóttur ljósmóður ...	300		
23.	— Guðríðar Guðmundsdóttur ljós- móður	200		
24.	— Guðrúnar Einarsdóttur ljósmóður	200		
25.	— Guðrúnar Jóhannesdóttur ljósmóður	300		
26.	— Sigríðar Narfadóttur ljósmóður ...	300		
27.	— Vilborgar Sigurðardóttur ljósmóður	200		
28.	— Hólmfríðar Björnsdóttur, ekkju Guðm. Hjaltasonar... ..	300		
29.	— Önnu Sigurðardóttur, Fjöllum ...	300		
30.	— Páls Erlingssonar	1200		
31.	— Ólafs Ísleifssonar, Þjósartúni ...	600		
32.	— Kristins Jónssonar, vegavinnustjóra á Akureyri	300		
33.	— Einars Guðmundssonar, fyrrum vegavinnustjóra	300		
34.	— Ólafs Guðmundssonar, fyrrum ferju- manns	300		
35.	— Guðmundar Þorfinnssonar fyrrum ferjumanns	300		
36.	— Guðlaugar Jónsdóttur, ekkju Jóns síldarmatsm. Stefánssonar	200		
37.	— Sigríðar Sveinsdóttur, ekkju Jakobs Björnssonar síldarmatsmanns ...	300		
38.	— Kristólínu Kragh	300		
	Flyt ...	12100	112235,84	77024,65

		kr.	kr.
	Flutt ...	12100	112235,84
39.	Til Árna Guðmundssonar fyrrum fiski- matsmanns á Bildudal	200	77024,65
40.	— Gests Guðmundssonar, fyrrum vita- varðar	400	
41.	— Vigfúsar Sigurðssonar, fyrrum vita- varðar	300	
42.	— Sigfúsar Sigfússonar frá Eyvindará	1040	
43.	— Steinunnar Sigurðardóttur, ekkju Magnúsar Vigfússonar	600	
44.	— Margrjetar Jónsdóttur, ekkju Þórð- ar vitavarðar Þórðarsonar	300	
45.	— Ágústu Ólafsdóttur, ekkju Magnús- ar Gunnarssonar	300	
46.	— Halldóru Pétursdóttur Briem	600	
47.	— Kristjönu Benediktsdóttur	400	
48.	— Bjargar Guðmundsdóttur	400	
49.	— Guðbjargar A. Þorleifsdóttur í Múlakoti	400	
50.	— Henriette Kjær... ..	600	
51.	— Helgu Ófeigsdóttur, ekkju Árna Za- karíassonar	400	
52.	— Guðrúnar Egilson, 2000 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð	2200	
53.	— Guðjóns Guðlaugssonar	1200	
54.	— Önnu Bjarnadóttur, ekkju Hjálmars Lárussonar	300	
55.	— Jóhannesar Jörundssonar hafnsögu- manns, Hrísey	300	
56.	— Snæbjarnar Kristjánssonar hafn- sögumanns í Hergilsey	200	
57.	— Halldóru Þórðardóttur	600	
58.	— Vigðisar Bergsteinsdóttur fyrrv. spít- alaráðskonu	300	
59.	— Sigríðar Magnúsd. hjúkrunarkonu	500	
60.	— Jónínu Marteinsd. hjúkrunarkonu	300	
61.	— Guðleifar Erlendsdóttur fyrrv. hjúkrunarkonu	300	
	Flyt ...	24240	112235,84
			77024,65

		kr.	kr.	72 28. des.
	Flutt ... 24240	112235,84	77024,65	
62.	Til Arndísar Sigurðardóttur, þvottakonu í Laugarnesspítala... .. 300			
63.	— Sigurðar Péturssonar fangavarðar 1000			
64.	— Ragnheiðar Erlendsdóttur, ekkju Valdimars Daðasonar tollþjóns ... 300			
65.	— Susie Briem, ekkju Halldórs Briems 800			
66.	— Valgerðar Steinsen fyrrv. spítalaráðskonu 500			
67.	— Benedikts P. Gröndals 800			
68.	— Jóns Runólfssonar sýsluskrifara ... 600			
69.	— Ingveldar Guðmundsdóttur, ekkju Erlendar Zakaríassonar... .. 300			
70.	— Sigríðar Pálsdóttur, ekkju Gunnlaugs Indriðasonar 400			
71.	— Halldórs Brynjólfssonar blinda ... 350			
72.	— Halldórs Þórðarsonar fyrrv. dyravarðar Alþingis 300			
73.	— Friðfinns Guðjónssonar leikara ... 800			
74.	— Kofoed-Hansen skógræktarstjóra ... 3300			
75.	— Margrétar Vigfúsdóttur, ekkju Jóh. Baldvinssonar vitavarðar 300			
76.	— Sigríðar Gísladóttur, ekkju Kristjáns Kristjánssonar skjalavarðar Alþingis, 300 kr., og með hverju barni þeirra til 16 ára aldurs 100 kr... .. 1200			
77.	— Þórðar Flóventssonar 400			
		35890,00		
	Á styrkveitingar í II. a.—i. greiðist dýrtíðaruppbót eftir reglum launalaganna.			
j.	Lífeyrir hjónanna á Staðarfelli. 3000,00			
			151125,84	
III.	Dýrtíðaruppbót á fjárhæðirnar í I. a.—d. og II. a.—i.		40533,68	
	Samtals ...		268684,17	

19. gr.

Til óvissra útgjalda eru veittar 100000 kr.

III. KAFLI.
Eignahreyfingar.

20. gr.

		kr.	kr.
Inn.			
I. Fyrningar:			
1. Samkvæmt	3. gr. A.	65640	
2. —	3. — B.	3650	
3. —	9. —	2170	
4. —	10. —	2046	
5. —	11. —	7070	
6. —	12. —	60721	
7. —	13. —	130552	
8. —	14. —	12852	
9. —	15. —	4350	
			289051
II. Væntanlega útdregið af bankavaxtabréfum, keyptum skv. lögum nr. 14 9. júlí 1909			50000
III. Endurgreiddar fyrirframgreiðslur			10000
IV. Endurgreidd lán og andvirði seldra eigna			125000
Samtals ...			474051
Út.			
I. Afborganir lána ríkissjóðs og ríkisstofnana:			
1. Ríkissjóðslán:			
a. Innlend lán	217957,00		
b. Dönsk lán, d.kr. 323,095 á 100.00	323095,00		
c. Ensk lán, £ 8025—0—0 á 22.15	177753,00		
		718805	
2. Lán ríkisstofnana:			
a. Landssíminn (sjá 3. gr. A. 2.) ...	134000		
b. Ríkisútvarpið (sjá 3. gr. A. 5.) ...	124040		
		258040	
			976845
Flyt ...			976845

						kr.	kr.	72 28. des.
II. Til eignaaukningar ríkisstofnana:								
1. Landsíminn (ný símakerfi o. fl.)						135000		
2. Ríkisprentsmiðjan						20000		
3. Landsmiðjan						10000		
Flutt ...						...	976845	
III. Til byggingar nýrra vita							165000	
IV. Til lögboðinna fyrirframgreiðslna							76000	
							10000	
Samtals ...						...	1227845	

Yfirlit.

72

yfirlit.

28. des.

		kr.	kr.
	Gjöld:		
7. gr.	Vextir		1547576,00
8. gr.	Borðfé konungs		60000,00
9. gr.	Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar ríkis- reikninga		250920,00
10. gr.	Til ríkisstjórnarinnar		407846,00
11. gr. A.	Til dómgæzlu og lögreglustjórnar	1065760,00	
— B.	Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur	231000,00	
			1296760,00
12. gr.	Til læknaskipunar og heilbrigðismála		721371,00
13. gr. A.	Vegamál	1341402,00	
— B.	Samgöngur á sjó	716000,00	
— C.	Vitamál og hafnargerðir	535700,00	
			2593102,00
14. gr. A.	Kirkjumál	358420,00	
— B.	Kennslumál	1507477,00	
			1865897,00
15. gr.	Til vísinda, bókmennta og lista... ..		209010,00
16. gr.	Til verklegra fyrirtækja		2629675,00
17. gr.	Til almennrar styrktarstarfsemi		1158200,00
18. gr.	Til eftirlauna og styrktarfjár		268684,17
19. gr.	Óviss útgjöld		100000,00
	Rekstrarafgangur		653948,83
	Samtals ...		13762990,00

yfirlit.

		kr.
	Út:	
7.—19. gr.	Rekstrarútgjöld samkvæmt rekstraryfirliti	13109041,17
	Aðrar útborganir:	
20. gr. I.	Afborganir lána	976845,00
— II.	Til eignaaukningar ríkisstofnana	165000,00
— III.	Til byggingar nýrra vita	76000,00
— IV.	Lögboðnar fyrirframgreiðslur	10000,00
	Samtals ...	14336886,17

Stjórninni er heimilt:

- I. Að veita styrk í eitt skipti fyrir öll til þess að koma á stofn mjólkurbúum til osta- og smjörgerðar og mjólkurniðursuðu. Styrkurinn nemi allt að $\frac{1}{4}$ kostnaðar og sé því aðeins greiddur, að fyrirtækið sé fullbúið til starfrækslu.
- II. Að endurgreiða úr lífeyrissjóði embættismanna og barnakennara eftirtöldum mönnum, án vaxta, það fé, sem þeir hafa lagt í sjóðinn: Séra Sigurði Einarssyni fyrrv. presti, Snorra P. B. Arnar fyrrv. starfsmanni við loftskreytastöðina, Jóni H. Leós fyrrv. póstfulltrúa, Jónasi Sveinssyni fyrrv. héraðslækni, Ólafi Pálssyni fyrrv. kennara, Ásgeiri Magnússyni fyrrv. kennara, Jónasi Guðmundssyni fyrrv. kennara, Helga H. Eiríkssyni fyrrv. kennara við Kennaraskólann, Kristjáni Sveinssyni fyrrv. héraðslækni, Steindóri Gunnlaugssyni lögfræðingi, Hallgrími Jónassyni kennara og Ragnheiði Jónsdóttur fyrrv. símamær.
- III. Að greiða Sigurði Sigurðssyni búnaðarmálastjóra 4500 kr. eftirlaun, ef hann lætur af störfum hjá Búnaðarfélagi Íslands.
- IV. Að láta Blindravinafélag Íslands fá að láni allt að 10 útvarpsviðtæki til afnota fyrir blinda menn, og sé kostnaður, er af þessu leiðir, færður á fjárhagsáætlun Viðtækjaverzlunar ríkisins.
- V. Að greiða embættis- og starfsmönnum ríkisins, sem taka laun samkv. launalögum og hafa undir 4000 kr. laun, dýrtíðaruppbót eftir sömu reglum og jafnháa og gert var 1934, þeim, sem hafa 4000 til 4100 kr. laun, 15% dýrtíðaruppbót, þeim, sem hafa 4100 til 4200 kr. laun, 14% dýrtíðaruppbót, og þannig stíglækkandi um 1% fyrir hverjar 100 kr., sem launin hækka, þó aldrei hærri uppbót en svo, að laun ásamt dýrtíðaruppbót nemi meiru en 5000 kr.
- VI. Að gera þær ráðstafanir, sem þarf til að geta framkvæmt sparnað á launum þeirra manna, sem ekki taka laun samkv. launalögum, en starfa þó hjá ríkinu, stofnunum þess eða öðrum stofnunum, sem ríkisstjórnin getur ráðið launagreiðslum hjá. Skal sú niðurfærsla vera tilsvareandi og gerð eftir sömu reglum og lækkun dýrtíðaruppbótar á laun samkvæmt launalögum og koma til framkvæmda eftir því sem lög og samningar leyfa.
- VII. Að verja allt að 6000 kr. af tekjuafgangi landssmiðjunnar til að láta smiða þar ýmsa muni, er íslenzkir hugvitsmenn finna upp og líklegt þykir, að gagn megi að verða fyrir framleiðsluna í landinu, enda sé ríkisstofnunum og fyrirtækjum, sem njóta rekstrarstyrks af almannafé, skylt að skipta við landssmiðjuna, eftir því sem hún getur afkastað.
- VIII. Að nota ágóðann af búrekstri á Reykjum til að endurbæta peningshús á jörðinni og til jarðabóta.
- IX. Að greiða Jóhanni Kristjánssyni í Skógarkoti úr kirkjujarðasjóði, eftir mati dómkvaddra manna, bætur fyrir mannvirki þau, er hann hefir gert við Vellankötlu, ef þær framkvæmdir verða stöðvaðar af Þingvallanefnd.

- X. Að kaupa af Landsbankanum jarðir bankans á Eyrarbakka og Stokkseyri, 72
ef hagkvæmir samningar fást um vaxtakjör og greiðslu. 28. des.
- XI. Að gera ráðstafanir til þess að láta auka og endurbæta senditæki Ríkisútvarpsins, svo að þau fullnægi þörfum landsmanna. Skulu þær endurbætur fara eftir nánari ákvörðunum stjórnarinnar, enda beri Ríkisútvarpið sjálft allan kostnað af framkvæmdinni.
- XII. Að gera samning um kaup á húseign og lóðarréttindum templarastúknanna í Reykjavík og um fjárstyrk til byggingar á nýju húsi fyrir starfsemi templara, samtals allt að kr. 150000.00.
Í samningi skal fram tekið: að upphæðin greiðist á eigi skemmri tíma en 10 árum án vaxta, að hið nýja hús skuli byggt eftir uppdrætti, er ríkisstjórnin samþykki, og að húsið skuli eingöngu notað í þágu bindindisstarfseminnar í landinu.
- XIII. Að ganga í ábyrgð fyrir allt að 90000 kr. láni fyrir nýstofnað samvinnufélag á Búðum í Fáskrúðsfirði til kaupa á fiskibátum, enda nemi lánið eigi meiru en $\frac{4}{5}$ af kaupverði bátanna fullbúinna til fiskiveiða. Lánið sé tryggt með sjálfskuldarábyrgð félagsmanna, ábyrgð Búðahrepps og fyrsta veðrétti í bátunum. Forstöðumaður og annar endurskoðandi félagsins skulu samþykktir af ríkisstjórninni.
- XIV. Að ábyrgjast fyrir hafnarsjóð Ísafjarðarkaupstaðar allt að 365000 króna lán til byggingar bátahafnar á Ísafirði, gegn þeim tryggingum, sem stjórnin metur gildar.
- XV. Að ganga í ábyrgð fyrir allt að 350 þús. kr. láni fyrir innlent félag til þess að reisa síldarbræðslustöð á Seyðisfirði, er geti unnið úr ca. 600 málum síldar á sólarhring, enda fari lánið eigi fram úr 90% stofnkostnaðar, sé tryggt með 1. veðrétti í eigninni og ábyrgð Seyðisfjarðarkaupstaðar, en samþykktir og starfsreglur félagsins og ráðning forstjóra þess háð samþykki atvinnumálaráðherra. (Endurveiting).
- XVI. Að ábyrgjast fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, gegn þeim tryggingum, er stjórnin metur gildar, 150000 kr. lán til að breyta eldri lánum í hagkvæmari lán.
- XVII. Að ábyrgjast fyrir Neskaupstað allt að 30 þús. kr. viðbótarlán til síldarverksmiðjunnar á Norðfirði.
- XVIII. Að ábyrgjast fyrir Hríseyjarhrepp, gegn endurábyrgð Eyjafjarðarsýslu, allt að 10 þús. kr. lán til vatnsveitu og að leyfa, að greiddar verði úr jarðskjálftasjóði allt að 10 þús. kr. til sömu vatnsveitu.
- XIX. Að ábyrgjast fyrir Ísafjarðarkaupstað og Eyrarhrepp, gegn þeim tryggingum, er stjórnin metur gildar, allt að 510 þús. kr. lán til rafvirkjunar, þó ekki yfir 85% kostnaðarverðs. (Endurveiting í stað 600000 kr.).
- XX. Að ábyrgjast fyrir Austur-Húnavatnssýslu, vegna rafveitu á Blönduósi, allt að 60 þús. kr.
- XXI. Að ábyrgjast fyrir Sauðárkrókhrepp, vegna rafveitu, 40 þús. kr., gegn bakábyrgð Skagafjarðarsýslu.
- XXII. Að ábyrgjast fyrir útgerðarsamvinnufélag Vatnsleysustrandarhrepps áfallna

72
28. des.

vesti af stofnlánum félagsins, allt að 8000 kr., enda faist trygging fyrir því, að félagið haldi áfram rekstri.

XXIII. Að krefjast þeirra trygginga, sem stjórnin metur gildar, fyrir hverri þeirri ábyrgð, sem hún gengur í f. h. ríkissjóðs, enda séu allar slíkar lántökur framkvæmdar af ráðuneytinu, eða Landsbanka Íslands og Útvegsbanka Íslands í samráði við ráðuneytið. Þó getur ráðuneytið falið einstökum mönnum útvegum lánanna.

23. gr.

Stjórn Landsbankans veitist heimild til að greiða Steinunni Kristjánsdóttur, ekkju Alberts Þórðarsonar bankabókara, 500 kr. 1934, svo og uppbót á þá fjárhæð, eftir sömu reglu sem bankinn veitir hana á laun starfsmanna sinna, og að greiða Birni Kristjánssyni uppbót á eftirlaun hans, eftir sömu reglu.

Stjórninni er heimilt að greiða Þóru Beck, ekkju Þórólfs Becks skipstjóra, eftirlaun eftir svipuðum reglum sem Eimskipafélag Íslands greiðir ekkjum skipstjóra sinna, og sé upphæðin færð á útgerðarreikning Esju.

Stjórninni er heimilt að greiða Jóni Bergsteinssyni, fyrrverandi bústjóra á Kleppi, 300 kr. auk dýrtíðaruppbótar, og sé upphæðin færð á reikning Kleppsbúsins.

24. gr.

Ef lög verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1934 og hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð, breytast fjárhæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gilda aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 28. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

73

29. des.

um breyting á lögum nr. 41 27. júní 1921, um breyting á 1. gr. tolllaga,
nr. 54 11. júlí 1911.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrir 4., 5., 6., 7., 12., 13. og 14. lið 1. gr. laganna komi:

4. a. af rauðvíni kr. 1,00 af hverjum lítra.
b. af ávaxtasafa, súrum berjasafa og öðrum slikum drykkjum, sem ekki eru taldir í öðrum liðum, kr. 1,50 af hverjum lítra. Undanþegin þessum tolli er berjakvoða og Pectine, sem flutt er til landsins til sultugerðar.
5. Af sóðavatni 0,30 kr. af hverjum lítra.
6. a. af óunnu tóbaki 4 kr. af hverju kg.
b. af allskonar unnu tóbaki, neftóbaki, munntóbaki og reyktóbaki, kr. 6,40 af hverju kg.
7. a. af tóbaksvindlum 16 kr. af hverju kg.
b. af vindlingum (sigarettum) kr. 14,40 af hverju kg. Vindlingarnir skulu tollaðir að meðtöldum pappírnum, öskjum og dósnum, sem þeir eru seldir í.
12. a. af öllum tegundum af suðusúkkulaði og iðnsúkkulaði kr. 1,50 af hverju kg.
b. af kakaódeigi kr. 1,00 af hverju kg.
13. a. af kakaódufti 50 au. af hverju kg.
b. af kakaóbaunum brenndum, muldum og ómuldum 50 au. af hverju kg.
c. af kakaóbaunum óbrenndum og ómuldum 35 au. af hverju kg.
14. Af öllum tegundum af brjóstssykri, konfektí, átsúkkulaði og sykruðum ávöxtum kr. 3,00 af hverju kg.

Verði ágreiningur um flokkun framangreindra tollflokka, fellir fjármála-
ráðherra um það fullnaðarúrskurð.

2. gr.

Ríkisstjórninni skal heimilt til ársloka 1935 að innheimta með 25% gengis-
viðauka tolla af þeim vörum, sem taldar eru í 1. gr. laga þessara.

73

29. des.

Lög nr. 48 27. júní 1925 og lög nr. 116 19. desember 1933 eru úr gildi numin.

3. gr.

4. gr.
Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1935.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 29. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

74

29. des.

L Ö G

um síldarútvegsnefnd, útflutning á síld, hagnýtingu markaða o. fl.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stofna skal síldarútvegsnefnd, skipaða 5 mönnum og 5 til vara. Sameinað Alþingi kys 3 menn hlutfallskosningu, Alþýðusamband Íslands einn, og einn skal kosinn af síldarútvegsmönnum, eftir reglum, er atvinnumálaráðherra setur. Varamenn skulu kosnir og tilnefndir á sama hátt. Atvinnumálaráðherra skipar formann úr hópi hinna þingkosnu nefndarmanna. Kosningin gildir til þriggja ára, en skipun formanns til eins árs. Nefndarmenn eða varamenn þeirra skulu allir dvelja á Siglufirði yfir síldveiðitímann. Nú vanrækir aðili að tilnefna mann í nefndina, og skipar þá ráðherra mann í hans stað. Nefndin getur ráðið sér fulltrúa til að annast dagleg störf, svo og aðstoðarfólk eftir því sem nauðsyn krefur. Laun nefndarmanna ákveður ráðherra, og greiðast þau úr ríkissjóði.

2. gr.

Síldarútvegsnefnd hefir með höndum úthlutun útflutningsleyfa, veiðileyfa til verkunar, söltunarleyfa á síld og löggildir síldarútflytjendur. Hún skal gera

ráðstafanir til þess, að gerðar séu tilraunir með nýjar veiðiaðferðir og útflutning á sild með öðrum verkunaraðferðum en nú eru tíðkaðar. Hún skal hafa forgöngu um markaðsleit og tilraunir til að selja sild á nýja markaði og annað það, er lýtur að viðgangi sildarútvegsins.

Til þess að standast kostnað af þessum störfum nefndarinnar, getur sildarútvegsnefnd ákveðið, með samþykki ráðherra, að greitt verði í sérstakan sjóð 2% — tveir af hundraði — af andvirði seldrar sildar. Sjóði þessum má eingöngu verja í þágu sildarútvegsins. Nú verður sjóður þessi svo mikill, að öruggt þyki, og getur þá sildarútvegsnefnd ákveðið, að fengnu samþykki ráðherra, að endurgreiða úr honum til sildareigenda í réttu hlutfalli við verðmagn seldrar sildar.

3. gr.

Enginn má bjóða til sölu, selja eða flytja til útlanda saltaða sild eða verk-
aða á annan hátt, sem veidd er af íslenskum skipum eða í íslenskri landhelgi,
eða verkuð hér á landi eða lögð á land verkuð, nema með leyfi sildarútvegs-
nefndar. Eigi má afgreiða farmskirteini fyrir sildarsendingum, að ísaðri sild
undanskilinni, til útlanda, nema slíkt leyfi liggi fyrir. Leyfi til útflutnings á
sild skulu aðeins veitt þeim, sem fengið hafa löggildingu sem sildarútflytjendur.
Þó getur nefndin veitt undanþágu fyrir smásendingum af millisild.

4. gr.

Sildarútvegsnefnd löggildir sildarútflytjendur, ákveður tölu þeirra og lög-
gildingartíma.

Til þess að geta fengið löggildingu sem útflytjandi, skal hlutaðeigandi full-
nægja ákvæðum laga nr. 52 27. júní 1925, um verzlunaratvinnu, ef um einstak-
ling er að ræða, eða ef um félag er að ræða, að vera skrásett lögum samkvæmt
sem hlutafélag, samvinnufélag eða sölusamlag sildarframleiðenda, opið öllum
sildarframleiðendum, enda ráði umsækjandi yfir því lágmarksmagni sildar, er
nefndin ákveður.

Nú hefir sölusamlag sildarframleiðenda eða samvinnufélag umráð yfir 75%
af sildarframleiðslu landsmanna, eða sama hundraðshluta af sild, sem verkuð er
með sérstakri verkunaraðferð, og getur sildarútvegsnefnd þá ákveðið að veita
því útflutningsleyfi fyrir jafnháan eða hærri hundraðshluta af sildarframleiðsl-
unni eða þeirri sérverkuðu sild, er það hefir umráð yfir, enda sé þá æðsta vald í
félagsmálum hjá félagsfundum og atkvæðisréttur félagsmanna miðist eigi nema
að nokkru leyti við sildarmagn, svo að enginn þeirra geti farið með meira en
 $\frac{1}{20}$ af atkvæðamagni félagsins fyrir sjálfan sig og aðra á fundum þess.

5. gr.

Þeir, sem samkvæmt 4. gr. fá löggildingu nefndarinnar sem útflytjendur,
verða að skuldbinda sig til að hlíta fyrir mælum hennar um framboð og lág-
marksverð á sild, sem seld er til útlanda, um skiptingu markaðsstaða, útflutn-
ingstíma, afhendingu gjaldeyris og annað það, sem nefndin setur að skilyrði

- 74 fyrir veitingu útflutningsleyfa samkv. lögum þessum. Með reglugerð má ákveða, 29. des. að sildarútflytjendur skuli skyldir að taka sild til sölu af framleiðendum, gegn hæfilegri hámarkspóknun, enda sé sildin markaðshæf vara, og annað það, sem greiðir fyrir því, að allir sildarframleiðendur njóti sem fyllsts jafnréttis um sölu framleiðslu sinnar.

6. gr.

Útflytjendur eru skyldir að gefa nefndinni allar upplýsingar, sem hún óskar, um allt, sem snertir sölu og útflutning sildar, og hefir nefndin frjálsan aðgang að verzlunarbókum og skjölum þeirra hér að lútandi. Nefndin er bundin þagnarheiti um viðskiptamál útflytjenda, er hún verður áskynja um á þennan hátt.

• 7. gr.

Nú verður það nauðsynlegt, að dómi sildarútvegsnefndar, til þess að tryggja gæði sildar eða sölu á sildarframleiðslu landsmanna, að takmarka veiði, og er nefndinni þá heimilt að ákveða, hvenær söltun megi hefjast, svo og að takmarka eða banna söltun um skemmri eða lengri tíma og ákveða hámark söltunar á hverju skipi.

8. gr.

Sildarútvegsnefnd úthlutar veiði- og verkunarleyfum. Allir sildarútgerðarmenn skulu fyrir þann tíma, er nefndin ákveður, sækja um veiðileyfi fyrir skip sín. Skal í leyfisbeiðninni tilgreina tölu skipa, stærð og einkennistölu og áætla afla til verkunar. Ennfremur skal skýra frá, hjá hvaða saltanda og hvernig sildin skuli verkuð, svo og hver hafi sildina til sölumeðferðar.

Allir sildarsaltendur skulu fyrir sama tíma sækja um verkunarleyfi til nefndarinnar og skýra frá, hve margar tunnur hverrar tegundar þeir óska að verka og af hvaða skipum.

Hver saltandi, er söltunarleyfi fær, er skyldur að hlíta fyrir mælum nefndarinnar um hámark verkunargjalds á hverja tunnu, sem hann saltar fyrir útgerðarmenn, og um ábyrgð á sildarverkuninni.

Allir sildarframleiðendur eru skyldir að láta nefndinni í té þær upplýsingar, sem hún krefst og stuðlað geta að því, að veiðinni verði hagað eftir söluhorfum, og skulu þeir hlíta fyrir mælum hennar í þeim efnum, en skylt er nefndinni að hafa um þetta sem nánasta samvinnu við sildarframleiðendur. Skýrslur um veiði og verkun skal gefa nefndinni daglega.

9. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari fyrir mæli um framkvæmd undanfandi ákvæða, svo sem að hver sildareigandi beri ábyrgð á gæðum sinnar sildar, ákvæði um jafnaðarverð á sild sömu gæða, umboðslaun til að standast kostnað við sölu og öll þau atriði önnur, er hann telur þurfa.

10. gr.

74

Brjótí löggiltur útflytjandi ákvæði laga þessara eða reglugerða, sem settar eru samkvæmt þeim, getur síldarútvegsnefnd svipt hann löggildingu og kært hann til fjársekta. 29. des.

11. gr.

Nú telur ríkisstjórnin og síldarútvegsnefnd, með tilliti til markaðslanda og innanlandsástands, að betur muni notast útflutningsmöguleikarnir með því að taka upp einkasölu á sild, og getur ríkisstjórnin þá, með samþykki síldarútvegsnefndar, ef félag síldarframleiðenda, sem uppfyllir ákvæði 3. málsg. 4. gr., æskir þess, veitt því um ákveðinn tíma einkarétt til að selja og flytja sild til útlanda, enda séu þá framkvæmdarstjórar tveir, og tilnefni síldarútvegsnefnd annan þeirra.

Sé slíkur félagsskapur síldarframleiðenda eigi til eða síldarútvegsnefnd mæli eigi með því, að honum sé veittur slíkur einkaréttur, getur ríkisstjórnin falið síldarútvegsnefnd einkasölu á sild til útlanda, enda komi samþykki nefndarinnar til. Ræður þá síldarútvegsnefnd tvo framkvæmdarstjóra til þess að annast síldarsöluna og gerir aðrar þær ráðstafanir, sem nauðsyn krefur. Skal með reglugerð, er atvinnumálaráðherra gefur út, ákveða fyrirkomulag einkasölunnar, verk- svið framkvæmdarstjórnar og annað það, er leiðir af ákvæðum þessarar greinar.

Sé síldarútvegsnefnd falin einkasala á sild, telst kostnaður við störf hennar með rekstrarkostnaði einkasölunnar.

12. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, settum samkvæmt þeim, skulu sæta meðferð almennra lögreglumála og varða sektum, allt að 200000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 29. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

75

29. des.

L Ö G

um markaðs- og verðjöfnunarsjóð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Meðan innflutningur á saltfiski er takmarkaður til eins eða fleiri markaðs-
landa, skal við útflutning saltfisks greiða sjóðgjald, er nemi 6% — sex af hundr-
aði — miðað við fob-verð, af verðmæti hans, hvernar tegundar og á hvaða verk-
unarstigi sem hann er.

Um innheimtu á slíku sjóðgjaldi skulu gilda ákvæði laga nr. 70 27. júní
1921, eftir því sem við getur átt, en að öðru leyti skal atvinnumálaráðherra með
reglugerð ákveða nánar um reikningsskil sjóðstjórnar, endurskoðun, endur-
greiðslu samkvæmt ákvæðum þessara laga o. fl.

2. gr.

Tekjum þess sjóðs, sem þannig kann að myndast, skal varið, eftir því
sem með þarf, til þess að efla, tryggja og auka fiskmarkaði, til verðjöfnunar,
og til annara nauðsynja í þágu saltfiskverzlunar landsmanna á þann hátt, er
ríkisstjórnin ákveður.

3. gr.

Ríkisstjórnin skal skipa sjóðnum 9 manna stjórn, þannig: Atvinnumála-
ráðherra skipar 1 mann, og er hann formaður sjóðstjórnarinnar. Hinir stjórn-
armennirnir skulu skipaðir samkvæmt tilnefningu þeirra fjögurra þingflokka,
sem nú skipa Alþingi, þannig, að hver þingflokkur tilnefnir 2 menn. Ráðherra
ákveður þóknun til stjórnarmanna og starfstíma þeirra og setur reglugerð um
starfsemi þeirra.

4. gr.

Nú verður afgangur af tekjum sjóðsins, eftir að þeim hefir verið varið
samkvæmt 2. gr., og skal þá skipta því fé, sem ónotað er, milli saltfiskútflýtj-
enda í réttu hlutfalli við greiðslur þeirra í sjóðinn.

5. gr.

Brot gegn ákvæðum, sem sett eru samkvæmt 1. gr., varða sektum allt að
200 kr. fyrir hvert tonn fiskjar, sem út hefir verið flutt eða selt.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögglumál.

6. gr.

75

29. des.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 29. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

L Ö G

76

29. des.

um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórnin skipar sjö manna fiskimálanefnd. Skipar atvinnumálaráðherra einn mann, en hinir sex skulu tilnefndir af þessum aðilum, einn af hverjum: Alþýðusambandi Íslands, botnvörpuskipaeigendum, Fiskifélagi Íslands, Landsbanka Íslands, Útvegsbanka Íslands h/f og Sambandi ísl. samvinnufélaga.

Nefndin skal skipuð til þriggja ára í senn, og skulu jafnframt skipaðir jafnmargir varamenn eftir tilnefningu sömu aðilja. Nefndarmenn skulu allir vera búsettir í Reykjavík, eða svo nærri, að þeir geti auðveldlega sótt þar fundi. Stofnanir þær, sem tilnefna menn í nefndina, geta þó skipt um aðalmenn og varamenn að ári liðnu frá síðustu tilnefningu, enda komi samþykki ráðherra til.

Nú vanrækir einhver framangreindra stofnana að tilnefna mann í nefndina, og skipar þá ráðherra mann í hans stað.

Nefndin kýs sér formann og varaformann til eins árs í senn.

Nefndin getur ráðið sér fulltrúa til að annast dagleg störf, svo og aðstoðarfólk, eftir því sem nauðsyn krefur. Nefndarkostnaður greiðist úr ríkissjóði.

2. gr.

Fiskimálanefnd hefir með höndum úthlutun verkunarleyfa, af þau verða fyrirskipuð. Hún skal gera ráðstafanir til þess, að gerðar séu tilraunir með

- 76 nýjar veiðiaðferðir og útflutning á fiski með öðrum verkunaraðferðum en
 29. des. nú eru mest tíðkaðar. Hún skal hafa forgöngu um markaðsleit og tilraunir til að selja fisk á nýja markaði og annað það, er lýtur að viðgangi sjávarútvegsins. Getur ríkisstjórnin veitt nefndinni fé úr markaðs- og verðjöfnunarsjóði í þessu skyni með samþykki sjóðstjórnarinnar.

3. gr.

Enginn má bjóða til sölu, selja eða flytja fisk til útlanda, nema með leyfi atvinnumálaráðherra. Eigi má afgreiða farmskirteini fyrir fisksendingum til útlanda, nema slíkt leyfi liggi fyrir. Leyfi til útflutnings á saltfiski skulu aðeins veitt þeim, sem fengið hafa löggildingu sem saltfiskútflytjendur. Þó getur atvinnumálaráðherra veitt undanþágu fyrir smásendingar af óverkuðum saltfiski, ufsa, keilu og úrgangsfiski, og enn fremur á verkuðum saltfiski til annara landa en aðalmarkaðslandanna.

Atvinnumálaráðherra getur falið fiskimálanefnd úthlutun útflutningsleyfa. Einnig getur ráðherra falið nefndinni eða almennu fiskisölufélagi (sbr. 2. málsg. 4. gr.) framkvæmd þeirra annara starfa, er ráðlegt þykir og undir hann heyra samkvæmt lögum þessum.

4. gr.

Atvinnumálaráðherra löggildir saltfiskútflytjendur, ákveður tölu þeirra og löggildingartíma, allt að fengnum tillögum fiskimálanefndar.

Nú hefir félag fiskframleiðenda fengið löggildingu sem saltfiskútflytjandi og hefir umráð yfir 75% eða meiru af saltfiskframleiðslu landsmanna, og getur þá atvinnumálaráðherra ákveðið að veita því útflutningsleyfi fyrir jafnháum eða hærri hundraðshluta af framleiðslunni og það hefir umráð yfir, en fullnægja skal þá félagið þeim skilyrðum, er hér fara á eftir, sé það eigi stofnað og starfrækt samkv. l. nr. 36 27. júní 1921, um samvinnufélög. Félagið skal vera opið öllum fiskframleiðendum þannig, að félög þeirra, sem ná yfir eina eða fleiri veiðistöðvar eða tiltekið svæði, hafi rétt til þátttöku og sendi fulltrúa á fundi þess. Útgerðarmenn og útgerðarfélög, sem ráða yfir 3000 skpd. saltfiskjar eða meiru, skulu eiga rétt á að gerast meðlimir og mæta eða láta mæta á fundum félagsins. Æðsta vald í félagsmálum sé hjá félagsfundum. Við kosningu fulltrúa til félagsfunda skal hver þátttakandi hafa atkvæðisrétt, er eigi miðast nema að nokkru leyti við fiskimagn. Sama gildir og um atkvæðisrétt á félagsfundum, enda fari þar enginn með meira en 1/20 af atkvæðamagni félagsins fyrir sjálfan sig og aðra.

Þeir, sem kynnu að fá löggildingu til útflutnings á eftirstöðvum fiskmagnsins, skulu uppfylla skilyrði síðustu málsgreinar þessarar greinar, enda skulu þeir hlíta fyrir mælum atvinnumálaráðherra um framboð, lágmarksverð og útflutningstíma á saltfiski og njóta um það jafnréttis við hið almenna fiskisölusamlag.

Ef ekkert almennt félag fiskframleiðenda, sem ræður yfir fiskmagni því,

sem að framan greinir, sækir um löggildingu, getur atvinnumálaráðherra löggilt tiltekna tölu saltfiskútflytjenda, enda hafi hver þeirra til umráða að minnsta kosti 20000 skpd. af fiski og fullnægi ákvæðum laga nr. 52 27. júní 1925, um verzlunaratvinnu, ef um einstakling er að ræða, eða ef um félag er að ræða, að það sé skrásett lögum samkvæmt sem hlutafélag, samvinnufélag eða sölusamlag fiskframleiðenda, opið öllum fiskframleiðendum. 76
29. des.

5. gr.

Þeir, sem samkvæmt síðustu málsg. 4. gr. fá löggildingu atvinnumálaráðherra sem útflytjendur, verða að skuldbinda sig til að hlíta fyrir mælum fiskimálanefndar um framboð og lágmarksverð á fiski, sem seldur er til útlanda, um skiptingu markaðsstaða, útflytningstíma, afhendingu gjaldeyris og annað það, sem nefndin setur að skilyrði fyrir veitingu útflutningsleyfa samkvæmt lögum þessum. Með reglugerð má ákveða, að fiskútflytjendur skuli skyldir að taka fisk til sölu af framleiðendum, gegn hæfilegri hámarksþóknun, og annað það, sem greiðir fyrir því, að allir fiskframleiðendur njóti sem fyllsts jafnréttis um sölu framleiðslu sinnar.

6. gr.

Útflytjendur eru skyldir að gefa fiskimálanefnd allar upplýsingar, sem hún óskar, um allt, sem snertir sölu og útflutning fiskjar, og hefir nefndin frjálsan aðgang að verzlunarbókum og skjölum þeirra hér að lútandi. Nefndin er bundin þagnarheiti um viðskiptamál útflytjenda, er hún verður áskynja um á þennan hátt. Er nefndinni skylt að gefa atvinnumálaráðherra þær skýrslur, er hún telur nauðsynlegt til að varðveitt verði jafnrétti fiskframleiðenda.

7. gr.

Nú verður það nauðsynlegt að dómi fiskimálanefndar, til þess að tryggja sölu á fiskframleiðslu landsmanna, að takmarka veiði, og getur þá atvinnumálaráðherra, eftir tillögum nefndarinnar, mælt svo fyrir með reglugerð, að takmarka skuli veiði verðlitis fiskjar, svo og að banna meg eða draga úr aukningu fiskiskipaflotans og úrskurða um það, hvar aukning meg eiga sér stað.

8. gr.

Ef atvinnumálaráðherra mælir svo fyrir, skulu allir fiskframleiðendur fyrir þann tíma, er fiskimálanefnd ákveður, sækja um verkunarleyfi til fiskimálanefndar. Í leyfisbeiðnum skulu fiskframleiðendur tilgreina tölu, einkennistölur og stærð fiskiskipa, sem þeir ætla að halda til veiða næsta ár, og áætla afla. Skulu framleiðendur skyldir að láta nefndinni í té allar upplýsingar, sem hún krefst og stuðlað geta að því að áætla veiðina sem næst sanni, og ennfreður gefa nefndinni mánaðarlega nákvæmar aflskýrslur, eftir að veiði byrjar ár hvert, og jafnframt tilgreina, hver hafi fiskinn til sölumeðferðar.

Í leyfisbeiðni skal tekið fram, hvernig framleiðandi óskar að verka afla sinn.

67

29. des.

Fiskimálanefnd úthlutar verkunarleyfum, og skal, eftir því sem við verður komið, úthluta leyfum eftir óskum fiskframleiðenda. Nú er, að dómi nefndarinnar, ekki líklegt, að hægt verði að selja alla fiskframleiðslu landsmanna með þeirri verkun, sem framleiðendur óska, vegna innflutningstakmarkana í markaðslöndunum, og getur þá nefndin ákveðið, að tiltekinn hluti af afla fiskframleiðenda skuli seldur í því ásigkomulagi og með þeirri verkun, sem hún álitur, að tryggi það bezt, að fiskmarkaðurinn komi að sem fyllstum notum. Skal nefndin hafa um þetta sem nánasta samvinnu við fiskframleiðendur og útflytjendur.

10. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari fyrir mæli um framkvæmd undanfarandi ákvæða, svo sem að hver fiskeigandi beri ábyrgð á gæðum síns fiskjar, ákvæði um jafnaðarverð á fiski sömu gæða, umboðslaun til að standast kostnað við sölu og öll þau atriði önnur, er hann telur þurfa.

11. gr.

Brjótí löggiltur útflytjandi ákvæði laga þessara eða reglugerða, sem settar eru samkvæmt þeim, getur atvinnumálaráðherra svipt hann löggildingu og kært hann til fjársektar.

12. gr.

Nú telur ríkisstjórnin og fiskimálanefnd, með tilliti til markaðslanda og innanlandsástands, að betur muni notast útflutningsmöguleikarnir með því að taka upp einkasölu á saltfiski, og getur ríkisstjórnin þá, með samþykki fiskimálanefndar, ef félag fiskframleiðenda, sem uppfyllir ákvæði 2. málsg. 4. gr. æskir þess, veitt því um ákveðinn tíma einkarétt til að selja og flytja saltfisk til útlanda.

Sé slíkur félagsskapur fiskframleiðenda eigi til, getur ríkisstjórnin falið fiskimálanefnd einkasölu á fiski til útlanda, enda komi samþykki nefndarinnar til. Ræður þá fiskimálanefnd þrjá framkvæmdarstjóra til þess að annast fisksöluna og gerir aðrar þær ráðstafanir, sem nauðsyn krefur. Skal með reglugerð, er atvinnumálaráðherra gefur út, ákveða fyrirkomulag einkasölnnar, verksvið framkvæmdarstjórnar og annað það, er leiðir af ákvæðum þessarar greinar.

Sé fiskimálanefnd falin einkasala á fiski, telst kostnaður við störf hennar með rekstrarkostnaði einkasölnnar.

Nú verður slík einkasala fyrirskipuð, og skal þá ríkisstjórnin gefa fiskframleiðendum kost á að taka hana í sínar hendur þegar er stofnað verður félag fiskframleiðenda, er fullnægir 2. málsg. 4. gr.

13. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að veita einstaklingum og félögum lán eða styrk, til þess að gera þeim kleift að koma upp tækjum til þess að verka fisk og aðrar sjávarafurðir með nýjum aðferðum, svo sem herðingu, hraðfrystingu o. fl.,

svo og til þess að gera tilraunir með útflutning og sölu sjávarafurða á nýja 76
markaðsstaði, enda leggi þá markaðs- og verðjöfnunarsjóður einnig fram fé i 29. des.
sama skyni.

Fiskimálanefnd sér um veitingu lána og styrkja samkvæmt 1. málsgrein
eftir reglum, sem ríkisstjórn setur, að fengnum tillögum fiskimálanefndar, og
mega lánin vera vaxtalaus um ákveðið árábil.

Ríkisstjórninni er heimilt að verja allt að 1 milljón króna samkvæmt á-
kvæðum þessarar greinar, og heimilast henni að taka þá upphæð að láni, eða
jafngildi hennar í erlendri mynt.

14. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, settum samkvæmt þeim, skulu
sæta meðferð almennra lögreglumála, og varða sektum, allt að 200000 krónum,
nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 29. desember 1934.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

